

AUTHOR _____

NO. 1831

TITLE סלח נא

RR _____

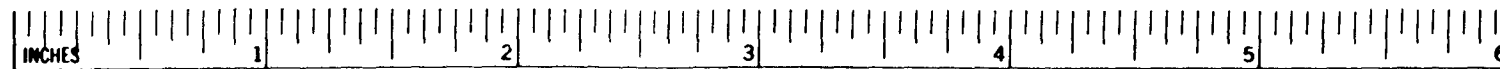
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

IMPRINT _____

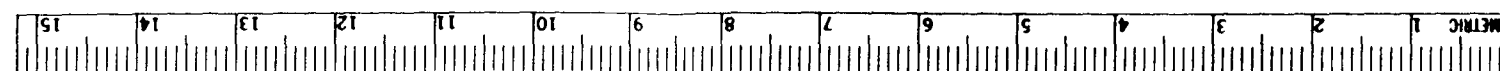
CALL NO. EMC 2338

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

(2288)

אור השכל

פירוש על התורה על דרך החכמה, (המבלה) לאחד טראסוני הסקובלים
עוד לפני הופעת הזוהר וז"ל הסחבר בהמדתו: בעבור שראיתי אני
יחונתו צעיר טצעירי אבא קטן סכל טשפתח'י קדטת'י לחבר זה החבור
חנהרא אור חסכל הסאיר לחשך ההולכ'ים בחשך... כ' כח שאני כותב חפח
באמת כ' ברובו יש לי הגלש טצד רבתי אבל טעט דכר'ים אני טחד'י כו
טלבי לבד להבין דברי המדטונ'ים... כח' פנ'ים אדם נא לידע טחרי התורה
וחס חסיקה חצי'בה הטרח טכול צרוף - חסיקה האות'יוו על כן נמרא
חסופר טחוכט... חצי'בה הוא חקון האות'יות וחבדלתם זו טזו... חכרח
הוא הטרת אות באות וחילופה בחכרתה כאחב'ש... טכול הוא ההבנה

(הטעך בדף הבא)

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

(הטעך טדף הרודם)

וטכול חשבונה צרוף הוא להקדים ולאחר האות'יות אחת לחברתה... וטיד'ע
ידע האדם סוד המבלה כ' בחורה המצא נ' דרכ'ים מבלה ולטוד ושכל וכו'.
ומסגנון הסחבר ועוד הרבה סיטנ'ים ניכר בעליל שהוא טרדטוני הסקובלים
ולא נא בו עדיין זכר ספר הזוהר, רח ס' הבחיר ופירש'י עה"ת וחרכה
סאמרי חז"ל הוא סביא, ונמ טענין עשר ספירות עוד לא נזכר בו
כלום, וכנגד זה יש בו חרבה ענינים בפילוסופיא כגון סאמרי ארוך
בחנטת הנפש וארבע סודות וחכמת חטבע וחרכה ציטאטיח טטח שאטר
הפילוסוף. וכחרכה פרצ'יות הוא טתחיל את העירוש בחבאת עסוק טט'
סלי וטבארן זכות הוא נא לפירוש הערמת כעין פירוש ר' בחיי עה"ת

(הטעך בדף הבא)

Kabbalah

כור השכל כל ידונית

see Cat. Jerusalem, Schalem, N. 22.

see cat. Sassoon p 1063 (?)

Angelica 34, written 1433

also. ... ms. Reinard 557 (JTS. 32) fol. 70-72.

26

Page 63

Lines 28-29

28.5 x 19.5

(חטשך טדף הירודם)

זלח"ה, טשם הרב זלח"ה (כנראה גם אלח להאר"י עצטו), טכת"י של
האר"י זלח"ה, וכו'. ואח"כ תשובת האר"י על שאלה ששאל ר' שמואל
פודילח. ואח"כ ספר סתה"ל: בשם יכתביאל זכשם יחטטיאל דרושי
העצולים וכתובם חגרות לצמח. ואח"כ סדר האצילות בריצור סופלג
ועוד הרבה ענינים.

הכל נכתב בכתיבה אשכנזית יפה מאד ויש גם הצת קטעים בקבלח
ס"ד אחרת נסופו.

כת"י י"ג.

169 דה"ס 4.

בטובותיהם יתקיימו חובותיהם ויהיה עין כל מחיריה

כל פריטתה עבמה והוא על דרך החכמה " ענין שבת

חמך קדם ית' ושמרתם את השבת קדש היא לכם מחלליה מות יומתו יס' לך לדעת

בטוב שבת השבת דע כי בהיות החטאות הראשונה עשן נפלת ופתח ופתח בחיובן ה'

השם והוא עמוק מי ימצאנו הוצרך ית' עשן סמך לעורים המגשמים ולעשן בעשן בעל

העשם המשיינים בתפוחי זה חסר במשניות בסוף ולפי התחיל במעשה בראשית בעשן

שם הסעודות הנחלת מכה חיובן עזו ונקריות ה' סעודות ימים וסוד ימים נגלה ונפתח

יוד מים יוד מים והם הם המרכבה והם הם השמים חס' הבין מרובעות ולפי היות העשן

כך חמך ית' כי החטאות בכל ספיה דבר פלוג חסור בספיק פלוג' ואם שם מעשה לבסוף

על כל פעם ראש הסוף עגל והוא סוד הנקודה העשית הנקראת שבת בעתה ונקראת

יסוד ונקראת צדיק והוא ספיקת שבת שבתה וחכמה הם רום ונשמה והם חסר והוא

שנת' שבת' לוי' דע כי בחיות ית' יחיד כל ריבוי בסוד המציאות הקדמונות יתחייב לכל

ימצא מתוך זולת פעלה חסר כל ריבוי תצד הפועל וית' חסר הנחלת שזה עם המצוי

חינו כן ה' המצוי הוא חסר של המצוי חסר' אבל המצוי שנתהגה ממנו הוא חסר

מצד הפעלה שמתנו עפעל חסר של חסר' ועוד כי השם ית' פעל בחיוב והחיוב הוא

חל הפעלה כי הפועל בחיוב הוא שיפעל' אבל חסר הפעלה הוא בחיוב שרי חס' יש בו

ריבוי ומעל לכל הקפס מצד היות מצוי חסר של חסר' וזהו פנים וחסור' לכן וחסור

וכן כל הקפס ומצד החסר החסר יתחייב שהנחיל את המצוי כי חס' יהיה חסר הכריחה

עברית מצד ייחוד השם ית' וצד הכני הנחלת ממנו מצד עצמו ממש' והמחמק שהשם רב

מן הספיקות כחלת החטאות כפי בעיקר בהיות מרבה עלו מדות כי כפי רוב הפעלות

יתרבו המדות בפועל והיחך יתמרו על ית' הוא עשה מלחכת בשעה ימים וכשביעני

כי זה דומה לנוצר הכח חל הפועל שעשה פעלות לזמן ידוע ועת חסר עת שלח פעל

קודם לכן ופעל עבשיו ולפי המחמק זה פיר בעיקר נקושות חסר קודם לכן חסר עתה עלהם

בהיותם חסרים שחי חסר לעולם בלא מחדש שח' חסר הודת מבה חל הפועל בשלח פעל

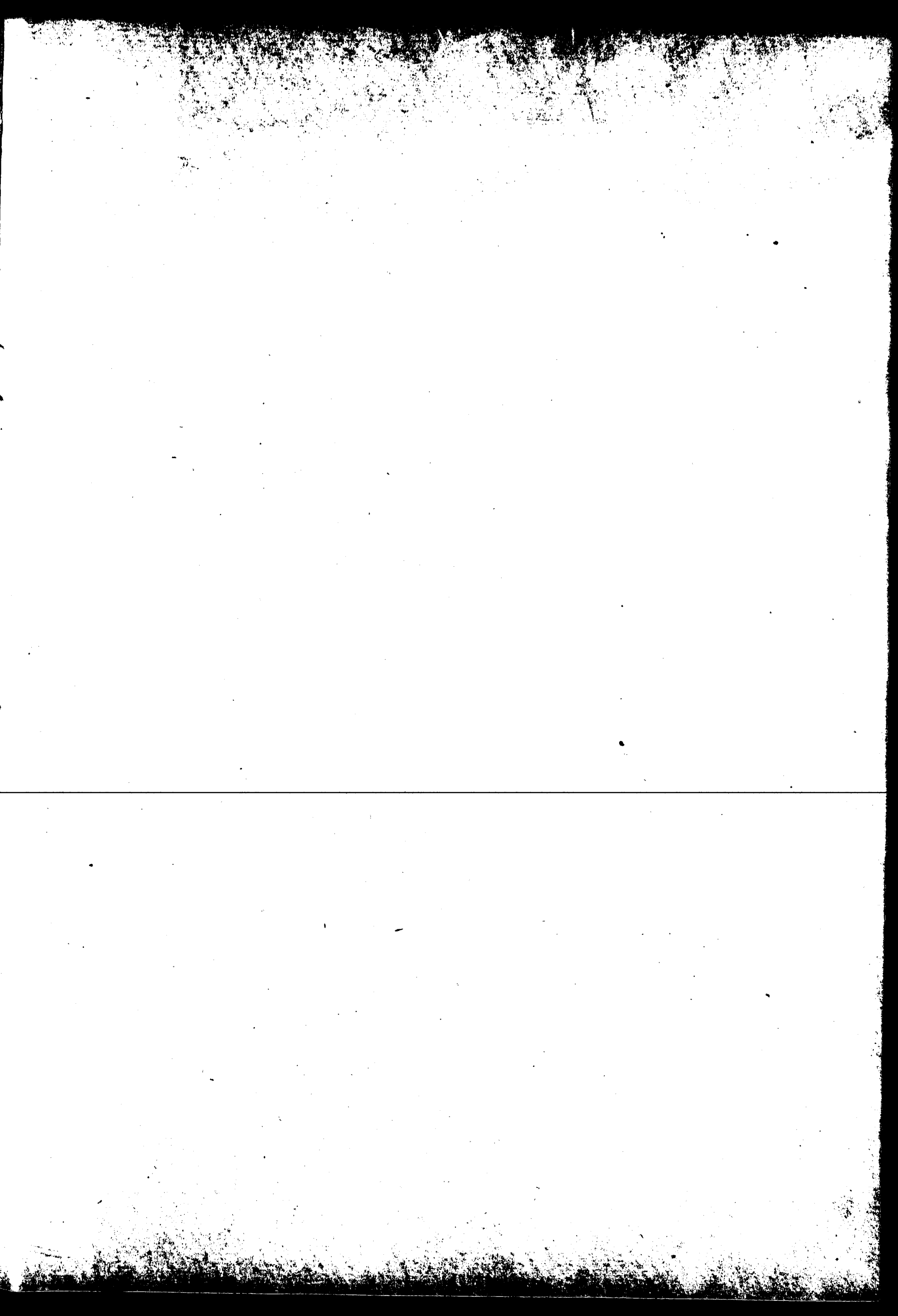
קודם לכן ופעל עבשיו ויומך החמק הטענה והקשית בחמרים שפעל בזמן קצוב ומספר

שעה ימים ויותר יתגדל הרבה כשעבר כיום השביע כחם שטרף בזמן רב כחלתה ועבשיו

פת מרוב יגעו ולפי' יס' לך לעין על סודות שבת הנחלת בנפש האמצעית הידועה לנחל

כל הנשאות והיית הנקראת עולם הנשאות' ודעם קשר ממש הוא סוד חכמת ממש

קריאותו והספלה הדקה הנמשפת מאת השם ית' יחיד חסר' הספיקה הנקראת שבת " "

לל צפנת השבת העלונה הפשימת לדחיקים פעלת לחוסים כך נגד בעת אדם לל נתת להם דונמת בעת אדם
 שבת המפורסמת נזקו א מעל פט המצורה יחידו שכעת הנדור ורדע כי פט המצורה במצדע והסוד
 הנגלה כהיות המצודות תלויים כרביעי ג לפע קשבת וחשבת בעתם וג אחר השבת נזקו היו נכונם לשאת
 ימנם וחז רחמים לדבוק בשבת ודוק והשבת כי כל המצדעים תלויים בשבת וכלם תקדמים חול והשבת לבר
 קדש " והנני רומז לך עשן סתום וחיתום כל חול חולל וחולל וחולל סתם העקודה והקודה פעמית ולפכך
 חמר בשבת מחללה מות יומת לל העושה הקודה האמצעית חללה כמו אחר מן הקצוות רחמי
 להכרת נפשו ממנה שכבר כבר בעיקר וזהו כרת שהעל נכרת מן האורט לל הנפש מן השבת וזהו
 לשון שבושה שהיא לשון שביש והוא שבושה הנפש וקיומה חי יי נחי נפשך חי הנפש נחי השם שנים
 כי הנפש תלוייה בשבישת לפי השבושה בשביש הל כנויה ואם תכפור בשבושה יכפור לך וזהו
 מכבדי חכבר וגו' והיא החיות העומדת בן כל הכביות שהיא כורתת שלשה מיני כדית וזהו גפני ונפשי
 ורוחני נזקו חיות היא לשלם והטעם כי שבת ימים עשה יי ולא בשבת ימנם וזהו טעמי הגלות לחולל שבת
 גלות האדם הקודה לקצוות כעשן שני אס יהיה נבא ומחללה כסקילת חכמים שהיא כוח הכחמה היור
 היורדת למטה לחיץ והיות השבת מיוחד ליי וכו שבת וכו נעשה הכל והוא חול ומין קידוש עושה
 חול וזהו חלקו היום כי שבת היום ליי הלקב חכל המצדעים העלם הכח חכל סתם שבת קדש כפלי
 שבת עלמית היא קדש קדשים והוא שבע ליי וזהו אור כדית קמך כשאי ובשביש לא היה יורד
 כי השביש הוא עיקר קמך וחינו צדיק מן תחר ורדע ט חכ אשר שבע העולם הכח יהיה קיומה
 במסוכי קמך שהוה זיו העלון והינו דכתיב לחם תכריס חכל חיש וחולל כיומה לחם עמלמכי השבת חו
 חוללן חומך ועלנו עמל ומדעך החור מן החשך ועומך לנגלה אחר המרבה ואחר המעטט ובשאי היו
 מלקטין לחם משנה שכל יתר וזהו שאחז זל כחי בלה שהכל תלוי בה ועל זה אמרו זל שיחלל אדם על
 פעודות בשבת כי הדבקה לדבוק בשבת צדיק הזמנה ג פעודות בשבת והם שכל השכל ומשכל וזהו שא
 שאחז הכתוב שבען שבת קדש ליי אחר למה כפל לשון כי השבת העלמית היא קדש קדשים ואם השאל
 היום השבת תשמעו מתר וחולל אהלא שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהם תומק ולשון וחולל תקנו
 מן מלמכות חסר אחר כחשן טל וזהו נכדית קמל ורדע סוד טל שעניי הנה לחיות בו מועם וחור
 הדברים הם עעם מופלחים וסודות נסתרים וחינו רחמי לכל אדם חק לני שחננו השם לקורחו מבני
 עליה ולחמה עליו וארם הדברים אמנם בעבור שריתית חט להונתן צעיר מצערי חבת קמך
 מכל משפחה קדמית לחבר זה החבור הנקרא אור השכל המתיר
 לחשך להולכים בחשך יושבי בחיץ בלמות טמועם בתוך עמך וערפל יושבין על מדין
 וערעבין ליהן חת הדין ואעפ שאחז לחי דכתיב ולמכפה עתה דברים שכפה ערעק יומתא חי חכה
 רשאי לגיש ומתי עהו סתרי תורה ית צדיק אדם לרדע חומם חכל חבור לגלותם לני שמוחו מעשם

ומתעורר נחלל נספיקות חרות וקטנות כן הקלם חרות מן חרות שידן נקודה כל
שבע נזהו שם כשפים לחד נבשעצת השבת שהיה הנקודה הנחשונה נמצאו שמה שם
קצוות והיה קדש לקדש ומקדש למקדש ותקן אותה כשקון השלם ועשה אותה כדמות כריכה
המספקת ימים לעדונות של גן ולפי חמיר ויברך אקים את יום השבת וגו' כי להיות קון
החמצע מבורכת יתעבו שם קצוות בדמיון העושים המתברכים בהתברך כן השורש והוא
כזה כי הרובה לקבל שבעיניו הכרבה העלונה כדך שידתך כשפכה העקריחת שבת וטעם
ויקדש ידוע כי כל קדש ידוע מובדל מזולתו כי זאת השפחה חזל הז' הספרות היונקות מיעה
וזהו שאזל שיתן לשבת בן זוג בעשרת בריות וכתורה כי אין בן זוג לשבע מצד הטבע ומצד
הקבלה כי כל הז' קצוות נכללים בשלש קנים מעלה בקו שלמטה ודום בקו של צפון מערב בקו של
מערב ונמצאת השלש' שיתן לה בור זוג והוא על סוף והיא נבדלת לעצמה וכעבור זה השבת
כוללת נזהו שאזל הכל נבדל ביתר שנה קנרת את טיהם יעמדו יחדו כל בעקודה הרחשונה
שברית נמצא העולם וכל נמצתיו ומה שנתמצו בזה חזר חזק משלל לשלל למורה זרעושים
נחיר ויוצאין בזה חזר זה חמם דעם כל שבת האמת היושם על כסאו הניח כל בה חלל
ית' העקודה הזאת לבר ידו שער וכמו שיתן בו ריבוי כך לת עשה לא פעולה חזרה ומתקן
חונה הפעולה נמצאו כל אשר תיק הנמצאות וזהו קצור המים פעלו לשון יחיד כל בפעולה
יחידה שפעל ונמצא כל העולם שלם והמים וצחוקה הפעולה שבת שיתן זה שכל ויעשה זולת
הכל כחפץ פשוט לבר ולפי כזה ית' לשאור מלמה בז' ימים הנחצלים חזר מצחוקה החצלים
הנמצאת מלמה והמתקן תמעה זו יבן תמרת קדמות ית' וסוד המהנה קדולה שהיא השבת
הנעשה לא שר לאוב לנו כל הימים ולחיותנו כהיום הזה שהיא יום השם הגדול ולפי חזר ובוס
השבע שבת וינפא טעם היו השבת נמצאת בתכלית געלי התעלות נמצאו שמה הנשאות ומזר
אזל במדע ר' נחשה בן הקנה את י"ב עשה כל חנה שנתה תילן זה נקדחת שמו כל נקדחת
בו הכל שמתנו יתח' על צפון נחלו מתקן ונשם פרחו הנשאות לברו הייתה כשנשעב תורה ולפי
יגדל עליו מלמד למע' את קדמתו והבן קדמי עולם קדורים כבוד כל שהיא הנקודה השבעת שבה
שבהיתה נמצאו שמה כל הספרות והיא הכלל הגבוה ולפי כל המצומן תמעה שבת זכה להיות שש
נשאו דבקה בשורש שלה ויתנה שפדית מעשה ולפי חמרו כי השבת דונמת העולם הכח וחדר
כי מה שחזר כי כשבת נעמסה לו נשם יתרה והז' קפירות הם תול כנגד העל והשבע ק'
קדש כנגד הנשמה כי הוא כח הנשמה ומשם נמצאת ודונמת הנשם כי מעת חתול כחכס נתי כזולת
כית ודונמת נשם כשבת דונמת להיות כל חים שורר כותר ולפי הנשמה כשבת בבחן ושלמות וזהו
וינפא והמקיים שבת הכפורהם זוכה לראות פנים הנסתרים וזהו מה רב סוכך אשר צפנת להחיק

השם יי' וזמן שחלף אל קודש חמדת יתקן רשעים מדונן מה צדיקים עדין ממנה לך קבל קונו כח אחד
 וקיינו דכתיב תחלפו חס לא נופח וזמן שחלף חן בין גנים לכן עדין חלפת חומה מאחד וקיינו דכתיב חס
 חומה היא ובה עליה פינת רסל שהוא לכן וקיינו דכתיב ואם יתנימו כחלע כצמר יהיו וזה חומרו
 מי ישר לחדם לעולם הרב קורות ביתו של חדם ודקיטי ביתו של חדם ואזני ביתו של חדם מעדיין בו
 שחלף כי תכן מקיר העין וכפיס מעין יענה והיא חומת החומר המקיף חומה ולפי מעין הפרטיור
 שבערה מעין גן שהערה היא גן עדין והיא גנים וסוד גיהנם הן גן וזוה שחלף מה יי' להקין שחלף
 מעמך "אמנם המלאכים כבר רחצו לה כי בהכרח שיקדם המלאך לכל שהטעם צריך שיפעל
 פעולה לפי שלמותו ותהיה יחידית והוא שחלף הצור המים פעולת יי'

יחידה חמם בעבור זה קדמה עין בראשית כהונת קודם לעין המצוות שידע החדם מי ברא השם וכי
 היה השמות לעין המבול וכדור הפלג וצמחים וכל המורדים בו נידע וזמן שחלף לעי ועם האבות
 שקיו עבדיו ישחלף עבדיו הטובות ויביתמן הרעות כי טובע כח המערה שעהן בו בחדם שהן לעין ב
 בעשם הנמצאין והעובדן עליו ואז מתעורר ומענה הדבר לשכל להוציאו לעולם ולפעול בטובות ולהתקן
 מן העבירות חמם מה שזכר והארץ היתה רהו ובהו להודיעו כי קודם היסודות נברא קודם
 רהו והוא כה אחד רק ששחלף חדם יכול למצוא לו עם כמו בעהקה על הקראסנות ואחר

כך נברא יתרו כהו שהוא רב שיש בו חמם יומי והוא בו הוא ולחיות בהו עבדו חרלע היסודות
 והיינו דכתיב היתה רהו ובהו וגו' כי החסך הוא האם היסודי שחלף מאיר ובמלת בראשית המלאך
 מערה האחרות

ברית שבת חס שהיא העין והכן כי שבת הערה כבר אמרנו וברית
 להדבק קומם לשרש ויהיו לברית אחד לפי שמוק הברית לחברתם שקטר יתור השם ושחלף
 בייעת עמש חתך נששפים נקראו ברית הערה והשבת והמלה ויש כפסוק בראשית ג'
 העבות וכבדן חנו מברכן בשבת ויתאונות וג' אחרונות וכרבת שבת שמורה תידוש בראשית

והמצא כפסוק בראשית כ"א חופשת כבוד כח קדושות שחלף חומרים בטובע ועוד שחלף חומרים
 עלהן כ' בשבת ויא' במעתי שבת ויא' במעתי והן ל' חמש יי' חוה עם הארשת והן הששם קדושות
 כמש"הים ותרבע חיות המרכבה הילת משם יוד' היא שמשנו חם היא וחס היא כמש"האים
 להודיע כי מרת קדין ומרת רחמים הכל אחד וחסו מקדשים ומעריצם השם בכל יום שיקיק
 שחלף אלף כ' לא הם ז' פעמים ה' והם חסריים מן השם כי יד על כה יק כי קדוש הוא לשון
 קבול שקונו מעבדלמן השכלים שהם שכל משכל ומשכל שקונו עלה והם עלונים ומן הגלגל
 הגלגלים שהם משכל ומשכל ומן חדם שהוא מושכל לגב והחחיל הערה ככ' וסי'
 וסיים כל והוא כל שהוא לך כי הערה כלל פעם ואחור למשכל אחר והיא
 נגוע עיני ע"ה פעם חדם כל לרע סתרי הערה והם חקיקה חצונה חמרה שקול ציון ל

וחומריו חינוך ועוד אלה הנביא כי הם כוחות יתקול המתהלל הווי נוסע בתורת משק ע"ה ולא עתה יי
 לבם לא לרשת ופעם לחיות ואזנים לשמוע ע"ה יי אבל תע משכנע הקורא במסר טחם יכחיד
 רוב שלת יערב לו שדיעטע לבב זכות ויתקן שכלו כפי השגתו כי מה שאת כותב הנה בתורה כי ברובו יעל
 קבלה מצד רבותי חבל מעט דברים תע מחדש כנ מלבי לבד לתקן דברי הקדמונים ולשכנע על חמתם
 וכאטל שרתינו על דרך התורה ונחבלת בשכל כי מצות שבת על דרך התורה הקדומה לבד התורה
 דקדקתי בקדווקיק ועששה על דרך הקבלה קדם לבד שחר דברי הספר ומתחר שכתבת מה
 שחנש השם לעשן שבת הקדום לבד חדר מעט על עשן מעשה בראשית בע"ה כפי השגתי שהשגתי
 ומה שקבלתי " בראשית מה שכתב בתורה כפי בראשית וספר ואלה שמות קודם כל
 המצוות והוא **המנוח** לרע מעלת השם יי ולקטר השגתו כי כשתין הקדום מכיר
 החדון לת ישקו צונוי חבל כשיכיר מעלת החדון שיש לו לפרע ממנו במריו ולעמל תורת לעמלת
 צונוי חזי יסדל ויזקר לעשות צונוי ולהמנע מלמנוח במצוותיו ורע ושין כי בתלת חומשי תורה
 המצוא בתורתו העוקרמת לבד הספרים כשען תהיה כי תבראשית ואלה שמות ויקרא וידבר תלק
 קרי משן תמשה חומשי תורה תהיה תורה שהם נמצא ומורה הקשנתה וזה שתמר תהיה חסר
 תהיה נחזיל תהיה עמם בצרה זו וכו' ולפי תלקו לה חומשי תורה כי ה' מורה השכל נקו שחמרו
 כח גביתל לנספ ולמרו על לשון סנא עבות טהובט שמו ולפי נקדחת תורה לשון קודמה שמורה לחם
 לרפם להדבק בשם נקו שהציינו כזל למר כ קדמה לעלם תלפם שנה שהעולם לת נברא תלמזעבו
 התורה כדברת סם לת ברית יומם ולעלה חוקות שמים וארץ לת שמת שכוון שהיה סבת קיום העולם
 היה צריך לברית קודם כי קודם יבנה תרם יבוד הבית שהיה קיום הבית ויתח כך יבנה הבית ותח תזל
 ורצון של ישראל קודמת לבד כדי שלת יהיה בראשית העולם לבטלה וזקו רצון הנה כח שנברא לשורת גבור
 שינתיקו לפועל בעת קבלת התורה ויתעני שמעשה בראשית ויתק שנתחדש רצון לשם חינו כן ביקשם
 עצמו וחמתו ורצונו הכל אחד הווי יי ברצונו היה קדום לברית העולם בזמן זה נראה שנתחדש רצון
 ולא נחדש לו רצון כי תידוש הרצון אחד שלת היה חינו תלת בזמן אחד היום מה שלת היה תחמול
 והזמן מבלל העברתים יי לת תוכל למר נחדש לו רצון תלת רצונו תין לו רחשית ותחכית כיו שתין
 לעצמו יי " ומה שאמר בראשית כתי הנה כחו בהתלה חבל לת התלה זמשת כחו
 שהתמר תלת רבר יי בהושע כך הווי זה בתלת הבית היה העולם כלו כיה
 ששמים ומן שבתן הכל ס הכל עבד במתא רצונו תחד לת כתימך ולא בסוגח ורע ייה
 תחול תלה תלדות השמים והארץ בהברתם כי היה בקרייתו תין לת תימך מה כך העולם נברא
 נברא בלי שום חיתוך שפתים חבל נגד ועינים הווי קדום לעולם כדכתב כי ערוך מלחמתל ופתק
 כי תמול קודם חבל לת נברא והנה רחשן לבד רחשן ויתחון כל רחשית ותחריית כי קווי

ית וית בן לחדר תין מוכח לטעם נתיב שקוח מקרה קדחת לטען תינו כן ב כל מקרה יאל
 כנשא נלחד תין ל נושא עד שתמרו הפולקופים שהות דבר חלקי שתינו מקבל טום חלקה נטום
 מקרה וטום רבני כמו הטם ית שהות חחד בלי רבני וכל מקרה כמו שתומרים הטלופוסם שמביתים
 מופרש טום יהיו טעם חם חחד יכול לפעול בלי חחד יהיה חחד בלי צדך וחס תינו יכול לפעול
 ח' זהו חסרון ועוד חם תעשק טעם יהיה הטלופי המפריד וחס תעשה הטלופי יקיה נולד קרעע
 שיכדיל בין המפריד לריחטון ולק חל לתפלת וית שיהיו טעם בלפי פיוד ומכדיל ח' הוא חחד
 וית שיהיו טעם כמו הצל והטמם שתינו בנמפריד זה לא יתכן שהחור והצל הם מקריים כיהחור
 מקרה לשמש והצל מקרה הנולד מתחת הקדים והכל ואלו הצמיים של ב' חלוקת חיים מקרים
 ב חנה הנשא ועוד כהגון וכן הוא חמת ב' לשם לא ישיגהו המקרום שהמקרים הם בחיים כלם חן
 מן הנשאים ובעבור זה מפתיל ב' שתקבל חלקה וזה בראשית חינו שהחלה זמנת ב' הזמנה
 דכה לרפועה ועמשק זמנו וחס הרפועה חנה נלחד
 עבם חלח מקרה הדכה ברפועה והזמן דהיינו טעם הרפועה והשתנות הגלגל הלכה מרפועה לרפועה
 הוא פועל בכח ופועל בפועל ב' הפועל על מה שהוא עומד ופועל בכח על העתיד ב' היות חלקי הרפועה
 קצתם קודמים לקצתם והסיג המספר להם חינו דבר בעצם הרפועה חלח מקרה מצד פעולת השכל
 הפועלת בה כמו הרפועה של האדם היתה לו מצד טעם ח' מציות חזמן ממציות הרפועה ומציות
 הרפועה ממציות השכל ח' העשה הוא חסר יעשה הזמן בעמרו כחותה הרפועה ולעל הוא לא יהיה
 קודם ומתחחר ח' הנחות לקראת הזמן נעל חמת קודם ומתחחר ח' חמת המספר ולמה יבדק על
 הזמן בגלגל הדמות המרבה כמו חרך ורחב לא דמות המפריד טעם ח' המספר הרפועה בקודם
 ובמתחחר ולא מתח ועשם אמנם אמר ויהי ערב ויהי בקר יום חחד יום טעם יום שלשי וכן
 חלקי הזמן שהם נמשכים לרפועת הגרם
 חודשים וכשעם חינו דבר זלתי
 הגמי תן הגלגל וזה שתינו מצדן שהתינו וקיימנו והגענו לזמן הזה ולא בזמן ולא בחודש ולא
 ביום ולא בשנה חלח בזמן דהיינו כזה חלק המורה לנו שינוי הזמן וזה שתינו תומרים משנה ערש
 ומחלף חת הזמנם ב' החלק הוא העברה מרפועה לרפועה כמו הגשם חלף חלק ל' חבל הוא שנוי
 מצד המקבל הטנוי לת מצד הער ב' בער חמת זה ישתק וזה יבכה זה יקצור וזה יזרע וזהו שחל
 עת לית ועת לעות ולא חמר זמן לית אמנם כרח בחמירה וכדכון ולא מצד החיוב שחפ' חם
 העלם לא ימצא הוא נמצא ב' הוא סכה לעלם ותין העלם סכה ל' חבל כדכחו לעלם ב'
 חכם וגם הצדיק חלף שקוח חכם יחמר ל' חכם וצדיק בפעול הצדקות כך הטם
 הוציא חותה הדכון שהיה לברית לעלם ועלכו כדכחו ולקודיע ט נתחדש מתין ב' זה כמו בן קכחו על
 דרך מופתים ט הנמצא לא יתכן בלתי חחד משע דברים או הנמצא עצמו חחד שלח היה או חחד

חקיקה החומות על בן עקרת הסופר מחוקק וקורא הספרות. חפשו חות תקון החומות והכללים
 זו מזו והפרט המלכת בלן כדי שיהיו עשוקים מוכנים. המורה הוא המורה חות חות ומלכה מחברת
 כח'ג'ג' או כח'ט'ט' וכיוצא בן. שקול הוא הקבנה ושקול חטבונה. צדוף הוא לקדים ולחחר
 החומות אחת לחברתה כגון לב בל אדם דמח מחר ומיך ידע אדם קור הקבלה ע צערה תמצא
 ד דכפס קבלה למור ושכל ועל זה אמר לא נחן י"י לבם לב לעת ועשם לחיות נחזים לאמנוע
 הינם הזק לב לעת זה השכל ועשם לחיות זו למור נחזים לאמנוע זו קבלה וחם תצדק והכלל
 החומות מלמטה למעלה לח תוכל לחבר הקבנה. וזה שחמרו בראשית חמר ל אימור בהשכי עברח
 העולם נחד תא בעמן. חמנם נחח ל עי בעמן עברת העולם שעת שהחכך בצמחה פירות ומתחלה
 לכן פ"ה חבל בתשרי התלפות והצמחים מתעשים מפת כח הקור והיוגס וזה הדרכ המלך כ

צמד	בצם	כמה
זקב	עכל	זדע
וחח	קיפ	סקל

כסר וכסר וכסר תמצא בכל חלק מכל צד שם יק כיצד כל אחד מאלו הקצנים
 הולכים עד שער ער מזה. והשלישי מחיות ועד חלף כי קראתונות חחדים
 והשנות עשיריות והשלישין מחיות ועד חלף. וכשהמנה כל אחד טן בדכונע
 בן בחלכסונו המצא יק כי בבית קטע המנה העשיריות והשלישית המחיות להודיעם כל החומות
 הם תליות בעם הנכבד וגם כשהכפול כל חות כגון חלף הוא חחד כפל הדומה ל בית שתי פעמים
 הרי לך ג'מל ג'פעמים הרי ט'ת וכן כלם המצא במשן החחדים ככפלום רפה. כל העשיריות
 יחוד ער צדי עולה פ"ך טקם טח חלף נחמס כל המחיות מקול ער ז' חרובה עלה כ"ג חלפים
 פעמים חלף וה"ה חלף וחמשים חלף הנה רפה פ"ך כ"ג והם צ"ב חלף הק"י. ומן קראטון
 כל כפל המצא חיק פעמים קטם ט מח' ועד ט' ח' משן יהוה. ויחוד וער צדי עלים י פעמים מה
 ומק וער ז' חרובה נחמס ק' מה. וכלל כל המיוצע בכפולם של חלפה ביהח המצא חלף פעמים

חלף תה"ע חלף וז מחות ופ"ה ה"ל עלים מה חלפים הם וה"ה הם י והען הם ז. וה"ה הרי"ח
 זח וה"ח זה מן החחדים. והשבע מחות ז' הרי כ"ח ז"ח ח"ה נמשן ב"ח נח"ה הם מה נחוקש
 חותפת מן החחדים וספר החומות העשיריות והקפור חותפת החמות. ותי"ך במשן חלף וקיינו
 דכתיב הקטן יהיה לחלף. וספר כ"ג ט"ס ט ב"ג שמת שמערים ג' חיות היה והוא יחיק והם י"י
 מלך י"י ימלך לעלם וברת העלם ומה שחודתחיל כ"ג ב"ה ה"ח תחלת המשן כי החחד
 חינו. משן כי המשן חינו וקרח חלף דבר שמקבל חלפה כגון ששם ושלשה
 חבל חחד חנו מקבל חלפה ח"כ חנו מספר. ותי"ה שקוח סנה למשן חינו כן ט הקבה צריך שיהיה
 למטה כמו שהחמר מה היה סבת החדם טח מן הטפה והטפה מן הדם. והדם מן החום הט"ש
 והחום מן הסודות ער סנה ראשונה. כן כל דבר סנה יהיה ל מטה ח"ן מטה ראשונה שקוח

קירח ולמעלה טהם העששם אין חנו יכלן לרע עשנו וזה עיוול כי עדין לא רחוק תלמיד זולתך עשה
 כי חטא מלחם הקדש תינש יודעם תמנהו כי חס הנביתים ומי סתום הם יודעם כו כחשיעששם
 ונקר יוצת מעדן וגו' מעדן הוה הטל שהוה כל העמד בתמצה הוה דהיינו בתמצה הוה ונתרבע
 רחמים שמשד נפרדים והוה הדעת נטל וחסמה ובעה וסם החתך מן הערכים פישון הוה
 כוחם כי עמ ימצא הטל מצוחה והוה סוכב חת כל תכף החולק הוה כוונתו חסר עם הזהב וכל
 מעט מרגלות והעור השט גיחון מלשון על נסוק חלק שצריך אדם שרוצה לעלה זו המדרגה
 להכעע החמר עד לעפר והוה הקובץ חת כל חרץ כוונתו יוציא לתור כל העלמה העומר בקר
 וכחטך ויוצית החטך לתור וסם הנקר השלשי חרקל שמי שרוצה לעלה למה הקולס הטבור ונקדו
 צריך שיהיה חר וקל מתודד בשכל וקל בטבע והולק קדמת חסור כלת קודם שיפתח חסורו
 ללך כזה הדרך והעור הרבע הוה פרת מלשון פריק שצריך שיתגדל בשכל וכתבמתו שצריך
 שיתגדל ויבין לבר מתקן דבר ונשתטח הוציאו פן יתכל מען התיים וזה השמן לב העם הזה כי
 מתחרו שאיזה שמקסה לבו ללך חמרי החמר תינו כל לדו התשובה לא שהסם מונע ממנו התשובה
 תולה טבע ומגמתו הוה המונע וזה חמרו פן ישלח ידו ויקרב מעשה על זה חזק כי בחותק טעה
 הקבו מיתנה בד כדכתיב וחר להט חרוב המתהפכת כי להט קודו דם ומעיה כלל הוצתה דם לא תמצא
 לא תמצא כי חס החנה כדכתיב דמוכוו סלח יצא לחץ חרוב זה הרב כהייל המתהפכת חלק הרעבה זו
 בקילת שטח ויכבמו חת כחכעם וימת הפטר זו שריפה הכל במקום קול טהם ממוצת חחר המצחוק
 שרפה חסר יוד וגו' סומרים עץ התיים דהיינו התורה שנקנתה עץ תיים היו למחזיקים בה סלח
 לבון בה מתמת פחד דין חרבע מיתנה בד ויקרן ויץ אקים חת החדם ויעתהו לקחו ממעלה
 למעלה וזה הטל שכל יום מעמחו חס חל הפעל בעזרת הטל הפועל העלון ויחזק
 לעבדה ולשמרה לעבדה זו תלמוד ולשמרה לו המצות וכן שנאע בגע חז היה רחמי לבנות שיחל
 מכל עץ הגן דהיינו מתכמות ומצות מען חכל מען התיים חסר בעק הגן שהוה חכמת החלוקה
 שצריך אדם להכב כל שחר החכמות קודם שיכנס לזה הפרד כמו שצריך אדם להכב כל סלח
 היתנות חיל הגן לבית בתילן העומר בתמצע ואם יזנה ויתכל מען הזה ויחל ותי לשלם ומען
 הדעת טוב ורע פ אין בוקרה כי חס טוב ורע ולא שקר וימת כי חרובה בחלל ממנו ילך
 חחר החוות חסד ומנוע לעד בן שקר לחמת כי הסתה שקר ואמה הוה הטל וצוק סלח לחכול
 ממנו פ חס לקום המין לא להנחת וזקו שחח לכן טוב הוה חסדם לבדו לעבוק לבד כמטל
 פ אדם כגמטות חל וקוח חסם חשקה לו עזר ככדו ויעשוק כשעהו וידבק לעץ
 ואם נחקר יהיק חסדם לפש ומה שקפח כל היצור לקרא להם שמות להודיע לו שפלה החרביים
 שחן להם שכל ותיסתכל בכל מה להדבק בעלשעם וכל אשר יקרא לו חסדם עש חיה הוה שמו עז

שהיה אר שהמציא עצמו בשלח היה זה לא יתכן כי היתך יכול להמציא עצמו ולפעל מי שהמציא
ואר אחר שהיה מה דרך להמציא את עצמו ויתר מעט כך יס לשלח על קים מחין עמנו תכל כחכה
צריך למר כי קדם המציאו מחין וכדבון מוחלפו כל חיוב ולמא חמר כרת ויתר את הוא רכני כל
מה שנשמים וכעל הקבלה תומרים כי השמים בנימטריית נשמתה שקדם המציא כל המעורר
קודם על דרך חמורתפון העריתפון ומה ששם שמים קודם לתרץ מפני חיותם מתמר זך יותר מן העצם
החיצים וזה עתה השמים כסתי והתרץ קדום רגל ועוד השמים מה שרים כבוד תל אמנם
שאתר יהודה סימון ששאל מלך אלעזר הגדול שמים מהיכן נברחו מחור לבואו של הקדש
ותרץ מתחת משלג שתחת כבא הכבוד שנתי כי לשלך יחמר הוא תרץ למ תם ושלם שנקתפק כדבר
למר היתך יתכן למר שנברחו מתן שתי יס לשלח על הכבא ועל הסלג שבה מהיכן נברחו את לקודע
התלוק שיש בין שלג חמר היות השמים ובין חמר התרץ כי השמים נברחו מתור לבואו שקנת דבר
הדכה לעצם יותר ממה שהיה רגלו להודיע שחמרם זך ונקי מן התרץ ולפי מה שהיה חמרם זך ונקי
היה נברח קודם אמנם המאורות שנתלן כרכיש שהות ג ימים קודם השבת תמנם כל מה
שפעל השם הן הקדש הן החיצים הות לעשרת החדם סיכור וידע שתכונתו
ויעבדו וינמלו לעולם הכח לתחר מותו כי העולם הכח נקרח למ שמורה שעבטיו תינו את כך הורח
ענשין כמו שהיה חמר מותו תכל תכל מרחדם המות ולפי נתן לע הקדש שכל שנברחו מן החמר ומן
השכל ולמי שיטה וילק גשם מעתים חות והיינו דברב ויטוע יי תלהים מן בעדן מקדם ערן
הוח משל לשכל הפועל והות העדן התמתי והגן החמר ותת מן בעדן למ חמר ערן כדג
פ הגן הות סנה לעדן למ העדן למ ומה שנקרח מן שכימ יס מעט פירות הרבה כך התמרים כול
והרכמות הרבה וישם שם חר החדם אשר יצר כלמא כנה מקם בען חמר והות החדם שכונן שיצרו מאה
סני עננים לשם הות מושם ויצמח יי תלהים מן החדם נתן כזה הגן כח מתחוק לכל בעל חיים
שמשם מצמיחים נחמר לתרתה וסוכ למחכל שאחר קרתייה התחוק כזה וזה שתחול
עניה ולפי כרי ברקורי דחיתה ענהו ובזה הגן הצמיח עץ חיים דהיינו של הענוע ועץ הדעת הות שכל
החינושי דהיינו כח המתעורר כי קנפס יש לה חמסק כחור נפש הצומחת והמרגיש נהמבמה והמפעול
והשכל ולפי שתן מלתך חמר עשה שרה שליתות שהיה חכרון למעלה חם למ היו לע שליתים על כל שליתות
את שלח חמר ונפ למ עני מלחפם עשים שליתות חמת שחק החמר יכול לעשות השליתות יהיה החמר
כל דרך ויתם תינו עשק לבדו השליתות יגע חכרון לשלח ולפי תלקו הנפש לחמסק מלחפם שכל חמר
עשה שליתות וזה השכל הענוע והחינושי הם המלק והמסכן ויתמכו חזל עעץ חיים מהלק
חמש מתות שנה רל על היצרות שפצרו מתחת גלגל הוח שיש כח בשכל החדם להגיע לעדע טופם
והיינו דכתב ותייתת חמר וי וזה השיער הות קורת תכל בעפיו למ ידקדקו כלמא מוגלגלה

גדול מעצב הטוב י"ג ובעבוד זה עקרת יצר הרע כחט וקיצר הטוב עקב שנולד תחריו" חל
 קחטק חמר קרבה תרבה עצבונך וקרוךך כי מי שמתעבב כהכל העולם מכיתו לדי
 עצבון וקרוךך עקרת על עם ורובו שהות כל כך גדול שמעולם החולך תחריו לח ישבע
 ממנו נהיינו כדעת תורה כסל לח ישבע כסל ונ" כי זהו דרך העולם שמי שיטע למחזק זקונים
 אינו מבקש חוקים המחזק שיעט ולח התמשים שהם הפתורים ממה שיעט חלף מבקש בודחיקך
 כך תחרים לח ישבע בהשיג דבר פתור ממעלה שכלו כגון הכל העולם וכספו אית ישבע להשיג זה
 המושכלת שהם נפשו ושכלו ומי תורה בהמון לח תפודה לח יוצית ממנו פרי גם זה הכל כלומר
 זה הקוד המצא כהכל שהיה נח כשכל החכמה יורה מקין ולח היה משתדל בעבודת הקרקע והיינו
 עבודת החמר כל כך אית משתדל היה במהתרי הקעשם והבקות שהיה לו עצה והעצה יורה מקין
 לפי שעה השם חל מעלת שהיה מבכורות צאנו ומחלשהן ולקין ומחלת לח שעה שהיה מפריהת
 דהיינו מפרי מעשיו נהו והחדם ידע חת חנה חשט ונהר ותלד חר קין ותחרת קחטק קערת חיש
 חר י"ג שהיה בכורה שזו הית הכלת רבון החל ולח תלגרת חת ינחור כך ילדה חת תחרו חת הכל
 שהיה מביד כמעט שעבקי העולם הם הכלים ולפי זה קרית קין לשון קען והכל לשון הכל הכלים
 עוזר לעטן רחשון בעצב תלבי בעם חס רצח המחשבה לעשה וקחטס בעם על שם שמתחזה לתורה
 כמו חוב שמתחזה לבעם וגל חושך חחר שבתה ט חין תעלת להשתדלתך השתדלתך לחזור חל השכל
 שהיה חרושך והשתחונו לו והות ימשל כך **ולחרם** חמר ט שמערת לקול חשתך והלבת תחריו חרוכה
 התרמה בעבונך שלח תלך תחרין וקין ודודר רצמית לך לשכל שמחכרו וחלבת חרת
 עשב השדה נמשל כבהמות נדמו חרם ביקר כל ילון אית תשוב לעפרו ט עפר חתה נל עפר תשוב
 ולח א תרץ חתים ויקרין חרם ט חשת חנה ט הית היתה חס כל חו מרעט בעל התחוק ויעש
 י"ג חלמים לחרם ולחשתו כפתות עור ולביטס ולח כפתות צמר כלח עלבשו מן קעור והיינו

היצר שהער הוח מלבוש חרם וישכן מקדים לגן עין חת הכרובים וחת לקט חרוב הם השכלים
 הקרבים כרובים וקוח חרם הנפש חומרת למלך והמלך לכרוב כלח הנפש חומרת לבח והכתחו
 לפועל דהיינו שכל בפעל וחחר לקט הוח יצר שהות מקרה ולפי חל לקט ולח חמר חרוב שקל
 הוח בתרוב מקרה והוח המרתה המלתהט כשמענע חרוב מצד לצד מתחמם כו לקט
 ומפקיד הרחות ורובת על טוב העולם המתנה חרם שחיינו טוב כמו שנתהק אית שקוח רע הבלעת
 הרעק נחיינו קיים וזה לקט מונע מלחכול מעץ חתים זולת השדה חמר נגע השם כלבם וחזל
 שמתחמם פעמים חשים ופעמים נשים פעמים חותות ופעמים מלח פס כפי פח המשיגים שיש לו
 עליו חרמנס התנועה תמצא נתלק ויש מקרה מתפועע בעלמות כמו ירוק חלף זה ישתק
 חחר וחחר חלף חלף הוח מצד עצמו עלח העבן כו חכל זה קרה

והלפן י"ג שחור והשט חר
 חלפן חלפן חלפן חלפן
 חלפן חלפן חלפן חלפן

שהעמות שקראת אלם על דרך הטבע שהיא כזו כח לדע טבע בעל חיים כל שכן בפעמים מהם כגון קצומת
 והדומם ולתדם לת מצח עזר כגדו . שאת מצח כשכל שירבה בעבודות כלל שאת יקיה כגדו ויהיה
 דומה לו . וזהו שחזל זה עזרתו החמר שבכח יבא לחי השלם הנה לת זכה כגדו . ויתל יי
 חלקים תרדמה על התדם וייסן כי לפעמים ייסן מן השכל . ולפעמים תינו יסן שעסק
 במשכלות . ויסגר בער התקנה . הכשר הנה מוסב התחנה והנה מתחנה ומתקן לשכל . וזהו שחמר
 עזם מעצמו וכשר מעשרי שמתח נחת רוח כחכלי השלם . וזהו מדלעתו כמו דרדיו . וידע חומ' כי
 שעהם נברחו יחד . על כן יעזב חיים את תבין ונתח חמו שוק . וקרתו חיים ולא תדם שהנה שם
 השם יבין זה החמר וזהו שחמר נשקם נותים מדרכ השכל חומרים לשן חבו חנה שקוח
 החמר שקחת על שמה כי התדם על הסדה . ונתח חמו . זו נפש העלונה שנה כי אם לבינה תקרא
 ודבך בחמת . בחמר . והנחם היה ערם . זה כח המעשיר והנה מלשון נחמה . שהתחיל לעבוד
 עלק חמרי התחיות והתחיל לעבוד החטה דהיינו החמר ובחמתו החטה טעה תחיה
 השכל ויכל מחנות העץ . וזהו שחזל שהנחם היה גדול כגמל . לשון בום הגמל חב יצחק . שקוח לשון
 גדול . נפחאל רוכב עלני . והנה סס א שקוח סס התחזק שמתח והשם שוחק על גמל ורוכבו כי
 ההיזק תלנו יצע ולא תל השם . וזהו שחזל כשבת נחם על חוק הטיל בה זוקמת והנה כשהגביר
 כח התחנה על התעה דהיינו החמר . יסרתל שעמדו על הר סיני פסקה חנה זוקמת . תמות השלם שחן
 להם תורה ותינס מתעבקים כי אם כדכלי העולם לפי פסקה זוקמת מקם ועוד תחזל כי בהתחלה קרה
 נחם זכנו לפעם מראשו עד שהגיע למקום קודים שאת יכל לעבור חמר זכנו לראש לק לפעם חמר לו
 הרחם כך חלק ענה חם אק לשלם . חמר לען וכמד הלך . דע וענין בדברי חזל שהם כמעט
 ותפוחו זהו כמעט בהכל כי מתחלה קודם התחם היה יבד זכב ועכשיו כמעט חחם והולק לפעם
 והיינו דכתב נחמה חסיה בנג (נחן החטה וגו' ותין ספק כי זרע החטה הוא זרע הזכר . אף השנה תינו
 כי חם בן הנחם והחמר שמשם עולק שמה גדולה כנו לבין השם וזה היה פרי שנתנו בו ונפקחו שנתנו
 והייקם כלהים . כי דרך לתדם מתעבד עלק לעיסן עם חטה חחר כמעט שתינו מחה עד שיכב עמה
 ויעבור חמונן . והחטה שמענה למה הפתח כי דרך הוצר כך קוח כי היום יעשה עבודה חחר לחמר
 יעשה יורב עד שימתהו . ותרבך נב לחישה שהנה פחות כמותו עבאיו . וידעו כי עירמם הם מן השכל
 ויעשו להם חנונית לחסור . היצר שנתחטטו . ומעד (נישמעו חת קול יי) אקים מתחלק בן
 לוח היום שהשמש נוטה לערכו ומצטנן היום כך הם כצוננו מתחמת יצרים " "
 וירחמר יי) אקים א הנחם כי עשית זאת חרוד חנה מכל התחמה . שיהיה כדומה שתין לך
 גמול וענש של עב . והשפיל עוד נזה על נחוק הלך . ועפר חמל כל ימו חייך
 שתהיה מן הוצח מן העפר . וחיבה חסיה וגו' חוח יסופך חחם וחנה תשופנו עקב . שיצר קדע

בדורו של חברהם לח היה נחשב לבשר והוא וטלחי כפיס היה קנפי כאלה כחות נחס תרבעה חבל
 החמישי והוא לכונית השכל לפני יחיה השכל והמשכל והמשכל חקר לח עלה וני מפעו התנשים שהיו
 לחותם ולפחות הנפש היו לה ל מעשם והם ל יסודות שהם היה מצוע לשלמות הגדולה היה מעין על כל דורו שנה
 ונדיק יבור עלם וצוה לשנות ע תבת עצ צפר ולענס שם שלח היה כחו לרחות הפלפם של רשעים פוע
 שמכנו כלטו שחמיר לע המלתך א תציטת חרדך וצוה לקחת מן הקמח הטקורה טבעה כלתה שיטקר
 שכלו בשביעי ומן הטמחה טנים חים וחמתה שהוא חקר דהיינו החמר שהוחטמת לח יתבטח והמטיר
 השם מטר עד שצברו מעל כל הקרים שעלה החזק למעלה על השכל שנקראת הר שפחה ירושלם קרים
 סביב לה נע' וכשכלו קמים שלח חת הערב לשון הערובה ויצח יצוח ואוב שעדין לח חזר לעמרי וחיה
 כן ושלח חת הונח דהיינו שכל טרומה לענה דכתיב יונה בחגי קפלע ולח מצחקה היונה מנח לכל רגלה
 כלומר שהקדם חינו מנח מנח ונח רוח עבודוהי כ חס בשכל כן היסודות דומים לרגל שהח סביר
 הולך כן הם סבות המונעות השכל והוא חו ויברך י חותק לרגל שהח כפני ועל זה חזל המתפלל
 צריך שיכון רגל דהיינו סבותו שיכון לשל כוונות טובות והם שישל מבר החסד ועוד שידע שיכול ליתן
 שאת והשלטי שחם השם לח יתן לו חן חמר שיתן לו והיינו דכתיב י אלים חכה החלה להחיות חר
 עבדך חת גרלך זה החסד ששאל משה דרך החסד כעבר מן החרון וחת ידך החזקה שיש הפק ויכולתך
 ליתן אשר מי א טמנים ובחרך זה שחם קדם לח יתן לו שאת לח ימצח מי יתן לו ועל זה ערקנו שלש
 רחשנות מן חברהם צמח חקדים טובים הוח החסד תחית המעש קוח היכולת הך הקדוש הוח שחם
 השם לח יתן לו שאת לח יתן לו חחר ועל זה חמרו צריך שיכון רגלו שפחה ורגלה דגל יטרה כן
 המלחכים חין לה סבות שימנעם מלפעול הטובות כ חן להם וזוה שהפטר רגל כלמ שיקטור רגלי שלח
 יהיה רשע ללך שהרגל מוכן ללך וחרר כן שלח חת הונח חמר טבעה הימים וקנה עלה חת כולל בפיה
 העת טרפה דבר מר שלח העות הגל הם מרים לשכל וחרר כן שלח פעם טעה ולח הפה
 שוב גוי עוד שידע והבין כ פעט העלש כלס הכל ועמל וטרח **חמנים** סבת צווי קדם הוח מבוחר
 חר כסר כנפשו דמו לח תכלו כלפי טון שהדם הוח הנפש חמו רתו לנפש שיכל הנפש ושור
 הזה יכנו שלח נחל הנפש שכל כל כך חחר החמר שיכל הנפש ויחבר **חמנים** סבת הקשר
 שהיה לחות שלח יהיה מבול הוח השכל החות גמור וזה שממרו חזל כ טמי ל
 עתה הקשר מימנו ששכל היה החות שהיה מעין על דורו וזה קשתי קשיות כ הקשיות של חרם
 חינו עמצח כ חם כעין והוח שן החמר המתפל השכל ועל זה הקשת כשט פ כשר שיכפול חרם יצור
 ויכענהו לח יהיה לשחך כל כשר כ מבול הוח דבר שמבלה הכל ומבלה הכל וזהו חם חגו עמי קרי
 חפ חע חלך עמכם בחמה קרי וחם השמעו חפ חע חענת כנס לטובה וזה קשים דרפוח של משלה
 קשה ומדת הדין שלח מטורפיח כי בזמן ביה המקדש קים לח היה רשעים וברקים שלח עבראו

זמננו וענין בו הלכך במקרה והסלשי המדענות בתלך ממנו סגנו שיחמד ס קישן יסוד נחמד יסוד
פ קצת תיכניו ותו הוה נעור כך התרב נשיהפועע יולד לו מקרה קלקט ונקרה רק תמצת בנ
פסם תמצת מקרה שהוה נשוח על מקרה כגון הקלט למרב ס הקלקטות מקרה כהירוח
המדינות הוה מקרה נחרב ותמצת מקרה תיכנו תל על מקרה כגון הקר שהוה מקרה הדבק על המס
והדגעה החוס ילך הקור כ המקרה תיכנו קיום ועמדה לקם בעצמם וחולש עמידתם לקם לשלם על העם
ותמצת מקרה בלה נפרד נשחור הדבק בזפת שתינו נפרד ממנו והחוס מן החם נחזור לעשן קין
ויקם קין תל קבל תינו ויקדגו ונברחשית רבה תמרו על מה שהיו מדיישן על

תחומה יתרה שנולדה עם הכל שהיתה נחה ביונה חמר חובה וזו תחומה דע והכן כג וישע יצחל
הכל והכל יענתו וזה עקנח ותמדה וקין היה הורג תל הכל היא החמדה הממיתה לחום בהשתלעתה
לח הדת הממען וחם הכל נהרג כג קין גח שהחריך לו השם חפנו וזה חמרו הלח חם השגיב שחת כלום
חם יחזור בתשובה שחת וחם לח השגיב לפנה חטאת קנץ ותנצם תקלה ליום דינת חטאת נפיר וזה כ
שבעתם יקם קין בתשובה שיכיר תקו התמצע שהוה שביע והמשטל יכין וידרע חדם עוד חתחשת
לח פירש חת חנה פ כבר חזרה לעפרה וחדם חזר בתשובה וחחת היתה חחה שהיתה נשמעת לשל

לפי ילדה לו דמעות וקדחו זרע חחר וסב המהכן להיות מלק וזה שהזכיר בדכרי הימים חדם שח חנוס
ולח קין והכל ועל זה חזל כ קין כולד בלדות חדם בעת חמיתה יצרו והכל חבל הבשר שלח הוה
עד שבת נח וכתיב כל רמש חסר הוא חי לבם יהיה לחלה מפע שכל העולם
נברח מעלת מעלת וכשתעלה ענן חחר על ענן חחר במעלה נעלה מדינה חחת כצד חחרין תין לה חום
נפש הדומחת והדמחם יש להם נפש הדומחת לפי כוונן מן הקרקע ויונקים ממנה והבעל חיים יש
להם נפש תיועה יתרה עלה דמחם לפי כוונן מהם והחדם יש לו נפש השכלית יתרה על הדמחית לפיכך חובל
חופם חבל חדם שיצח מפע השכלית וחטת תיכנו כדחי שיחבל חופם ועל זה חזל חופם עם חחרין חקור לחכול

בשר ועל זה חזל עשרה דורות מצדס ועד נח לארבע כמה הוא חרך חפס שהחריך חפ עשרה דורות
עשר כפירות לכל קפירה דור חחר וחחרי כן הביח עלהם מי המבול וחזל במהבת חולן משה מן המרה
מנח לך כשגם הוא כשר כשגם בעמטריח משה הנה ערה כ לתעלה הגדול היה למעב תעלות הרחשונות
שהודיענו שעתיד להיות גולד משה שיהיו ימיו ממה נעשכים שנה שחמש אלצדיו חבל שחר נביחים לח היה
צריך להודיעם מקודם שהרי משה הודיעם כן כשיקום נביח כמיהו לזו השמען וכשלח יהיה כמיהו שידנה
לכר מה שלח הודיעהו מן השמים לח השמעהו ותייב סקלה ועל זה נקרא נח זה יחמנו ממעשנו
לגל שחם החמר כלו ועחם קסם על מעשי ידיהם הרעים פרשת תולדות נח ככוח נח
חיש צדיק הולד בעם והם עם נחם ויפת הנה היה הוא וחטר ושאלה בטו
ושיהם קרי שמונה חבל בתשעה חו בעשרה לח עלה וזה שיחזל בדורו היה צדיק חבל חם היה לרו

דעתו רוב שמים בערך. וזהו ונכרו כן כל משפחות החדמה. שמתפללים יחדים שחר הספורות וזהו
חסד לחבריהם. והיינו דתמרי בעל הקבלה כי חנהם העליון הולך חברהם התחתון. וכבר ידעתם
חמתו זאת שמה שרי לת קיתה שמה חוה תם כל חי גת שרי כי שרית עם אהים. אבל בהיות שמונה
חברם היה שמו מחוסר ה דקיינו השכל. וחברם מורה רם חב רם נטול מתלק שרי חזיר ונעשה
שלם דקיינו שהנטי שכלו לבעל שהיה שוכב בביתו ותו הולך חת יצחק איהיה שלם בטעמו חבל לבעל
הולך בן וזה שמה בו קום התהלך בתוך לחובה ולחבה. נזחה הדרך היה השכל דכתיב ללצהחמנה
לרעות בשוב יי בתוך התיים. כי חס תרחמך תרץ חמנה. הלשון הדרך כדוכית היה כלת מק
ורחב. ותו ויבן עם ממנת לוי מעד. וזהו סוד זה. ובשובו מהכות חר כדלשער מלבי דרך מלק שלם
הנטיח למס ויין היה הערה והשכל שנקרא לחם כדכתיב לפו לחמו בלחמי. והוא כהן כי הלמיר נקרא כהן
כלה שמתכנה מלחכת שמים. ומלת כהן הוא הדרך שחין להקך חברים כי בחטא תמצא שכל שנים מהם
עד היור עשר חוץ מן ההח שחין לה חבר. וכן הנון במחיות מעוד עד כדי תמצא בחבד שנים שנים מתח
חוץ מן הנון שחין לה חבר. והך שהיה חמש מחנות חין לה חבר בחלמיר. וסימן הך שוכב עם חבורתך כן
הלמיר חכם חין לעבר לעולם הרו והיינו שחזול כל הנביאים כלם לא נעבדו אלא אתה הלאמיר חמנים מעד
מנכחו ומשיח בתי ללמיר חכם. אבל תלמירי חמנים עצמם עין לא רחוק אהים זולתך. ויכרכרו
ויתמר ברוך חברם לתל עלנך קונה שמים ודרך. אבל הוא חינו חפץ בקטן. וזהו שמה החמנה ידיאל
וי עלנך קונה שמים ודרך חם מתנוט ועד שרך בעל שלם היה חפץ בעתות. וזה שמה לו שברך
הרבה מחד לשון רבני גדל וזהו רבני המרכבה. ובעבור זה שא מה העין לו וחנני הולך עירי היחק יהיה
המרכבה שלמה ומה לו השם לת ייגך זה פ חם תשר ינת ממעך. ומיר נחמין ביי. לת חם ושלם
שמתחלה לת היה מתמן אבל זאת החמנה לחתרים כי חז היו עובדים למעשר הכופים חמר
להם חיסה מי תלמי חדון עליהם כי חם יודעם כי במחל הוא שלם חולד ועבדיו מי שיה מחל שחולד
הלח חדון יש עליהם חחר. וזה החמין שחם לת כן תרכבה יתר היה לו להחמין בבשורת הדרך שמה בעה
חדע כי תירשנה. ולת קיהיה ביה סני טבע יתר מבשורת הבנים שהיה בו סני טבע גת זה שיהיה עקר
ומה שמה לבשורת הדרך במה חדע. במה הוא החולל כחתיבא ח שנה. וזה שמה במה חדע כחיסוף
וחם הרבה לת לשון שאה הוא מפע שהשם לת מבחיתו להוכישה לו חלח הערה והמרה. והעלמיר
טמו הירושק וזה שמה יי אהים במה חדע כי תירשנה כלת בזמן שהכח ביי שהות מרת רחמים
חירשנה בוודתי אבל חם יחמחו והכח תלקם בתלקים שהות מרת הדין במה חדע שחירשנה. והשם
האיבו קחה לו עגלה משלשת לו ישראל שנקראו חפרים עגלה מלומדה. והם משולשים כהנם לויים של
נעו משלשת בזמן עיקין עזים לעסוק בערה שהיה משלשת בערה נביאים וכרעבים. ותיל משלש איהיו
חוקים למנוח. כמו חברהם וחק ושתב שנקראו לת הדרך. ורע ונאל כלת חז הבע זמן שיקראו

רשעים חלם לפאט עקמומית שכל וחול לה היו צריטם אבל בזמן הזה הם צריכים עשן קטלוק הוא
 עשן מכותר בהיותם שפה אחת ודברים חתרים וחתר כך ויחמרו הסה נבנה פון עיר ומעלה
 ורחשו בשמים עיר היא התעוררות לעצמם הנשמיים וזה שתחול לה בשמים היא שיתן הירוק מעצרת
 נבוי הנות שחס לה כן היתך יתכן שהינסלם כל כך לעשות מעלה עד לשמים ונעשה לנו ממש מעשה
 קטע העלם ולפי חמר ויחמר יי' הן עם חתר ושפה אחת לבס עד עבשו וזה החלם לעשות הכה נדרה
 ונבלה שם שפה ונ' וזהו השמך לכ העם הזה כלם יתבלבלו היסודות שלח ישמע א הסכל והיסודות
 עקרתים שפה כמו שפה היא כי החול הם המונעם גל הם שלח להפאט על החיך וזהו דברם נבול
 שמה כל יעבדון ונ' כך החמר הם נבול לשכל ומנוע חונן מלפעל קמוטכלת וזה שחנן מתחמך לבלה
 יי' שפה תפתח ונ' כלם חנו מתפללן שיפתח יסודותינו ויכנע לפע השכל וחס ופי דהיינו חונת קפה
 שפותח יגד תהלה דהיינו ימשוך התפלה כי השמורת נחלקים לחמשה חלקים והם משותפים
 ומשחלים ומחופקים ומושכמים ונדרטים **הקמטותה** הוא שם הושם לשט מעט ולח
 יהיה חחר מן המינעם חנוי להקדימו מן החחר כמלה עשן הוא **התמרת על עשן החחר ועל**
 עשן המים **שם מוסקל** הוא חמר חנוי להקדימו מן החחר וזהו כדור וכדור חנוי להקדימו
 על חיברי בעל חיים תחלה חחר כך קושחל לחם המטה ורגלה וכן לחם שהות מזון
הנול וחז' הושחל לחם לערה דרעב לבו לחמו בלחמי שהות מזון הנפש **שם מוספק** הוא מלה חחר
 יהיה לחמך עשן כינו וכן הדבר המתפק ממנו והעשן הוא מתקה בהם וחינו **מעמיד עצם**
 חחר בהם והוא גב משוקל ושחוקו מצד קפוק כמלה רמעה התמרת על חחר החחר המושג ועל המושג
 בדמיון כפוק **שם מוסכס** הוא שהשם והגדר חחר והעצם כים כען החחר שהות חיי מדבר
 מה ויחמר על **חונן שמעון** ולש כשוק וכן גדר חיי על כל בעל חיים דומת ומרעש
שם נדרה הוא הפך המשוקל השם חחר והגדר משתנה עשן והנדרה חחר והשם משתנה כען
 יי' חחר דם עגב הנחמרים על משקה העבים והכל מן חחר הם וזהו כי שם בלל יי' ש
 שפרכל החיך ומשם הפצם כי מחחר שחמר שלם נחמר ידיעה לשונם **לך לך מחרצך** חמם
 כשוקל חברה חח המרכבה בעל שלש רגלים כי המרכבה תמצא **פנס**
 לבעל הקבלה תמצת מרכבה בתרבע רגלים והם מרכבת חיה ותמצת מרכבה בת שלש רגלים והם
 החנות הם הם המרכבה והם חברה יצחק ויעקב כי רגל חברה שמו חמר ורגל יצחק שמו נבירה
 ורגל יעקב שמו תפתח ורגל החחרון שהות חמצע והיינו דרעב עלנו לך לך מחרצך והם יסודותו שלח
 לך חחריו וחח חעשך לני רגל זה הרגל כחשון וחברך זה רגל שש וחבר זה רגל שלשי והיה
 ברכה בק חוממן כי רגל קטר כל רגלים ועוד תמצת מרכבה בת שבע רגלים והם יטן וכען נשם יפן על
 ושם בעל הוד ותמצת מרכבה בת רגל חחר והיא מרכבה עלונה והשלמה והטהורה והוא השם יר והיינו

כלומר חמור חבירהם תינע יודע תפס הרגל שחמור העבית ורגלם כגל יסרה קם זכים ונקיים מתן
 החמור וזה תמם זל כשתעשה חבל חכע שיש עקור א החמור כעם מעם וזהם יש לכם עשן החמור
 החיים ומעשה תקחה פת לחם דהיינו השחור שבתוך לב ומוצית שכל לפעל ובעדו לכם על זה
 כי תינע יודע כי על כן עברהם ויחמרו כן תעשה כחשך דברת וימחר חבירהם התקלה חל שרה ויתא
 הוצית שכל לפעל ויקי משולש ויהי עונה תחתיונע ונעצת כל הסין והות כן א התקל דהיינו לחור
 שהות בקר והות השכל שהות תכלת החור ויקח כן בקר כן נכונ וקרך מעט תחות העל הות נכונ
 וימחר לעשות חות תבירה התקלה דהיינו לתקן חות וזהו ויתא חל הנער כלום המשל לער יצרה
 שברח בער פנו שני פ יצר לב האדם רע מנעוהו ויקח תמחה ואלב וכן הקרך הקית מה שקשי
 והות ככני שכל שנתנה ויתן לפניהם והות עומד עליהם עכשיו פ מתלה הם עומדים עליו שנחמר
 נצטם עליו תחת העץ ויחלו כלומר תחת עץ החיים עמד עמם ונהנו מזיו ההשנה כלא חוכלם כדכתיב
 וירחו חתהי יונה ונעורם והו חרן בקרבשהו דתקבלו כלא חכלן ושתן ויחמרו אזו חיה טיה
 חשתן בחיזו מירבה עומדת ויחמר הנה בחהל אחד שני עשן הקמלה חמם וימל חבירהם חר
 יכור כנו עשן מבור הבור ידוע לכל בעל שכל כי חחר שהחמץ כטם כי ירעמו כ
 כרית מכין שהיק חקוב נחמן וכרית לו בכיר כן עשר חכבעות ידיו ורגלו כרית לו בכיר האון דהיינו
 כרית למוור ערה וזה כן עשר מורה חחר שהנע ביחוד עשר ספירור בזכות עשר כרית לו כרית כן
 עשר וזה להודיע חנה שמלאו ומלאו כנו שהות חככ מלאו כוהן בעבור חקרת השם והות נעלה
 יתם ולמע שודע סוד הן שהות גדול מן הן כי מנחתה הן מנחה חחר הינעה והות מעורב בשכל
 ובחמר חכל מנחתה הן חו הית מנחה שלמה כל חמה ולפי היוכל שהות דרור היה בח בחלת
 שכונע שניע שהית שנתחמשים שהות כלע משכל ולפי שתנה ערה כיום חמשים לחחרם מענניה
 ומה שנתן בחות חכר קמלן לרשע קות מערב חפט שהות מזונת לרשע יתר כעשתי העל נשתי
 החברים ורדיב יתר הרע ללק חחריו ובשעה אצרו תקפו יזכור החנה שהפס עליו וימנע מן ה
 העבירה פ החרם חננו שלם בהיות ערלת שלמה ורדע שחמרו כע ישקב לשפ כי חרפה היה לכו
 וזהו חרפה החמר החל כ בזכרו חמה מננה ידוע שהית כל חרפה ועל זה הנסיון לח בחלו ער
 שמשל חוח ומל פוע כן כנו שחככ עליו יתר מננה חחר שהיק שלם ערמה חכל הנסיון חלה שהס
 חינו יודע הערבות כי השם יודע היה חס ישעור בפיונו חכ הנסיון לח היה כי חס שהיק מנוסה לכה
 שידעו מעלת וחמורת כסם ויקבל מעקר ולפי לח הנח לעב בו כל ורדחיל שחמרו לע
 חזל שהיק משת ינו בחשית כי חס היה כול עכשיו מתן היה דבר
 חרש תחת השמש וחם היה מביאו מעקום חחר מן העדרים היה גל ויתן מקריבין גל על גב
 המננה ולפי דרך המושל זה החיל היה שכל שנחמק אלת להידר למה שחמר כי ענה יועת

עולו של ה' שנתח יונת בחוגי חסדו וזה ויהי רצו ובהנעת חסדו ויהיו דכתיב ודור נטע יטוב
 הנה כלומר כי לא שלם עון התמורי כשחמך תצדיקם במה חרע' עד הנה וזוהי משק שהיה דור רביע' לזוה
 מצבים כי קחתה' מיונדי מצרים ועמם שני ומשק שלטי וכעו נכחו למרץ ועל זה הדבר
 ענין איהו שחזל לעולם יחיק חרם זקיר ברפלת המנחה שקרי תלחה למ נענה את נפלת המנחה שני'
 ויקי בעלת המנחה וינגח חלוקה קנחית וע' לפי שאו שלשה זמנם שעתו כנגד חלקי היום והם עלה
 עמדת ירידה כי
 תפלת השחר הוח' שהשמש הולך ועולה ומנחה בעת שהשמש הולך
 לערב וערבית בעת שהערב השמש למרי כלם בבל' או הזמנם יתפלל חרם לשם להודיע כי כחוסה
 ככל חלקי היום ותין כחו כמו כח השמש שהולך ומתמעט זה שחמר שלמה ע"ה כבקר זוע זרעך ולערב
 חל תפת ירך נשם חותך כדוני מפע שחמונו גדול בלדות תכל בערב שהוח תשורת כחו למ הוצרך להזקיר
 חלת חמר ולערב א תפת ירך ועל זה חמרו תפלת ערבית רשות כי בעת הזקנה שהוח עתה ערב תין צדיק
 צווי כי בעב למ ילך חמר חמר כי כב פשט כחו נאו השלשה זמנם כנגד זמנם חרם נהם ילדות ובהיות
 ושחרות וזה שחמ' להם איהו עד מה חתם פסחים על שתי המעשים כי הם שכל ידועה הם למ כפרו
 בהטנת לבד והם שט הקעפים כי היו כוננים כי השם אוק וקבעל מעהין ומה חם י"י קחלים לבו חתם
 וחם קבעל לבו חרצו וזה שחמר וקחתים בשם אהיבם וזמ חקרת בשם י"י יהיה האהים חמר יענה למ
 הוח האהים והסגרתו צמחונם ויהתל בהם חלשו וחמר קרתו בקול גדול למ שהיה שותק למ שהיה חומר
 להם תוכחות גדולת כדורות כי כיון שמשין אהיבם למלכות שמים מקרה המעשט והרבו ישיעו למ מקרים
 חמרים חול יסן הוח כי דרך למ וכי שיח למ וכי למ שפונה לעסקים חמרים לפי קרתו בקול גדול ומוד
 ויגש איהו הנביח ויחמר הודיע להם יכולת כחורח שלח ישיגהו מקרים ובל עת פועל בכלת בשוק וחמר
 להם דעו כי לכל חומק יט טר ומעטל עלהם דכתיב ביום ההוח יפקוד י"י על צנת המרום בחרום נג' חבל
 ישראל וקרתו סגלה לשם ותין להם מועל למ הוח בעצמו י"י שתין למ שנוי והיינו דכתיב כי כל חלקי השמים
 אילם נג' חב יהיו עבדים למ וזקו דכתיב ויקח איהו שיתם עשרה חכמים למספר שנוי בע יעקב חמר
 היה דבר י"י איו לממר ישראל יהיה שמך כי חעפי שטמו יעקב שמו ישראל כי שדית עם אהים וזיה
 שחזל תין מנל קבוע לשכא כך תצדיקם והחמין כ"י ויתעבה למ צדיקה וירא איו ח"י חמם
 ענין וירח איו י"י שנתה חלשו בחלש ממרית הוח ענין עמק מחרי וחזל הוח שנת
 על המילה לפי כנה עלו בפלמדין של הנה מורה שקלח חמר עבת האשה חרעה וזהו וירח איו י"י
 באונ ממרית דהיינו להישר המרי של וזה שלשה חנאים עבים חמר היה והוח ששק שכל משכח
 ומושכל וקחתים שחמ' חרע חם נח מצחית חן בעשך א נח העבר מעל עבדך לשון יחיד גישחשט
 וירח קבוע השכח כמו וירחו חת אהי ישראל וירח וירח לקחתים לקחתה השכל קדומה להם וישמו
 עשתו חר בק על שהוכחו ויהיו דכתיב הוח לחכם ויתבך יקח נח מעט מים וירח קבוע

על יי' שלף וכל רשות כי המקנה נפטר לפי טבע החומר והכנס לפי פשעם חבל כסמך לעשר כנפוס
 כיצד על יי' שהצריך לטוב רשות ארבע ענין יכנס שימרונו הוא ענין נפלא על דרך הקבלה עד
 שהימים ירבו נחלתו ולשון יבמה
 כמו כימה מעלה שהוא לשון מעלה ותרעבי הילכה
 נקדחת תפי' אותה שחזרו מעצם חסד תחזו כמו שאלו כי יהודה התחיל במלכות הינום כי המצח כי הינום
 המלא בהורה בשלשה פעם המצח ינום שנפג אחר נפסקה בחטה אחר וכתה לפן אחר כמו חיוט והמלא
 יכנס שנפגת שני נפסם בזה לחטה אחר ונולדים מהם שני נפסם כמו יהודה שכנו היו עד וחזון וחזרון
 כולרו פן וזרח ועל זה חסד בדקה ממש ונ' כי אז קיו נהגן לבס הקרוב קרוב חסדי שחזרו תחזו כמו
 יהודה שיכס בלתי והמלא יכנס משע נשמות בחוה לחטה ונולדים מהם חסד אחד כמו בעז
 שהיו מחלק נלשן המדים ונכסו כנפת כות שהיתה בדקה ונולד מהם עובד וכנן נדב וחכהות שנולד
 מהם פינחס שנחם פינחס בן אשר בן אהרן הכהן פנחס כמו פנה וחס חמנס תהר עתנת התורה
 שחסר העריות ולא העק מלכות יכנס כי חס בחטה תחזו יפע ששע חסידים בחסידים ממקור אחד והם כנפת
 אחד והיינו רכה א נח תקי כמת ונ' כי מרים שהיתה מלרשת והיתה אחות של משה וכשיו היה חסוד
 נמת וכלו נחל חסד כסוד של משה וחזקן ומה שחמד בשדו לח כסודו כעלה קללתו מחזירו חסד אחד
 אחד שהוא כנפת אחד יש לו לקיים מלכות פניה ונביא מחסין המת כלו כעם ותעבי שיש לו כעם הוא כאלו
 קיים חסד נפשו המצקה ויש לקיים המצבה חסד נפשו החסד כמו שחזקן חכמים יום קודם יצירת ה' גר
 קול יוצאת ומכזר וחומרת בת פלע לפלע חסד מחונת חטה שנולדה במה שהוא חסד נפשו יש לו לקיים
 המצבה ולפי יורש נחלתו חזקן שזרח כעב וחבריהם זקן בת בימים ונ' אחד שהיה זקן שהיה כמו
 יי' קבועו ותי' לו מונעם וזהו בת בימים בחונתם הימים שחן להם בו חסד והם ימי ח
 הזקנה ויי' בכבו בכל ונחל בת היתה לו לחבריהם ובכל שמה והיינו רכה כח' ישראל ש' יי' רכל
 בה שהכל נמשך איה והיה משך שהכל נמשך במעק ולפי תיעה סובלת סוס טומתה וסוס עבירה והיינו
 דעב ולת תקיח התין חרבה כחרכ החוכל מחכל והחצמונעח תיעה סובלת המחכל היא מקיחה כך
 חסד ישראל חיונה סובלת עובדי עבירה ומקיחה חונתם ולעבור זה הכותים בזמן שהיו עומדים בצדקותם
 לת היו חריות מעיניהם חונתם וכשחזרו לחסד ישראל שהיה חסד חסם והיו עובדים אהיהם גרה בהם
 החריות וזהו שחפ' כי לת ידע חת'ה'י יסכא וישלח בהם חת'ה'ריות וזהו שחזקן כל הדרי בחזקת חסד
 דומה כמע שחן לו חלה כי מחחר שעומד בחסד שחיונה של סובלת חסם חיונו חושש חסם כשמטמא
 חונתם והיינו רכה לעת לבם חת'ה' חסד כנען להיות לבם לחלים ומזה הענין חמרו במקרי וחבריהם
 מהרה מעל החסד הטועה חעפי שחפ מעלה חת'ה'ם מן החסד הונו מצוישן במלכות שחם חמרו לח
 יהיו עלנחם חרשים חבל חסד חיונו מחונת אה במלכות החלומת בחובר הענף כחפלתו ועצרת וחזקן שיכיר
 החסד שקולק בכל המלכות ולפי בזה יעקב חבטנו עה כשנכסו לחסד חסדו חת'ה'י חסד חסר

הכל חבל הזס בין העברי בין הערבי בין ההנה הכל הוח לפעון : תב תעבדו שחומר עמה לעובר מורה חבל
לבע אדם עברי הוא . נעור מצדנו עמה שהוח לשעבר דכתיב כי תני סר זכתי יי עמה טחתי ומצדנו א
שחזל כ ימימי ימיה בן עמתי הנה חונכ שולח מלתיך לפעך . ולפי שגוף הכן הוח געפ חכנו ולח גופו לפיכך
כשעלה לחור כסדים לח עמי והחללים נמה חתי יחזק כמובן היה עקרי הנפיון שהיה עקד . חבל על דרך
הקבלה בהכרח היה זתה העקידה שחס לח היה שהסם עקדו לח היה העולם מתקיים בשם שעקד יצחק
שלמה כך נעקד יצחק שלמה . חמום נכיון חנוך היה על דרך חמר . שחזל חנוכ בין יום היה . כי
יהיה קשה מתחר שהיה ירח השם ובר . מרע תב עשה קאם על . ויתר שהיה בין רשע
והת כתיב לח יומתי חכונת על בעם לח כן יבם היה שערבול לח נפשו שלמה לח שמה . ונולד ממנה חנוכ ונפשו
עוהו . שלמה והיינו דכתיב פ : למור מדבר בחות נפשה שחפה רוח תחתה כע ישיבנה דקיינו פרוץ
מי שהוח כמו פרוץ נפשו כל דתו שחיונו מדבר ותב מלמי לחר בחות נפשה של חשתי שחפה רוח חמר
תחתה מיבם כע ישיבנה כ מלמי עפ שתי חונותו הוח יבם . וזכו כ חן השם תפץ נפשות חמר כי
חס באנו . ועל דרך הפילוסופיה חומר ט מה שקבל חנוכ יבנון הוח מדד החמר שלח ימלטה חמר
כן נדיק בין רשע שלח יקבל הפסד חו הפסד נעור חו הפסד מצד הקורין . וזה שחא שלמה מקד יה
חמר לדדיק ולשע . וכזה טעה חנוכ וחמר חרץ נטה כיד רשע . חבל חזל חן חדם נרפם על . עשו
ועל זה חזר וחמר על כן חמתם ועמתי על עפר וחמר כ חן ל להרעם על בער הקובל שהורח
עפר וחמר . וזה הפסד החמר הוח סכנה השטן החלש וחן ל להרעם על השם וזה שחמר
איהוח כי בחתי ידבר א כלמי מנד חמר דקיינו מצד החלשות מוריע קאם דרכו וכשהים לח יסודע
חבל בהודיעו דרכו כדרך השע דקיינו ביקורין אמודיע שפלות החמר חן חדם משים לח מעורר
דרכי השם נהו מוקרו כיד השטן דקיינו כיד החמר שידע שפלות וזהו שחא חס יט עליו מלתיך
מלתיך ונח להגיד לחדם שיכיר שפלותי ויתר ויתחנן פרעקו מרדת שחתי כשי כנחתי כע . וזה הדרך בן
ל כלאה פנים להודיע שפלותי והוח כבעם וכחוק וכיומין וחולש כמסרו כיד השטן חלק מקדו "
ועשן והפיקע טע וכדם ענבים הויה שהוח מלבנש וכן החמר שהוח מלבנש לחדם וכזה נרפיה ונח
ועתנע כ יבעפ רחאנה נחא קנה כל חמר לע כדרך רק אין א השלח ידך . וכשעה נחא לע רק חמרש
חמור ולח חיש א ויכח . חבל נחמרו הרעות הרעה לו מתחלה על הכל וזהו כל חמר לע חפי הקובל
רק אין א השלח ידך קודם לח שהוח נמנע לעמרי לח על המשעה חמר רק חמרשאו חמור כי חינו רשוע
וזה ידוע כי מקרי חנוכ לח נזכרו רק להודיע השטן להכתיב הקפ . ומקרי הכעם והממון לח היה לעמם
רק לעו שקנע לחנוכ הצער מהם והיינו דכתיב השמת לבך א עברי חנוכ ולח חמ א כע חנוכ פ לח דיו
למדינת חנוכ כחממות פ חיש חחטתו מר והיינו דכתיב חס כעך חטתו לע וישלח כיד פשעם . ומה שהסם
קך בעדם מתחלה הוח בחלשות השנות חנוכ ועבור זה כחלה כשקא לער בכעם לח כעב להרשע

החריץ את שפתו כי מן היות שפני החריץ התחננה והחריץ העלונה פועלת ונושבת כרכובה
 סבל כזמן שזאת החריץ לא השמנו החריץ שלמלה לפיכך לעבוד עלת שמנו החריץ שלמלה כי בעבור
 זה נשם יוכל היות קדש תהיה לבס לא תזרע כי טבה השנה חסלם לקבל התחלת החריץ כדי שלא
 לשנות את התחלת העלון המתחל כחו עלו וזהו כי החרץ כי היות מקבלת שפע ברכה וכשיש חוזה
 עבשו לקבל והיינו דברי עלו ועל יוכל ישלם שרשין כי היות יוכל נדבך בהויה חו יתברך השנה והעפ'
 והעפס חוזה לקבל כאשר בתלה ויתחרי יוכל יתחיל לפעולה ועבודת הקדשות תחר שקבלת שפע ברכת
 העלון יטפוע וזהו שחזל כי מן שחוננו עשה שמטה חנוי לשתיטה והיובל היה ביום הכפורים ביום
 הערה והשנה העונה והיו תוקשים השופר לקרוח זה הרדוד כדי שילק ויקבל שפע שיטפוע לחריץ השם
 תחר היובל והיינו דברי בשנת היובל הזאת השוננו חיש א מחותת ממנו שיחזור כאשר בתלה וזהו שחמר
 דוד למנצח על השמינית כי היובל היה בתלה שמטה שמינית שהיה בה מנוחה תחר מנוחה וכן
 המלה שנתנה בשמינית שהיה מנוחה שלמה וזה שחזל כי חלקהו נמלא ועומד בכל כדיר
 ומתקטן לו ככה כי איהו בעמטותיו צורת השכל בחזת חלף מאיהו לחלף והיינו דחמר
 הכעב הקטן יהיה לחלף כי חלף הקטנה מכל החונות בחשבון וחוזר בהלף החשבון לחלף כי חרובה
 השע מחות הוח חלף ועוד איהו הוח מרת הדין ומרת דחמים כלום שהסם בח ומשגל ומשגל בעושה
 זו המלה בשנה מדויש לאוכה ומשגלמן יחד מבע שקיה מושגל בשמש שהוח משכל בלח הנכנת חמר
 כלל והיינו דברי ומלחם את ערלת לכבכס והיינו דברי זכום השמינית ימלא דחמי הנכות יקו יודע לק
 כי השביע טחן לפו בזה העולם כמו שחמר בספר קדרי יטב ל ברכיה ודחמי חמי חמי דקחמרי כולו עלמח
 עולם הכח ולת ידע חמי קחמרי לח בתלה עלה במחשבה לברות חור נהיר נברת חור גדול שחין כדיר
 יכולה לאלט בו ערה רחה הקצה שחין יכולן להכל לקח שבישת ושם להם לחקוחו והשחר גפון לא
 לגדיקים לעטר לבח חח חס יזכו לשחת השבישת חחן להם עולם החחין ספר בח מקודם "

חוררות יצחק ויחמיר הנה נח זקנת לא ידעת יום מותי וערה שח נח כלך וקשתך וע'
 יש למעה על יצחק שהיה חובב עשו והיה טעם חל הפחד במדעים חל

תקנת בעשי עולה את חכמת יצחק לעשו חמרו כי ציר כפיו שהיה צד חניו ומרמקו בחמה פיו שוחלע
 היות מעשרין את הרבן וחת המלח והיה קבור שהיה מרקרק למחור ועבשו שחמר קבחה ל
 ציר וחולק בעבור הברכה נפשי צורם חמות כלום הנת לשמה חבלם ותשמח חול ישראל טכיעת
 על פי וחברכך כלום איכשר כשע השם וישרה טכיעת על וידע לברכך בעבור שחמה עוקק לבכור
 חב וחס והיינו דברי נערה קחו לו מנחן והיה כנחן המנחן ויהי עלו רוח יי ועוד חחזל חין קש
 השכינה שורה לת מתק עבדות ולת מתק עבדות אף מתק שחמה חחזל כנור של מקדש של שם
 כמחן של ימית המשיח של שחמה ושל עולם הכח של שזר כדברי חמרו לוי בכנור נכל עשור חמר

אלה יכנס לחיך עם שתי
ידים אחת בעבור החכם
וכי לא מרה בדרך לבחור

בתורה כי חרץ ישראל תינה כובלת ובעבור זה חרץ מרה רחמי אשה בדרך ציון שמה לעוד כבדת
חרץ לבוח חפרתה ומבנימן העגדה קודם בותם לשם ולת נגע זה בחרץ חכל חת למה לח מרה
למה כי אמה הייה ברזנו ולפי נקדה עמו לתה לתח ולפי כזה והחרץ לת המע לזמיתרם ל
החרץ נמו שישראל תינם תתאר ומשל והיינו דברי כי חלק יי עמו ונן ולפי כזה לת התסר כל זה
כלש לת התסר כי שעי ביה סהכל תלע זה והיינו שחזל תן הקצה ביושלים שלמעלה עד סיכנה
ירושלים שלמטה וברו ירושלים הרים כביבלי ויין סביב לעמו כי זו ירושלים מכוונת למעלה ותקפת הרי
הסם והית תת מולד נבעת סלה זו שותבת הכל אז יהכבו העלונים והתחתנים ומשום חתן על כלה
והית נקדחת בדיק עתה צדק יען זה וזו המרה ירושלים ויהי נחלם והיינו דברי בצדק השטט עמל
חזל כזמן שהמזל עומד בצדק והיינו כשע ונחמיסי סכצנש חלם רחמי לעלת חלם כשנש רחמי ימים
חז השפוט שעתה ובהיות ישראל בירושלים ותכונת ביה המקדש וכלו על מרבוותם לעמם אז כל הספירו
שלמעלה שותבים נפושם מערכתם לזו הקפירה נכשתרבה ירושלים תפודה חבלה נשכנה דהיינו חותרה
שכנה ירושלים טעית ועומדת בגלות עם ישראל ונתבטלה הכרבה היורדת משמן הטוב ולפי חזל מיום
בית המקדש תן לק יום שתין בו קלה וחזל בזמן שישראל נכנס לבית כנסיות ולבית מדרשות ועושן חתן
יהי שמעיה רבת מבדך הקצה מעענע ברחשו וחומר חשדי המלך שמקלפים תותו כבתו מיה
לחכ סגלה מעל כנו חני להם לבטם שגל מעל שלחן חביהם כזה עשן יעפלת זה שחננו חומרים
חמען יהח שמעיה רבת מבדך מעלל דתיבת זויגח וזה יי הקטן והות סר הפעם וכזה
טענו חותם שנכנסו לפירם כי ל עקובה נכנס בשלם ויצת בשלם

שנכנס בחותמו של הקצה בן עזתי הצץ ומת כי ענה עמות תהבה והיינו דברי יקר כשע יי המעל
לחסידיו חתו נעש לעולם הסת וזה קשה כשח קתה כלת בסוד קתה ותחיות נעש כדחמימן
בחנה מתי חזו חזו מטטון דחתייב לה רשות וקח מהפק כזכונת של ישראל חת שמת חב
וטעם סתי רשונות יש יצתה כח קול וחמה כל ישראל יש להם חלק לעולם הבח חוץ מתחר בן זומח
הצץ נענע כלמי שפגע בו שרפים ולת הנחיהו לכנס והיינו דברי רשפי חס שלה בניה א
תקרי רשפיה חלח שרפיה והיינו שחזל עדין בן זומח מבחון ולפי חמרו שמעיה רבת שלח נערה
בעלל נכן קדוש קדוש יי צחורת קדוש ברבת קדוש כזומח קדוש חוזר לבח והות יי צחורת ולפי חומר
הסם חשדי המלך שמקלפין תותו כבתו מה לחכ סגלה מעל הכעם וזו היח הספירה שנתפרדה
החבלה וחיליהם שגל מעל שלחן חביהם כלמי ט השחר הספירות גשחרו חקרים וזהו שחזל שתין כסתו
של ית שלם עד סיכות משיח נשיכה ירושלים שלמטה והסם היעצנו שלם שלמעלה והיינו דברי עמו חנכי
בצרה ומה שחומרים לעלם לעלם לעלמי עולמי חס חמשה עולמות הם השכלים ועלם הנלעם
והתלמים והרבעי מן החרם שהות עולם קטן ועלם הבח ובעבור שהיח חרץ חסם כרע חז תפדה

החרץ

מחזיק המדה הלכה וקיימת הלכה משכונתה מתפשט בכל חוצה ואלה הם האלה אבל תמצית יתר
תמצית שקוף להשוות המצב וכל הנגון הוא חלול ויש בו נקבים וכחופים הקובים קהול נבוע בתוך
הכל המלח תויר ומשמיע הקול כחדם המשמיע הקול בתוך החנית ותיכונת הקול הוא ערי שמע
תצלב ליתר השט וכנענו ביתר החדר נפש קול בתוך קול ומיפה הנגון ומעוה הקולות כדצון המנגן ב
במבוכ התויר שיש בין חלל יתר ליתר ותם מופיטים על היתרים על זה הדבר יש להם להוביק לבל
בעל חכמת הנגון הקרית מוסיקת ורהרצלה כמו כן לפי הרחוקי משמח לבו של חדם הרחוקי לבו
לבויה ונבוחה טוריה עליו ולפי היה מנתק יצחק מצורת בנו עשו וכשכח יעקב וחמר
רית רית בע כרית טרה חסר כרכו יי זה חסר כרכו יי תינו עונה על הכן כי זה לת יתכן שרצון ה
השם היה לדרך חרעשו וזה בדרך יעקב לא עונה לטרה חסר כרכו יי בששפס ועל זה חזל טובב
עמו רית גע דתינו השכינה וטרפה על יצחק לדרך תתי יעקב ומה שחמר פח חחק במרמה כלומר
המרמה היה כחיתק ויקח ברכה מן הדין וזה שחמר גם ברוך יהיה פ לם היה יכול להעבירה ממנו
וחמד לעשו ולפי תיפוח מה חשק כע שליח היה הדבר כמו שחשבה שישרה שכתת על לברך ומה
הנה משמע הארץ יהיה מושבך ט משמע הארץ יספק לשעכם אבל השורה לת יתכן לשעכם להשקה
זה על זה ועל זה עמועה רבקה פ רבקה הינה יודעת שחין יצחק מברך את כרצון הכנורית אבל
חא בלבו ביות השם עוסק בכור תבו ירצה לברכו ואת הלל יעקב היו לו יב בעם וכלם ברדם זה
שכרקה מתפתרת שחם יקבל הכרכה עשו לת יוכל לדרך יעקב יש למר טאו היו החומים וכחיס
משפע חסר וממקום אחר ולפי כרכה חתית על ולת יתר " ויציא יעקב עטן הקלם המעטק
שהשיב יעקב תינו עי שהשיב בעל שלם רגלים ויש מרצול שחומים בעל חרבע ויש
חומרים בעל טבע וכל חמת והם שכל ממסל ומשכל שחומ ויתלם והנה סלם וי ויהי יי נכ עליו ויחא
מורה כי בתלה השיב מעלת טבע הארץ וחחר כך השיב ליתם המעע לשמים וחחר כך והנה יי עליו וזה
יורדים הענן שלמה שלם שלם שלם והנה כחך חיה חרוב ולת רבבה לת ישרה כמוהם
כי הקלם העולה למעלה תינו רק למשכל שחיפטר לעלות בו שחין ספק ט הקלם הוא היה מקורית עץ
עץ החיים טקות מלק חמש מחנות טה והוא מן הארץ ער לרצוע ורגל הקלם בתרץ כלומר טרש עץ
החיים בתרץ שהתחלה הקטנה בדרט השם חית בתרץ והיה חכמה הטבע והקטנה חכמה מעשה
ברתפית ורתינו נופו של עץ החיים מעע לשמים חסר על חש התויר ותמש מלחכי אהים עם
משוקל על המשכלם מעע חדם העולם לם הקלם וחצפ שהם עולים חסמה להם
כנר השכלם הנבדלים ויריה מתטר הם בתמר או תוכל למד זחה העולה נרמה להם ירידת
המלחכים לבר עמקם והוא מלחך העופף לחדם שנתא ויעל אי חחר מן השרפים וינע על פי מלך
רעה סו כרפה שחלת הרעור ומקלקן ומשמש שכל חדם ומותחו מן הכח א הפעל והמקורו טח

ל' ודע כי הכבוד וכל הזמר במקדש כמו להשגת המזבח שהיה שכינת ה' שבת כבוד פירושו
וקם שבעת חלקי הטוב ונרמזות לשבעה נרות המנורות ונאצת המזבחות שערך כלשם שחמד חרש
שבעת המזבחות ערבת. משמע המזבחות היו נעשות דקיינו חלקי הטוב שהיו משיבם בתורת הזר
חבל למנות המשיח הנשג הטוב שמעט שמעט שהיה מנחה שלמה. ולעולם הפח תהיה הטוב שלמה של
עשר ספירות. וזהו שחזל עי' יב' חרש נפנו כלו וצמח עלה ויורדת כלם לקיינו עין בעי שהשיג לעולם
הזה לאחר שנים עשר חרש נפנו כלו ונעמרת עלה ותינה יורדת שנעשר מרעבת נשמות יתנה שהיתה
בתמה חתך ולבשה מלכות ונעמרת בעמרת של עלם הפח ותין הכונה טעמו קיים שמי שנשרף היחך
יהיה נפנו חו חס תכלהו תיות אף זו הית הכונה שחמדנו שישיג ויכתין בין הטוב עלם הזה ובין הטוב
סזו מטבע וזו מעשר. וזה שחזל הצדיקים דלקי ונתת בדיקשת כי העלה הית הטוב. והירידה
הית הטוב מה שהשיג שכל טעמו גן עדן הם משל כמו שחזל כל צדיק נצדיק יש לו גן בפע עמולת
מה שהשיג. ועוד שחזל עריר ה' לבנה לעשות מחול לצדיקים לעתיד לבוא וכל אחד מרית תורתו בתצבע
טתא וחמד ביום ההוא הנה אהינו זה קוינו לו ע' מה שחמדנו מחול כי המחול הית עולה. ותין לה
קצורה שימנעו סכונה. כך לעולם הפח תין לו מ' שמונע לצדיקים להשגתם. ומה שחמדו בתצבע הית
הית הטוב וענב היחלות במה שהשיג כמו שחזל רחוק שפחה על הים מה שלח רחוק יחזקאל בין בוני
בגשה שהיו מריתם תורתו בתצבע טתא זה אי' ואנוהו כלם שהשיג הטוב מעלה יתה יתר מן הנביאים
שהיה להם הטוב וריתו התורתו בעשוקם. וזה תצבע הית נבונה כמו תצבע אהים הית שהיו מריתם
נבונות ית' ועוד שחזל טבע חופות לעולם הפח. כל אחד נבנה מתפת תפירו. שהטוב התחד גדול
גדולה מתכירו וחברו תינו יכול להשיג. ותין לק כויה וצב גדול מזה. ועוד שחזל טכל תדם יש להחל
בעתם שחס יזה יהנה בהטעם ויהנה ברחות צב נהנפ חברו כאו היה נוטל חלקו מן עין שלוח
כמו שחזל כי הוח מן עין והוח נהנפ. תמנע כי תמנע ה' ה' שהיו מנעם בעת שרות קבוצה עליהם
יודע לק ס' תמנע ה' ה' טבע תדם על מתכנת. ולחדד טכל להניע כל תמנע שיחזק
איה. ונס בהחל טבע תדם כען היכודות שמתכנת אחד על חברו והוח סבת מדות תדם שינגן לק
תדם שיודע לבין הידיים על מתכנתם ולפ' יסיר מנפנו החל הוח וישוק מנע. וריתו לרבר כי
תמנע גמלם ה' שחיים קולבם אף תחרי שמערת ה' וכן הנער משרתה מבנית בזמנ שחמדנו
לפנו והנען הוח משמח לבו של תדם בעל כרתו חס המנע חכס שידע לבין תדם כי יתדי הנען הם יתנו
שלמה וארבע דיומים יש בין יתד ליתד כזה ||| ה' די טענה וה' כנך קדם טעכונתה לבדד והית תמה
ביות. ובנען יתד תחד טקול. תד מתחן טענע. והיית השט שהוח נעמך מן קיתשן הוח מתחזק
תרה היחוקה שתינה כל כך תמה והית תמה ויבסק וטכונתה לתרה. והיית השלש שתינו תזק לטע
הוח מתחזק תמה השחוקה טכונתה לפתול והית קרה ויבסק ומנע השחוק ט' והיית קרבע מא

מתחזק

מנעק נים והיינו דבר תין זה כי חס פת אהים ונ' קרת התרץ מקום עומדת בנר האל
ורחשו מנעק לשער השמים כי הנעשה כל הנפשות הסובות התמידות כל אחד משתקף לשכל
נפרד מיוחד בו והוא נקרא שרף ומסכת חסם וכחם יבא השפע אל הבית ויהיה נמלת הבית הייט
והתרץ ימלא עשן הנולד מצדו כי העשן הוא תולדת האש וחזול כל מה שנתה ישעיה רתה יתזקק שרתה
על הרקיע אשר על התיות דמות כסא עליו מלמעלה ורתה טולת הכסא מלמיה הקיכל במקום חרע
תיות ורתה העשן שנמלא ממנו הבית בתפועת תמותת הקפים והוא מקום החופשם כי הם המורכבים
הרחטונם שבמחנות ואתר כן זכר שהיה ירח ויתמר חנוי ל כי נרמיק כי חיש טומת שפרט חרבי
ונ' תמכ בלבן שהות תייב כרת בדכתי כי את מקדש יי' טומא ונכרתה ונעק עם טמא שפרטם כי
הם נרמו ל לטמא ולשגש דעמנו והיינו דכתי ורועה בפילם ירוע ולפי טועל על פיו אתר מן השמים
ותה ל וסר עונק ולת הפחד ואתר זה התלם אשר רתה נירר יעקב נרר לחמיר ונ' יודע לך כי
התלם ימדת תמדת ועקר שהתלם הוא נח הדמיון ולפי חזול בזמנ שקות תמדת הוא
אתר מששים טל נפוחה ותפי תמדת תמדת כי חי תיפטר בלח דברים בטלם כי זהו פעלת הדמיון ולפי
ולפעמים ירמה עקר נמור בל תמדת כלל כמו שירמה נמל פרח חנויר וחרם בעל אפעשם ולפעמים
ירמה חרם התמדת כונן שירמה בדמיונו ויפיר בלבו עיר תחת תעפי שחינו עומד עם וזה שתמיר כי
נח התלם כרוב עשן וקול כביל ברב דברים ותפי התמדת כמו הדמיתה בתלם הוא נח מבח זה מלמך
הדמיון תמונ התמדת מסייע לו שפע השכל הטועל ומנודת דמיונו לחמה והוא תלם והוא חפוף וחס
הוא טלם המקבל ירע מה קבל וחס תינו שלם חינו יודע מה שקבל והתמדת שבת חזל עקר חכ כשימל
הדמיון אתר הקרנא בעור חמדת יהיה תמדת וכשיהיה בלתי צור יהיה עקר וקול בפילם ברוב דברים
חכ דריך להקד חרם בשעת שיעשק לפי טרר ומה נודר וזהו הנדר כי נדר יש כוונה לן שהורח
כנודר בתיימלק ונתיים שהעצם אתר והתיים אתר ותינו כן תמונ הנדר ונול מן השבועה טעל
דבר מצוה כי התיים הם גדולם מן הברלם כי מלגי ר יוד יעלה תי והוא תי העללים
ותי הוא כתר עליון שממנו השפע לכל אתר הקפירות ולפי הוא חל על דבר מצוה כי מצות עשה
הוא תחת חסד ולת תעשה תסת ובנזרה חבל השבועה תחת יסוד ולפי תה כתשר קרור נדר
לאהים ולת חמיר שבועה כי תין תפץ כבפילם כלום תין עשן הנדרתלי בדרך לטולו כדקנך ולפיכך
תמרו הוא חינו מוחל חכל תמרים מוחלן לו טע' לת יתל דברו והשט למך טרר לחינו כוונה כי
הנדר נח מתמת כעה וכל הכוונת בלו עובר עו ולפי דריך לדע לפי מקרים זה הדורן כי נדר לשון
דורן שיהיה לשום שמים ולת מתמת בעש ועל זה חזול כלל הנודר בלו כנה במה והשלישי לחינו
סיכוין הנדר תעפי שהות תיי המלק שלת יטעה ועל כן תה ול תמיר לפי המלמך כי טענה הית

הוא שחזרת הדם הוא שיערוב יצר הרע וזו טהרת העין ומפני פחדו שפחד עתה טמא שפרטם היינו
מן היסודות עוקצתים שפרטם הוצרך זית הטוהרה להודיע כי לא נעש וכן במעשה טהרו כשעשה העל
שחא של פולק מעל תולק ונשלפת נעלנו נאמר דהיינו תעמרת חומר ודכיון וזאת ודקה יצא
פולק הוא כמו אצלנו פרו שרפס עומדים ממנו לך בדיופם בלת חמר יוסכים במקום השם

והוא חלק חמר מן ההטוהרה והיינו דכרע והיו הכרובים פותגי כופים למעלה סוככים ככופים על הכפרת
ופניהם יושג א חתיו כלה מעל השם עתה סכך ומן לעולם חמם יעשה עה שמחיל וחומר וחזרה
חכ"ץ יושב על כסא דמשמע שהסין למעלה העלונה והיא מעשה מרכבה כבר הסין התחננה מעשה

ברחוק דכרע והבית ימלא עשן כלה משאן השנה הבית שהיה עומד בו עלה למעלה וחמריו יושבעל
כסא כבר נודע כי כסא מורה מעלת היושב בו והיינו דכרע יצא בשמים קבין כסאן שחין השמים מתאר
על כסא לשם ית' בהיותו בלתי נעף אלא יושב על כסא מורה עיוות מעשה עליהם והפוערפ תמידית חנה
מעשה ולא מאבת השכלים הנפועים מן השם שחין להם ולבחס תכלית ואלו השכלים קם עלולם מן השם

וחתול טהר הכסא היה קודם שנברא העולם שחא כסא בבור מחרם מרחשון מקום מקדשנו כלה כי ה
השם ית' הוא קדוש ומעלה עמוהה הכסא קדושה ומה שייחס הכסא בשמים מפני שהם נלחיים
תמידים מורים מעלת השם חרם מן החרשים וזאת והחרץ הדום רגל שהחרץ למטה ממדרגת

השמים ומה שחא כסא בבור הוהם במקום השם כמו שחא הירחי עת חת כבורך ומקום מקדשנו
שמורה שהשנות היא חפ' למטה מלגל הירח שהרי המקדש בחרץ ושוכן בו תלוי והיינו שחיתול
בית המקדש שלמטה מכון כפר המקדש שלמעלה בהשגחה חת זה למנו וזה למנו ונאולו הוא שחשו
המעע עד שכל הגלגל ומלה חתול הוא שלם העלון ועל דרך הקבלה כי שבע שבעה שנים הם

שבעה הכוכבים והוא שחא וישמע מהיכלו קול ומה שחא שש כופים ונ' לא זכר מן השם והשרפ
לא שהשם יושב כמו חיון והמלחכים עומדים כעבדים לפני החרון שהשם עלה והם עלולם וכן חת
ממעל לך דהיינו מעלת ובזכרו כסוי פנים ורגלים להודיע כי מציאותם עלמים מכל בעל חמר והם

הפעם וזאת הדברים העללים בכרם דהיינו הרגלים הם עלמים כמו כן ומבוסים מכל בעל חמר ונש
ונשנים יושף מערה מקירות שים להם תועה ממהרה ומה שרמה הפוערפ לפוער העול מפני
שהיא תועה רשעה ולא הכרתיה כמו הפוער חתן ומה שחא וקרת זה זה וזאת קדוש קדוש קדוש יצא
צבאות הזכיר מהות הקדושה בלשון כמו חברים חברים סכן דרך קדושה העלונים והמתמר

הוא קדוש יצא צבאות וזאת הקדושה היא קדושה עלה לעלל שלמטה ממנו להודיע לך העולם כלה
הוא נשפט מבקרו כי לא בא להודיע שהוא קדוש כי כבר יודעים שהם קדושים כש השם והיינו דכרע
דומה על שמים אלהים על כל חתן בבורך ויטעו חמות הקפים מן הקהל דהיינו הקדוש והבינה
החתן למה באבת הפוערפ יתועבו הגלגלים שהם עת ובהפוערפ הקפים יתועבו הקירות והיינו

והחסם הם שני הפטים . ושמהם יחיה הגוף בהסותם ובעבורם ימות ב סבות ההויה הם
 סבות ההסד ולא ישמרו לעולם או חרבע סיכויות על מתכונת אחת בגוף החסם חבל
 המיני יוקיפו ויגרעו ואם התעשר רע עד שתי חפסר לבגלו לחצר הקרבה יתגר
 התקפת עם חכיו ויחדש בגוף חלים כפי תקפתו ובהטיב התקפתו לשונו יהיה שלם
 בין החברים ויתרפח . ועקר החיות הוא רוחו ושורק על הדם שטבע עם ולא ועל כן
 הדם אשר הוא קבל שפע הנפש תחלה לפי כחם הדבר שהוא חשיי . והכח המימי הוא
 המנהיג החשיי ומטעם בדבוק גלגל הירח א אופן החס . והמימי והחשיי מעשים החווי
 ושלשם יחד מעשים המימי וארבעה מעשים העפר . והעפריי נח ועלם והתרחש לשלם
 עומדת על כן החרבע יסודיה הם פועלים זה בזה ומתפעלים זה מזה . והכח השמיני ה
 המחזיק אליהם והיה הנפש תינף ממינם ועל כן פועלים בטבעה ומתפעלת מהם
 במקרה מפע התחברת אליהם . וחלקי הנפש הזאת הם חמשה ונקראים כחות והקפ
 תומרים ב הנפשות הן שלש והן טבעות וחיות ודבריה . הטבעות שטבעה דבר
 והחיות בלב . והדבריה במוח ולא יפרדו חבל הם סגלות מן הלב א המוח ויורדות מן
 המוח א הלב ותין קפק סכל הונתק סגל בעולם ועל כן נקרא החסם עלם קטן ואמנם
 החומרים חמם וכל אחד פועל פעלה אחת ב תין מלתך אחד פועל שתי שלחיות
 שתי יהיה תכרון שלמים למעלה . ולא טע מלחכים שלחיות אחת שחסם קתחד יכול
 לעשות השלמות יהיה קתחד טלח לבדך . ואם חינו יכול לעשות השלמות יהיה
 חסר לטלח ולפיכך כל אחד עושה שלמות ב חלו הכחות נקראים מלחכים ואו
 המלחכים זמק אהם השם לטוב ולרע לתיים ולמות . והחחר הוא מלתך ה צמיחה
 והטעם הרגשה . ושלש מהעורר . והרבע דמיון . והחמישי הטכל . ולה חרבע פעלות
 טכל . ורכונ . נטבע . ומקרי . השלשי נולד בחמבעות החסם כדברי . ורכונ נולד בחמבעות
 קרוח בחיונ והנמשך חריו . והטבע נולד בחמבעות החסם כדברי . והמקרי נולד
 בחמבעות עפר בקרוב להדבק בו . חמם המלתך הרחשון הרכונ יש תחיש טבעה
 מלחכים . הזן . והמשך . והמחלק . והמעכל . והמכיל הלחות . והמוליד . והדוחק
 לחיותיה . והמלתך השני הרגשה יש תחיש חמשה מלחכים והם . הרחון . והטעם .
 והטעם . והריח . והמשוש . וכל הרחות העין . ובהיות מלחכו פועל בכל נקרא העין
 רוחה בפעל ולא יפעל בלח כח החיטת שהוא ^{מוציא} קבח א הפעל והוא האור . ואם
 יחסר החיטת הוא רוחה ככח ב תין האור בו בטבע ב חסם חן ממנו מעקרה האור הנוצ

טו חנה נאמר טענת עתן לה כפרה סיו שמוצנו לחזר . ועל לו הכוונות נדר יעקב עתה נאמר ונאמר
וג' סגנוע היקור כלבו עירע מהו הנדר ולמי נדר ומה נדר . והחבן הזאת תאמר עמתי נא' שהקרב
לדם וממונו . ומתחיל עפירעתי מכת קרמטן תפריע שתי כראות האפס מה הם ומה
פעלתי . דע כי גוף האדם מורכב מתרבע יקודות והם חט

וזה היא הרבנות הרחשונה הנקראת חמר ובורה . וההרבה הזאת המרית היא חמה
חמה חמר היקודות ובורתם היא חבורם המבצע נזות הבורה חנה נחית לעשן בשר
אכל נחה לעשן קכל . ועוד הורכב הגוף הזה הרבה שעת והיא הרבנות הנפש והגוף . נזות
הנפש נחלת לאלהים בפעולותיה לן בעצמה כי היא חנה מקבלת חלקה שחנה גוף . ועוד
הורכב הרבנות שלישית והיא הרבנות שכינות בלתי שהתיבדים עובדים יחד יש מהם ברחוק
ממקום שנית הנפש ויש מהם בקרוב . נזות ההרבה היא נחית לעשן . ויש לנו לדעת חיק הורכבו
היסודות בחיט זה . ונחמר כי הזרע הלח יותר מדתי לן יולד ממנו תולדה בשני פעם מפעל היות

חלק מן השוני הצריך למשך הטבע אשר ממנו כל תולדות נמשך ונמע . וכן זרע הקר חין ממנו
תולדה לעולם נחין תולדת בלתי לחות והקר מיכס . ועל כן הזרע יש ממנו לן נחם ויש ממנו לן
וקר וחס הוא לן וקר הוא מעמי והוא נקבה . וחס הוא לן נחם הוא חניי והוא זכר וחס גבר
חומנו על לחות ויבש ויקר חן יהיה חסי . וחס גבר קורנו על לחות יהיה עפריי . ולח יתכן שפולד
דבר בלתי גבורת החום . ונאע שנס הקר מיכס ומקפית חחום רק הוא כפי הגופים כחמר הקר
החזק מקפית חמים . וחס מקפית חחם ולחות הביצה מתוך הזפת והדונד . וכחל חחם ועל
כן תרע כי בהתגבר חום זרע הזכר על חום זרע הנקבה ובהקדים זה לזה יהיה מה שגולד

מכין שניהם כי הזכר פותח זרע בבית הרחם . והנקבה גם כן מטתה כוח החוק מהלב והמוח
עד כסה והוא לפע התנועעות דם תיונ העורה בלב שכל התיבדים חיים ממנו והוא חדום
ולח נחשול להיות לכן ובפגוט זרע האדם שהוא לכן מחמת צטולו שנהבשל עם זרע
החמה שהוא חדום לפי גבורת חמר מהם בחנם ולחות יהיה הגולד מהם זכר חן נקבה חב
הגוף החסי המורכב מתרבע יקודות אשר להם תרבע תיכוניות חס ולחות ויבש וקור כי ה
המים קרה לחה ומולודה לחה הנקראת פלמיה ונקראת מרה לבנה . החס חס ויבש ומולד
קולניה מרה היבוקה חני חס ולח ומולד מרה חחלומה . עשר קד ויבש ומולד מלבוש חח
מרה שחורה . שכינת הדם הוא בכבד . שכינת קולוריה הוא במרה . שכינת מלפכונות הוא
והלחה היא הפלמיה בכל הגוף . וכפי התבניות או בכל הגוף החיכוניות יהיה חום גבוע חב
או התיכוניות הם חרבע . והיקודות חרבע הם שמה . והחום המעשה חחם הוא חסי . והקר

וטרה לא נהיה מהשנת. וזה שחמר דעה אם כי חלק בניה בלמה לח חידו רע כלומר בשעה שחלק
 במקום שהיה בלמה לרשעם לח יקיה כי תהי עמדי. ונשה נ ברא יי נשפא תר חנה אמלא
 מקרא סעב חי חפער לחמרן טופא חין סעב כחן לח נשפא כלוא הוא מדיין בעבור הצדיקים
 להוציא דיש לחורה כמו שזל בפסחים טון דתיכא קלל הוצול. מתי טעמא חמריין החי קלל
 מפני שיש בו מלגט נשפא של צדיקים לעשר לבוא טעא חנא יי מלגט נשפא מא נלפא פהש
 מדיין בעבורם. חזקיה חא מפע ירידתן של צדיקים לחק ככאן קתא ועליהן מנהק החי
 בירידה היחידה לחמר החפל נהסורפה. ועלייה כשיזרח שהעלה מן החום וקטוב לחדושה
 עם השניה. **ויסלח יעקב** ויורח יעקב לבדו ויחבק חיש עמו מלמד שהעלג חבק
 בבח הכבוד. פנים הם כפיהם כפ זכור וכל חובה שיה
 על הכל העולם וקיה חלק חמרי החמר וזהו ויורח יעקב לבדו סלח נורח כי חס העקב
 דהיינו החמר כי כמו שהעקב לחטא מכל קנול כן החמר לחטא ממדרגה השכל. ויחבק
 חיש עמו זק ובריא נבר א כשחרם ביצרו הטוב לעלה למדרגה העליונה נהו שעה חבק
 רגליהם דהיינו קולרה סבורים מזה העשן השוו ערה יחד ועלה עד כח הכבוד כי חבק היא
 קולרה כמו חבק רבית שהיא תולה שחינו חמור כמו רבת וצורה. שד עלה שחר עד שהשת
 שכלו והוציא לחורה. וזה שחלל עלים ויורדים בו. עלים ומרפ הכלים בדיוקנו של מעלה שצורת
 תקוקה בלבנה. ויורדים ומתכלים בצורת של מנוק ובעו לכונה בנפשיה שחינו רחוי למלה
 לעלות לעמוד שהלך חמרי דרם החמר. וירח כי לח יכול חדרה יכול לע סנע ככל ירכו חלח
 יעקב שרה בשכל והשכל שרה בחמר שכהו בחמר. וזה שחחול וישר א מלחך ויובל בכה ויחין
 לע. חיש יורע מי שרה למי ומי בכה למי. כזהו חוה סלחני חוה המלחך בכה לעקב ויעקב
 ש שרה במלחך כדכתיב כי טרית עם אהים ומה שחומר שנגע בכל ירכו מפע שהיך חשע
 כל קנול ולשם נשען. ורקע כפ ירך יעקב דהינו כל חובה. ויחמר סלחני כי עלה השחר מערה
 הוציא שכל לעל. ויעקב חל לע לטעם חנה שחנה מעמד מן השחר. וזה שחחול שהיה שרו
 של שו שהיה כנודו כלומר חונק כשחר המלחכים שחמים כשחרם משכל. חח לע המלחך
 מלחך חע ומנום שנבחרת לח קנע חמע לח שירה עד עכשיו זהו שירה הקודמת שמורה מלחך
 רע למלחך טוב. ויחמר לח חלחך כי חס בדרכי דהיינו שהכל שלעלם חקיה שולט עלך
 שאנע למדרגה המלחכים. ויחמר חלנו מה שמך ויחמר יעקב. ויחמר לח יעקב יחמר עור
 שמך כי חס ישרא כלמה מערה לח חלק חמרי החמר שהיה העקב לח חחר השכל ונהיה
 פועל ימיר בפעל בצורה. ומה שחח עם אהים ועם חגים. קשה עם אהים שרה ע

בו והחזן הוא כל השמע יקרה לחזן מה שיקרה לעין שחס חזן הקול נמצא בחזן בטל מפעולת
כי חזן השמע בחזן בטבע כפעל חלח לחזן חזה לו בהרחות של נפלים חזרים והקול יצא מהם
והדבור משותף מקול ורוח על כן ימצא כלו כל דבור חכל לא ימצא דבור תיבונ צלח קול
ורוח ועל זה החזן כל החזון לשמוע קול המדבר עד שיבין עטנו כלב שהם סתור משמעות וב
ובשמוע החזן א הקול יקרה שומע והמשמע כמו ששיתפן ברחות הרותה והנחתה והרחות
לח ימצא חור בלח גל מולדו ולא קול בלח גל מולדו והחל הוא כל הריח וכתו ב
מבחון בשחר הכלים כגון הריח הנולד מן הקפוח ט הריח כת בלח הקפוח והחל מהחן " וב
ובהמשל ריח הקפוח בקלוב לחל שהחויכ יתי קהח לחיחו אז יהיה החל פועל והריח פעולה
והפוח פעל והחך הוא כל הטעם והולק על זה הדרך בטעם והחך כלו בכלל הוא כל המ
המשום ופעלה בלח חמצע אח בדבוק גל בלח והמלחך המתעורר יש חתנו עטנס הרב
ונקדחים מדות הנפש ועלן נפל כל מדות עשה שבתרה ועל זה המלחך עטנון בבחירת המות
והירע והקלה ובבחירת החיים הטוב והרעה ונמצאו כחול של זה הזכרונות ונקדנות וזאה
וירחה ושמה נבורה נזריות ועטוק נקדוטה ופורה נבדה נמשפט נתן נחמד ורחמים והקמה
להם מן הטובות ובטבן יקראו הרעים כגון שחכה וכלור נפחד ורחבה נכילת כן ממדור
הרעה ועל זה שלבו שני ירעים טוב ורע נחם ישלט הרע לא ישלט הטוב וכן בהפך וזה
במקרה שבת שני החיים מלגין לן לחדם אחד טוב ואחד רע נערב שבת לבית צפת ההרבה
השכל כמו שחמדו נר דלוק מצח וכך ועלון החמר ערוך חכל השכל מלחך טוב חומר לשבת
הבחה כך ומלחך רע עונה חמן בעל כרחו שלא יוכל לן והמלחך הרביעי הוא הדמיון יש הפרט
רבים פעמיים כלם פר חיקים ונמצא ממנו מקרי וחמות נהות נולד לן הקדושה כחשך פירשטן על
לעין חילום והמלחך החמישי הוא השכל ויש חתנו שכל עיוש נמשגי ומחשבי ועבחי ומ
וחלוי נהות הכלל למטחור החדש כדי להסיג ולהשכל וכרח לו זולת זה ובהמצח בנפח הזחה
זה המלחך החמת השלם חו הנפש באמורה החתרון מקלית הקבלתה ההשגית כלל וחז יצע
לחיות המתים שיהפדן עם כלו יחד שח"ח"ל ערעדים צדיקים שיעמדו בנפס הרחשון הלך סומא
יבות סומת הלך חב יבות חב וח"ח"כ יקרפתו כדי שלא יתמרו חותם גפים הלכו ואו חתום הם
הכוונה כ בעולם הזה הוצל מצטער כי תרחה צדיקים שמתים לחברה השם ובמן עדין לעול
צמול שחין שם לח חלה ולא שהיה לח ערף ולא עפוי חס כן יעשה עול בהיות הוצל מצטער
וחינו מקבל צמול ולפיכך צמולו בחתור המעים שח"ח"כ שם חלה ועשה לח יקטן מה עתה
הנשמה והאגה ולא ימות לעולם ולא תרעה כי מרעה שחך תרבעים ש"ה יום ולח חכל

על קיתו ובלש פה יעור תורה שלם בשמחה שנותן שלם לעדו הרע שהשלטנו נזה שתחזק
 צמקום שבגל הטובה עומדים צדיקים ומוהם תינח עומדים וחתר כן נותן שלם למענו
 שהוא יצר הטוב חתר כן תורה מתחר שהשלטנו שני צדינו להיות חתר יהיה שלם על יש
 ישראל שהם יהיה עמיהם ולפיכך חמר לך נח רחה את שלם חתך והוא השכל כמו
 שנחא קנה מה טוב ומה נעים שבת ימים גם יחד וחת שלם הצח הוא חתמר וזה
 שהודיע לנו לעצן משה רועה הצח צמדבר כלמא חומרו היה רועה צמקום מדבר שהו
 שממק שתינו הולך חחר החווהו לא היה מצער חות להכעש ללך אחרי שכלג וזה שתחזק
 וישלחו משק חדרון מהשמקה של צדיקים קבועם בחדרון ומה רע הכונה לבקש
 שלמם זה היה כמו שחמרנו וראש הפרטה מופח ניבא ינבא את רצתם וגו' שהיו חוכלים
 חקר מן חתי וחסודים על העפיות וכו' פו כמו כן מופח וצורה יקרב אקם וע' ויחמר
 חתם ראובן א השפכו דם ונחא וקבור רק חין בן מים ופירש דעי אל מעם חיו
 בן חבד נחשים ועקוצים יש בו ועוד היאך מעיד על חתובן שנתכוון להלל אם היו בו נחשים
 ועקוצים והת קח חות שפול לחפירה מלחא ויחאו מלחא נחשים ועקוצים מעידים שמה וכד
 משיתין את חסדו ויל קחשים היו בחוסם ובקדקים ולפיכך לא הזיקוהו ומה שחזק מעדיה על
 שמה הם שעומדים בקרקעית הבור לחגב חתובא ממיתים חותו ואם היה הבור מלא לא היה רק
 חבל עכשו שהיו נחשים בחוהו לא היה רק ועל דרך הקבלה כי לא שזרק שהיו צמיר
 יוקל לא כעשנו עד שזרק הרוע מלכות והם לקבלו עשם ועל זה
 חזק לא יתפלל חרם לא צבית שיש בו חלונות שנחא וכו' פירש לה בעליתה או שני פתחים שח
 שחמרו שיפתח שני יצוהו שיכוונו כוונה חתה שלמה וזה צבית שיש בו חלונות הוא בחמרו שיפתח
 שני חלונות שלא יתפלל בפיו ולבו פתוח ויחמר עליו קינח חתה בעיקם ויחזוק מכל השם
 על זה חזק כל מה שחין בו דעה חבור לחם עליו שנחמר כי לא עש כבוד הוא על כן לא ירחיקו
 עונשו מכיון שהנתי חינו מרחם על קיום העולם שמתקיים בעבור הרעה השם לא ירחם עליו
 וחזק גדולה רעה שנתנה בין שתי שמות חתה מדת הרחמים וחתה מדת הדין שנה כי א דעת
 וזה שני דעות יצר הטוב ויצר הרע צדד הטוב מדת רחמים ויצר הרע מדת הדין שיפוע
 ממנו וחר' אעזר כל חרם שיש בו דעת כחל נבנה ציר המקדש צימנו כי מי שחננו הטם דעת
 ידע וישכיל כל מה שהוא כח השכל החנושי להשיע צחמתו וצמדוהו ופז ילך בדרכי השם
 בעבודה ובחננות שישנים צמושכל ובחורג חבל חם חין בו דעת לא ישמח בהם שלא ישרו עינו
 ולפיכך הקדימו ברכת חתה חונן לשאר ברכות וטאוהו שחם חין לו דעת לא ירחם עליו שלק יצר

חנונים לא כל שכן לא תעשי מעליה למדת המדרגה א תהי סבור שתהיה בעלת כח ממנו חלק
 כמו מדרגת חנוני המנוחרים שהצטע למדרגה העליונה וישא ישוב ויתמר הקדמה על שמך
 שהיה מבהם לדעת תמורת השם ויתמר למה זה השתל שמי שיתק יכול להשיג מאחר שתהיה
 רבוק לחמר ויבדק אותה עם כמה שהשיג על כן לא יחבלו בע ישראל את בני הקשה ונא כל מע
 שהצטע למדת המדרגה להיות ישר לא יחבל מההנאות החמר שהנות קשה כבדים ומושטים תות
 מדרך טוב ומשפחה תות כל טוב ונשא קות ט נשא אהים ומפג שגד הנשא הנות מאשר כח
 הגוף דנה שלא לחלו וילך להשגך בהצטע העולם הנוטים להתנהגות ט בנכמה שהלך תחר
 קפפם הקטנים הזה " ויטב יעקב ויתמר ט לך נח רחוק את שלום תחיר נחת שלום
 הנות ונא תהי כ' שמעון בן תלפת גדול השלום שתין כל מתנין ברכה לת
 השלום טנא יו) יבדק את עמ בשלום טב ידעה ט שמו של הקב"ה שלום נהות מתנין ברכה
 עד כל די ברכה וממנו בל לעולם נפור שלום שמי יהוה נהיינו דברט קנע נותן לך תרבות
 שלום בעבור שהנח פתח לשם ה' לך קטם השלום לבדך תהי שכל בדבר ישא יו) פשו איך
 וישם לך שלום ולפיכך חנו תומבים בקיום תפלת שלום כי משע שלום בשמאי ושלום על ישראל
 ט על זה יחזק ט הסומך נאק להפלה חינו שמוק כל תורת היום ויתרבה היה להם לומר כל
 הקומר תפלה למה ט הנות היא קודם התפלה את כל הקודם לערו הדע יבד קודם קודם
 עיתים תפלת שמענו נתינו שמוק כל תות היום מעדו לת ישלם על נה שתזל הנבד
 להפלה ינע שיפור שט פתיח שנתא לשמך מזוזר פתחי נהם שט פתיח קלב שיצר קדע
 עומד כתי שט זכופם במפתח קלב שנתא זכופי מעור יתיש יבוע שמך כוקה כלנה תותם
 הזכופים הצינים תה האדם לתות יתיש לשון יתיר ט קצר תחד הות יבוע שמך כוקה דהינו
 השכל ולפיכך יבוע לפעם מלאו השע פתיח שלח ישעור עימו ולפיכך תחד תפלת היה תחד
 יקין לרין תמרי ט מתחר שקמברת גתלה להפלה ונאלת תה יבוי נהצטע על הפך כלמ ישלה
 בוועלבי לפעך יו) צורי נעלה כלמ השם שהנח צורי הות נעלה מעדו מעו שהנח צורי שיעוד
 במע חמי כדבר ותין צור כהינו הות גלי ולפיכך עשה שלם חק יעורר לחתכו מאותן שלם
 כוונות שאמרנו והות שישא מצד החקר ולא מצד החינו וי
 לשם ולא הקפך נשחם לא ימלא השם שאת לא ימנח תחד שימלא שאת ועל חלג שש כוונת
 הות מפסע שלם פסיעה להודיע ט לא ערפון שלם כוונות רעות נהיינו דתמדין כוונות
 התי מתן דפסע יתב לדוכרה מצד ככלב שז על קיתו ט מתחר שפסע שלם פסיעה מורה
 שלא ערפון שלם כוונות רעות אם יתחר מצד נראה שחוזר לכוונות הרעות והות ככלב שש

המקדש עטלה הנבחה מן הנביאים ונעשה לשונם ולביטוקיה: הווי נבכה טבעית שהטמאים
 לא ייגעו ולא יטרחו חושיהם להכנין בדבהם המפוזרים ולחזרם איהם ועב' בעת השירה כח
 המדמה טועל פעלתו בדמיונו בעצב שקט ונח בעת היקאה ועל זה יצדקו חלומותיהם
 יותר מחלומות המעבילים ובעבור זה רחה טבע פרותי הטבעי הווי קדש ומרחק דנה
 חמיתים ותמצית הע' טע טביעות טבע פרות הטובות טבע פרות הרעות טבע ט'
 טבלים הטובות: טבע טבלים רעות: טבע טע טבע: וטבע טע רעב: להורות כי הטק'
 הזאת על כל העלף המוסד בטע קלות: כי יודע לך ט הטעה הווי משן טלם טבל צד
 במעבן ומצאנו טעה טחם התלקח בחדו ובעטם ונשאלה טהם חצו הם טע ועוד חס תעשה
 קני פעמים טעה טע תמצא טלעים טעה: טהטה טחמצב: אך הרחה לו דבר טלם נחמה מפט טהיה
 עתד לשעבד ישראל ולומר מע יף אשר אטמט בקול הרחה לו יכלתו והטובות נחרץ בדנה חר'
 אשר חללים עוטה הרחה חר' פשה: כי טלם טביעות רעות כמשן חהיה: וכן הטובות ט חהיה
 חהיה מורה על הטובה ולהודיע ט כפי יצר הטוב חו הרע נרמים לו הטובע והרעב ומה טחומ'
 טבלים הווי טען טעל טילך יהיה זמול וענשו ולפיכך חח על טפת היחור ט יחור מורה הטבל
 הפעל: וטפת הם היסודות כמו טחחול טעשן ליהן ירדן יצא ממערת פמיתק ויורד למה טל טלח'
 טם הנבול ויורד לרץ פין טל ליהן דכח יבטח ט יצא ירדן א פיהו: והטפת חחפן לרדן נפרט
 עשן ליהן כש מה טהטטלו השם: כח ויבדח חלים חר' הקשעם הגרולט הווי ליהן זכר ונח
 טכחם זכר ונקבה והרחת הטקה ומלחק לצדיקים לעתד לבווי: דע כי ליהן
 מורה טען חבור כמו ט ליהן חן הם לחחך: וזהו נפס והטבל והחמר והחרה: והנפש הווי כח לקבל
 צורת הטבל והווי כמו החמר והצורה טהנפש דומה לחמר: והטבל דומה לצורה: ועל כן יקרא הטבל
 זכר והנפש נקבה מפני טהטבל מילנה א הנפש וכחחית חקקה לו חוזרת לחנה כמוהו ויקרא ליהן כח
 הם מן חחד ועשן חחד צולט טהזכר היינו הטבל הפועל והוויקה היינו הנפש מקבלת החלה ויולדת
 לפעל ועל כן חמדו ט ליהן עברתו זכר ונקבה: וחמרה ט אמלח חקקו טההם היו מחריפם העולם ט
 מן הידוע טהכונה בבחיית החמן החנועי כח התולדת מפעולת הנפש המתחזה: והסס רצה לקיום
 החמן טצה פרו ורבו: ועל זה חח' במטה נחמה פה עמור עמרי חפני טדבקה נמשו למעלה ונחמה
 ממנו כח המתעורר וזה נקרא טען חול יצר הרע: נח' ויצאל חינו כן טכבר המלחמה נכחו ט
 טהם בלתי יצר: נחם יהיו כן בט חדם יהיה החמר לבטלה והחמה חמרה לט יהו בדחה לשבת
 יצרה: ועל זה חול יצר חטוק נחמה יהח טמתל דוחק נימין מקדבת: ופעל חח' כקטן חול
 לבלק יצר הרע ולא נמצא טעה בריומה בכל חרץ יטרא לחלה והוצרכו לבהן חחמים

ומול ועושה ויהיה מבפני טובה " ויהי מקץ פירש רש"י ז"ל כל לען קץ סוף הוא ודע
כי סוף הוא חזר חזרה כי חזרה
הוא חזר והוא סוף המבוקש כמו שחזר חזרה ונהגה עד שיכתיב חזרה
ולא יוכל לעבד יעד שיכתיב חזרה וכוונתו כי חזרה לא תוכל להתענין בה עד שהפסוק
וכשתיקו בו לא תוכל לעבד עד שהתיקו בו כן הנהגה לא תוכל לעמוד בתענות עד שהתיקו
במלחמה ובהכנס למלחמה לא תוכל לעבד עד שהתיקו בו שיעל מעשה וזה קץ הוא סוף
כמו קצת נח"על שחזרו מקץ שבע שנה תישא שמיטה שהיא רחם מינה תין לך דבר עתה
בו עת קצת נזה מקץ שנים ימים עת יבאם שרבוץ למוטל ולפיכך היה החלום חזרה וידע
לך כי החלום חזרו סגלה לפני המרגשת כי בעת השינה החושים מתבטלים מפעולתם והחלום
יתהווה בעת השינה וכמו כן חזרו סגלה לפני המשכלת כי הנפש המשכלת לא תחטא ולא תזעזע
בהכרתה והחלומות יכזבו לפעמים וכן החלום הוא סגלה לכל נפש המרגשת והוא דמיון הפעולה
הפחות הפעמיות שהיא המרגשת תפס בדברים המוחשים לחושים בעת הקיץ והשינה סגלה
לפני המרגשת לבלתי החוש בדברים תיפסם מוחשים מתוך לעל וכן החלום והשינה סגלה
לפני המרגשת ולפיכך לא תמצא שינה בלי חלום ולא חלום בלי שינה ונמשך שהחושים מקבלים
ממה שתוף מהם בפעמיות כמו שהתיקו חזר עומד בשמש ונח"כ נכנס בביתו לא יוכל
לחזרה מפעם שחזרה השמש ונכנס בפעמיות העין ולא יצא לתוך נכנסו בן החוש יש לו כח להתעל
מהדורו זולתי בהרגשתו למוחש הוא תרחה כשהחשה תזוז וזו דמה והתקבל בתרחה ירחה חזרה
כן כשן צבע דם ולא תזוז ממנה בקלות שכמו שהמוחש נוהג מבחו למוחש כן החוש נוהג לעי
א"כ מחזר שהמוחשים נכנסים לעומק פעמיות החושים לא בשטח החיצון לבד בחמת החושים
יעצרו בפעמיותם דמיון הדברים המוחשים מתוך בעת הקיץ ידמה להם בעת השינה חל
כח המדמה הוא תרחה קצת חושים רכי הלש מתפחדים בעת הקיץ ידמה להם בעת השינה
שהחושים צוענים וסם לחמים עמו וזהו שחזר רעונך על משכך לקחו א"כ כפי התעבדות
החזר ושלגו של חזר בעת הקיץ יתעבר הכח המדמה איהם בעת השינה מן שח"קם בחשנות
יהי עתה נמשך שבעת השינה החוש הטבע נכנס א עומק הדברים הפעמיים החוש ההור
מבטל המחכל וכלות הבשול ההוא ירחו החלומות החמישים והכח המדמה לא יחטא //
חמוס החלום המעיד העשירות הוא בחשבו חנושכלת השכל הפועל יעזור לפי המדמה
ויחזיר ויגד העשירות הוא תרחה שחזר איזהו חכם הרוחה חת הנולד כי מדורו
מחשבת הרבה ירחה העשירות ומה שחלומות השוטים צודקים כמו שחזר מניום שחזר צדי

המקדש

לקרחת. וזה שא"ל גדול העונה חמת יותר מן המבדק. הוא בזמן הזה אבל בזמן סביר
 קיים היו מברכים הבהים את העם בשם המפורס כתר ובנקוד ולא היו צריכים לענות חמת
 אבל בזמן הזה עונם חמת והוא יותר גדול מן המבדק ככעו. וחמת כצמחה חרע יהיה.
 וחמת הוא לשון ניהי חומץ את הדבה שהוא לשון גדול וכוחמות. ומפני זה עבדת הכתום כמו
 עבדת הקרבנות וברכת הכתום היא פשוטה לגוים ועבדת הלויים דהינו הטייר הוא חסוד לכה"ק
 כי הבהים הם ופיהם נמיוחדים. כן הוא בהן הוא ה"ך ושלמים להמשיך הרצון בעת העבודה
 ועל ידי שיר הפה של לנים וכל הנגן שהנשמה נהנית ומתקדשת ומתפשטת בהם. וזה חמרה
 על כהנים ולויים וישראלים מעבדים את הקרבן. ומלת עשה להקדיר הכהן לחם הפנים ומחלה
 ולבונה ולהקטיר קטרת. כי הקרבנות מהם נתיים על הקדור הלב. ומלהם על חטא. (הקטרת)
 חיה אף על שמחה תוקפת. רוח הקדש והיה נקדש עצמו במים כשעת עבודת
 וקורח הטהר הקדוש והיה חייב לשח חטה בתולה שלא טעמה טעם חטא וחטאין. ובתולה הוא
 הוא ת"ה הלב. והוא מערה חובה כדכתיב והתית תו על מלכות האנשים. כי היא סימן להפריד בין
 הצדיקים והרשעים. והיינו דכתיב כי חטאין מן הקדש. ומדכבו גמילות החסד להטמא לקרובין שהיא
 מתקן כהן המדות. והקטרת המזבח הלב המכה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
 והיונית על הכבד ועל הכליות כי כלם מהבימים על החטא כי הכליות יועצות והיונית המוציא
 על הכבד. כל היה מוקדור ושכ לשודו לפי על חטא החרה היוצת ממחטב
 הכליות ומתחזות הכבד ומטומן החלב והדם כמו כן היה נזרק על גבי המזבח לבפר על נפש
 החדש כי הדם הוא הנפש והקרבנות שור וטה וחיל כי היו עובדים החומות לחלו המיען והיו הולכים
 אחרי חטות חמריהם לפיכך צוה להקדשם כפי שמצינו תועבת מצהם כל רועה צח. ומעשרת
 חטאי קדו על היום חיים טוחטוים צחן וברך והעז הוא מעשה סדים כדכתיב ולא יזכחו עורתי
 וצדיקים לשענהם. ולפיכך צוה לשחטם ושחיטתם והקרבנות מכפרת על החטא. והתורים והיונה
 כי ישראל נמשלו לבני יונה והתורים היא התורה כדכתיב תרי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף
 והם שתי תורות תורה שבכתב ותורה שבעל פה. ושחור ודב. ועוד שלא יחמנו צדק ויתגבל חלח
 מצה כל גדול. והדבש הוא דרך ביזיון. וכן שלא להקריב בעל מומין מטום הקביטה נח לשחתך
 וכדי שלא יהא הקרבן כביזיון צוה להפטיט עוריה ולרחץ הקרב ת"עפ שהיו שרפים שחמך
 שלחן י"י נבזה הוא ועכו נבזה חכלו. כי עכו לשון פרי כמו תבואה וזה טעם שלא יחכל לערב
 ולטמא. ולא נותר שיעתירקו וכת לדי כחוסה. ושיחכלם במקום קדוש. כל זה לעל הקרבן שלא
 יהא עקל כשען חדש. ובעבור זה צוה הנהיה ממנו מעל. וצהך כפרה ותוקפת חומט. וחסוד כנה

שיחזור שתי תפסר לקיום קמץ בלעדין . וחמבם קדם הזכר והרבה הנקבה כלומר טל נפש שפא
 רהנקבה יש העתרות תחמדות וזה שמשלח לעדיקים לתי שהיה סכלו שלם ויגיע לתורת מדינה
 חבל הזכר קדם שתינו עשה פרי . וחמרו נלעביל איפכא עיקר הזכר נקדם הנקבה . וחמק
 מלחמות דנקבה עדיפא כלמא טחס יקדם הנקבה שהיה הנפש יורה שלם יהיה לה תקוה לעולם
 הבת ולפיכך קיום הנפש עדיפא דהיינו העתרות הנפש . והמטל נחת בזק שמה שלח מלח
 הנפש במעשים לה יהיה קיומה כמו נפש הרשעים שתינה מלמה נהיה נפש הנמהה קיורדר
 לחרץ . ועל זה חמרו מלח לממן חסר . וחמרה הנקבה על כל קרבן הקריב מלח שתתנה ותחזור
 בתוסה נחז הקרבן יהיה ליה עימך . ועל זק חמרו ליה זק יצרת לשחק בו שהקדה שמח עם
 הנפש הנדבקה ליו נהיה הנקבה . ולפי שהחמיר חינו נפסד לעמרי אף פושטו צורה ולגש צורה
 קרת העירו הרג ולא מיתה . ולפי שהסכל כח נפש . חא קנה נח כחו במתעו . נחא טקס מעותהם
 לדדיקים לעתר לבית . מורה שהתחיה יהיה חותם נפיש עצמם טכיון טקנול של צדיקים מלמע
 כזה העולם מקבל טכיון בחיות המתים ט כעולם הדין חן צמול וענש לעב " ועוד קשה יכדן יאל
 ממשרת פמיתם והולך למה של טובות ומתעלה ויורד לשק פון של ליתק טנחא יבטח כ ינחירדן
 חל פיהו של ליתק וזה חמרו ט הידן יידן ממא וכל מקום קבול נקרת ים כמורפנים לש מכבים
 ולקחיה לעשן מטל לרמוז בו עשן הנפש . רימוזו לנו כזה עשן חצלות מתי זה מקום ולתי זה מקום
 פוכחה וקוח בחדם . וכנו עקום עיבר חצלותה מערת פמיתם ומשם משתלשלה ויורדת למה של
 טכנין . ומשם פריחה בחדם וקוח ים הגדול יצאן השכל . והעשן כחל החא שהנפש נחצלה מהא
 מהשכל החחטון שהוח במשן ומשם משתלשלה משכל לשכל עד שכל הפועל וקוח הנקרות ים
 הגדול שהוח ים החכמה ומשם הווה לפש חיה לחדם וזהו יבטח החמר כ ינח יכדן השכל חל
 פיהו . נחא חומת במחור בקרבי חל במחור והיינו מערב העולם הזה החמרי להיות דוד הולך
 ויורד כן כל זמן שינח וישתלשל חצלות זה ולא יתגב עד מהנה החמרי הבהמי אף צדיקים יושבים
 ועבודותהם בראשיתם ונהם מחז השטנה . וחמרו חזל עריר צדיק לעשות מלחמה עם לית
 נחלמלח ק"ב עזרו חינו יכול ל טנחא העשו יג חרבו כלמא טיכ זה הקרוק ויבולו . ולפיכך
 כח מרתה לין לעבא שגמר הנורה ולפיכך כנה זה העשן לעבא נאמלח טקסם עזרו לא יוכל
 לעבא משם השרים המושלם על מלח החמה ולפיכך יכנס הטם לעלן . וזה שתחזל שיהא אש
 טנה קוי עלמח וחי חרב טקטבש ינוח וינומו של הק"ב אפ שש טח" כ אפ טטס בעיטקס
 חכמול פ יעבור וע' " ויגש חלו יהודה . ויבדק יקב חת פרעה ונ' עשן בכה חו
 לשון צדיק כמו ברכה

מתקין לה רבא והח זהו
 בהמור בנה הו חומת
 בהמית בנה חל במוח
 בזמן שינח יידן א פיהו
 של לערין יק

לקרחת

אחת ושתים וכו' להודיע כי המטבת תתקן הקפידות עם כלן. ומה שלא נחם אשה בעברתו
 שנתה בפרשת המיד ובכתש אדם ובכוח נכן כריתם הטעם ויום הכפונם. אף לא נחם אשה כי
 אם והקדחתם עולה. וצשעיר המוספין בעברת לא נחם חטאת בשאר המוספין כי בעברת
 וריתם הטעם ויום הכפונם אין הכוונה בהם לחטים אלא למעלה מהם. והאשה בלה והוא החט
 הוא האשה והוא זכר הרע. ומצות עשה לעבור חט על מזבח העולה תמיד ושלא לבנות מצדק
 עיקר לבו וכוונתו שלא יהרהר ויסיר תשובה מלבבו וכן גדול. היה מקדש מנחה בכל יום כי המב
 צדק להקדש בכל יום. ועולה יחיד זכר המים טיטלים לבו ויצרו. ואחם תלוי ותשם ורתי ותשם
 וקרבן עולה ויורד גם כן וקרבן הזב והיולדת והמזורע הם טמאות שפורטות מן העול בענין ה'
 האב הראשון ואם כל חיו לפיכך צדקן כפרה. ומצוה לקדש בכור בהמה טהורה ולהקדשו מטום
 פום הכותב כל בכור צדק מצהם. ולפרות בכור אדם ופטור חמור טמאות העולם נחטל לחמור
 שנתה אטר כטר חמורה כשרם. והוכו מצחים בכור אדם ובהמה. ואם אין רצון לשרא לפרות
 בשה שישראל נחטל לשה פזורה צמויכו לערוף חותם וקדושת המוספין הקדישו בליל וכן לזכר
 אטר הוצאתך מחכין מצהם. והקיעת חצונות על הקדושת הוא למכתן לעורר היצר ולהקדישו
 מיום השמיני והלחה כה שיעבור טבת קודם הקרבן. והעבת ידוע הוא ואחלה חטאת ואחם ולש
 ולשרוף. כטר קדש טמאות וקרבן הכוונה טמועוניה הנחה והקפאה. גם הוא דרך קרבן טהור כ
 צמעה. ומזר העבודה משפט הכהנים מחר העם כה טיהו פנויים לעבודתם. אך קדיעם
 המיוחדים לפסח. טחיטתו היה להוציא מלבם עבדת מצרים לצדן. וזהקת קדם למשקול ועל
 שתי המזוזות משקול לעון הכטה כמו וישקל חזימלך. שהי מזוזות הם מזוזיות דלשן והי חזימלך
 טע זכונם העומדים בחפירות הלם עיקהבו לבם לטמים ולפיכך היה נזרק כפנים ולא בחון. ומה
 טעמו לחלו כל צבית אחר ועצם לא תשצרו בו כי הנה בחפזון יצאו ולא היה להם פנתי לעזור
 מטעמים ואפי' לשבור עצמות ולהוציא הכשר כה שיצאו יחד טאם היה נשאר אחד מהם היו הורג
 חיות המצהם. וצבית אחר שתי להם פנתי לשצרו מבית לבית. ונשאר זה החק לדמות כדכתיב
 ושמת את החקה הזאת למועדי וע'. וחינו נחבל אלא למעיו כדי שלא יהא כל אחר קומק על
 פסח של קפח ומתשל בדבר ואסור לעולם שישראל חזו היו מערבים עם המצהם ולא מללם
 צדק מצהם והיינו דכתי' נשוב מול ארתבע ישראל שעת. לפי צוה השם כל ערל לא יוכל כן א'
 טיהו זהיהם לחול והיינו דכתי' ותעבור עלך וצדק מתבוסקת בדמיק ונ'. וחדם דם מילה ודם
 פסח. והכפרה צריך שתייה משן העבירה. אם יהיה העבירה בממון יתן מהוננו לשם ויעשה
 ממנו צדקה. ואם יהיה בעול יתעה ויננס בנול. ומנחת קומה האסירו הרקח וההח והתקון

ובעבדה ובהמורה חפ' רע בטוב שלח יבוא להחליט טוב ברע כי האדם הרוב חבל עצמו ואינו מר'
 מדקדק לשמוע טעונו ולפיכך יוסיל תומע וחפ' כשהן חבל חס מכבו לזולתו שמדקדק במכר חזן
 צריך תומע שמכבו בערכו . וטעם שרפת מעשה נהן כי הכהן היה מקריב קרבנו מידו חזן חזו עיףכלה
 הוא בעצמו ויהנה מכפרת כי הרי הוא כאלו לא הקריב דבר . והזמנים יע מהם נחלם לבהם ולבעלם
 והחמורים למזבח כמו השלמים ויש מהם נחלם כחטא ונתעמור והבעלם לא היו חובלם מהם שלם
 יהיה חוטא נאכר ואוכל תמורת והדם טרק והקטרת החימוהם לעפרת העפרה אך העולה כלה
 כלל מנפט ועד נשר יכלה ולא היה רשאי צעע לחנוך ממנה לפי שהיתה כזה על ההודור הלב
 והמחטבה הוא התחלה הכל ולהעביר מחטבת ההודור הוצרך להעלותה כלל מנפט ועד נשר יכלה
 נאכר הכל חזן . והיתה כזה מזכר לא עקבה כי הנקבה מתפעלת חזן ממנה ולפיכך המחטבה
 המחטבה שהיתה מתפעלת יהיה זכר ייפעל וישלוח ציצור . חבל השלמים קן זכר קן עקבה
 ויחיד טעון במזבח לא העשה חזן כעבה חזן שערה . ועוד כי העולה הכוונה שהיה כזה למעלה
 המקום שמתחלקים בין זכר לעקבה והוא הלב . חבל השלמים חזן כזים על ההודור הלב חזן
 לפעלת החיבהם שהם למטה שמשם מתחלקים בין זכר לעקבה ולפיכך בין זכר ובין עקבה
 ויחיד עקבה ולא זכר כי מזבח לא העשה כנגד שמור והיה מרת קדין שהיה למטה ממדת החמיו
 כך לא העשה שהיה מרת הירחה למטה ממדת הזכר . אך החטאת והחטם והעולה . החטאת
 קרב ראשון דבר והקריב חזן חטור לחטאת רצונה מפע שחטאת דומה לחושן למען טוב מרת
 החור המורג קחו עמכם דברים והוא היצר וא"כ היתה כזה העולה דוכן וזה שחטאת שמעון חטאת
 דומה לפרקלט יצא פרקלט וכן דוכן . וכן גדול טענה מותח פיר . וכן כל טענה טהורה וע"כ
 מהן דמים על המזבח הפעמי והטחי על מזבח העולה . כל זה לבפרת העין ולכנות הדברים

הדוחשים והדברים המורגעים כמו שהקבית החטא על ידי רוח ונעל . לפי שהדם הוא כפרת
 הנפש הזייתה על הכפרת ומפע ששנהם חיה על פתו קרבנם פיר שהיה פתו לשרג בער
 שחטאו בעל . ולפיכך ביום האמנו למלוזים היה קרבן חזן פיר לבפר לו על ענין העל . וכן חטא
 על יום הכפרים ושערי ראשי חודשים ועל מועדים שהיה על שפיהם כלם כמפרה יוקל דכרוב
 דבר וישקטו פעיר עזים . קרבנם היה טעיר . וכל קרבן שהיה פיר על חטא גדול שחטתו כשפן
 שהיה מקום יבד הרע שחטא וחת האפנו ארחיק מעלכם . ועוד כתיב לב חכם למינו ולב כביל
 לשמאל . וכת' מצפן תפתח הרעק על כל יושבי החרץ דהיינו חותם שיוטבים על חמרים דומה
 לחרץ מתין פיר להם חיה הקנה מיצר הרע שנקדח בפעו . ונערה ושלמים ובכור ומנעור שחטתן
 בכל מקום בעזרה . וביום הכפרים היתה הזזה אחת למעלה ושבע למטה ומונה חיה אחת וחיה

על שני השערים ועל גלגל ונ' ונ' חזק שער זה עשו שני קן עשו חתי חיש שער חת כל עושר
 חת כל עושר עושר הם יעקב שנקראו הם שנתא ויעקב חיש הם ועוד חזק שחד היו כותשים
 למחול ביום הכפוחם שלא ילמד קטועים על ישראל והיה חומר סמחל לשם ית' ישראל בעק
 דומים למחול השרת ביום הזה מה מלחט הערת בל חטא וכל חפלה נטהה חפ ישראל כן היה
 מורה עשן גדול שמחול היה מקורג ושוקרים עלן לקטרג כזה השער והיחך היו עושים
 כדבר הזה והח כח' זנבן לחללים יחרם בלעז י' לבדו והנה שחפ' בהשורפות השם חקור
 להקחם אף לשם חלם בעבור זה היו משלפם ערלית לפט י' ונח' בחיק יונק חת הערל ומח' חל
 כל משפטו ולא היו בוחסם חות בלעז ערל שלא יהו כשכדים ע' וביום הזה היה נהגן חלקו אגמ
 ולא היו שוקמים חות שלא יהיה תקדושת קרבן חלם משלחן חות לעזחזל שהוח מקום ילל ישומון
 ויש הנה שרת כוונות שלא יטעה לזה שמחל שהוח טר הפעם כהו בזה המחל זה מנען יצן כחיס
 לת יתכנין לבוונה טובה וידע היחך יהיה זה השלח נגדם עליו מיתה שהוח סס חל סס חזק
 שממית ולבו היה משלחו א חרץ גזירה למקום חרצן שהוח טלמנות של יעד הרע בדבר ועל
 חרצן בחיק וזה עשו ונשקבל המחל זה השחר כראוי לא היה מקטרג אף מבלקים זכרם
 קרע מהם ומשלחים חות א חרץ גזרה שלא יעשה פה ולא היו משלחים חות חלם חחר קרבן
 שער השם והיו משלחים חות ביד חיש ערע מזומן להוציא זה העשן לחורק והוח יוסחלו לחן וזה
 שהיה נוסח זה השער כל עונות הם שחז היו המימים כלל מוס וחז הכפרה היתה מנעת להם
 וזה שחמר ל' ישמעאל כהן גדול פעם אחת נכבדה לפט לפעם להקטור קטרת ומצחתי חכתי
 י' י' זבחות שמו וחל ל' ישמעאל בע ברע חמרתי יהי רצון מלפניך שיבטלו רחמיך חת כעשן
 ויגלו רחמיך על מדותיך והרעה עש בעק במדת חסד ובמדת רחמים ותכנס לפעם משורת הדין
 ונענע ל' רחשו דעלק' חכתיא בקור טס ועל סס זה נקרא קטרת קמים והיינו דבר' כי
 פעל י' ישלם לו כ הפעלה היא הטנה שכלית שיתכנין לבוונה העשן וחז ידבק לשם ויהיה חחר
 ודעלק ס חכתיא והוח י' י' והוח שהיה עלה לריח שחוח שהיה השכל והוח הקטנה והח
 והמשכלי השכל הפועל שלמעלה והמוטבל הוח עשן הקרבן והיה חחר וחז היה לריח שחוח וזה
 שחח ברע כלל גלגל שור פ מחחר שכלתו של חרם כמות שמעל ומבדק השכל כאלו מבדק
 לשם עצמו וזה ברעו שהכנס לפעם משורת הדין ס חחטו מחמת מסך החמר שיש כנו לח נוכל
 לפעול פעלת השכל כראוי וזה שחזק כל החומר מזה בדכות ביום מוכסח על שהוח כן העשן הברך
 שחח ושה ישרא מה י' חלחך שוא מפעך א תקו מה אף מחל חל' ב' יש להמנה חיק
 הוציאו הפסוק משפטו הירחא לכת' חס לירחא כ' הירחא קול המבוקש כרבת' קול דבר הכר

מחה בדכות

ומנחת קטורה אין בה לא שמן ולא לבונה מפע שקיה על דבר נתיי וקרבנה היה גרוע קמח טעוהם
 טחית עשהה משה בהמה קרבנה מחבל בהמה וצפרי מצודע שהיה הצרעה כן על צפופ
 לשון הרע לשכך קרבנו צפופים המצפופים וכשעיר רחם חרם עזר בן חטאת שלם יהיו קבועים טמק
 חותם לבנה שמהחזקה חבל חזק חמת מה שעה טעיר על רחם חרם עזר בן חטאת לטף חמר
 כ שמשקל פזי כתב ויעש תלמים חת טע המחוורת הוצלם וכתיב חת המחוור הנזול לממלתה היום
 וחת המחוור הקטן לממלתה הלילה חלק מתלה בוח אורשימש ורחם שנים חמרה ירח לפע הקטן
 חיפסר לשט מלפס שישהמשו בטר חחר חח לה הקבה יפה חמרת לב ומעמי עצמך חמרה לשט
 מפע שחמרת דבר הוצ חמשו חת עצמו חח לה צחקים ירחון על שמך לח מתיבצא דעה חח
 הניחו על כפרה שמעטת חת הירח זק מורה כ טענתחט העולם היה חרוט רחט לח חרוט קרתי
 והכרח ברחם בחפצו נשלח ברצונם עד שקלבה עממטת והוקטה בעשה ומה שהודק יפה חמר
 חי חפסר לשט מלפס להשתמש בטר חחר טכנוי החחר לשט העלה להשתמש זק חחר זק חו ח
 חיפסר שלח יתכן תקון העולם כל ללה למנוחה שהח מרת היום למלכה נמדת קללה למנוחה חח
 לה לב ומעמי חת עצמך שלח יהח נזכר וזה מיעט חינו מיעט ופנ אח מיטעט חורה ומה שחח
 ישראל ירחון על שמך שהם חמים לבנה טפעמם מעבדלה ולפעמים מתמעט ומה החיתבצא דער
 בכפרה זהו הכוונה והבן והשכל כ טני החקורות מטלמין תקון העולם במתת בורחם
 ותלת כוונת בהח העולם השכל הוח הילן האיננטי שיכר הבורח הוח
 יורחל עותח ישראל חסר כך חתפחר וקיום העולם הוח בטרחל טנח חס לח בחי יומס
 וללה חקות שמים וחרץ לח שמת וקיום שמים ישראל בכפרתם וכפרתם בקרבנות על כח
 להשוות העשר קלבה ומעלה בקיום העולם בעולה החמה שהיא גולה מענה בחורה הבטיח לה
 השם שיכפר לשכל ויעשם בחיח חרטה בהחחט הלבה ועמח קיום העולם עומד על הלבה וזהו
 ישוב הדעת שנתשנה הלבה וחמוש הביתו כפרה על זהו פירושן כלח הביתו קרבן ותפס
 על כ בקבה זו שמערת חת הירח חכפר לבס כל עת התחדשות הלבה
 בהקפדום זה הקרבן ושירת חטאת להודיע כ החטאת מבפיה על חטאים עקמים וכבר עמח
 הען ונערד כמו שנשאל זה העל ולפי לח עמח בן לייח שחוק כ חרבה הען היה כלח ולח יעלה
 לייח שחוק נשעיר המשתח שהיה מבפר חטמות עצמות וכאו נושא החטאים כלם נח
 נצטוה שלח לשחטו ולשרט לח לעלחו א חרץ גידיה להודיע כ כפר
 כפרלן ממחטבותנו הרעים והשלבנס חחה גינו כ החטמות חנס גופים שישימוס על השער
 ומה שהיו משלפס עלנו נערל כרבת ולח חת טע השעיהם והשמיר חותב לפע י וכן חחר

המשל מורה כי יעקב הודיע עשן המלכות שהסם שהות עלה כתסונה כבד מלפני חתר והוא שר
הפעם ומקבתו נמצאו כל הנמצאים הן עלונם הן הפועם וזה המלפני הוא תיוב מצד סבת ירי
וחיפס מצד העברתם במלכות הבורח נכסזה המלפני כזה הסם יש בו יערך והיה כבוד יעקב
יעקב שממנו טעו כזה הכוונה וקבורים שהוק אנה חמח שמע יטכא יוצ' אהינו יוצ' חתר ויעקב ענה
חמה שהאיה הוא חתר . חבל כרוך עם כבוד מלכותו של שר הפעם ולפי' ח'ח'ח' עמרה . לח חמה
משה . לח עמרה היא חמה יעקב . הולך עמרה בחמיו . משל לבה מלך שהפקה ציקי קדרה
הן הכלן שהן טופלם למעשה קדרה וחיונו נחלל בפט עצמו . כל הערובה שחר עשע קדרה . החמר
נחיו הוא לה שחיונו רחוני למחל . לח החמר יש צער לה . כך זה חס עמרה בקול . מיתויו כשרי
משוורת . לח עמרה חיוב צער . שמן חנו מטהן מעל זה המלפני שחיונו בחיס מסחו במלכות
הסם . הילפך עמרה בחמאי . ויג' לפו לערה במחלל . רחמון שהסם החמיו והיינו לחמהנתין
הסם נוכח חמה אח למי שיש . בו חמה סתמ' יקב תכמה לחמיו וע' כי יש לערה להדם
כלי למוד . לח יבוא לעשר חמה אח יתרבו לה הפקות כי כשיחמר וישחל מהו הכלת הצדק . ישיב
לח המשיב צדק הוא העושה טובות ומתרחק מן הרעות . עוד ישחל ומהו הכלת . ישיב לה שהכלת
לעולם הבא . ואם יקרה לח מהו עולם הבא . נמצא שההשונה לח היה כלום . חבל חס יודע שעה
נמצא לח ישא חלל היתך הן מצחות עולם הבא ומרבו חת . חמיו סקס יעקב לגנה הקץ לבטו כי
חתי ונמין כבויין . חכן ורקין פיעטין . כי חב מלפני חתם בקר . שמבין עמו דבר חחר . גם לשון
הנעתיני נח . חכן חן חן בחלפ חתם בטע שחזי החבור ממעט . רק מלפני חיק שמריק ההבור
וכל חלל הם מלה שחיונו מורה עשן כי חס בהצטרף למלה חחרת כמו הרג חת רחובן כי כלת חלל
נדע מי הקורב ומי הקורב . ונמצא מלה מורה זמן וחיונו מורה עשן כמו המול היום למחר שחיונו

מורה שום עשן אח הזמן שהמלה היא עצמה היא הזמן . נמצא מלה שהזמן נמצא חתיה להזפה
תע' שבממשק חן בו הולחת זמן כמו תעשה הלך ישיבה כי בהזכר הלך הוא מורה שהיה בזמן
חו חחר מכותה חן קודם חתיה . כי חן חדם ינאכ ריכר ולא הולך חמיר . ח' חזמן נמצא חתמו
ועוד חלקו הסם לשלשה חלקים . המצא עם שישל על והרגה ומות כמו . בית חונד . שדה וכונד
כהן . ונמצא עם שחין על על והרגה חבל יש לו יסוד כמו חמה שכל . ונמצא עם שחין על הר
לח יסוד כמו פרג מיתה . חסך . כי מהו פרג העדר בטן . מהו מיתה העדר חיים . מהו חסך העדר
העדר החור . כי לכל חלל חין להם יסוד מצחות כלל על מה שחמנו למעלה כי החמה ערך שיק
לח לחם וחחר החמה בזה בנה . לפי' בעשר הפירות חמה קדומה לבנה . חמש הבנה המלך
שצדק שיהיה קודם לחמה שיען יודע כי החמה היא טובה שחם זה לח יפן לח יחכם וחחר

נשמע את האלים ירח ונח ונחמו כי מתה זכות הוה תכלית המבוקש יותר מן היראה שבסבת
יבין לעולם הכח ועוד למה הפס מתה לח פחות ולת יותר ועוד חמרו בכל יום ויום קרי ישי
ימים שבת וימים טובים נמועדים ונעשות ויום הכפרים שחין עם מתה זכות יבין מן היראה
שיהיה לו עולם הכח אלא כוד יבין להחין ט על דרך החמה שהוה בן העולם הכח וזה מתה
הוה אחד כלפי זכות אחר ומשן אחד קברכה היו מנוה אחר ובאופה מנוה תלוי הכל וזה
מתה הם עשר עשיריות שהוה משן שלם מעשר כפירות שבהן הכל תלוי והזכות חיה עלה
ט חס עשר תבות ברוך חתה יבין אהינו מלך העולם חסר קדשו במדתו וצנו וכל העבד ותה
מורה עשן גדול כשחיה ברוך ברוך הוה לשון מלוי כמו וכך חתה למך וזה מימך כלומר
שימלך לך כל זכות וחסדך כגדול וכדוני כל חסדך וזה חסן חומה ברוך שהוה
של כל שלמות אהיה מורה שהוה ית נמצא יבין מורה היחוד שהוה אחד כדכתיב יבין אחד
אליהינו מורה ההטחה כי על זר נקראו הדיינים אהים כדכתיב עד האהים
אהים יבין דבר טההם שהם משהו העיר מלך מורה שיש קהה בידו לעשות מה
שיצא נחין מוחה בידו העולם מורה הקדוש כי העולם נחמה מבחו ממין אחר
מורה שהם יצר ישר לקיים העולם בזכותם שהעולם נברך אלא בעבור
התורה והתורה נטביל ישראל חכ המבטל התורה כלו מבטל מעשה בראשית ועל זה חזק
כל מי שחין בו דעת חסוד אהים עליו קדשן נפש השכלית לרע שמטפנו הוה בתה
יבין אהיה מורה שהתורה מן השמים שהחנה חין תורה מן השמים חין לך
לעולם הכח וצנו להודיע ט המהה בלג הן לטוב לנו על דרך החסד כמו הקדוש
שמנוה לעבד שימצא חן בעשנו חמוס מה שחא חסלה ברוך חתה לפה וחתה קדשו
במדותו וצנו שלם לפה בזה יש בו קוד גדול שהחטון יבין קדול ולחיו כותשן הקברכה
חופי שהמדות באות משאר מדות כי מנות עשה הם חתה קוד נמצות לא העשה חתה בורה
וזאת קברכה היו מנוה חתה והיו מנוה חתה וזה שחחל מנוה חתה שקולה כנגד כל
התורה כלה ולבשוק בפרשת ציצת לשם חפרש עניה ענה ית ויחי יעקב ויקרא יעקב
כטן נחמה האספו ונח חחל שבקם יעקב לגלות הקץ לבטן ושהתלה הימנו
שניה חא שמח חק ועלם יש פקול בזרש חברהם שנוה ממנו ישמעל יצחק יצח ממנו
עשו שמח כן חט מיר קרא לבטן חמרו לו כפן שמעל יסחל יבין חתה יבין חתה
פיה וחמיר ברוך עם כבוד מלכותו לעולם ועד חמיר יצחק משל לבה מלך שהחיה חק
חין קדוק חמיר נחיו הוה לה לח חמיר יש לה צער עד שחאו עבדיה וקדמוה לה בתחילתה

העולם הזה ביד בראש העולם הבא למען שמקטין עצמו בנג כי הא יש לה דלת ובהכרח
יור זי שכל מי שיפתח שכלו כמען דלת לעולם הזה יזכה לעולם הבא מקנת ינג ומה שמקדים
ההא לנג באופן ביהא . היה לו להקדים היור להא . חלם בתחלה היו התועות סתם דכ דפעה וזי
יור מוקדמת להא והיו תלוצות ברות הקדש וחאכ בדכין וחקקן בסדר ככ תועות וזהו שאי
בכחיה בקפי יערה רוח מדוח חקק חאכ בה ככ תועות וזהו שאי בביתת גמים וחאכ
לבהיה קדמו גמים וחאכ לשכלול קדמה חאכ לשמים וכוון כן יערת הקדש במש חמו רחשו
למעלה ורגעו למטה וכיעתת החאש יצאן קודם והיו דכע עושה שלם שחמיו . שש שלם כן ה
סכר העולם כדכ קט"ק וכדכ קט"ג . וקוד גמים עולם הבא כי גמים היא הנשמה ועוד הש
השלם למור שהון במחמיו הון יעשה שלם לכל . והיינו שחמו חומהם בקוף התלה עושה שלם למרו
וכו כלוא שיקיר ממנו יע הרע וחזי יהיה שן שלם המלחמס ומה שחמו במדרס בשלש מדות
ברח הק"ב עולמו במדת הקן ובמדת רחמים ובמדת ממוצעת כדכע א גהים י"ג דכ ויקרא חאכ
ט במדת מהן לא היה יכול העולם להתקיים . שחם היה מדת הקן לבד והוא גהים לא יתקיים
העולם . ואם במדת רחמים ב"ז לא יהיה עולם . לביכך כדכ כל שהון מצוג וזהו שכתב י"ג אהינו
י"ג חאכ . כלוא בין במדת הקן בין במדת רחמים בין בממוצעת הון חאכ וזהו שכתב י"ג י"ג חאכ
ט החאכ כככו והון מדת רחמים . והעני כהחאת חרט והון ממוצע כדן ורחמים . וא הון הקן
וכשהקדס טב לשם כלם הם רחמים והם כלם לאונה ער ועקה . חאכ חומ לא יעקה פוקד עון חבור
על כעק ועל כע כעס על שלשים ועל כעעס והם ה מדות לרעה . שחעפי שהטובות הם י"ג רמין
חאכ . לא יתעוב שכל חקירות לאונה ולא ידע לו ולביכך חא אה חמט לרעה שהון חע המען הכפיר
חא מורה חע לרעה וחא לאונה . ועוד חא וחא הויתט שהון משן שלש . וחאכ חמיר נוצר חקר
לחלשים והיא יהיה מדת טובה על מדת פורענות חמט מאות ט כי מדת רעה היא ל והטובה אפס
שהה חמט מחות ובה לכל חא מן הרעה חמט לעצמה מחות לאונה . והינו דכעב ובמה יודע חיפוח
כי מחות חן בעוטר . ובמה בחלפת חת כע חרבע מחות וחאכ חא שלח נח כיד תשלח . יש חומהם
כיד משוח . ט חהיה ג פשמים ג גלות . למה חא כון ששלש גלות ערדהן להשקעבד . תשלח ערה
כיד מי שהה עפר לשלח חא חכל . ועל דכך הקבלה שלח עבא דוד מלך ישראל . ועל זה חא
מי חוש ט חלך ט רוחו של משה עטר לפני בכנור של דוד וחא חל ורבעתו שלשה ירחים . מבין
שמחו של משה עתן כלבע וככור של דוד מנשב כללה בזמן שהלבעה שולבת בדכע חנות ללה חק
להודות לך . וחא חל ככור היה תלוי למעלה ממטות של דוד ובחע הללה רוח כעושת מנשבתו ומיד
קס . וכמשה חא ויהי חע הללה . וכדכ ורבעתו שלשה ירחים . שהון כעוטר . ובחיוכ כדכ

למור הקנמה יבוא שקמה הבינה להבין נכד מעק נכד ולהבין נחמיה אהיות ושכל הוא ערס
הנפץ שמשפעה החנמה נחה כמו כן ימצא חילוק לחולת בשלשה חלקים שהיא כבילת וחולת
ועטות והחולת יונת רעה מכלל שהיא כבילת חולת קטורה כלב עבר והכבילות תחתיה
כדכתיב כלב שב על קיחו כבילת טונה בחולתו חכ החולת קדומה לבילתו והטעות היא נחה
חתי פקחות כמו שחז"ל פקח ונשקפה וזהו שחז"ל פקח ונשקפה וזהו שחז"ל פקח ונשקפה
מיבטוח טונה וכבילת טכסיתים חיה בטבע ט בתפילות חכם יחשב חלש חס חולת חולת
בטבע נחמיה חכם יחשב " **כפר וחקל שמות** ויחמר משקל התלמידים

חכ ט חלק א פרעה וכי חז"ל חת בע ישראל מתוך מלכא

כלה חט חתק עפן כחות העליונים מכוונן על מרכבתם וחזק חוכל להכחיס ולהצתם מתח
רעותם ויחזק כי חתק עמך בטעה שמכבוד לב פרעה ולב עבדיו דהינו בקטיות חז"ל
והעבדים כלם העליונים והתחתונים וזה שחז"ל בטעה שיצא ויקר חת חופן מרכבותו ויעב
כבדוה דהיינו חופן כי קוד מצהם הוא רקיע וקוד פרעה חשמרתי והינו דחא חפוקה בלש
יחיד כי חשמרתי היה נחם עם שכל הפועל השלם על ישראל שחז"ל כי יחל להם בלילה
דהינו כרקיע ובהיות המכות עשר ובעשיה נח וקתבד עלקם וקוד עשר קטירות וכטשא
וחז"ל וחמרול מה שמו מה חומר איהם וקטוב לו השם חתק חסר חתק חן קומש עתן לו השם
כי קטנת השם בשלש מדרגות והם בשכל ובקבלה ובלמוד כדכתיב נח עתן יח לבם לב לעשר
זהוהשכל ועיטם לחנות זה למוד וחז"ל לאמנע זה קבלה עד היום הזה עד עשרת הקטירות
שנשאל שכלם והיגעו למדרגה עליונה ובחלו נ קומש עתן לו השם בחלק חמר לו חתק חסר
חסר חתק שהיא סיוע התלוי בשכל שמורה מצחיות וחז"ל חמר לו אהי חבונתכם אהי חבונתכם

אהי יצחק ואהי יעקב טלח חלכם זו קבלה שקבלו מחבותם וחז"ל עתן לו מופת הערחה טח
והיה חס לו יחמינו גם לשע החותות החלה ולקחת ממנו היחור וע' כי נ כחות טח שפוטנו
למעלה והחמר שהיא המורגש והיינו דחז"ל חיה חתק יש כרקיע ויטרא טמה וחקוק על
מלחק בטרא קוד ישראל שכל הפועל והוא מלחק עשיה כי בחמר הוא מטטרון דחתיביב
לה חסות למכרב והוא מהפך בזכות של יטרא והוא הקרא יטרא בטח נאפי העולם בעבור
יטרא פ בגורו נכרת העולם וזהו שחז"ל בהנה חן הק"ב חוב לא בערבות ולא בקדוש ולא
בכבוד חלש ביה טחא קל לכוך בערבות ביה שמו חכ תכלת שמו יק ומקצת השם ככלו כי
כי יוד הוא בעמטה והוא יהוה והפילקופים קדחוקו שכל הפועל והוא עלה מה שחז"ל חז
יכולה חכ רחמיה שמו הוא יק נבאו שתי חותות כח העולם ביוד ברו העולם הטח ובהו ברר

מעט וכשיציע א מקום שיקפץ יתקבץ ויתעבה וחו יכבד ויגז מי מטרי הנה חזק החס והיבט
 יעלה עד קוף מהלך חזק מחמת קלות ויעלה עוד עד צבול החס ויתלהב כשיציע גם ויתס
 חס חזק להדבק בחס וכשירחק לחזק הקוץ החס המולקבה בעצם וכשיחיה חזק הקוץ דק
 יהיה חזק וכשירחק קטן ירחיק כפיריות דולק ור עולעת לרומק מקומו וחס יהיה חלקי חזק החס
 מרובקים קצתם לקצתם יתרכו ויקו לעיר וחסים הלפידים חיונהם לחץ חן חיותם מן חזק
 המולקבה במקום עליון חך מן חזק הנדחית חומו מפע הקוד ויטל חזק אשר ידחה ממנו למטה
 וקצת שמפוצץ החס לעצמות הדוחה חות דהינו הקר מונע מלעלות חך קלפידים העולם
 למעלה וחסים יורהם למטה הם מן המולקבה למעלה לח מן חס הנדחה מן הקר
 ופגומים ירחו בלעלה הוונעם הזפס בחיור תדמעות מרחים וזה יהיה כעשן מרחת החיור
 בהתחלתו מפע שהחיור יתעבו חלקיו ויתקבץ לקר הלה וכשיזרח עליו חור יזקיר בו וחזק יתק
 החור הקוץ א החיור אשר תחתו בחור המרחק מן המים א הקיר וירחו חן מרחים מטועם
 חמם הרחוקות הם החיור כי החיור והרוח הניה חמה וכשיפוח יקרח חיור וכשיקפוע עיקרו
 רוח וכן חמדו במים ובעב טבע חזק והתחלק הדוחות יקרה בהתחלק המקום ור
 כמו הנהרות נהר חיור בטבע שהחם הממיים כשיעל וחזק יתקבץ ויתעבו ויתקשרו ויסוכו
 מים ויתפזר למטה יסוכו א החזק ויגבו כשהז החזק ויהמים המתקבלים תחת החזק כלומר
 בעמקיה ובמעבריה יהיו חמר הנהרות ומפע זה יהיה תוספת הנהרות בימי הקר יורד מן הקוץ
 וחול ייבאו קצתם בקוץ מפע מיעוט החמר שלהם ומפע שהחמר שלהם כשיכלה במרס בור
 הגמים יפסקו מיניהם והמימות כלם יגבו חקורות בחזק מפע תקבורה העשר על המים להיותה
 יותר ממנה ועד שהחיור יסוב מים ויוסיפו מפע זה המים וכן המים יסוכו חיור והמימות חקורות
 החקורות בחזק חיון מפוזרות בהתפזרם למעלה מן החזק חך קצתם מתקבץ עם קצתם וטפות
 המטר המתקבץ קצתם עם קצתם ויהיו ממנה התחלה בעלת המים בנהרות ושי כשהתפזר חפיה
 גולה וירד עם המים מכל צדה אחר שיש לה מכוח ועל דרך זו יגבו הנהרות הנזלים מן ההים
 כי הם כדמות ספוג סקופה המים וכשהיק לה מכוח יסחטו ויעזו ובעקשות גדולה ובהירות
 ומקומות העמקים ימשך המים וסבר כל זה ט לפעמים יצאו ערות חדשים במקום שלח
 היה טס ער ופעמים יתרכו הנהרות וייבשו להם יתפזרו המקומות א לחור ויובש והקבה בה
 שהחזק דומה לעפות בעלי חיים ולחמחים נס יש לה תכלית כדמות הגדול והכלען עד שהתק
 ויערע כי כשהקרב השמש מן המקום ההוא זמן כח תתק לחותה ותעלה וייבש המקום
 ההוא והנהרות ההם יזלו במקום אחר שהיה יבש קודם וכשייתרכו הנהרות מן המקום אחר

מצפון זהב יתרה על חלה כורח הוד ומה שתמרו תקוקה בלבה כי ישכאל דומין לחלה והירח
 מצורה בלה שהלה הוא הגלגל והוא מדרה הין והלבה היא עפרת ישראל ואחוז כבוד בעל
 יי העין הוא הקדש שורה כרטה והיא כגון המלך והיא עליו כוח חיים ועוד מצפון זהב
 יתרה הוא טרוח צפונה מטה והעצים שתין השמש ^{שולח} היר עליו שילח ממנו חום שולח
 המטור לפי הדוחות נטבין בצפון ונדרום יורה ממזרח ומערב כי אין לשמש עכוב שם לא
 בקצה ערים והשתן דהשתן להט נפרט בו מעט מחותרת השמים הנפוחה היורכשה הם חט
 חויר ומים ועפר חוט הקול הקל שבהם והוא למעלה והחויר רחבו והמים רחב החויר והחץ
 הנכדה למטה מכלן והחט חס ויבט והחויר חס ולא והמים קהם ולחם והחץ קרה ויבטה
 ומקבות הנפועתם מהגוים הצמחים ובעל חיים והמוצאים ומה שדומה להם ומחמתה הפנות
 טבע חרבע יקודות הם נפקים בהתבדר החקר על חכרו ביוצר כי החויה וההפטר היא בזה
 מעצמם והמים רבקים הם לחץ והחויר לחט והחויר הוא מן המים והמים מן החויר משע
 שהם עומתם זה בזה זה ומפע שהם נבדלים על החץ המים והחויר מבלעף החט המים נולד
 מהם ט העין מהחוק מן החויר במקומות שיפקק בו עצן השמש ולא ינע אין החום מלמעלה
 והמים לחייה מכל החויר אך מן החויר כב החיר מפע שיהקבץ ויהקרט ויתעבה ושוב מים
 כשהחט חינו מהתבדר עליהם ואו הייתה החט נעדרת בהגברת שני הקודות חלה היה מיבשם
 חבל החויר והמים רבקים זה בזה וישתנה כל החקר לחצר פ המים כשיחמו ישתנה א החויר
 וכשיהקבץ חלקי החויר ויתעבה ויהקרט ישוב מים ומה שהוית מן המים עב יכוח בחץ ומה
 ממנו רק יעלה למים ולחץ וינסיף חם ולחור ממה שינעשו מקיטור החץ שהוית חס ויבט להדבוק
 בחט המקיף בו והחויר המקיף בחץ חס ולא להדבוק במים שחלקי החויר העלה מן החץ המקיף
 המקיף בו והמים יתפזרו בחץ רבם למקום העליון מפע הקיטור החם והיבש ומפע זחית העלה
 חי חופש לעין להנע למקום הרוח העליון והיא קרובה לחץ פ החט היא מפרידת חלקו ומבשלה
 חץ אין לו שיכבדו ויקבדו חבל כשיעלה על החץ קרובה איה והמקום הרוח מן החויר קר יתקבץ
 ויתעבה וכל שכן כשיהיה בין קהם הנבדלים פנים שיחצר שם ויהקרט וישוב א טפע וימטבחו החום
 העלה מן המקומות קהם ויסחט ויהק חבל לו ישוב הכל מים אך הנבחת ממנו ישוב מים לחים נפס
 חלה ומה שבו מחלקי החום יעלה למעלה וישאר ועוד פ החץ כשלהב לנפועת השמש עליה יעל
 ממנה מיע חום החצר חר חס ויבש שלח יהיה בו מום לחור והחצר חס ולא כשיהיה בו קצרת
 לחור והחצר קר ולא כשיהיו המים נבדלים עליו חמום החם והיבש לחור חום תוקפת השמש יקפ
 החויר ויעלה ויבש והחם והלח יהיה למטה ממנו ויורק ויהיה ממנו החויר והקר והלח יעלה ויחם

לאור וכשיפגשו הקד המשתנה באור ישתנה לוי מטור ואחר כח ינחון הרוחות ויפקק החמר
 ה שלהם שהאדן יתחלף וימעט האור אשר הוא חמר הרוח והשקוט הרוח ומה שנוסעם
הרוחות בצפון ודרום יותר ממזרח ומערב פ אין לשמש עכוב בשט צדי
 צפון ודרום לא בקצת עתים והוא תהי במזרח ובמערב וכשהתך החד מצד
 מזרח יתעבה החד וכשישוב השמש במערב יתקדד האור שהתחן השמש ממנו ושתהי
 לוי המטר וכן לאד העולה ממערב כמו כן והמטר ישמך נשיבת הרוח בהפקק החד היבש
 שהוא חמר הרוח לת יפקק שתי עס מטר ובעבור זה המטר יותר במזרח ובמערב מצפון ודרום
 ורחוי לפי לדעת חס התחלת הרוח מלמעלה או מלמטה . וחומר שהחד יעלה מלמטה למעלה
 וכשיהיה למעלה יתנועע ויצטעע . אך תנועת הרוח ונשיבתה מלמעלה . ואמנם החמר שלה
 מלמטה והרוחות כלם חלולות בהתחלפם להתפזר חלקי החד העולה . וכשייתקבצ חלקי החד
 העולה קצת עם קצתם תחזק ותשכ נשיבתה הדקה והקנה הוא קנה להפקק הרוחות
 כמו שהיו קנה להיותם כי בהתחלת השמש על האדן ישנפה ולא יעלה החד ויפקק הרוח
 כשרוף החם העץ שלא יעלה מהם חד בתחלת שחרם ומפני שהאדן הוא כנחד מעט מל
 נכשתקבל האדן התוקפת מים מן השמים יסתערו המים בתוך האדן כי יצר להם המקום
 וינענה ותנועתם הוא הרעש . ויש תומהם שהוא רוח העצב בתוך האדן שחינו יצא ממנה
 והוא מתלב בחום השמש אורת החד ומקצת עולה ומקצת נשאר ואורת הרוח מענה האדן כמו
 שהרוח מעט החם ומקצת המים . ובעבור זה הרעש בלילה יותר מביום שהרוחות מצנוות
 יהיה ביום יהיה או בשחר או באח היום שהרוחות מנשבות ובעבור זה נלעו הרעשים בתקופת
 המזו ובתקופת עסן ובעתים שמזופ יבא כי נשיבת הרוחות נאו העתים יותר אבל לא יהיה
 בימי הקיץ ובימי הקור כי חוזק הקור והחום מונעים הרוחות ובעת הלחות כי בעת הלחות
 יקתם מולאי חד האדן ויעצב חד ויצטעע בתוכה . אך היות הרוח הרעש בזמן שצבד היוצא
 שהחד היבש הוא שרש הרוחות והרחיק בזה כי בקצת מקומות לת תפוח הרעש עד שנבדקה
 האדן ותעשה כגל גדול בהוצאה הרוח האצור בתוכה . ופעמים יהפך הרעש מה שלמעלה
 למטה . ופעמים יכבו המים הננועם עד שיסקיע הארצות . אמנם בעלות שני אדים אחד
 מהם לת ואחד מהם יבא וכשיעלה הלח ויגיע עד מקום הקד במקום העשן יתעבה ויתקבצ חלקו
 ויהיה ממנו העין . והמטר והבדד והשלג כל זה הוא לפי התחלף התעבות והתקבצ וכשיהעבה
 זה החד יכנס בו החד היבש העולה מן האדן ונאצב בתוך העב וישמע קול הוא הרעש . והאש
 היוצא ממנו הוא קבדק . ואמנם אור הבדק ינע אינו קודם הרעש לגחותו ועדחית החם ירד

חו יתרכו הים על חנות מקום מתמת מעשר המים הנצבים ויעשה ים במקום חדר במקום
זלגה הלכת חותם הנהרות יתחדש שם יד חו יגדל שם הים העומדת בידו ע הנהרות
הם חוצר הים והקצה לכל היקל השמט ושאר הכוכבים וכן המלא מקומות שמנים וסוד
ולאחר זמן הם נכונעים מחמת יבשות לתלמנותה וכן ההפך וזה יקרה בהרבה
מקומות וכן יתחדש בים יבשות מקומות שהם תהומות ומקומות יבשות יסובו תהומות ונמו
טיקרה בקיץ ובחורף ובשמים מהקל הגלגל כי בהיות השמט קרוב לחץ ירבה החום ויהמע
התלמנות וירבו הגשמים ובהרבות המים במקום חדר חם המקום מקום גבוה המים
שמהם שם ומתרפם אבל חם המקום במקום עמוך חו השמט מנצב מיד וחין המים
שמהם שם זמן רב והיות המים באים מצד צפון לצד דרום כי צפון הוא גבוה ומלמחה
הים הים החרץ כשתתחמם מן השמט הפועל לתחת חצר בה יעבדה עם המים

כדמות המים הנשפטים על הארץ ונח"כ יתנו טימלון מלוחים ומה שחן תעספת הנהרות
עכרות בימים והם מקוה המים כלם הוא מפע רחב כשהמים נבנקים שם יתפזטו עליהם
וחינם עכבים ויורו ממנו חלק חדר חלק בהיקל השמט וינצב החם מה שיתפזט
קודם שיהיה התקפת עברה והמשל חם יקח חדר כד מים וימטח ממנו מקום רחב חלק
חר חלק המים ההם יתקרו מעט עד שיכלו כלם ולא ירחק מהם דבר מעולם ומפע חדר
התקפת לח יתחד הים ולא ינצב מעולם וזהו המים הערבים המתקיים יעלו למעלה והמלוחים
ידרו למטה מחמת כבדותם והים הוא המיוחד ולא ינצב השמט בחומו וימטח א החויר והמים
העבים ילגו לבדודם למטה כדמות פקולה נלשה הם מלוחים והמשל כי שזקה המזון לחוב
ישאר ממנו כלת מבוסל לעביו וכשישאר כך זמן יתערב בו החום ויסובו מים מלוחים וכשיוקף

במות המזון מן החום יותר מן השיער ישוב המותר ההוא מר וכן מי הים ונחמר שהחך
שע מינס חר לח ואר יבש והיבש שמו קיסור והלח שמו חר וכשהשונ השמט בגלגלה ותקב
לחך ממנה חר וכשהתחמם יתקבץ החר ההוא העולה ויתעבה וישוב מים מפע הקר
הנצב לוחק השמט ומפע זה יהיה מימות עמי הקר יותר מבקיץ ובלילה יותר מהיום חמום
חר העולה מן החרץ הוא שרט הרח ויתחלה הויה וממנו החמר שלה כי הרח והענף הוים לפי
שיער חר העולה מן החרץ ברכ ובמעט והרבה פעמים יתעורר הרח חר חם המטר
שכהשמט זורח על החרץ יעלה ממנה חר יבש בנצבו והוא יהיה על הרח וישוב הרח בעבוק
ויתעורר שיעור העולה מן החר היבש וכשינזק עליית החר ינחון הרוחות ויקר מה שבתוך החר
מחם השמט חר נצב ויעלה לתחת חסר לח הסיג השמט לנצב וישוב חר חם ולא עלה

והחומר הגבורת חזקה . וחטר בדבחה מן החום היסוד חלק קטן בלבד לעפע ומפע זה כח הקפחה
 והיובץ והפועל הוא המגע הפעלה היא הצורה העשויה ומן הפועל והפועל יפעל והמהפעל
 ותפעל בשני כחות האחת החום והאחת הקור כי החום יקפיד כמו הקלב . והקר מקפיד כמ
 המים . והדבחה לחים יתבבו אם לקור אם לחום וזה יהיה כי החום יכלה מה שבנו מן הלחות וחמים
 התלחלה הדבר אחר הקפחו יתחדש מחמת משתה קבוצת אם שושתנה וישנוב מים און שיזוב וישוב
 עגב וכשיפגשו הקור ישוב להקפחו והקפידה לא ימלא היונה אם מקור אם מתחום . והדבר
 המקפיד מן הקור און מן החום יותך בהפך המקפיד יחלה והדבחה המימיים יתבבו באש אחר
 הקפידים ולא יקפחו בה שחי חיפסז לדבר אחר לעשות שהי פעולה זו כפיצו . והדבחה המוכרס
 מעפר ומים ונעבר עליהם עפרותות ותתך כשתכנה בתוך החום . וכשהם נקרבים א החם ישיבם
 כך ולא ינובו בקרנות וברזל . חמים המלח והדומה לו יתבבו בלחות ולא יתכס אך הלח במים
 אבל השמן לא יתכס וההווית העובר עליהם המימות יתעבו כשיתבשל לבדם . והעובר עליהם עפ
 עפרותה יתבבו וייבשו כחכם והחבן והדומה להם . והשמן אם היה המים עובר עליו יהיה קפח
 בקר . ואם היה העפר עובר עליו יהיה מתבב באש אך לא יקפח ולא יתבב אף יתעבה שהחומר
 עובר עליו שהחומר הוא צפעל פה המים נכרה שאומר ויחד חקל יי במשק . ומצנו כל חרון חק
 עושה כושים . וזה מה כושים עשה שהיה
 משה כהן וחקרן לי כדכתיב הלח חקן חמך
 הלוי . ובעבור זה חרון אפ . היה הוץ לי וחקרן כהן . ואעפי שעשן כהן עמד תחת הקפידה א"כ
 היאך נשערה . מפע ששערה בחים ממקור אחר והם שערה כנגד אחר ולפיכך נשתנה //

והארא חל חברהם א יצחק נא יעקב בא שה נאמי יי לא נודעת איהם . שבזמן
 האבות היה מספיק להם שהי שלח היו צהכס להופח . אבל במי

משה שהיה כושה ישכא נהיה צהך שם יי שיהן להם מופתים שכלים שיחמינו לו נהגו שאומר
 קן בני ישכא לא שמעו חל וחקרן ישמעע פרעה ע"ו נזהו לשון קל וחומר . והקל הוא לשון קבלה
 דכחו שלח יקבלו דכחו . חח"כ חמ' וחו' עבל שפרתם שנחקה שעבלות שפרתם מנעם שלח לשמוע לו
 אף זהו הקל וחמר קן בני ישכא שהם מטפלים ויודעים ומפיהם מעלה השם כשכל חיים שומעים
 לו וחקרן ישמעע פרעה שחינו מפר המושכלות . ועוד כ חע' עבל שפרתם שיבזז מה שלח בזוה
 ישכא שמפיהם חנות . ועוד תוכל לרא' ועוד חע' עבל שפרתם וחי' חחו' ללך . וזה שחמ' ישעיקו
 כי חיש עמח שפרתם חנכ וכו' כך חמ' משה כ חע' עבל שפרתם וחי' חחו' ללך . וזה שחמ' חן
 חע' עבל שפרתם וחקרן ישמע' אי פרעה . והשם חמ' ריח עתתך אים לפרעה כלמ' כבר הוקר
 מחך יצרך ונהיה כלים דהינו המלחפס שהם בלתי מקר החמר . וחקרן חחקרן יהיה עפ"ך

למטה ח"כ החד הוא חמג חרונ כשיכתה על החרץ יהיה רוח נכשיכנה לחרץ יהיה מעט
הרעש וכשיחזק בעץ יהיה ממנו הרעש וכשייתקבץ העב ויהעבה הלחות חסר נה יהיו ממנו הר עש
והכרן ועצם הרעש גדול וקטנות הרוח לפי שיעור לחיית הרוח א הלחות ולפי רכותה וחמש
הרוח אשר ירחה בקץ לשחת עפר ועקרות קופה בענול הרוח מן הרוח הנוסבת מן העב בקצת
מקומות כשהעשה רוח מפאה שכנגדה חולקת עליה מפע אחת קפך חביתה ותיחה ותעלה
כל אחת משתתן את חביתה מפיתה ויעל סובות וברכות למעלה עם החכה והכרן לפעמים
סורב הנפסים העפס ולא ישרוב הדקים וזה כשלם יהיה עב החד אשר ממנו עתה הכרן ויתח
לשחת מן הנפסים העפס פ לא יוכל להמלט מהם מהרה א"עפי שהרוח עב וימהר לשחת מק הדק
כמו שנתלח שיפול על מען מכוכה נחת ויתכחו ולא ישרוב העץ ופעמים יפול על כנפים
ויחרבם ולא ישרפם ופעמים ישרוב הדק והעב כשיהיה הכרן מתד ווד ט לעביו ולבדוהו
יתחור כל מה שיעבור ומה שיירחה העב לפעמים שחור זה יהיה בשמוסק החום מעשה
רב שיקבצו ולא יקבל עקץ השמש ויכתה שחור וחמש העב החדים והנוטה א ירקות שעה
פן השחור והלבן וחמש העב הלבן הרוח כשלם יגבר עליו פעלה החט וישאר בלפי שרף ולא
נקבץ חלקיו ויקבל עקץ השמש ויירחה הלבן היסודות מהם טט יקודות פועלים והם
החום והקור ועצם מהפעלים והם הלחות והיוכט יתפעל בעצמם ויתפעל
בגלגל כל הגמים המורכבים מהם משעהם וקרחו הלחות הממהר להתפירק והיוכט חזק
ההדבקות וכשיתגברו טט הכחות הפועלות בהויה לא תפקד ההויה הדיח כשיגברו בהויה טט
הכחות המהפעלות יהיה משתתן העפוט והקפיד וכשיפקדו ההויות הטבעיות מהויה מנצחת
חורם תמה ההויה הדיח ויתעפס קבאר והעצמות והדומה להם וההויות הנפקדות יהיו תחלה
לחיים ואחר כך ייבשו והקפיד יתחדש כשינלח החם המנובל וההויה החלקיות יפקדו כשישתפו
מטעם והיקודות ישתפו בקצותיהם מבלעה החט חך המים והחור יפקדו כשנוי מממהר
והדבהם כלם נושמים לחט והחט הוא העושה בהם והעפוט הוא הפקד החום הטבעי היסוד
אשר יהיה בדבר להם הנפקד ואלו הפעלות מתחייבות לחור הקרוב לפו המקיף לפו בלבד
וכשיקבד להויה החום היסוד יפקד וישוב קר וכשיפקדו הדבהם וימכו ישוב חרץ כזבל
פ החום הוא מחזיק הלחות וכשיפירד ולא יחזיק יותר וימק וייבש והתחלת עלת היוור
העפוט קר מעט נתחדש להויה ולול עקר הקור לחום היסוד ומכע חות מן התך היה
עק מן הדבר אשר בו ופירד ממנו ולא היה מעפס חות ולא יחזיק החום ויעפס הדבהם
בתקופת טבת בני הקור כעפשו אותם בתקופת תמוז כשה הקיץ מפע הקר ונבר על המים

והחנין הנצורה חזקה . וחסד בדבחה מן החוס היסונה חלק קטן בלב לעפע ומפני זה כח הקפחה
 והיוצג והפועל הוא המעט הפעלה היא הקרה העשויה ומן הפועל והפועל יפעל והמרשעל
 ותפעל בשע כחות החחת החוס והחחת הקוד ט החוס יקפוח כמו הקלב . והקד מקפוח כמ
 המים . והדבהם למים יתנבו חס לקוד חס לחוס וזה יהיה ט החוס יכלה מה טבו מן הלחות וחמם
 התלהלח הדבר אחר הקפחו יתחדש מחחת משה קבות חס שושתנה וישוב מים חן שיוצג וישוב
 עגב וכשיפגשו הקוד ישוב להקפחו והקפוחה לו ימלא היותה חס מקוד חס מחוס . והדבר
 המקפוח מן הקוד חן מן החוס יותך בהפך המקפוח יחלה והדבהם המימיים יותכו באש אחר
 הקפוחם ולא יקפחו טה שחי חיפשו לבד אחר לעשות שתי פעלות זו כגד זו . והדבהם המוכרם
 מעפר ומים ונבד עליהם עפרות ורתך כשתכנך בתוך החוס . וכשהם נקרבים א החס ישיבם
 כך ולא ינובו בקרבות ובכרזל . חמם המלא והדומה לו יתכו בלחות ולא יתכס חך הלח חמם
 חבל השמן לא יתכס והחיות העבד עליהם הממות יתעבו כשיתבשל לבדם . והעבד עליהם עפ
 עפרותה יתנבו וייבשו טחב (החבן והדומה להם . והשמן חס היה המים ונבד עליו יהיה טפח
 בקר . וחס היה העפר ונבד עליו יהיה מתנבב באש חך לא יקפח ולא יתנבב אף יתעבה שהחנין
 עבד עליו שהחנין הוא בפעל פע המים נכרה שחומר ויחד חק יי) במשק . ומצנו כל חחון חק
 עושה כושים . וזה מה כושים עשה שהיה

משה כהן וחקרן לו כדכתיב הלח חקן חחקר
 הלוי . ובעבור זה חקן חפ . היה הוא לו וחקרן טון . ואעפי שענין כהן עומד חחת הקפוחה חג
 חיקר נשתנה . מפני ששניהם בחים ממקור אחד והם שניהם כגוף אחד ולפיכך נשתנה

ואררין חל חנרקהם א יצחק נא ישקב בא טה נאמי יי לא נודעת איהם . טכזמ
 חחבות היה מספיק להם טה טלח היו צהכס להופח . חבלבמי
 משה שקיה כושה ישכא נהיה צהך טס יי טיהן להם מופתים טכלים טיחמינו לו נזהו שחומר
 קן בע ישכא לו שמע חל וחקרן ישמעט פרעה וע' נזהו לשון קל וחומר . והקל הוא לשון קבלה
 דבבו טלח יקבלו דכונו . חחכ חמ וחו עכל שפתים שניחה טעבלת שפתים מנעם טלח לשמוע לו
 אח זהו הקל וחמר קן בע ישכא טקם מטפלים ויודעים ומפתים מעלה טסם בטכל חיים טומעים
 לו וחקרן ישמעט פרעה שחיונו מפר המושכלת . ועוד כ חט עכל שפתים טיבזע מה טלח בזוני
 ישכא טמפתים חנות . ועוד תכל לוח ועוד חט עכל שפתים וחיט חחוי טלח . וזה שחא ישעקו
 ט חיש טמח שפתים חנכ וכו' כך חמ משה כ חט עכל שפתים וחיט חחוי טלח . וזה שחא חן
 חט עכל שפתים וחקרן ישמעט פרעה . והטם חמ רחה עתהך אים לערעה כלוח טבר חוקר
 ממך יצרך ויהיה כלים דהינו המלחפס טקם בלח מקר החמר . וחקרן חחקרן יהיה עפחך

למטה ח"כ החד הוא חמם קרנח כשיכחה על החדך יהיה רוח וכשיכנה לחך יהיה ממנו
הדעש וכשנחץ בעץ יהיה ממנו קרעם וכשיהקבץ העב ויתעבה הלחות חסר זה יהיו ממנו הר עש
והכרם ועצם קרעם גבל וקטנות הוח לפי שיער דחיית הרוח א הלחות ולש רכותה וחמם
הרוח חסר ירחה בקץ לשחת עפר ועקרת קופה בעגול הוח מן הרוח הנושבת מן העב בקצת
מקומות כשהעשה רוח מפחה שכנגדה חולקת עליה מפע אחת הפך חביתה וירחה ותעלה
כל אחת משהתן את חביתה מפחה ויעל קוצבות וברכות למעלה עם החכך והכרם לעמים
סוכה הנפים העפס ולא ישרופ הרקיס וזה כשלם יהיה עב החד חסר ממנו עתהוה הכרם ויתח
לחת מן הנפים העפס פ לא יוכל להמלא מהם מהרה ח"עפי שהוח עב וימהר לחת מן הדק
כמו שנתחן שיפול על מן מכוכה נחשת וירכהו ולא ישרופ העץ ופעמים יפול על בנים
ויחרס ולא ישרפם ופעמים ישרוף הדק וקעב כשיהיה הכרם מחד ויר ט לעביו ולבבנותו
יתחך כל מה שיעבור ומה שירחה העב לפעמים שחור זה יהיה בשמוסה החום מעשה
רב שוקבצו ולא יקבל עקץ השמש וירחה שחור וחמם העב החדם והנוטה א ירקות שעה
פן השחור והלחן וחמם העב הלחן הוח כשלם יגבר עליו פעלה החס וישחר בלש שארף ולא
עקבך חלקיו ויקבל עקץ השמש וירחה הלחן היסודות מהם שט יסודות פועלים וקם
החום והקור ועם מהפעלים והם הלחות והיוכס יתפעל בעצמו ויתפעל
בגלגל כל הגמים המורכבים מהם משתהם וקרחו הלחות הממהר להפריק והיוכס חזק
ההדבקות וכשיהגברו שט הכחות הפועלות בהויה לא תפקד ההויה קהיח כשיגברו בהויה שט
הכחות המהפעלות יהיה משתהן העפוט והקפקד וכשיפקדו ההויות הטבעות מהויה מנחת
חורם המה ההויה קהיח ויתעפש הבשר והעצמות והדומה להם וההויות קופדות יהיו החלה
לחיים ואחר כך ייבשו והקפקד יתחדש כשיפול החס המנובל וההויות החלקיות יפקדו כשיטפנו
מטעם והיבדות יטפנו בקצותיהם מבלעה החס אך המים והחור יפקדו בשנוי ממהר
והדבהם כלפ נושמים למא והחם הוח העושה בהם והעפוט הוח הפקד החום הטבע היסוד
חור יהיה בדבר הלח הפקד ולא הפעלות מתחייבות לחור הקדוב לפו המקיף לו כלבד
וכשיחבר להויה החום היסוד יפקד וישוב קר וכשיפקדו הדבהם וימכו ישוב חרץ כזבל
פ החום הוח מחזיק הלחות וכשיפקד ולא יחזיק יורק וימק וייבש והתחלת עלת היוך
העפוט קר מעט נחמד להויה ולגל עקר הקור לחום היסוד ומנע חות מן התך היה
עק מן הדבר חסר בו ועבר ממנו ולא היה מעפוט חות ולא יחזיק החום ויעפוט הדבהם
בתקופת טבת צמי הקור כעפשו חותם בתקופת תמוז כשת הקיץ מפע הקר ונבר על חמם

לקח עמרים . הם מרבך בחזון עולם אחמרו מו יו . וחדון העולם לקח עמרו עמתי גבוליהם
ומה שחידש ל יקודה והיה נותן בהן קומשן דרך עולם באחזק ואלו כן סתמים בפרטק ארץ
חדש שלח המצח בכל מנה שלשית התרחק והיונו לח'אל מי שלקה נשק בשלשית מוהח
חנות לבור ומחפלת חות שעהן עד שהביקע כרקו . ואע"פ שכל אחד מחלו היה מורכב מחרוב
יקודות ט לח ימצח גשם חלח בהרכבה חמר וקרה . והחמר הם ל יקודות וקהרבה הירח
הצורה . אבל חמר הרחשון כגון חמר הגלגלים וחמר יערב מכל צורה חמם המורכבות
מחמר וצורה חו חופטר בלתי שעהם ט בצורהם נבדלים אחד מחברו כאל תחא חמר
הדומם הנוח ל יקודות וצורתו הפח שערבם וכו נבדל מכל אחד ואחד מן היקודות הפשוטם
הדומם עיכוב ל יקודות הנוח חמר לחע וצורתו היא הנפש הצומחת חמר בה היה חילק ונבדל
מן עצם הדומם כגון חכעם נבדל והיו משלמת חמתת החילק ועצמו וכן בעל חיים צורתם
הנפש החיושה חמר בה נבדל עצם שלהם מן החילשות ונש נפש הצומחת היא חמר בהם היה
חמר לנפש החיושה שהנפש הצומחת היא גם כן בעל חיים אח טקבלה טח החיושה וכן
תחא במין החדם שצורתו הנפש המשכלת חמר בה נבדל מבעל חיים . ונפש החיושה היא
חמר לנפש המשכלת ט נפש החיושה גם כן היא באדם אח טחיושה משלמת חמתת החדם
וגדרו שח' צמחות חדס חו לח השלמת גדרו לפי שהחי סוג כלל גבוה כולל כל בעל
בעל חיים . וח' משכל חו . השלמת גדרו שהכלל מיתר בעל חיים על כן חמרו החכמים
שכל גדר הנוח מחובר מקומו והבדל . הנה התבאר שהדומם הנוח חמר לצומח . והקמח חמר
לבעל חיים . והחי רחוק חמר למדבר . וכל אחד מהם הנוח חמר מחבינו בטבע . והיו חמת
מחמש הקדמות הנודעות חצל החכמים . קודם בזמן . ובטבע . ובמעלה . ובמערה . ה
ובעלה . קודם בזמן שערס בזמן מצחוהו . בטבע שערך טבעו א חבירו . במעלה . כל
דבר שמעלה נבדל ממעלה חדרו ח'עפי שחברו קודם לו בזמן . במערה שערך הקוח
מקודר במקום מכוון לפע חדרו כאלו החמר רחובן יושב לפע לחלק וישקב שלשוי ח'עפי
שהוא חבו . וקדם לחובן בזמן . רחובן יקדם לשקב במערה . בוח חל פרעה חדרם
הזה לבס רחש חדשים ונ' ודשיטק ה חדס שראש חדס היה
בוסק
ומקח הפקח היה בעשור לחדס ויבא בטבת . ולפי שכזה הטבע נעשו בו נמים ששקטו החזן
שהיה אהיהם של מצבים וקבורים להרעם ולח הרעם ולפיכך קודם טבת הגבול טבת שלפע הם
הפקח . ונבדל ידוע עשן עשור שהוח תכלת ההטבה כדכרטיב הודו ל' בכפור כנכל עשור חמר
ל פ כפור של עולם הפח יהיה מעשקה עמין והיו הטבה טלמה בעשור ועשן פסק וטעמיה בעולם

כמו שהנביא מדבר מצד השם ומדברנו כך יקיה חזקן. ומה שאנו ואנו חקקה את לב
 פרעה. לא שקיה השם קנה להכבד לבו. שאלו לא היה נעשה כי נהכח הקשה לבו. אלא
 פרעה מתחלה אמר מי יצא אשר אשמע בקולו. וע' וחזק' הספיק בידו לעשות תשובה וזהו
 ואנו חקקה את לב פרעה. שכן שקטבע השם ברחות גרתי. שכל מעשה הטבע
 השם עשהו. וזה דרכו של טבע. יצר הרע בתחלה מחטיתו ומקיפתו וחזק' הוא ממלשו
 הולך טון שהוא מורגל. לא יחזור למוטב והיינו דבר' ואנו חקקה את לב פרעה. כי הדבר
 מקור ביד האדם לפעול. הן טובה הן רע. ותעפי שיש ענין עמק תלוי בזה הענין שיש לשאול
 אם השם יורע העתידות אם לאו. אם תינו קנה קוח חקר בשלמותו. ואם הוא יורע. ידע אם
 האדם יהיה צחק או רע. ואם יכרח שיהיה צחק בהכרח הוא שיהיה צחק. שלא יחקר יהעב
 השם. וכן רע. ואז הוא מן הדון הוא שלא יעשהו ברעו. ולא ימלהו ברעו. אבל אין חזק
 יכולים להשיג. יהעב הכרח מהו עמו שלא נשיג מהותו. כי הוא נחמתי. יהעב אחת. אז לא
 נוכל להשיג. ידענו על חזק זה דרך היא אבל זהו יהעב השם. כי יש לו אדם יצר טוב ויצר רע
 ולחזק זה שילך לשם יהיה צמול ועשו. ובזאת הדרך ענין התשובה כי בעת שיעשה הרעות
 כבר השם ימלהו לרעה ואם ישנו יתכבד לו. ואז ובי השם ישנה לו רצון. והלא הוא ורצונו
 חקר הוא. ואומר חזק' לא שעתה. אלא כך גזרה חמתי. שחם יהיה רע. ימלהו רע ואם יחזור
 ייטיב לו וחיונו זה בשנוי רצון. ובעבור שאנו מוטעמים בגבל התמר. לא נוכל להשיג. יהעב הבוא
 נחמתי והיינו דבר' השמן לב העם הזה. ומה שקנה חזק' בראשונה בדם. ביקוד דם שלם כלמ'
 עם יהודה באמו הנה חזק' רחל' ומפע שקוד דם הוא עם המינוח. לא הזכה על ידי מעק אלא על
 יה חזקן כי קוד משק שרי כי הר קית מ' בעשימות נהקח קית יור כי קח קח אלא וחזקוה

חזקו מתחלפות והחלף ביהקום הא היה יור והיינו דבר' כי שמי בקרבן כי קח במקום יור וזה
 שרי טרה ולפיכך השם יור כי היור כפל קח. ונאלו עשר מכור. שהנה חזק' תמלא
 שקנה חזק' בארבע יקודות הדם ואצפרועים
 נבדחו מן היחור

דהינו המים. הכעס והשחין מן העפר. החרבה מן הרוב ככעב ורוב הקהם שאז את החרבה
 החשך היה מן האש כי האש היקוה חינו מחיר בטבע. שאם היה מחיר היה ערה האור
 מתלקט באש בוס נבלה. ולמה לקח מן המים ומן העפר ארבע מכור. ומן הרוב ומן האש
 שנה מכור מפני שקם קרופם לחל יתק מאלו ומשהמשים באלו ערה מאלו. קברד הכיח
 מן קשמים. וקערוכ מן האש נשם שלום כשהם כי הנוף החמישי חינו כשאר היקודות. הדבר
 ומכת בכורות היו ממנו ית' שנאל נשמתם שקם מרדו בלבם כדבר' כבר לב פרעה לפי

לקה

המצח חלום חמנו סתלום אל בעלה סנוחה קרי כעך חתלום מפע שכל התיבסס קס כהק
 חתה להוציא הזרע בעת הזפרה לבד ופנה שהכהתת לך מפע שנפאו ככרת שלח לדבק לשם
 שעולה בתשבון כן וכעשר קטרות זה לך והינו דברי לו חמנו ישכלו זמתי פנו לחתהם
 והינו דאז יופי הגליל צדיקים יצר טוב שופטן שנחא לב חלל בקרבי יצר הרע שופטן שנחא
 נחם פפע לרשע בקרב לבי בנינועם זה וזה שופטן שנחא כי יעמוד למין חביון להו
 להוסיע משופטי נפשו על יה יצר הרע ונעקר נפשו ממקום שרשו והבנועם שהולפי
 חתה זה ולפעמים חתה זה נדון על יה ששקם לשקול מעשיו וזה שאזל לעולם אדם ידחה
 עצמו כלו חצו זכתי וחצו חייב עשה מצוה חתה שספו שהכהע עצמו לכל זכור
 עבר עבירה חתה חני לו שהכהע עצמו לכל חובה והינו דבריב עד האים יבא דבר
 ששקם והשם יחן ששקם קן לרעה קן לטובה וזהו שחא חכם חני לו מצוה חני לו מצוה
 וחזל כל הסומך גמלה להפלה חינו נזוק כל חיות היום כלעם בעת הפלתו יגאל מעצרוולן
 יהא עזוק כל חיות היום מעבר הרע שאת ילק לחתהו והינו דחמר ל יהושע בן לוי ערוד הקנה
 להנחיל לכל צדקה וצדקה שלש מצות ועשרה עלמות שנחא להנחיל חובה יש בבימטהח
 שלש מצות ועשר והוא שכל ששכל בצמטפח שימ והוא שי עלמות כ מ במקום
 עלמות כ העולם הבא הוא לפי הסגת שכלו בעולם הזה והינו דברי ואולם חני חמ
 רבא חמז יצחק חמל הבה למטה החייתת בדבפק והלח הנחית הוא וחיות חתה הנח
 גא זהו הפירוש שעונש ישראל מבית החומות לפי כפורה שאומהם חני חלקיתו צור חקיו
 בו וזה החיות והטובה לעטרא טההם טוניה הוא קצם חרנות ומעלה השם ולפי כרעש
 חנני בצדקה שהשם מצטער עם ישראל בולגת והינו דברי חת קסת ערבי בענן המוקף
 לו חיפאר למא כן אה קסיין ככפיו כלעם לשון קוטי והוא מרת הדין כלעם שהסגות על
 מי שהות קסה בצדכו בדברי ונרע חני חתפע בחיש הקוח וכמשפתו שלח מעשהו נד
 ורחייתה למכור בהת עולם בין אים מרת החן שלמטה כרפיו והיה בעני ענן על התרין
 שלח יחור השם פטו איה מחטאות יושבה ואזכור בהת הרחמים ואחמול על הטל וזהו
 שאזל כל המקבל בקשר חינו חס על כבוד קונו כלעם מי שמקבל ועומד בקשיותו לח
 חס על כבוד קונו ועומד עמנו בצדקה ולפי חין יתר לקשר שלח יהיה לבו נטוי לחמהור
 גא כפוף בקשת ורחיית כעך הענן שמקבת החמר שהוא ענן בח הקוטי ומעלה כוהת השמ
 הקוונע כענן שהיה מלמה מים נחיות כמו להט חרוב המתלהט כעך המים כשחדם מלש
 ומעשע חזל המים והוא מקרה כולל ממקרה להט השמט וזהו מקרה שאח על מקרה

למעלה. חמש טעם מצד
הוא מפת שחן כשיצאו ישרתל ממזבח הנפת סבלם
לפעל בהתעסקים
במצות השכלות וכדרכי השם נאמר יצא מצה ולתחית
וזהו שא"ל בכרכות גלגו וידוע לפיך שרצונ לנשות רצונך; מי מעבכ שחור טבעסקר
ושעבוד מלכות הנה ט יצר הרע נקח שחור. ולפי א"ל חור לחדשה עשר כורקין חר
התמץ לחור נר. ט נבדק התמץ בחור וכבר כדכתיב כי נר מצוה ותורה אור. ומה שנכל
המצה טבעת ימים שהיא הקל שלם והתורה בטעם עשה בתמצע ולפי טעם נשמרת חר
המצות כי צחקה שימור שלם יחמיצו. וטעם ההגעה הוא עוהר ועקיות כד
שיזכו סבלם להטיל המעטלות מו שא"ל ג דכהם מרחיק לבו של

חדם אשה נחק נחקה נחק וכלם נחם והיינו זכתי נשמרתם את היום הזה לדוכתכם
וכתי זכתי את היום הזה אשר יצאתם ממזבח מבית עבהם כי זכור הוא מאהבה והחולק
נכרת שנפשו נכרתה משרשק. כי הכרת נתק לך חלקים החד נחא בו ונכרת
החיש הקוץ. וקשע ונכרת הנפשות
קעושות. והג הכרת ככרת קשע הקיר
עונה בה. וכיום הכפפה כתי והחבלה את הנפש הקיץ. וא"ל למך על הכרת שחיו חלח
חבדן הנפש. ובחור העשן כי כל חוכל חלב ורם והוא צחק צמור חבל לפי עכר תורה נבטל עפפה
זה יכרת ימנו וימות בכעוהה קודם ששים שנה ואין נפשו בכרת ויהיה לו חלק לעולם הבא וכזה
נחא ונכרת החיש מקרב עמו. ואשר עשה חטא החמור כיום הכפפה בחמתם עונותיו מרוב
מזכותיו ענש הכרת מן העבירה החמורה מצעלשפס הקופחת בהפרדה מקנעל ונכרת מרזי
עולם השמות. ועל זה טע' והחברת את הנפש הקיץ. ואין להם כרת כנפם אלא יחיו ויגעו לעו
למים רבים כעשן שנחא ויש רשע מאחך ברעתו ויש כרת חמור ונכרת נפשו ונפשו הוא הנחא

בו כי דבר יי' בזה ואת מצותיו הפר הכרת הכרת הנפש הקיץ ענה טע' וא"ל הכרת הכרת
הכרת בעולם הזה הכרת כוונתה הבא ואין טעם. ההכרת הזה חלח בעשן ובמצבל כמו שא"ל
זה הפורק עול מלכות. שמים מעלנו ומלה פנעם בתורה. נחת מצותי הפר זה המפר
כתי כשר. וכנותנו הוסיפו במדרש הכופפה בעקד ורשעים מעולגים טמו טעא בקבלה
תלעתם לח המות נאשם לח תבנה ונחה שחיים כהתות דעחות. חין כרת למרעם אף בחור
שכתי בהם עשהח. והוקעו הערות זו לזו. ויש הפרט בין והחברת ונכרתה. והכרתה ש
שכרתה הם לך. ומהם רבים בחיבור ערוק. וכן מעיתת בך בחיבור בעילה יו מפת שגלג
עמות דבר נחמה מחר וא"ל מזפחה לעולם ע"ו ונלגו עמות ושפכות דמים. וזהו שא"ל לקיץ
אל לו טווח זמה הוא. כי יצר הרעול במשגל כי כל החבהם מקפמים למה העשן ולפיכך ל

המשך

שלם לעבור גילו כי הים הוא השכל כמו שפירשנו בששן ליתן ולשיבך כתיב ויירדו העם חר-
 ית ויחמינו בתי וע' ט עבאו השיע מעלתו ונבחרתו ראו ור מויקע הז מהללה קופ פקוק
 ניבא ון מניט קה ודון ח מחתהקס שהוז בקופ לט חותות מהפקוק הרחטון כון מהעשן
 בקופ לט מהפקוק חלעש י מקהס קה חט וזהו חט והו קושיעש טא ועוד חט והו חטכון
 חת י ק וה חמנס מחו דסת ויסע מעלה חתישדל מעם קופ ויצאו א מדבר טור
 וילכו שלשה ימים במדבר ול-
 קני כל צמת לבו למים ומכאן למדו רבותינו שחקור לעמוד ג ימים בלא תורה תעשן ותביט
 בדבה חזל שקם כמרגלות ומגלים הפוח זהב במשמות כספ כי בזאת התלטה לא טעגש ועוד
 נורקו יץ עץ אח זהו הכוונה טון שוברה חותה ההוגה מים קוף כי קוף הוא לשון קופ כי
 הוא קופ ותכלית ההטגה טים היא דקינו השכל ועבאו יצאו מעל ויצאו למדבר טור טור לשון
 חטוננו ולא קרוב כלום כאן עבאו שהיו צהפס לעין כה לבוח לתורה ההטגה ולא היו יכולים
 להגיע חלה ולפכך ויצעק א יץ בעבור הטגה המים וקינו התורה ומה שהזכיר שלש ימים
 הוא השכל והמשכל והמושכל ויצאו מדתה שהיו נשקשים בחמר המר מכל מר ומחמה מהר
 החמר לא היו יכולים לשתות מים ממרה דקינו השכל העומד בתוך הגעל והעוף הוא מקל לחמר
 כי מהם הם ויורקו יץ עץ זה תורה שנחא עץ היא למחזיקים בה שהיו עומדים בלא מצות
 וקינו שאצל סבת נהטן במרה פקוד הווע להם מצות סבת שכל מושכל ויטלק א המים וימתקו
 המים דקיינו כי התורה היא מהתקות לשכל שממדתה חות מהדרות חות וזהו דברי שם שם
 לו חק נמשפט ושם נקדו חס ילכו אחה החמר ומרד הזקירו וזהו חס שמוע השמע ועל כל המה
 חטר שמוע במצהים הפחידים מחלה מצהים שראו בעשקם כי חט יץ לא ששימה עלך חס והיו
 טופים וחס הפטחו חשימה חס הפזור בהטובה חכירם ממך כי חט יץ רפאך עשן קרמן כד
 פירשה חות למעלה בששן סבת והנה חבתר מעט יורה דעט קמן שאושלח (כוון)
 ט הבשר הוא החמר והלחם הוא השכל כדברי לבו שמו בלחמי כי היו רוצים טלק חמה הח
 וחמה השכל והבשר הטיב להם שלח כהונן בערב החכלג בער חבל בלחם חח ובקר ורחיפים
 חת כבוד יץ ערב נידעתם כי חט יץ קולח חתם מחרץ מצהים שם להם גלה החמר בשאת
 הבשר שהיה דנט החמר חבל בלחם חח ובקר ורחיפים חת כבוד יץ הנה מורה ט יהדר קמן היא
 כבוד יץ ועל זה חזל כי המן היה נבלע בחיבהם ולא היו מעצמים חות כדברי דק מחקפק
 מחקפק בצממתהו כמץ שהיה נבלע בחמץ חיבהם וקיה טל מלמעלה ועל מלמעלה כמון
 בקופסא וכבר הודעתך עשן טל ט הוא דבר מושכל והוא דבר הנמצא תמיד והיינו דכתיב

והמצח מקרה שחינו חל על מקרה כמו הקום שהוא מקרה רב על המעם הקהים והוא
 מקרה הדבור לעצם בלתי חמדי. והמקרה חינו קיום ועמידה להם אבל המצח מקרה
 בלתי נפרד ממנו כמו השחור מן הזפת והמצח מקרה ימצח עת ולא ימצח עת כמו עמי
 ויושב. והמצח משהנה בדומות שהוא החנום על הלבן שאם ילק הלבן אף בעמוד החקם
 עליו לא ייחך הלבן. חמם התפועה הוא בגונו. לחדם נהיה מוקדמת והמנוחה יב
 במקרה כמו החמונה שהיה מוקדמת שנתא א חמונה. והעדך החמונה בזה בשום בנה
 שלא יחמין. ועוד החמונה היה חמיתה דכתיב דרך חמונה פתרת ודוד לא היה בוחר כי חם
 בחמיתה והוא נח הדבך בשכל כי השכל קריב בוחר בחמיתה. והחמונה הוא. להחמין
 חפז בשינוי טבע כדכתיב והחמין ביה. שהיה לו בשנוי טבע שהיה מצפן שחברקם חק במחל
 יולד כעם אבל אין להחמין כעם שישתנה שנה יתע יתע לא ששה. **וירחי בשלח** פרעה
 חי העם ונע מפי. שטבעם לא היו מורגלים לחיות מלחמה וקבע
 יראו עתה ירע בעיניהם מפני שהם רכב לפי עקב קודם בדרך וכשאל כדי שיורגל
 חמם עשן הים דכתיב ויולק ית הים כדוח קהם עזה ונע יס לחמונה כי מתחלה
 נראה כי בטבע היה לחובה בעבור הדוח שהקבנה וחתך חמר ויבקעו המים
 וכתב וכתו בני ישראל בתוך הים כיבשה ונע. הו חמרת כי הים שכל הפועל וישראל חלל
 היו בחמת המדרגה אבל עגשין עשנו במדרגת הים וחינו דכתיב יסגל שהיו עומהם כיבשה
 דחינו כיבשות החמר עכשו באו בתוך ית. וזה שאזל רחקה שפחה על הים מה שלא רחקה
 יחזקאל הבונו כיבשה שהיו מרחים אותה באצבע שנחל זה חל ואנחנו. וזה לא יתכן שהם
 חינו עמם מושג בחושים. אף זה אצבע עם משונה והוא לשון גבורה כדכתיב והיבם באצבע
 אהים. ולפיכך רחקה השפחה מה שלא רחקה יחזקאל לפי שיחזקאל רחקה מעשה מרכבה. חמר
 יחזקאל יודע משחר הנביאים שאין הצמח שכלם לפעל נמו שהחמר היה להם מתחלה לחומה
 עבשו היה להם השכל לחומה מעינים ומשמאלם דחינו יצר טוב ויצר הרע שנחל לפי חכם
 למיניו ולב כפול לשמאלו. ונעוית יד משה ליה הוא להביח רוח קדים ולא לבקיעת המים כי
 בגשיבת הרוח הים נבקעת בטבע. עיין למעלה באותות השמים. אצבעו מצהם נח הרוח נשבו
 המים למקומם. וא התמק שאומ לחומה. כי רחקה בהקטעב הים עושה כעכו כעין חומה מכל
 וחומה מכתן וכעין בקעה עמוכה כדכתיב. **וינסע** ית ביום ההוא חריטרה מיד מצהם. עין
 למעלה ורחקה מי גרו של מצהם. וירח וישראל את מצהם מתעל שפר
 הים. שמתו ברשעם בגוהם חמה היקודות טקם שפה לשכל כמו שהחול הוא שפה לים

יי' מלך יי' ימלוך . ומה שהקדים בפסוק הזה להיות מפני קדונו דעברו שלא נוכל
 להשיג ההנהגה ומעט ההנהגה נשיג היה . ועוד יש בו קוד אחר . וכן פ' פעמים נמל קה"ק והקוד
 שכן פ' קה"ק היינו . והטעם היינו שמו כן נמל . וזהו קה"ק ככה נבין . וכן קה"ק
 בקדונו . הם חמשה וחמשה הם בן קה"ק . ובעבור זה אין פ' בעשרת הדברים כולל
 התורה המצוה שם עד קטן . והוא לשון הטיה והיה בנפשו . ועוד נמל כמשן חד . תוקיטב
 אה' שהיה יקודו של שם יהיה אחד . אך מן קה"ק הוא להנהיג המצוה המעשר על זה העל כו'
 כשהמטה מעבר . מבעלה לא נשתנו מצוות שהיו אה' שחין . וקרבן זה להם והיינו דברי וזה
 קרב זה א' זה כל קשה . והיינו דברי זכר ונקבה נראים . והאדם עולם קטן ואדם קטן ואם
 כן יש עולם גדול ועולם קטן שהיו מחובר מולם נשכל . וכן קמץ קטן וקמץ גדול . וכן קמץ
 דבר גדול ודבר קטן . ואח"כ דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הווי לחיבי ורכב . לא שהם
 קטנים אה' שנמשכו למדה חפ' לקטנים . אבל מעשה מרכבה אין מנהג חוה' אלה לאדם
 חכם ומבין מדעתו דבר מועק דבר ואין מוסרין אה' ראשו פרחים כ' באדם יש מוסרין ומוסרין
 כמו העולם וזהו בעמלה מדור דור שהיה רצה להתרחב ישכל שהעולם מרחקים בטעם שמה
 א' קויות . חמשה באמדם במסכת ע"י שהם שאר שעות קויות שלש ראשונות עסק
 בתורה . מורה שהטובות על מי שעסק בתורה . שעות יוסברן את כל העולם כלו מורה
 גמול ועש . שלשיות יושב וזן את כל העולם כלו מקדש באמדים ועד פ"ב כעס . מורה הש"ק
 כללית במעט בעל חיים . רביעיות יושב ושוחק עם לויית שנחם לוינו זה יצרה לשחק בו .
 והם הצדקים והם הנפש והשכל כמו שממנו למעלה בעשן לויית . כללה רוכב על ע"ב
 קל ונאט בשמחה עשר אה' עלמנות שברא שנחם רכב אה"ק רבותים אפי' שחין . אה' תקנה
 אה' שחין והיינו דברי ח"י העולמים . על ע"ב קל' הם ע"ב שחיתו . והם הנשמה שהם ח"י
 השפלים . וישמח יתרו . הרבה הנודעים מבלי מופת ל' מינים והם המוכתשים
 והמפורסמות . והמושכלות ראשונות . המוכתשים הם נודעות
 לאדם מאדם מחמשה חושין . המפורסמות הם הגלויות שנמשכו בכל האומות כבוד אה'
 ואם נקשרת אברה קן טוב וכל כונת בהן . והעבה והגמלה והרעיה רע . ואין צדק מופת בהן
 כ' הכרח המופת חייב להמלין האמת ולהכחיש השקר . וקצת מצות התורה מזה המלין והם תקון
 העל ותקון קבון החנושי . והם מצות מעשיות . המוקבלות הם דברים שצריך אצל המצדדים
 לאמתם במופת ולא יקו נודעים אצל זה המקבל מצד המופת כ' לא יצא שכלו לפעל דרך
 יקמוך בו העתם בקבל חוה' מחכם אחד שהיה מרצה אצל שכתב לו במופת חוה' מוכיח

ויחמרו חיים א' אחיו מן הו' ט' לא ידעו מה הו' זה קראוהו מן ועוד כתי' ויקראו בית ישראל
את שמו מן וקראוהו לא ידעו מה הו' את תמו' עבשו בזאת הימנה הקטנה ס' לא ידעו מהתלה
הטבת מ' ומה הו' ט' ס' כן ל' חותמת' נכח מן באו ל' חותמת' ט' קמ"ס הו' מ' מלכות חסד
חיה והו' הטבת השכל חות' הו' החסדון וכשיקיק עם הטבת השכל חו' יקיו מ' שלמות
וקנון הם ל' טעה צינה וזקו שחמרו חכל לעלם הכן נמצאוהו זית הקטנה וצוק נכח
לגלגלת לגל אחד יי' הקטנה צהבה להיות שוק בכל חרם חס יזכה והעמר עשייה

החיפה הו' ט' זית מדת המן היה בפירה חת מן העשיריות וכו' נשער כחשק
כעמר נקח והחיפה היה עור עשימות כלת האלק והאלק מורה היחוד ט' ח' עפי טקס עשר
כלן הן חת' וט' המרתה מדד הפקוק שקיה כזרע ג' ועוד ח' וטעמו כעס לשד הטמן
והנה חו' שקיה טעמו כצפיתית בדבש קנה היה כזרע ג' כי ג' לשון רבני והיה ל' והזרע הו'
כ' חור זרוע לצדיק והו' כצפיתית בדבש דבש ואלה חת' לשונך וכתי' ושמן על ראשך חל
יחבר ונעל ענין שחמרו לעשן מים מלמעלה תלונת המים האחרונים דכתי' ויצמח עם קעס
למים וילן העם על משה מורה ט' בשאת או המים ח' עוד מעט ופקלעט י'
חכל למעלה לא כתי' טוס כעק ומתי דכתב לעשן עמלק והיה כאשר יהם משה ידו וצבר
ישראל וכאשר יטח ידו וצבר עמלק לא שקיה משה ידו בדצונן שקיה צבר
עמלק אח' קנה ממה הטם קיתה הנחת ידו ולפי' בחו' חת' וחור ותמכו ביהו ט' מינו דומה
כח' של רג' לבקח של שלש רגלים ומפני שעמלק כיון להתהב ישראל לנמה שחשב
שחשב כלבו ערה הם כש' אחרים יחד צנה הטם לחנות ט' עמלק ט' חת' כז' יכול נו
נשאר שמו חסד עד טובת מעשים וכשיצא יקיה טלם כדכתב כיום הקוק יקיה וי' חחר

וטמו חחר ולפי' נעלם הטם בקהתה זה עמי לעולם לעלם כתיב ובזה ח' חז' כל המצוי
חשתו ראונה ח' המזרח מוהר עליו דמעות וזה ידוע ט' חשתו ראונה הו' שכל
הפועל ט' נשמע נגזר למנו והיו חת' בתוכו נקיה ונקודה ומצב ככר ידעת כי
היה מכפר ולפיכך כשקחטק בה זוג מתיחקה מבעלה ונותן לה ג' שהו' טען זה
קחמל למצב טל ית' ממנו ותי' ממנו ממעלתו כלל ט' הו' מעב' ממנו והרע ט' הט'
בין חוש לחשתו ח' ט' יט' כו' י' וחטק יט' כה' ה' ית' וחס' יצטו כהם או ק' חותמת שח'
כזה כזה חט' ועל זה ח' חז' זכו שכנה ביעהם לח' זכו חט' חולבג' וזק' שח' דוד ג' ג'
עש' וח' טק נפלות מהותך וכתב טובל הערה פיק מלשי זקב וכקפ' כ' צמל מול טית
וטות מטוס הו' ג' ויש בו ג' עלמות והו' בעמלק ור' דר' והו' פעל פעל פעל י' מלך

ח' מנח

תלגיות בענין עשר הפירות ותמצא ענין תלגו בשבע כמו שמטין וסבת וכיוצא בהן והם
 עשנים תלגיות בעקרה טפעות שממנה יונקות הטטה והקפירות על דרך החמת והעיון הם
 חוזרות לשבע כי חכמה ופנה הם עבודות כתר והם אחד וכמו שכבר נקרא עליו מכלל דברי
 החתן גם שם או כמו בן ותמצא ענין תלגו בשמונה והוא היכול שהוא בחלת שמינית וכמו
 המילה והמנוחה לחשיטת בה דכתיב א מול פני המנוחה יחירו טפחה הפרות והעמית קדוש
 יותר מן השביעי אבל שכלו שהשמיט היו מנוחה עלונה שבה אחר מנוחה טפעות שהיו אחר
 חתמה ויגעה אבל הטפוח היו אחר יגעת הטטה ואינה מנוחה חמתית והינו דכתיב לתמצא על
 השמינית כי הטנה שמינית גדולה מהטנה טפעות כדחמהטן כבוד של מקדש של שבעה עמין
 ושל ימות המשיח של שמונה ושל עולם הבא של עשרה כדכתיב כנבל עשור זמרו לו ותמצא
 ענין תלגו בשלש והוא על כל אצל הטבל ט הטבל בהנענו לשלש מעלה והוא שכל משפל
 ומנוטל יגע א הכל ולפי ישרא שהנענו להר קיט לחמת המדרגה יש לנו לברך א הטם בהך רחמנ
 הקב לן אנהין תלתאי תורה עבדים ופתחים לעם תלתאי סדעם לגים וישראלים בירח תלתאי
 עקן איחור קיון על יד תלתאי מהה חתהן משה ארמנד או הטלושים חנים טוים כי יטתה
 שלש בהן החתרון כען משה היה שלש החתרון כי מהה נולדה קודם ואחר חתרון וא
 ואחר משה וכן קיון הוא שלש החתרון ויש חתה שלש בכל שלש קצוות כען סדעם לגים וישרא
 כי כלם היו עמדים טם ויש הנה שלש בקו הראשון והיא התורה שהיתה מוקדמת לפני חיים וכו' פס
 לפי מודע כי או הטלם קצוות כלם אחד כי כך טוה הראשון כמו החתרון והאמצעי וכשימצאו
 שלשן שיצא הטבל לפעל אז ימצאו יחד ויגע למדרגה העלונה ולפי חתה היו עבועם ליום הטלם
 ופי וכבר ידעת שאחזקל מאי בינע טענעו בו נבנים חכ קיט הוא דבר נגזר על טם הנק ולת טל
 הר ממט כי הר מורה טפע הטם ית' כדכתיב יחטלים ההם קפבלה וי' קפכ לעמו כי דמה
 השמט להר מפע שהוא טרש העלם וקיומו כמו הקהם ועל זה הזקירם השמטן לבם עלהנהר
 הזקירם שלח לעלות בהר ירחק אבל הגעה מותר אבל בקצה הזקירם אפי' בפעעה וההר
 כבר חמרפו שהוא הטנה הטם ית' בלגא לבעל הטבל מותר לנגע בדבר ולעין אבל לעלות
 יותר מדאי חינו טוב כי יהרם אבל בקצה טמו כשם רבו לא יגע בו כלל כי בולחי יהרם חס
 יהרם בו כלל ואחכ הזקיר כל הנגע בהר מות יומת בעלה כי הנגעה כבר מותר מות פשוט
 בעלם הזה יומת לעולם הבא שרצה לכנס כען חוים ארבעה טוכובו לפרדם ר'
 עקיבה נכנס בשלם ניצח בשלם שהיה חכם ומבין וחותם
 המלך בידו בן שמי קפץ ומת בעולם הזה שהיה טונג ועלנו נחא יקר בעני י' המורה

החמה כאשר קבלו חפצו קהל בעל קדו מצמות השם ואחדותו והכחיה השנה יצאה
רצו ע"ה ואין הפך שמי שנתבחו לו כמופת קום יקב שלם וככד אך בעבור שהמופ
על הדבהם הנכבדים הלא קשה להמון וצדק אדם לחכמות אחדות והצעות ככות
מקום ארון הנביתים אינו במצות י"ז בדרך קבלה ועם כל זה ראוי לחדם לחקור
בשכלו עד הגענו למפתחם שיהיו טרעם חצלו מצד המופת ומצד הקבלה נדבה מורה י"ז
בכל לבב בקוד יטהם וערה מורה טרוע חצלו בקוד יטהם והם יטה לב שיצא שכלם לפעל
מן הנח א הפעל והוא קוד חצלו שהגיע איהם מהשם באמצעות השכל הפועל כאשר חמ
הכחב קוד י"ז להחין וע' ועוד שהחמה חצלו מצד הקבלה כמו שהחמה לעדה שהגיע חצלו
מצד הנפח והמקובלות גם כן כופל בדבהם מעשיים כמו שנופל בדבהם עיושים כמו שקבל
עעעם חנויים לעשותם שלם לתפרקמו לחומות כלבשה שעטן נצטר וכדצא באן שהן מצות
שמעיות שחין בהן רק קבלה ואין הפך שיש בכל המצות טעם אינו לפעלה נזולה חמום שחר
מצות שהפרכמו לחומות כושבה ואברה וגולה נכונות בהן קראו מצות שכלות לפי שכל המעשה
חשב מצד מקבל אהן לא שיהיו נודעות מצד השכל העיוט שהיו שכל על דרך החמה וכך
מן המהובלות גם כן כופל במין המורגשות כמו שמקבל מצד אחד שהלק בהנה יטוב צפון וי
נדחה שם יום אחד בהקופת תמוז שכלו יום ואין בו לילה יום אחד בהקופת טבת שכלו לילה
ואין בו יום והנה נודע לזה מצד ההרגש ולזה מצד הקבלה והחמין בו ואין הפך כי גם זה נודע
במהרה מצד המופת לפי ששין בדבהם ההם והחמין הרביעי הם המושכלות ראשונות ונופל בזה
המין חמה ושקר שלם יצטרך אדם לחמם כמופת ט שבו בטבע כל אדם לעשר חוהן כמו התק
שע הפנים בטוח אחד שקר קוטר מרונע שנה לצלעו שקר ונזול מצלעו חמה וזהו המין
הזה הם מושכלות שנות ושלשיות מן יותר והם חכמות מופתיות הנודעות בהקדמות צורקו
והם טקנה משכל אחד והאחד מאחר עד הגענו למושכל ראשון והמושכלות בהם יחמם על
על הדבהם המופתים הנקשם לחדם בדרפ המופת במצות האנה י"ה והמלחפם והרחקת
הנאמנות וכלם הם מצד המושכלות וקצת מצות התורה הם מזה המין והם מצות עיוניות שחין
בהן מעשה כלל רק החמנה בחדש השעשי לצאת בני ישראל ממצרץ מצהם ביום
הזה כמו מדברי קיי חז"ל
בפך רחמנא דהב לך אורהן תלפזא
לעם תלפזא בירח תלפזא על יד תלפזא זה ידוע כי ברכה אין אדם עשה א"ח על המצות
ועל הקדמות מן על כתיבת נפיש א"כ זה שעשה ברכה על השלישיות עיין בזה למה ודעלק
כי בתורה תמצא דבהם הולגם על דרך עשר כמו עשרת הדבהם ועשרה מאמרות והם

נאבט בשמו לשון ט לא יתקו יצ שחתה מזלול בכבודו ולפי צורך להזהר טלח לשכע בשמו
 לשון ט לא יתקו יצ פ אין בזה נקני שחין בו כפרה למחללו במזיד שקוזא מזלול השם ומכזה
 כבודו זכור אתיום השבת לקראו זה ידוע כי בעבוד השבת חרם מפר חנוש השם
 ומה שא חזל זכור נשמור בדבור אחד נחמ להודע שהזפרה יהיה בשמירה ואל
 יהיה אחד שמח נזכור הוא מתהבה והוא עשה נשמור הוא לא תעשה והוא מירחה כי
 במדות לא תעשה המצא עונשין ובעשה לא תמלא עונשין כי אם במורד ונדול העושה
 מתהבה מן העושה מירחה תכ יא לתמוה מעשה היחך טינה מתהבה לרחה ועל זה חזל
 כי בדבור אחד נשמרו וזה שחזל חת עשה ודחי לא תעשה שקעשה מתהבה ולא תעשה
 מירחה ונדול המתהבה מן הירחה וזה שטננו משה כי הזפרה היא תלגיה בלב שלח המור
 כון אים ל הכוונה ה ל לפי הזיור בלא תעשה דהיט שמור שהזפר כמעשיות ורצא לשכלות
 ומכאן הוצחו חזל שהנשים חייבות בקדוש היום שחמרו כל שיטפו בשמירה ישנו בזפרה
 והט נשי הוחיל וחירגהי בשמירה חיתנהי בזפרה טגפ כן יש להן להחמין בקדוש שחם לר
 כן יהיו כופרות בשקד נחל בקדוש היום והוא קדושא כבא בורח פה הגפן והוא זוטא נמל
 ונדול בעיניו ובשכל כמו שקופן לעור קצית עור שחין ל חורה וצפר רמון גדול טלח יכאל
 במכשולות שחם תמור מפע הכבוד קוה קצית עור והח קימחלן דכל היכא דמענה
 מועט מן הלשון היפה ידבר במענה כי לעלם ילמד חרם לר למידו דרך קצרה תכ העש
 כמו שחמרו כי כך קדושא רבא חנו קובעין ענה סעודתנו על היין והדע קוד מה שחמרו מאי
 דכפ עין לא רחה אים זולתך זה היין המשומר בענבין משאת ימי בכח שיר הנה כי
 העולם הבא נקרא יין המשומר מפע שחין הוא משוכח על כל המשקין ושפוחי משתח
 כך העולם הבא תכ יש לנו לפנין ולענת שנקבע סעודתנו דהיינו תפוצת החמר על דרך
 השכל שכוון לענף החמר שפגע למדרגת השכל כמו וק רפמן המפנן ופי חרם זכור ושמו
 בדבור אחד נשמרו וכבר חמרו למעלה עשן שבת על דרך הקבלה כבד חת חבך וחת
 חמך מפע שטלשה שורפין באדם חפן וחמו והקצה השם טס בו השכל נחמ
 וחמו העט תכ כמו שחייב חרם לכבד השם כך חייב לבד חפן וחמו וזהו ממדות הממו רפמות
 ומה שטס מהן שכרו בצדו בזה יורד מן השחר מפע שבוה תלוי קיום המין שכוונת החב
 כן להתכבד ממנו וכוונת החיות להתכר ימט לפי תלה למען יתהכון ימיק חבל העיקר
 מפע שחין בן מעשה בזו קמבוק והיא מחבור עשה חח למען יתהכון ימיק לעולם שכל חכונ
 לא תרצח לא תעוף לא תטוב לא תעשה כל זה תקון העט כי חם ירצה לקוה

לחסייהו וכתיב כי ענה כמות חקבה בן זומח הפץ ונפגע טפגע בו שרפוס ולא הניחוקן שבנס
כדכתיב רשפיה רשפי חס שלהכבדיה אל תקח רשפיה לח שרפיה חקר חין לע חלק לעולם הבא
כדכתיב יטובו בשעים לשחלה מאי חזא חזא מטטרון דחנהיב ליה נאותן ויהיב נקח מהפץ
בזכרון אל ישראל חא טהר נשויותיט יצרה בר קול חזמה כל ישראל יש להם חלה לעולם
הבא חזן מאלשע חחר לח תגע בו יד בחותה הקלה כמו ועל יד היכדן כי בקול יקלל לשון
ועזקהו ויקללהו כלל ט מסך החמר שהוא גזר השכל מופעע מלמעל חו ידה יידה לשון
הזכיה כמו ויורהו יצ עץ כלומ חעפי שקוח בעל הזכיה לח יגע בחותה הקלה חס בהמה חס
בין חוס בין שקוח עם החץ טרומה לבהמה בין שקוח חוס כלל בעל חכמה ט בודחו לח יתיה
חבל כמשוך היוכל הוא לב יה כלמר שינע שכלו להדבק ליה חו יעל בקר ועל כן הזכיר
להזכיר חפ הכהעם לעומהם תהר לעבדת הטם שלח יעל פן יקדכו ולפי טע ויתעבכו בעתה
ההר עפי ההשגה שקשינן וזהו שאזל ט כשטמע חוכ פרחק נשמעם וקורד עליהם טלחה
והחיה חוקם כי לח יכלו להכול שלח היתה להם כל כך השגה לפי מרת מחמת חכה באו יצא
נשמעם כמו שמעטן לשחר קעפאים שהיו מתפחים בדבר להם הטם נהטל שקורד עליהם חו
שעתהם להם שיוכלו להשיג והינו דכתיב דבר חיה עמנו ונשמעה ונח חוכי פתח בחלש
וקיים בכח וכל אשר לרעך קה חך וכל חפן ורחין מינעטין וזה ממעטן יצ הקטן שלח
תפשהו באור והשכל וכלן עשרת הדברים בחמשה יט שם כתיב בכלם מפע שכלם לחות
תליות חצל הטם וחפ כבד חר חפך וחת חמך חתי חקט כבודם לכבוד המקום כדכתיב כבד
חתי יצ מקונך נחמשה חחרונות שקם תקון העל לח כתיב כו טם חוכי מורה כי הטם
הוא נמלץ וזה נעבד לנו בקבלה ונעבד לנו בחופת בהכרח חכך להחמין מחמת
הגלגלים שחכו רוחים תהר מקבצים יצ הוא היחוד כדכתיב שמע ישראל יצ אקינו יצ
חחר וזה חחר חינו חחר הקדוש לח עם ולא חחר שכלל חחהם כפס לח חחר
מכל צד ומכל עבר ומכל פנה וחינו דומה לשחר חחהם אהיך מורה ההשגה שיש
לח השגה בעולם והינו דכתיב חסר הוצחיתך ולא חא אהי חברהם יצחק ויעקב
שקופר להם נקיס טרחו בעשהם לח יהיה לח אהים חחהם על פט כלומ חותה שחמי
על פט כען יה הקטן לח יהיה לח קל וחמר חחהם והוא סוד פדדק והוא
שמו בגמטריא והוא טם כן ל חותות עם ל חותות פדרק שחם כן לח יהיה חחר לח
תעשה לח פסל וכל תמונה שחיון חחם חן לו דמות כדכתיב נא מי תדמיון א חכ
מה דמות תעבכו לח לח תשא חתישם יצ אהיך לשון שחם חתיה

התורה שהיא מושכלת כדכתיב עשה ונשמע ועבדו לעולם שיעבוד השם ויעמוד תורת
 כפי שפנה לעולם ולפי מצות העבד קודם לכל המשפטים ועל דרך המורגז כ העבד מפני
 שהוא עמל ביותר מחין למנוחה חפי בשבת כי בשבת כמובן הוא עבד צריך להיות לו טבת
 חתה אחר טטה כי מלפני שהיום נקראת טנה כדכתיב יום לשנה חמשה הברת יט לה הן אחר
 שהוא מלה לעדה חולו חן לבנו כה שלא תבור טחא ויהיבר לרעך פועל ויאלצה כפי משע
 מאחר שהיה חזוק להרין כה טהגאק והפעל ממקרת פרה ורביה לקיום המין חמשה טחר
 הנזקין הכתובים בזאת הפרטה כבר טעמם מפורסם מפני קיום העולם שלא יזיקל
 אחר לחברו בין היזק ממון חן היזק נזק ויפטר נמצא העולם חינו מתקיים ולפי נזק לאו הדנים
 יברחק מלהזיק מן שיעש על ההיזק וכפי גדל ההיזק גדל עשאו הן בממון הן בעול
 חמשה בהכחה חכו וחמו החמירה תרה במיתה בעוטה בו חבורה דחיתה כבודו לשם
 שהוא טוהמו ככהחיתו ונס המקלל כמו מצל השם ונוצב חיש ומכרו שהורח
 במיתה טקה הוא כאלו המיתה מחחק שמוכרו שאלו ימיתו חורט שמכרו לו וכן טק
 בהמה שהבהמה היא ממנוס חכ במעונו מחיק ממנוס ושלם חס הם ישלם מנופו שאל
 פשע כל כך טעמן לא הפר בו שהוצא טור נזח ואח מועד ישלם מן הפליה וכן המיתה עבדו
 בהכחה נקום ינקה טאעפי שהיה קטן כספו יט לע לחם עליו ולתינהג בו מעה חכמה
 שהוצא מדה מענה והכועם כאלו עובד עז ומק שחא עיני תחת שן הוא בממון שיהן לו דמי
 שוויו של שכו שעינו חינו יכול לשלם ואח הנה שן עבד יטלחנו חפשי טכוון שחקק
 חבר וטהנו ממנות טקתו לח יעבדנו עכא כזינו ינהד ורה טור שהמית חיש חן הטור
 יסקל שלא יכאז קרובו על חוט ברחותו ובעליו יומת שיהן לו דמי שוויו של מה וחס
 ימית עבד חן חמה כקפ שלשים טקלים יהן לחדנו טכוון טעוים למכר יהן לו דבר ידוע ואח
 יפתח חיש בור ונפל טמה טור חן חמור חייב לשלם טכנתו נפל שהבהמה חין לה דעת להשמר
 ולפי דרשיון טור ולא חדם שיש לו דעת חמור ולא כלים ורה ונוצב טור חן טקה וטכוון חן
 מכרו חמשה בקר ישלם תחת הטור טכטל ממלחכה יחבל הטקה שלא בטל
 ממלחכה ישלם חרבעה ומפני העמות טננב בעל חיים הוכפל כפל טחר הדברים חס
 במחירתו מלא הננב והוטה ומה חין לע דמים חתין חדם כוחה חכרו טפוטל ממנוס ט
 שלא ימיתו ויהרהר ירדה לקופ דעת של חדם ועטן בערה כמו כן ידוע ט החש לח ילק בלר
 שמירה והכפל לנכח טחר דבר הוא לחייב הננב וכל ישכא ישמשו ויירחו וריח
 חרבעה טומתם כבר דכרו בו חיל ועישאו עטו ורה חפתה בתלה שיתפוק לו לחזה

ימיתקו חרס ואם ינאף ימיתקו קרובו כל הפק ואם ינאף ימיתקו בעל הממשן חס
 ימצאקו ואם יענה על סקר הוא ממדות מונקות שלמד עצמו לשקר והיה מדק פחותה שממית
 חננו במפן לפי תחמוד היא מיתת עצמו כי לא תמצא חול שמתן לו כפונק כמו
 החמדה כי מעולם לא יטבע וידח כל ימין וימות בדלצנת ובנוי קמנא
 של חרמה כדי שלא יבא להניף עלה כרזל ולפי חס ואם מנבח חבנם תענה
 לא תבנה חרמן גיית שמתן קטוער נענה סענר כי הכרזל הוא דבר שמעית
 והמנבח הוא מוחל ומרסח תינו טוב לעלר עליו כרזל חבל חס נאכבו מן ההר הוא מותר ועוד
 כי הכרזל הוא עבדו של מאהם הממונה על המלחמות ועל הדם ועל כל הוא חוה ורחל לה
 שהוא חלגל השם שערסא שעבד למאהם וחינו טוב לעשות מנבח של שם כעבדו של מאהם
 ולא תעלה במעלה על מנבחיו טועמו מפרנסם שלא יגלה ערותו על מנבח השם בעלית הקל
 ולפי עבדת הפדעם לא היתה בלת מנכסים ועוד על דרך המנאכל לא תעלה במוסכלרת
 חק חס יהיה חכם אז לא תגלה ערותך עליו " ואלה המשפטים תערת עבד
 עבה לעבד שם שנים ומשפעת יצא לחפשי כש-
 כדרכ החמר שהות כמו עבד חצל השכל מה תקנתו יעבוד שם שנים שהוא מנאן שלם ולא
 יעלה לרכווי שפעי אם בשפעי יצא לחפשי שילך במלואכלת לחפשו חנם מן החמר שיהיה זק
 כל שמהם אם בנפו יבא דהינו שילך בדרכ החמר לבד בנפו יצא כשימות יהיה הנפ-
 והחמר גוים יכדו למעק למרץ כמו רוח הבהמה ואם בעל חס הוא שנתקדר בשכל כמו
 שהבעל מנאקדר בחס דהונן השכל החינושי שפועל במדות ויצחק חשתו עמו חס חרש
 יתן לו חס דהינו ששדו השם שהצניח שכלו לפעל שמועלר בעם דהינו המושכלות חו בטר
 דהינו תקון המדות החס ויליה דהינו השוערה תהיה למדונה שיחזור למקום שרעה והוא
 יצא בנפו דהינו החמר לבד יאוב לעטר ואם חמד יחמר העבד חרבת חת חרונ ולפי חרבת
 חת חשתו וחר בע חת חשתו דהינו השכל וחר בע דהינו בעם הנולדים ממנה
 דהינו הקשיות שהסין לא חצא חפשי כל כך נעבד בחבה לעבוד השם שחינו חרוב לצד
 לעולמות כה לעבוד חת השם כמו שמעטן מענה שלא היה חרוב למעית והנשו חרש א האיה
 דהינו להן והנשו א הדלת לשרקין ועשן פירושו על שם שממסן הוא הפרח לעכב חו
 א המוזה הוא מוזהיתא דלבא והוא כפי מה שהסין וכפי חרתו ורצע חרשן חת חרשן ב
 במרצע שבעו שכלעשת התפוך חינו כנאב כל כך לא יכאב כמעבדו כלוא שימור
 כשיקח פזופה חתבה והינו לכת יסקע מעשיקות פיהו ובשכל שבחמן תלוי שמיעת

ינוחן יס ויתעסקן ללמוד תורה ובמדות כיון שהם פעיים ממלאכה וענין חן המצות פירס
 כבוד א פרעה ואלא פעמים בשנה להרחות כל זכור לבית המקדש הויא נפי קטס והשנת
 על כל העולם אז יתעוררו יותר לזהבה קטס בזכרם הנפים שעשה לנו קטס וענין לתבטל
 גי בחלב חמו הויא ענין גדול שמקל לתבטל למדות המועדים ושנה זו המצות בלאין בשול גדי
 בחלב חמו ולחפור בשך בגבנה יש להם ע במעין תבטל המצות שהי פעמים שקס ימות
 ימות הקמה והשנים יותר וזהו שחזל ההטה שמת בעלה והיא משקה לתבטל עד כד חק
 חרש חן מעוס שגולג בו וחן מעוס שנתחרק בו וכד חרש הס תשל ושע ימים יום שגולג בו
 ויום שנתחרק בו זה תבטל וכתו ובטה יתומים א תבוא א תקה בטה א א בטה ומה שהולג
 יום קלדה מפע שחיון שלם לנתקה ויום החירוסין מפע שהכלית כוונת החירוסין קוח בעבוד
 הבעם ומפע חורה מצות גולג זה לפי כוונתו לו היום יותר ומכאן וחלק סונק סך שלח יחקה
 יותר בחות המזון א ירנלהו במזון השכל שקוח הלחם שיהיה ע פן שיתבטל בלמוד וזה שחזל
 חילק שחכל חרס קרמון חטה היה קרע לפי שהתפוק חרס קורח חבא או חומא עד שיטעם
 טעם דין הנה פקתן מוקית כח וטל וענין שקוח המוק חצל לתבטל הזבחים שקל לבה
 וזכר קרע שקוח חמץ בלב שקוח בת לשכל וכתי ראשית בכונה חממה קביא ברהיז ליק
 הוי יצר הטוב שקוח חמון לשם שמעלה לצד קרע קרני בתק חומר שקוח חממה קביא
 יצ' לתבטל היצר קרע שקוח קטס כנידים בצד הטוב שקוח כמו חלב שהמבק נמשלה
 לחלב שחמה דגא וחלב החת לשונך לתערבם יחד ויצד הטוב מפעו שקוח חס כדכתי כי
 חס לבינה תקדח וזו היא סבה חיקור חפלה באר בחלב שקוח חלב והוי מזון הקטן העומד
 עון ונפשו זכה חרס רחיו לחפלה עם באר שקוח מזון גדול בעומ מלכלך בעוונות כדכתי הב
 הבאר ערפו בן שנהם ונ' לפי מה יעשה יחבל ויקדים בחפלה החלב שקוח השכל ואחר כן
 יזון החמר והוי קבטר ועל זה הדבר הקשה הזקירה תרב חמד חיסור חפלה ואחר חיסור
 הענה ואחר חיסור בשול ומה שחמרו חס יחבל הבאר לחיכל גבינה בלתי שהייה שחס
 חרס חולק אחר המוכנשות לחיכל ללק חמה ק חמה המושכלות עד שישקח עצמו ויפרד
 רעיו מלוחבן הקנאות וזה שחזל חתי שמערת בעיני עליהן כוונתן חוסתתנא כלמא שיהיה
 לבן פנוי מכל מחשבות העולם הנשמי וענין שלח המלך דכתיב קנה חרבי שלח מלחך
 לפעך זה חמטרון שחמו נאם רבו כבר פירשנו א חמר בו וענין ירושת שכערה
 עממים שהנהשם שקוח מעשר שבעים חומות שכן שישרא ערפו לא מעשר הדגן קטס
 עת להם מעשר חומות לרש חותו " תרומה וידבר יצ' א משק לחמר דבר אבע

שלא יענה בעלתי בעלתי זכות ויתחזק חדם מזנות פ היא מדה רעה ומנונה **מכשפה**
 לת תחיק מה שסם עליה מצות לחן מה שלא חמר בשאר חייב מעתה הוא מפע
 שמכחיו פמליא שלמעלה ונראה שעושה כופתים ומטעה בע חדם לפי הזקירה תורה של
 לעזבה בעולם **אוצר** לאהים יחרם זה ידוע ואזהרת הגב שלא להונית אות וק"ה לשאר בע
 חדם וכן טעם אמנה ויתם לח העפון שחין לקם מי יהן בעבורם וטעם שלא להונית
 חת הגב ולא להלעות ברפת הוא להרחיק החדם ממדת הפלג שהיא מדה מנונה שאינו יכול
 עיין במושכלות מי שהוח חס הרבה על הממון לפי חמדה תורה לא תלג ברפת שמעך כך
 מלג ברפת לחברו כיון שהוח חסור להלות ברפת ולו עליו ליהן לו משלג חבל חס יהיה מותר
 להלות ברפת יצר לו ברפת חסור דקה או טוח דבר מממנו לתמוד תורה ט יחמר לבו חס חרוץ
 ממנו ברפת ועשן השנה כמטכון כקויה כום וכקות ללה בללה חס להיות חדם רחמט
 על חברו ועשן אהים לח **תקל** שאם יקל בשעו הדין לא ישמע לדבה ויתקבל
 המין האנושי שלא ימצא חדם דיין ועשן הדבורות וכמו כן לתת ביום
 השמע כבר בחרפו למעלה חמום שלא לחכול בשר טרפה שלא להתרצל חדם
 במדת חכמה ולפי צונו לבדוק הספן שיהיה בל פנמה שלא לצער הבהמה וסלא לקבל
 עדות שקר מפע שירגל עצמם בכזבות ועל זה חס מדבר שקר תרחק שהיא מדה מנונה
 ועל זה חמדה תורה על פי שטם עהם או שלשק עהם יומת המה מפע שאוסין של חדם חנם
 חמתים והמופת בזה כי חס חמד יעבור דרך חרבה חחת ושמע קול הנפח המשמעקול
 כבת ולמה גיחה שאלא מתוך החרבה וכן הרחות שיהיה מרגלה חחת חדומה ויכתשנה
 ועפרוהה יהיה לבנה לא נשיתה עכשו מריתיה וכן השאר ולפי העדות הוא חו ברחייתהעין
 או באמיעת החזן ואם נחמין לעד חמד שמא מה ששמע חו מה שראה לא היה כן כמו ששמע
 חו כמו שראה כי שמא לא שמע חו לא ראה יפה וחוסין כזבו ולפי יבא עד חמד שיער על
 הדבר ויהיה עדות מכון בראשון הוא מעיד לחמת ראות חו שמע פלא כזבו חוסין וללך
 חמד רבים הוא שמתוך דעות רבות יצא הדן יותר לחמתו חמום שלא לבחם על דל כהן שיהיה
 טוח לענע חו לעשיר לעמוד כפהקה ובטענה והשב חבדה זהו שיהח חדם חס על ממנו
 חדרו כמו על שלו שמעך כך יתחך מן הגול שלא לקח שחר שלא להרגל עצמו ללך חמד
 החוות העולם שמעך כך יטה הדן ועשן טמטה הוא מפע שחין ישראל היא חרץ יי
 כדברי חרץ חסר יי איך דורס חותה ולי ח"ב חינו טוב שיענשו על ידה ישראל
 וירגל המיד לעבדת החמר ולפי צוק שישמרו טנה שפעת שלא לעבוד החדמה ומתוך כך

זה חם שלמה ע"ה כי טוב קצרה מקצר ככל וע' כי קצרה ע"ה לשאל בקשן ובמנהג
 ובחליפין קשן כפי' כי לקח טוב נתתי לכם תירתי וע' ולקח הוה קשן שנחמ' נתתי בקר
 הגדה קח ממש' ערתי הוה מתנה' חליפין הוה זה שבקש תרומה שנקרית זהה תח'ת
 הקרה שנקרית זהה וכללן הקרה מעולה סחרה מסחר הכבד' אתם ימכור חרם שדה חו
 בית המוכר ע"כ והלקח שמח' חבל הסם הוה שמח בתולדו הקרה' וחס יתנוה למנה
 ח"עפי שחינו ע"כ שכבר נתנה לג במנהג' מכל מקום נשאר חסר מחוזה לתנה שכור
 חבל הקרה כפי' יש מצדד ופוסק עוד' שכל מי שמלמד יותר הוה יודע ומפולגל יותר ופ'
 חליפין כשיחליף חרם שדה בכרם לזה ישאר הכרם ולזה השדה' חבל חס התולק כלמד
 שילמד מבכרתי חרות שדע ותלמד ממנו מסכתא שלח תדע נשארנו בידך שר' יר'ה'
והתרומה היה זהב וכסף ונחשת וע' תמלא הנה י"ג משן נמשן ח'ד ומתולק'
 בקש מהם קזקב שהוה יצר קרע כדכתי' וחס יתמוו כתלע כאלג' ילפיו
 שהוה כח כחמנום טבע' ולפי' נמשל בהם וחסר כך הקבץ שהוה יצר הטוב כדכתי' וחס
 יתמוו כתלע כדמר יהיו' וקינו דכתי' לבושיה כהלל חוור נשער רחשיה כעני נקח' מפע
 שהוה לבן נא'עש שהפלטופים אומרים כי הלכן הוה מקרה' המקרה של הוה נראה ש'ך
 הוה כפעם כמו כחון' חבל הצבוע חינו כן פ כפעם לבן ולמשה ר'צבע' וזה שמה ינחי
 א רבתי מן הפרושים ולא ממו שחיים פרושים אלא מן הצבועים שנראין כפרושים
 ומעשיהם כמעשה זמה ומבקשים סכר כפנתק' וזה שמה' נשער רחשיה כעמר נקרא
 ח'פי העננים ונראים כקדורים' כפעטס והם כעמר נקי כלם נקיים הם מכל מקרה ומח'
 דבר נשמי אלא הכל הוה חסר' ואחר כך ח' קנחשת שהוה צבוע שמתלא נחשת דומה
 לזהב וחינו זהב' ונכלת הוה השכל כי זה ידוע כי הרכלת ח'חז'ל דומה לם והים לרקיע
 ורקיע לבקא הנבדור' ותולג' טע הוה יצר הרג שח' וחס יתמוו כתלע' וחרגמן הוה צבע
 ממולע והרחשון כמתכות שהוה חמם' ואלו הצבעים הם בצבעים' וטע הוה הקלא מן הקרקע
 שמו שילק חסרו' ילק חסה העשש שהוה בשם קקות חבל כשפע לח ישתדל' נשים הוה מו
 שהוה בשכל וחינו הולק חסה חמהות וחינו לח'ל' הני עז כעמר' ועורות חילעם מח'רמים
 הוה יצר הרע כדכתי' וחס יתמוו כתלע' ועורות תחשים היא חיה שיש לה עופים הרבה ולפי'
 מתרפס ש'ענא' שש' ומתפחר כעושו הרבה' כך הוה חרם יש לו להפחר וללק חסרי
 החמר לקיום המין בלבד ואחר כך ילק חסרי המושכלות שהוה חיי הנפ' וע' שטוים הם
 גבי הרוח ע'ע' שטוים הם צבוחים מחר' וא תקף שטוים אלא שטוים לשון כי תשטה חשת

ישראל ונ' וידבר זאת המלה לך המצח כי חס במשק חבל, כאשר הנביאים לך בן כבוד ^{הס}
 זאת המלה את זה אמר יי' נחמ יי' הוא מפע שהדבור כופל. בחוק שפרנס כדעת ^{כי}
 כל חוק ומרע וכל פה דובר נבלה. ומפע שלמשק היה מנע הדבור כמ' שמדבר חוש אל
 רעהו כדעת פה א פה הדבר כו' ומתרגמין ממלל עם ממלל. והיה הדבור ליו בהבנה כמו
 שחס היה בחוק שפרנס. ולפי וידבר הוא לטן פועל שהיה מן הדבור בתמצית השכל
 שהיה מחדר סכלו ומשכל הנבואה והוא לשון ההנה שהיה הסם ממשיך סכלו שלמשק להוציא
 לפעל להשיג כל הנבואה. ומשק מפני שהיה דבר לפנחה לדע המלה ולהודיע לשדא היה
 דבר יותר הנהגה השכל מחודד להפן דבר מהלך דבר עד שהיה נראה לו שמה דבור היגיע
 לחזן האדם כי זה החלק יש בין חוש העין לחוש החזן כי העין הולך אחר הנראה ולפי כחו
 הולך למרחוק לראות הנראה אבל השמיעה קול מעני לחזן ולפי לך ישמע בדחוק כי חס
 כשהיה המשמיע קרוב לחזן והחזן ימשיך הקול אליו ויפעל פעלתו ואעפי שפעולת שניהם
 הוא על יד אמצע זה הפרש יש פניהם וה' לה' ולמעט לך יפעל בלתי אמצע אבל המשמיע
 הוא פועל בלתי אמצע. ונב' בארכשה חושים הם שקהים אבל המשמיע חזן שקהי א"כ האמצע
 שלמשק היה השכל ולפי כח' בלשון פועל כי הדקדוק למעטן הוא מחובר על דרך הקמה
 כי טרה הדקדוק הם שמנה. והשמיע כד ידעת כי הוא מושכל בלתי העדובה מוכנה ולפיכך
 היוכל פה בשמיע דהיפן בהחלת שמטה שמענה והוא מפוחה אחר מפוחה ששנה השמטה
 קודם שהיה מפוחה אחר היגיעה חבל היוב. הוא מפוחה אחר מפוחה והיינו דכח' לעלה
 על השמיעת ממזור לדור. שבע שקמפוחה שמיעת לני שזוכה עולה באפלה למררנה העלוי
 כך הדקדוק מיושר דרפ התורה ומעלה. והדברים הם שלש. והם נקרב נמצא ומדבר בעדו והם
 השכל שהוא שכל משכל ומשכל. ונב' המלא בדקדוק פעל עומד ופעל יוצא. הפעל עומד כמו
 הולך בארה שהוא הבונה הוא המכבה הוא הבנוי אבל בונה האדם הבונה הוא המפעל
 ונעטו הבטן כמו האכעס וקיד הוא הם הפעל וכשעשה הבטן הוא הפעלה ולפי נקרא
 פועל יוצא. ולפי כשומהם לך תלא בכעס פעול פ לך האמר כנוי כי הפועל דבר בהכרח
 שיהיה לו מפעל ואז הוא פעול ובפעל עומד שחן למפעל חן נכון שיהיה לו פעול
 ויצאת התרומה ובערה כח' נזחה התורה ובעברה כח' בזאת יבא אהרן א הקדש לפי
 א"ל על שלשה דברים העול עומד על התורה ועל העבודה ועל צמיתת חקיהם
 דבערה כח' חס לך בהר יומם ולילה ובללן עתה זאת ומפע א"סם עין התורה לשרא שנקראת
 זאת לפי בקם משדא התרומה שהיא צדקה שיעשו ממנה המשכן שהוא משכן השפועל

עלתה ולא נטל המלך אחר מלא הנבכרים חין זה פ' אס' לרעה . שא לעבדו מה זה ועל מה
 זה ולא מצא מענה . שכלם היו מושבעים שאם לאלה דבר זה . מה עשך עתה מחר לחזור
 משתו עד שקשיבו זה לזה נאמנות שאם ישמע אחד מחברו שנים דבר שיבוא לה נזק יחלשאו
 ח' ל' המלך חתה בן הודעה למה זה המלכות עליהם למלך . ח' עכשו חתה . בחתמה שבו
 שאם חלה מעבור על שבושה המתה ואם לא חלה מעבור על שבושה (ע' ח' ל' ויהי
 רו ונלה ל' קעטן . מה עשה המלך שג' כל החוננות שקבץ שחר המלפס לשם לתועלת מקום פשו
 ולא ישימון ובעה סה עיר חסובה נטרם סם חנשים שיחכו סה ונעשית עיר חסובה מחר
 כהמלך הסה והסליכוהו ונצרוהו לשם מלך על חורה מהנה . כך הוח אדם סם יטר ממנו
 שיתעסק במושכלה . כשימות ימלך לעולם הבא ולפי' חמר ושמן על חתך א יחבר . לפי' ח' ויקחו לך
 שמן זית זך . איך ח' ולא אי . ולפי' ח' על חתך שקוף השכל . שהוח ראש וחדו
 לחמר . ומה שאם זית פ' עליה הזית הוח כעין בחרה ובהן כך השכל לעולם הוח קיים . ק'
 בלשמהם בל עירוב יצר הרע . כחית שחך אדם לפיכך יצרו שיהי נכשו לפע יצר הטוב
 דהינו תחת השכל וזה שא"ל חס דוחה אדם שיצרו תקפו וילפדו לבית המדרש חס חבן הוח
 חס בדול הוח מתפוצץ שנח' קלח כה דבה כח' נח' י' וכפטיש יפוצץ סלע ועל זה אמרו כל
 המשמר שבה כהלכה ח' עובר ע' חפוש מוחלן ל' שנח' חס' חפוש יעשה חתה וכן חס'
 יחזיק כה עומד שבה מחלל א תקה מחלל את מחולל ל' כלה ח' יצרו תקפו לעבוד ע' חס'
 שבת כהלכת השבת ימתק בידו של יעבדה שחין שיהנה שבת הוח מורק חדוש העולם ידע
 שקשם י' הוח חדון על הכל " למחור שיהי חנוי להתיר לעולם הסך כדכתיב כר' אים נאמר
 חס' קופס כל חרה בטון להעלה ע' זהו עליה שאם יעשה כך יעלה כרו למעלה וזהו שחך
 להדליקה עד שהחן שלהבת עולה מאיה כלה שידבק שכלו ונשמה למעלה ויהיה סם תהי וקטו
 דכתי' עבדו חת' כ' כירחה ונלה כיעדה . וח' במקום עליה סם תהי רעיה . לפי' תקנו הטוב
 והמטיב הטוב . שאם הקהחו והמטיב שעתה לקבולה וקבעה בשנוי יין מפע שכוך השמחה הוח
 בין שיזכור הדונ' ביתר ויער מתוך השמחה " כ' תשח' וירח קעס כ' בושא מעשה ו'
 ויח' איהם חקרון פדקו נמי הזהב חס'
 והכחו ל' . וח' בושא בחושש' יש למעוק על ישראל חיק סכלו יהשגם עלה להמתין רגע
 אחר א תקה בשט' את שבץ . ששארבו דעתם . וזה שח' כח שטן וערב כל העולם שנהגה
 שכלם . כי משה הוח סוד השם והוח השכל וירדו מן הקדר . מן הקטנה שלהם והוח הקדר . ופע
 מחתהו ועדו לבם לטעות ולבטא דעות וטעות ומיר תקלה כעין קהלה כי בעת שהם טופס

חמנם השמן הוא אחד מיוחד והוא הנפרד שחין על כן זוג כי הוא השכל כשיעלה למדרגה
קעלונה והוא יהיה השכל משכל ומושכל. אחד כן לשמן יש לו ג' כחות שהם כח חיות
ולביכה ולהדלקה. והוא עפ' אחד לחפלה שחולל פירותיו בעולם הזה. נסיכה לעלה לדולה
ולהדלקה שילק נפשו לעולם הבא. והחבנים הם החמור שהוא מנקוד החבנים. היה נוסף
חותם הקדון על לבו כלומר שעשן דרכו החמור כשילק חמה דרכו החמור בחפלה ושניה יענין
כלבו ובשכלו שלח יטה חמהו אל לקחם המין כלבד' ולב' בנה שזאת הדומה יהיה הן מבעלי
יצר הסוג. מן הדומים הן מן הפכועים הן מן הרשעים שחס יחזרו בלום כרעונה יהיו כלם
אחד שהוא משן או העשנים ואז ועשול מקדף נשכנת בתוכם. כי הזקב והנכסל והנחשת
הם ממין אחד. והעורות מין אחד. והחבנים הם מין אחד. קבועים הוא הנוהג הח כוונ
בקטנת שהות יכול להפח מעשינו פ מכל העבודה היה השם מקבל הפח והוא ההבל והפח
דחול מן העולם מהקייח אל בשכל הכל שיהם של תפוקה של פה רבן עתין בהם קטס והיו
דכעב כלל חסר חזפר חת שמו חבונ אלק וברכתך. כי זה חזפר הוא לשון חזכרה לך כלום
בל המקום שיעלה הדלק לפע שהעבוק בעורה חו בעבודה חו בתפלה חו בלשונ חבונ אלק
וברכתך. ומה שאם שמו להוהע כי הוא עלמו הוא שמו והקבלה שמקבל חינו עופט אל שכל
ולב' מדבר וחס חזפר כלום חזפר חש חש והוא שמו ורחוקה רצונה חחול כל מקום
שנחם בני חינו אל חינו מיד ולחיות. ח' זה החנוי
עכשו חינו. אל זה היה משל לשכל הדומה לשמן שבעו שהשמן יש בו שאק דבהם שהורח
לחפלה ולביכה ולהדלקה. כך השכל מחפלה פירותיו לבטלנו בעולם הזה ומעלהו לדולה ומחיל
עליו הבח. והיו דרכי נשמן על באשך אל יספר כלום החובתך אל יספר לעולם. ועל זה חחול
נשוב יום אחד לפע מיתתך כדכף בל. שיהיו בנהק לבשם ידיונו יכרך שדומה לבד והוא
החמור בכל שיהיה לבן החמור שלק מן החטום שהיה בתאונה תהר פ הוא משל לחשה
שהלק בעלה למהנה הים והיה מלח והיה מהקטנת בנות. חמורו לה שכנותה הלק בעל
הלק למרחוק עלמה תתפי. חמרה לקן בעל מלח חול יהפוך רוח ים חק וקל מהרה יבון
וימלאנו מלקטתה כך האדם יחשוב שמו יתפק זמנו וימות וחס עומר בתאונה ימלאנו ה'
מקושט. ועוד זה העולם משל למהנה חמת שכל שנה ממלכים עליה מלך אחד וכל האלה
מכרזין חותו למלך ומתרחים ממנו ולבופ השנה פושטים ממנו בנהו ומאלחין חותו בקפינה
והולק למקום הנו יול. ישמך ולשם הוא מה ונחבר. פעם חמת בח לשם חמד עע והמשכחה
עליהם והיה פקח וכשחחר שם טע חרטיה ורחה נכבה העיר ח' בלבו מה זה שקמלכונ

לא נפרקת העול כלם חטאו אבל בעבודה לא חטאו כלם ולא תפשוהו כלם לאוהב ועמך
 זה כרע ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ואם היו תפשוין לאוהב לא תפשוהו לאוהב
 לא תפשוהו למשנך וכיון שראו שיכולי משה לשרט ידעו פ' אין בו פח לקרע ולא להט'
 ויטק את בני ישראל לברקים בעפרו כשנאות לידע כוונתם כוונת כל אחד מהם אורתם
 שנתכוונו לעבדו מתו ואתם שלא נתכוונו לעבדו וזה שהתפלל אהרן ואמר
 למשה א יחר חפ חרוע ונ' ויאמרו לו עשה לנו אקים כלע' הם לא טאו לו לא מנהיג
 אשר ילך לבעהם וזה חנה ע"ו שיהרגו וא יעבור ואעפ"כ ואומ' להם לוי זקב שחקתם
 בכל יבלת לפי הנה לא גלה שהתפלל גם בעד אהרן שלא נתכוון חס ושלום לבוונה דעה
 אבל במשנה תורה כתי' ותתפלל גם בעד אהרן וכתי' גם כלע' אעפ' שלא היה צריך
 התפלות עליו על שמתו מעשרא עם רב כזו הקבה כי אעפ' שבתפלה לא נתכוונו לעבדו
 א"כ טעו מקלעם בו ומה שא"ל וירחל משה ואמר רבא שתפס בו ער שהתור לע'
 נדרו שניד השם לבעתם ואתמהטן לא יחל דברו הוא חינו מותל אבל אהרן
 מוחלטק לו ולפי' אמ' ועתה העתה לי שפתח לי פתח שהדבר תלוי בו משל למלך שכעק
 על כפו ולא היה מי מפי"קו על כפו שהיו מפחתי' מן המלך עד שא"ל זה המלך אולי זה אשר
 חוקת הייתה עשה לבע כך וכך כיון שראת חותה הטר שהדבר תלוי בפיוקו מיר הרחול לפייטו
 כך משה מיר ויחל כלע' בעבור משה נתפייק מטעקו לא חס ושלום שהסם כועק ואח"כ שב
 מטעקו לא כך גמרה חמלת כשיחטא חרם יתחייב נכשיונב ירפח כדכתי' ועב וכפח לו ויחמ
 לו משה חנה צמרת להם מרוב הזקב שהשפעת להם והסם חוז והודה לו שנחמ וכפח הרפת
 לה וזה עשו לבע' וזה שמתפן שא"ל מבלתי יכולת יי' ואח"ל כביכול תשם כחו כנקטתה
 שהזכר טעל והקבה מתפעלת והה הוא כביכול כחזר כחזר שיש חקרון לפס כמ' השמש
 כי לבעתים מתגדל ולפעמים מתמעט ולפי' שהשמש מחלק מחורו לבעה עקבת השמש זכר
 והלבעה עקבה כדכתי' והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתקנים לו וכתי' הבוח נבחר
 חנ' ואמר ואח"ך הנה פ' השמש הוא החב' והלבעה היא הנקבה פ' אין חנ' הלבעה מצד עצמה לא
 היא ככל זכופת המזהיר מחור השמש והינו דכתי' גזל חבו ואמו ואומר חן פשע חנר הוא
 לחיט משחית ואח"ל כל הענה מן העול הזה בלא ברכה בלא גזל לה"ה ולבעתה שרא' פ'
 חנ' הוא ה"ה שנחמ' הלא הוא חפך קנך ואמו היא כנקת ישראל שנחמ' וא' תנוש תורת חמך
 מפע' המבך על הפירות חו על אחת מהנאות העול הקפס בדעני שמבך השם פ' הוא
 המשנח ומנהיג את הכל שיעפ' שהגלעס והאריך בטבעם מצמחת ולא מצדס לא מצד

חיים בחיה קהלה כי כלם ^{אחד} לביחבל עכשו ויקהל על חקן שעמדו להלחם עם עולם טהור
 נרם דבר נר אים נשמח חדם וסוד חקן נרו דבר בהל נרו על חזי ויחמדו אין קום
 עשה לפו אהים עסקלו קטנת השם ונפ' עשה חקן זה העל שחס לת כן אלא טבקה אולם
 להם ללא היחך עשה חקן עז וקח חמהפן בעז יקרב ואל יעבור אלא לת בקשו אלא אהים
 אשר ילכו לפענו כלם שיעדונו מחחר שמשק מת נשחרו בלא מעד ובקשו מעד וקישו דבר
 כי זה משק החיי אשר העשו ולח חמ אשר הזעף לת ידעשו מה חקל היה להם ללא מתאז
 משק הוח שחמדו ולח ידעשו כי הוח עם השם חקל ל כלם חפץ שהוח חקל ל לשם הוחשם
 ידוה עם עשר פירות עם מקום סנו קבוקן פ סינו משפח ויחמדו אהים חקן פחדו
 נמי קרב אשר בחזק נעים בעכה ובנושם פחדו כלם קבלו כי חננים ויושעו פחד כלם
 תשעו מיה יצרכם שהוח אדום כזה ומשפ שהנזם הוח כל החזן ונחזן קבלה הערה דכמב
 נעשה ונשמע ועכשו פחדו עלול על קב' מעשקם בחות חזן דהפן גלה אשר בחזק נשים זהו
 חשה זונה בעפם ובנושם הם הקבור הזולות ממנה וחזו הדתו אלי חתה הגלה ולח חזק רכנו
 לשאתם ויחזול שנתכוון חקן לחחר העשן ט הנשים חקות על חבטיטקן וחול לת יקבן חוקים
 והם עשו הקפך ויחפרקו כל העם חתמני קרב אשר בחזקם כעו ערש הערש כי פשרט
 הפך ערש ויקח מידם ויזר חותו בחרו לת חמ ויעש העל אלא ויזר חותו וחחר כן ויעשהו
 עזל מקבה כה לחחר העשן ויחמדו אה אהיק ישראל עז' אק לשון רבים והעל לת חק ט חס
 חחר ועוד למעלה חמ כי זה משק החוש אשר העשו אלא זה פירושו כלם זה בכלל מי שקעלו
 מחזן מנכס כלם זה עם משק העלן בשותפות דהינו העדונו ולח חמדו הזעפנו וירח חקן
 ויבן מזבח לפשן ועז' כלם רחא רחפם שטעו חספ נעה קרע ויחמדו חן לנ' מחר ולח חמדו
 לעגל מחר כלם מדה הון אלמעלה יטלטל מחר כי חן קוד וק שהוח מרת הון ומחר הון
 הוח חרם וישפמו ממחרת ויעל עלתו ושלוים ולח חמ לעגל כי כוונתם חק למכוח לנ'

טען להם זה המעיד והיו קבוסם פ בקבר רבון השם חקל ויושב העם לחכול שקלבו חחר
 חות נצח ויקומו וצחק כלם קמו לשמוך בדבר שיסתק חותם ולח יתקיים ולפ' לח חמדו
 לת חמ לשמוח וירבד ינ' א משק לך רר מנבולגך פ טחית עמך ולח עמי קרו מעדמן
 הדרכ אשר צויתם ועז' ויזכו לו ולמעלה לת חמדו מפש שהיו פשעוים שהיו מתכוונם
 להם ללא ויזר חמדו על אלו לך כר ויחמ ועתה קעמק לי ויחז חפי בהם ועז' ומשק חקל
 לח ויחמדו מעלה למר ברעה הזעפם זהו שחמדו כי רעה נב פשכס ומיד ויחם ינ' על
 הדעה כי לת כלם חטאו בעבודה שחס לת כן כלם חטאו בעשייה כדבר ויחפרקו כל העם

ממנו כלשהו פעם . קדומה ואחשבה וחרונה . הקדומה היא הטבל החינושי אשר בה יבדל
מאחר בעל חיים . ועליה א"ל חן קב"ה טרן חכמה לח לני טעם בן חכמה טעפק שיהיה לו רעה
להפך כ לעוד החכמה טוב וישרת לו לרוח אחרת וחו יט"ג החכמה החמצשית וכשישקור
בחכמה החמצשית יעלה לחכמה חחרונה שהיא מדרגה העליונה . וחכמה הרחשונה היא מעלה
חו ק לחכמה הטבל הן לחכמה מלמכה שהיא נב עקרה חכמה . וזהו וימלא אורו אדם מרוחו
לעת בחכמה ונרשונה כי הפנה אחר החכמה שמותך החכמה מפן רב מרן רב טחא יקב
חכמה לחכמן ומכדעם לעדע פנה . וכדעה היא נפא השכלית ורינו דנה נב בעח דעתרפא
לח יונה . כי הוא כנפש בלח בורה . כי הטבל היא בורה לפא . וזהו רחמ"ר גדולה דעה שויתה
בן טע שמות טחא כי א דעותיו . והוא מרה הן ומרה רחמים כלום לעו טחין הולך אחר
הטבל הוא בא עליו במרה הן . ועוד א"ל כל מה טיס בו דעה בלו נכה פיה המקחש צמו טע
פעלה י"י מקחש י"י כונטן יהי . פ י"י מרה הן ומרה רחמים והכ בוללם כל העולם . שהעולם
אוי איפשר בקיומו בלע טניהם . ועל כן לא הוזכרו טע שמות הלל עד לאחר שנבחר כל טחא
כיום עשית י"י אים טמים וא"ל . ומט טחין הטם דעה ידע וטטל חמה מה טהונו טכח החט ט
להט"ג באמרתו י"י ובמדותיו ואז ילך בדרכי העבודה ובמקרת התורה כדק"ן טשים במורג
ובמוטבל ויתפן בהם ויהיו טהים בעטן . ומט טחין בו דעה לא יטרו בעיטן המכות שירחו ט
בעינו טהם כל בוכך . ולפי צדקת איה חונן . קודם לכל הברכות לשאת ברכה כדפס טהי
כוללת כל הברכות . ואם יהיה בו דעה יחרט על מעלליו ויבקש מחילה וחן יתחפן בבקשותיו
אבל אם אין בו דעה לא ירחם טחין בו דעה להכיר צמול וענא ויהיה מכפויי טובה . ועל כן
כ"כ כי לא עם נפוח הוא על כן לא ירחמנו עושהו וכעבור זה אם יהיה בו דעה וילעם טכלו
לפעל בזכות יתקיים קבית ואם חיה בנזיק יבנה הטם בזכותו . ואם אין בו דעה מתעכב
בענה בשבלו . ומה טחא דעה הם טע יצרו שמטלמם להורה אחר . וזה טחא באבהם חנפ
טה כלותו כוכעות לו חכמה טטע יצרו נשחו טחד להותם טכל לפעל . ולפי כדבבו והחפן
כ"י . טטכל הפחו ליה חמונה חמה . כי החמונה היא קדומה בטב"ב . והפך החמונה היא
בכ"ה ולפי חין בו לשון הקדש כמו לשקר וחמה . והינו כד"ה א חמונה ואין עול כי כמו שיהי כרך
יקדום חמונה קדומה והחמונה היא חמהט מחמר שהיא קדומה וזונה לבר המקובל חלח
דבר המבויר בטכל טחפ' אם יחפן בטמטן דבר חמה אם יצירהו לחמת בטכל על יה מול
אז היא חמהט וחד טחמת בטכל ועל זה נחא נכהק בחמונה יחוק . דהינו באמונה טכל
טחין מחמונה הטכל כי אם חמהט . חמונה החמונה חטעט שהיא חפ' בטינוי טבע חנה

טפע המטפיע עליהם מקנה העלונה הפך חמדם חלבה חמה מזהב פותע למני ומניח צמה
ופעה שמע ושקניי שקיו פותעם כל הכח לנגלים על כן מי שחינו מכרך גזל לחנו ששולל ממנו
זה שחקה וצירם לאונה שיתחלק מעשרה שנהא לכן חשוב ולקחת דוג בעת והרועי במועדו שהי
מרה כנגד מרה חבר הוא לחיש משחית לרבעם בן נכח שהשחית חרשדה לחייהם ששמים
וקינו דחמ"ר אמשן בן יוחאי כל העוסק בתורה ובמילות חקדים ומתפלל עם הכבוד שחיה ועופת
מעלה חט עליו כאלו פדחט לו ולבט מתן חומות העולם כדכתיב בכל צדקתו לו צד וזה חמדת
בהיות כח עובד השם בשפל נרם לרבווי הנפירה בעמים שאומנם פ חין לו יכולת בהלכה וזה
שחא וחמרו כל הנוים חטר שמעו את שמעך לחמר מבלתי יכלת יי וזה דכתיב ומה חיי איתו
צור חקיו בו וחחול גלו לבבל שפנה עמיהם שנחא למעשם שלחתי בבלי גלו לעולם שפנה
עמיהם שחא ושמה כחיו בעולם שהכורח מתבדל בני האומות וכשישכח נאשעם הוא ית
פוע עמיהם וקינו דכתיב הושיעה ימינו ועש וזה שחול במדרש פ יד על כה יד כביכול כל
זמן שעמלה בעולם חין הנפח שאם שזיו חיקוטן של ישקב חקוקה צדק הכבוד ובזמן שהם
כשיעבור חין הנפח שלם חבל כשיטרא הולכס בקו היושר נרמין לקיום השפנה ולעלויה בני
הכל שעושה להם נמים כדכתיב ולמען פספר שמי בכל החץ וכשעושים הקפך נרמין לאלה
השפנה ולגלות מחרש ומה שחא כחן תורה וצמילת חקדים ותפלה כי הם כוללן לל חלקים והם חלב
והפה והמעשה שהתורה היא בפה ובלב ובמעשה כדכתיב כי קרוב אלך הדבר מאד בפיך ובלבבך
לעשות וצמילת חקדים כמעשה ותפלה בלב ולפי קריות עבודה שבלב זו תפלה וזה שחמרו
כל מי שעוסק בתורה חמ"ר חייב בר חבץ חמ"ר יוחנן כל הנביאים כלם לא נתבחו אלא למי שמשח
בין לתלמיד חכם ולעשה פרקמיזיו לתלמידי חכמים ולמהנה תלמידי חכמים מוכסיו חבל תלמידי
חכמים עצמן עין לא רחם אים זולתך וחמ"ר הושע בן לי זה יין המשומר בערב משטר ימי
ברחשית ט העולם הבא נמשל ביין שחא יטה וישכח הטו שהיין משכח כל צע חדרם ושמו
כך העולם הבא חין שם עמל ויגעה על כן כמו הענוג העולם הבא לין שלא יתערב עמו צע
ודחג והוא צפון לתלמידי חכמים שעסקין בתורה שוקרחיין כדכתיב לפו שכרו בלא כסף ובלתי
מחיר יין וחלב והיו מרה כנגד מרה ומה שחמו משומר בערביו כלם שלא יחזעו בו עצתם
הפוגים בעולם הזה וחא בערביו פ זה היין הוא מחובר בתולדתו וחינו יחא חן מתלמידי פ השנה
הנפש היא ההנהגה כשיש"י ניהנה מזיו השפנה שהוא הזיו העליון כמה שנתעבד בו ומה שחמר
עין לא רחקה פ לא ישתמשו בו חושים אלא השכל לבד כמה שהיין ויקהל מערה
וימלא חולת חח אהים בחמה ובתבונה ובדעת ובכל מלחמה החמה

רעיונות הנזכרות והשנים שהם והשחשונים מעתהם ודע כי קוד וקודם הוא קוד חטבון השם
 המיוחד עם עצמם וזה לך הרמז את רוח מיס ועפר וקודם זה טורק פרח פרח חיריך
 קמץ קמץ וקוד חטבון הקוד עולה עולם טנה עש ועש עצמם עולמם עשירה חמשה טנה
 חמשה ואלה השם וכלו והם עצם יקודות המרכבה שבהם נכחן הכל וקודם וכלו השמים והאין
 עם חכמה הנבונה " **חלק פקודי** . עשרת ימים תעשה מלמכה וכיום השבע ונא תעשה
 משמע מאליך . נבן **חחל** מקשה תעשה המורה . טעמיה מאיה ונשם

היבש יקיה לבס קדש כלל לאו השטה עקם חול שחמרון כנגד השבעי חין צהר כו עיון
 כי פעלתה מאלק נעשית כי דרכו של חמר ללך חמר פעלתה חבל ביום השבעי צהר עיון פ
 חין חרם בא לרכלתה אלא בשיון גדול נשיעך דרכי השטה והשטה הם מקבצין השבעי כמו
 שהחמר המקבצ הנשמה . ולפי נחמ בטבה זכור וטבנת שצהר שיזקר מחר טלח ללך חחה
 פ נודע שיש לו לחרם חקוב והוא הממון . וטונח והוא הטבל . וביוש והוא קרופו . ובעת הפקו ^{דה}
 החוב יעמ בפתי חמר עד לקבר לא ילך . והבינוש והם הקרובים ילכו עד לקבר ויעקוהו והטונח
 והוא הטבל מה שנתעסק בו ילך עמו עד לעולם קבץ חכ צהר שיזקר מן החוב שנתה
 לו והיינו דכרעב ע הקיין לחיץ שח נשים החקר חקובה והחחר טוניה ונא לא יוכל לבכר
 חתבן החקובה על פני בן השנוחה קבכוכי . כי הוא הבכור ולו משפט הבכורה וכזה צהר
 חזקה חבל בן החקובה והוא בן השטה חינו צהר חזקה פ בכר הוא מונטלע בטבעה
 חר נלפי נחמ העשה נלפי החקיר נחמ לא קבערו חס ונא . כי שטה חסותהן יש חס חוכלה
 ואינה חותה והיא שלפן . ויש חותה ואינה חוכלה והיא הקדחת בר מינין . ויש חס חוכלה ונא
 והיא של סנה שחא והקנה חינו חבל . ויש חס חוכל חס והוא של שפנה שטורק המלמכס

כדחמהין הוסיט חזבעו פניהם ושורפם . ויש חס דוחק חס והוא חסו של צהרא דוחק חס
 של חשמה מנאא ועזחה . ועל זה חסו של יצר הרע שטורף השכל החקירה חרה לא תבערו
 חס ככל מושבותהם והוא קנול שהוא מעשב לשכל . פנים הטבת כלל ביום המפוחה בער
 שרצה ללך חמר המושכלות שהוא טבת לא תלך חחה דרכי החמר . והיטו דכת כל העושה
 בו מלמכה יומה כלומ שיומיה השכל בעקו במלמכה החמר . ואחר שיעשה כך כנא קרו
 מחתכס תרומה לנא ולא נדבה כלומ פ כוממות זה השכל יחיק ויעלה לנא . ועל זה חס למעלה
 חיס חסר ידכנו לבו . כל זה הדבר חינו חלג חלח בלב שהוא משכן לשכל . נמה שחמו מברפ
 בערב טבת הפורט על פני פ הטבת עקרא בהה . ובהה הוא דבר המשלים בין חרם לחכרו כמו
 חברהק שכרת בהה לחמלך ולפי חנו חומהם כי השם פורט ככה דהינו הטבת על פני נלפי

חמישה בשבועי השם כדעת אבי יצחק שניתי . ואפי' לשאר הנמנעות כגון מרובע שוק לצלעו
או חסד יותר משנים . או חסדן עומד ויושב כגון חסדן הנעדר ממאמנים חב וכן ואומרים
שנשתנה כמו שאתם חבונתו כי המניעות על ג' דברים . הן על המניעות השוק חס יט חביט
בן . ואם חין חין בן . השע על הנמק אין חס נמצא הדבר עליו הנמק . ואם תפלת
לא התחייב הקבלות הנמק . ויהיה הנמק אין מתיחדי הנמק . והמשל בו חס ישע
יש כנף ואם חין עוף לא התחייב הקבלות הנמק . השלישי על הנמק אין הכלל מן
הנמק חס תפלת תפלת הנמק . ואם תמצא להתחייב מציאות הנמק והוא חס חין
חדון חין עבד . ואם יט חדון לא יתחייב מציאות העבד . חס בן בשם חב האחר חב וכן
הבן הוא הסבה . והחב והבן הוא הנוף . חס בן בן בשם הוא מעלה מן החב כי כהיותו
קבת היה שלם ימצא בן בלתי חב . אבל חב תעשי שתינו נקרא הוא נמצא בלתי בן . חב
החב חינו יכול לפעול זאת הפעולה להקראות חב בלתי קבת הבן חב הוא חסדן חב
חב הבן מעניד עצמות של בן ומקרהו הוא מחובר עמו ואין לו קדמות ואחרות יחזור
לענין ארבע שמרנו שהוא מלת הדן ולפי' הוא כנוי יהודה ולא שמו בו כנוי חסד כי יהיה
הוא ג' חלקים והם יהיה יהיה יהיה וחשבון חותמותיו בין ומלואו ג' חס ארבע . ובספר כול
בוהבין חס השם בשלשה יותן כזה יי' שהוא משן השם עבד חותמותיו . ואחרי כן נקודו של שם
החשבון שהוא שש חס שש עולה הכל חלק תחת וקיימן המוכרח תתנו ועם השם תתלה
ובן עד מאד שכן כיד טר מטטרון נקוד זה השם כנגד חיות השמש וחבהו . וקוד עמיא
וחמה ואט ואור ויום ואם כנגד שש חותמות שבהם חותמות מטטרון ששמו כשם כבן והם
השם והוא קו האמצע והי' והכלל העולה בידנו מפקודה וחותרתו הוא אף דעה ומורה על
שהם השולשים שהם עמיא ועמיא והם שולשים בארבע הפסס קוד עמיא וחמה ואט ואור ויום
קוד עמיא ירח ומים וחסך וללה . והכח הן חי . והכלל העולה בידנו מזה השם בבקוד חותמו
המוכרח תתקבץ וקוד עמיא וירח ומים וחסך וללה . וזה השם פי' מכהחם בשם המיוחד פד
ו' ששם שר הידוע . ודע כי השם הגדול מכהחם שש שהם זה הפך זה לשבת יקדו ואין
אחד נבנה כגבול חבדו ולא קרב זה א זה זולתי השם האמיתי הוא המכהחם ששה בין עמיא וכן
עמיא וחותרתו יי' והוא קטר של קיימן ומקיים ששה . ודע פ' שם עמיא מורה על החמה
ואם עמיא מורה כפי הכבוד . והוא כהן גדול . וכשתתבבל בקודם יתגלו לך תעלמות
חכמה ותמקד מן הקטר כי מורה ומקיים כד לשון . וקוד חס רוק מים ועפר . קיימן חבשה
מכא . גבהא פנהא רפא . ודע כי האו הם הרבבות המרכבה ועל ארבע יסודות ארבע

וזכרת כי עבד הוית בחרך מצמצם בן לעבד כי עבד היית ולכן היית יכול לשמוע את השברענע
 יצאת א קמפנתה לפי קזקיר בו והיינו דברי ויעשה מלכה את בני ישראל בפרך ובחלופ איתג
 פדך הוא טל מלכות הקודות בשנת " ספר ויקרא א מטה זאת הקה"ק
 היא עלי כי עבשו עלי וזקו ענין הקרבות
 יתקיימו ישראל וידבר יי איו עדבר איו במדת חמנו ודבר איו מחל מעעד שקו חקל השט
 והינו דבר אדם כי ימות בחל חזל חן התורה מתקיימת איו בני שמעית עצמו עליה
 נחלק החמה: אדם כי יהיה מבני קרבן ליי כלום כשאדם יצרו מתגבר עליו והור
 אדם דהינו חרמה וקם היקודות צהך בער חזרתו בתשובה כשיבא הקרבן שיקרב וט
 ויצרו והינו דבר העה שמעו מצב טוב: קרבן ליי כי הקרבן חז יהיה ליי שידבר
 לשם ולפי נקרא קרבן בנין כי היה לו לקרות הקרבה איו הנון הוא מורה חמשים שערי
 פנה וקוד חמשים כבר ידעת היה הורחת למוד השכל מן הבהמה כלום מן הנפש הנה מיה
 הגרם לו היזק לשכל שמאברו שפון שאם הפרט למה חמ מן הבהמה איו זהו שאמרו מן
 חבקר דברי ורב תבואות בכח טור כי בכח הקבלות אדם בדרכי החמר גרם פה מעלל
 ולפי דומה החמר לבקר ומן הצץ קלח חמנו כי עסק הקדם בצמן הוא טוב שעסק בקני
 המקדש הפותחים ומעשה שכל של אדם מפע ששכרו קרוב ומרובה ולפי כל הנפשים
 הרחוקים הין רועה צמן והו שעשה להכל שהפח מכבודות צמנו ומחלבהן ולקין שהיה
 עובד חרמה לז שעה ועוד חזל כי לקין הולד בלדות ואם קערת חוש אית יי שהיה קבו
 שהיה תכלית כוונת הא וקבל בצחמות צעת שהפך הכל העולם יומר כי קם הכלים קר
 שמו קבל ולפי חמר שלמה שצעה הכלים כלום כי העולם הוא קבל בתכלית הקבל דהינו
 ברבנו ולפי בזה הקפד של הכלים נקרא קהלת על שקהל כל החכמות בכל יכולתו וקבל
 בכל יכולתו בעשע החכמה וראה שהם קבל וזה שחזל שחבר זה הקפד בעה זקנתו שתש
 כמו כנקבה שפון שחמ כי קעע העולם ועסקו הם קבל תש כמו כנקבה מעד על שעסק
 חמהים ודע כי התשובה כוונת הקרבן כי העה מן העוף היה מקרב ושורף קטלה ואין לק
 ריח רע כמקו ואומ' ושקע חותו בכניו למ יבהל ובעב בנלוח עקוח העה כי כוונת השכל
 היא עלי לפי שחוח כי החטא תלוי בפע דבר ואם נפש אחת תחטא בשגגה וככה צהך
 התשובה שיכעע עצמו לפני השם ויחמתו ויצוער במה שעשה כי לפום צערא אצרא והיו
 דברי והחוש מטה ענו מחר כלום שהושפ מללך חמה החמהות שהם דרפ הקדם איו
 נתגבר להיות חוש מתגבר על יצרו כך הוא זה כשחוח אדם צהך לקבא קרבן שילך חמה

תנו תומהם ויכלו אמענו עב והוא נצב תומות על שם ה'ה קיולתו מן ויסע ניכח ניח
 ותמלא בניכלו חמשה תבועת כנצב חמשה תומתי תורה . ניט כו כב תומות כנצב כב תומתי
 על אלפי תות . כי בשבת השם ית' עם עב שמעונו ועם תורת קאלתה הכתובה לצב תומתי
 משלם עמנו ולפי קראתו והיה תמות עתק זה קדר מועד כי בעת תחת תמלא שני
 סניין וחוז ענן והוא נצב . כי בשבת למתכוון בכונתו הוא ענן ולקפך נצב . לפי תנו תומתי
 בו שני קדושות יתיות תחת במענה בשבת ותחת במענוי שבת להשלם השלשים קדושות
 בשבוע ש שלשים ז פעמים ה' והם נה' החקרה משם יה' וזהו ויכלו השמים . ש סזית
 חרב קוד שבת חז משלם שמו על ה'ה ויודעו . ותנו תומהם ותש תפלתו במענה כי לשבת
 הוא ער כזון לשמול וחז קטכל דקינו הטעת הכל הוא תחר . ותנו תומהם תורתו פעמים
 ש כונת תפלתו יש ית' תבועת והם להשלם ית' ברכות שאנו מחקתו מתיח בכל פעם למענה
 ובערבתו ובחירתו ובמקומו . והינו דברי חז' תתענן על ית' . ותומר את הענן על ית' ויתן לק
 משלם לק' וכת' וקראת לשבת ענן . קנה כי הענן היא הקפחה והקפחה הוא עליו וזה שאנו
 תומהם קרא לשמש נזרח חור רחוק והתקין צורתה לבנה כלום שעלהו שמחת חור השמש
 לבנה מזורה . והשמש הוא צורה לבנה וקראו כמו קראתי מועד אנשי שכ' . ותנו תומהם
 במענה בשבת ומקבלין שן מהן . שהיו קדושים דסדוים שהעלם מתקיים בעבודו . ומה תומהם
 חורו כלום להודע כי חפ' יחיד תומנו ולפי' הוא נוכח ותרועם . ובכרת שית רבץ סובלת חורק על
 מעלה גגל חמה כלום חלק קמן וזהו חחר משבעה חלקים והשחר כנצב לעולם רבץ לבחקים
 והינו דברי' והיה חור הלבנה לחור החמה וחור החמה יקיה שבעים כחור שבעה הימים ושכ'
 ושבעה הוא לשון רבוי כלום שיקנו מזיו העליון ברכוי בלע קפכה ולא יהיה חז' קחורה מוחלקת
 חכל יהנו תמיד ולא ישתנה לח ברכוי ולא במיעוט . ומה שאמר שבעת' הוא בזכות שבת
 שפעת שהפכו מעלתה והשיגה יהנו מענה . וכמו שחין להבן זון כך לשכרה חין שיעור כלל
 והינו דברי' והיו תשובה האהים חמר נרעה . כי תשוב לחדושה ולשכרה ולפי' חמר
עשה קדם בזמנו כדמותו . כאלו חמר השם לחז' הוצב יהיה ממך וקטכל ממע
 כי עש העלונה מן השם היה . ומה שתומהם בכרת שית רבץ מזיו דברי'
 תצח קחז' נפש חיה למינה . וחמר לעזר זה רוחו של חדר החטון . תינו חומר על עש
 השלמה לח על נפש החיות אשר בדם שנעשה מן קחז' כמו הבהמות כי כל נפשות
 התנועה עש' יחד . ולפי' חמר רוחו ולא נשמרת כי נשמרת קוד השמים . ועל זה כתי' ואתה
 תשמע השמים . והיו נפש קדושות . ומה שאנו מזההם זכר לנפשות מלכים . ועוד חמר

מן החי שלם יבא לעזר הבקמה ולחזק חכך אחד ממנה ויצערה " ונעל כל או הלחויק
 חין מברכין עליהם שחין מברכין על הלחויק מפני שכל הלחויק
 הם מברכה ותיקן אחד לחוי לבדך על דבר טעוה מברכה . אמנם מה שחננו מ

מברכין על תיקור עשות בעת החיובין . עיקר הברכה הוא על היתר בשלה עליה חופה
 וקדושין ותינו על תיקור העשות אבל אומהם זה חזב זה ולפי' אמר בתי מקדש ישראל על
 יה חפה וקדושין . אבל המלא מצות שהן מלקה עשה ותיקן מברכין עליהן כמו הצדקה ושלוח
 קהן וכבוד חב ואם . כי לו קן תקון מדות מעט שלח אלטו כחויים קן לעשותם ולפי' תין מברכין
 עליהן . וקה שמת שהיא מצות היחוד שתיקן חנו מברכין בתי חקבו לקחא קהת שמע הטעם
 מפני שחזק כל ברכה שתיקן בה מלכות חונה ברכה . חכ עיקר הברכה היא מלכות . וחמרו ברה
 כי שמע ישראל קות מלכות וחנו אומהם חופה במלכות וכתובתך יי' אהינו כתב לחמר שמע
 ושאל יי' אהינו יי' חמר . אם כן כיון שהיא מלכות והיא עיקר ברכה חינו דהך ברכה חקרת
 ובעשיית מעקה שחנו מברכין עליה בתי חמה חקבו לעשות מעקה . מפני שהיא תקון העל ופי'
 כי יפול הנפול ממנו . והוא קרוב לפנל מקרה יורג מחמר טקוח דר טה תהר . ומק שאמ' לעשות
 לא תחבלו על הדם . כי חז היה דרכם של בעל החמץ לחכול סבבות הדם . והטעם נהטם מקדום
 ומתק כק מדכסם להם ולפי' צוק שלח לחכול הדם ושלח לחכול סבבות הדם . ומפני טעם זה
 נצטוו החסוי בעוף שלח נזרק דמו על גבי המזבח אבל דם הבמה היתה נזרקה ולא היתה
 נזהה כקוי " וירחי ביום השמיני . דברו א בני ישראל זאת התיק אשר תחבלו ונעל

זה כתב המת
 קדשים והמטקהם א הצות חמר אחת בתק
 חוכל בשר החזיר והטקף והעבבר יחרו יקופו נח יי' . כלמ' המזמיטן עצמן ומטקהם שלם
 לילך א הצות הם היקורות כדכתי' א צת חנו ירדה . וקה הענונץ קנעל . וכוטים מחחרה
 השכל שהוא חמר ועומר ברק דהינו בחמלע הנץ . והוא חמר שחינו מחובר מחמר וצורה
 אבל הנץ הוא מחובר מחמר וצורה כי כל עצם צמי לחימלש מהיותו מחובר מחמר וצורה
 חוכל בשר החזיר . חוכלם והולפה חמר תקות יברם כדכתי' תקף לנו בשר ונחלה ואחזל שאלו
 שלח כהון . וזה הדך מחזירו להיות השכל כחמר והוא רוח הבמה היורדת למטה לחר
 והטקף הוא טקף הנפש כדכתי' א הטקף את נפשותיהם . כי בהבנות חרם במחכל ובמטקה
 משקף נפשו ומתשה . והעבבר הפס משחר טקפים . מפני העבבר הוא דרבו לחכול הבנהם
 שהם כקוי חרם ומחכלם שהם מזונת חמר בעולם הזה . כך אם יחלב חרם הם יחלבו חרם
 לעולם הבא שיצמו חרם לפטשו . יחרו יקופו חמר והשכל כלמ' בקפסד הנץ יפקד נפשו

יצרו ועוד כ' הרבן שנקרא הוא בצדק נקרא כלום איקפך עבאו ממה שהיה מתחלה מ
שהיה צדקה הפך כך זה צדק שהפך וילך חמה המושכל שחינו צעל וקוח ידבק ניעלה
למעלה לחי שחוק וזה שחוקל אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של הנקודות של בית רבן
וזה שחא דוד זכאי אהים רוח נאצרה וכתב וקרוכ לשמוע מתה הקבולעם זכח ט חונם יולעם
לעשות רע כלום מחמת נצרו למדו חונם מרנשים בשעה שעושים העפירה וזהפן להביא
קרבן אבל העסקה בערה ויודע החיסור וההיתר הוא נהר וחיונו נכסל ולא זמיר להביא
קרבן והינו דאמהנן בית המקדש שלמטה מכונן כנגד בית המקדש שלמעלה כלום בער שילע
אדם שכלו לפעל לעדבה בשם חז הוא מכונן כנגד בית המקדש שלמעלה שחן עם נשמיים והם
שכלם וחין להם מונעים כך הוא האדם חז ובאותה המנה ימור והינו דכתיב ישקע מלשי
פיהו והם נ' נשיקות כ' נ' מנה בגשיקה משה ואהרן ומהם והינו דכתיב ישקע מלשיקרתיהו
דהינו פה א פה חדבר בו יודעל פ בעת שיפצע שפ חתופים זה בזה שלם ראו זה חיה זה
מומך רב כל כך נשקים זה חיה זה כמעט שילח נשמרם או כך בחונה החנה נשמרם
ינחה ונדקה למעלה ולפי הנשיקה כפה שעלה הכל מזה והכל מזה ותעשה הכל חתוכות
חמת מחמת החקבה " צו חיה חקרון דבר א בע ישראל לחמר כל חלב עור וכשב
ועז לח תחלב פ כל חוכל חלב ועברתה זה ידוע פ החלב רזינו
מתרבה אלא ברבוי חבלה ושהיה והנחות העולם ואדם מתחוק להם מחמת נפש הקמיה
המתחוק להם ולפי החקרה תורה שלם לחלב וללך חתהקן ושלם לקנות מהן חבל חלב
חיה מותר כי חיה הוא משל לפש השכלה כלום למע שהולך חחה המושכלה טוב הוא
ללך חחה החמהנות לקיום המין כה שיוכל לעבוק במשכלה וזקו חיה ככה חיות ולפיכך
היה נקרב החלב על צד המזבח והוא כלו נשאר וזה שחמר הנפח השמן לפ קעס הזה
שיתרבה שמנו וילכו כל כך חחה הכל העולם שלם יעלה בדם פתח התשובה ומזשוקר
ולא ישמע לדבה תורה ועינו קטע שלם יקתכלו במשכלה ותכל למה פ חזנו הוא החזנה
הלב והינו דכתיב נעשה נשמע פ קודם העשיה ואחר כך שמענה לב והחזנה למה שעשה
ועשו הם הבנות הלב כדכתיב וירח יעקב פ יש שבר במעלהם שהוא כמו וכן בלבן וברענו כ
שבר שלם יתכן שראו שקה הוא חיה חחוק מלעלה והוא בכרת שנפשו נכרתת משלחה
מאחר שהוא נטוק חחה החמהנות חמש רחוקה קדם שלם לחלב פ הדם הוא הנפש
וחינו נחל לפש שיחלב חיה הנפש ואדם תתר לחכול הדם חיה חדם
הורג הבמה בפטיש ומכלע דמה בחבהם והוא עובר משום צער בעלי חיים וזהו טעם חב

צורקים כי בהיותך זה כלה זה שנים פועלים בכך ובהתחברם ומולתם פועלים בפעל כמו
 הקורות קם פועלים נכח ונחצרים תחת צורתם והוא הקרק' ולפי ימי האמת
 הם שבעה ומכרפן עליהם שבע ברכות כמו ימי הפסח שהם שבעה שהוא ג'א' וזה שא'
 ז'ל קטק לזונן כקדשתים קוף' אלו הנגה שיג' מיצרו הרע שלה יהיה לנו חשק מנחפת
 אלא אשת חן אלו הוא נג' כמו ישראל סנאלו והיונו דכתי' אים מושיב יתיהם ביה מואץ
 אקיהם בכלטרות " **זאת תהיה** תורת המצורע **אחול** כי טקדתו שני צפרים
 שמתעבים שהצרעת היא בזה על לשון הרע והוא מטמא מורה כי
 שיקר טומאה לכלוק העון ועל זה היה טמא הננוע במת ולפי שנתלבג בחטאים לפי לחיצ
 בו אדם שלא יתלבג בחטא כמו שנתלבג זה והוא מטמא בחל והוא חויר הפת כי החטא
 הצול הוא לשון הרע שיצא מחויר פיו שיחר אדם אלא ילק אחר הכל העולם המטמאים
 נפי' הזכה ותרע אמרם ז'ל זהקים חפ' במיתתם חנים מטמאים ופ'ק'ים נקדויה חיים שלא
 נתלבגו בעוונות וקדשים חפ' בחייהם הם מטמאים מרכווי החטאים ועוד אמרו ז'ל הגי'ים
 מטמאים בחייהם ואין מטמאים במיתתם כי במיתתם הם קטנים לבקמ' כדכתי' אחר בשר
 חמוהם בשרם ויהיהוהם מטמאים במיתתם מפני לבלג חייהם מן המעט אבל בחייהם פן
 שיש עליהם מצות ידועה ושאר מצות חינו מטמא ודע והשכל כי צנו ז'ל ללק אחר **מרת**
מצורק בכל יכלתו ועוד שאחול שמבטלים תלמוד תורה להוצאת מתבטק ופ' מת
 מלק שמבטל המתק להתעק בו ולא שתחמ' כי לשחר המנים חינו מלק וחפי'
 כהן צול הולך אחיו ומבטל מעבודתו שחס ילק אחר המת יקבל בדרכו ויחזור בתשובה
 ויזקר מן העפרות ועל זה חמ' שלמה טוב לגב' א בית אבל מלבג' בית משקה וצ' פ' יש
 לשמוה כי האבל הוא מן המדות מצונות שנים לחדס קבעק שחס ימות שונחו א יכעוק לא
 ישמח והכונעם כלו עובד ע'ז' ת' היחק שבה שלמה ע'ז' ללק א בית אבל אלו שחס ילק
 לבית אבל יסתכל במיתה וידע ט הוא רמה ותלעה וישוב וזה שחול חייב אדם לבדך על
 הרעה כשם שמברך על הטובה והיחק יכול לבנין ולבדך על הרעה והם ז'ל אמרו המתק
 וחינו יכול לבנין טוב לו שלא יתפל' אלו זהו העשן כלום שתהק עלו את הקן וידע כי להרבות
 צמולו בעולם הבא ומיד יבדך בכוונה והינו דכתי' נפש פ החטא לפ' אמרו חסר שעשים
 עם המנים הוא חסר של אמת כי המיתה למקתכל בעשן ההוא חסר צול פ סבתהקו'
 הוא קבת הקסר כי החמר הוא פושט צורק ולבש צורק כי בפשוט צורק כל יקור בפעעל
 לבש צורק אחרת ומחרכע יסודות פושטים צורקים מכמות שהם ולבש אחרית צורק חותית

ענין הזכר קודם ענין הנקבה כדרך בחינתו שנברא הזכר קודם הנקבה ואת מחתך דכתיב
לענין נדה וקפירה ליה שבעת ימים אומר ודעה חייבה לקבור כמו דעמור שכתב בו וספ
לבג יל מפט פ הנדה חין קפירה תלוי לרעה שחס הקפור טעה וכפונע פתח דם סותרת
הכל ועלאת הבכיה לבטלה אבל בעמך שחין עם קתירה כלל יכול לקפור ובעבור זה חין
זמן בעמך ט ברכת זמן חין אדם מבכך חותה אח במלכה מקווימת בחותה טעה של ברכת
הזמן טמו שחיה מבכך במלכה טעה יום ראשון הה נמר יום ראשון מצוה אבל בעמך המלכה
כל קפירה חתה טעה יט חומה טחם טכח ולא בכך טע ימים חין קפירה מועלת וכאלו לא
קפר ועוד פ הזמן חינו נוסף תחת המקפר ולא מוקדם ומאוחר טעו שחמהו למעלה ועכש
טחית המלכה הוא המען חין מבכך בו זמן ולפי חנו מבכרפן ברכת זמן למן הזה ולא בזמן ה
הזה ולא בחיט הזה פ חינו נוסף תחת המקפר אח תחת הקדמת התפועה וחסרותה ולפי
חנו חומה טחם למן כלום למן הגעת התפועה לעכש למה טלח הקע מוקדם פ הזמן נמשך
חחר התפועה ואת יבכך זמן בקופ המען חינו כן פ ברכת זמן חינו חלח בקדמת המלכה
ולח בסיומה ומה שמקדים ברכת המלכה לברכת הזמן מפט שחס לא יקהמנה לח נדע כ
ברכת הזמן על ח זה דבר מבכיה ומה שחין מבכרפן בעת הזה מפט ט העת חינו בשנוי
זמן חן יט בו שנוי מלך המקבל שנוי ולא מלך העת פ בעת חת המלכה טעו שינוין זה וזה יהיה
ולפי חחר שלמה בכל עתיקיו בעד לבנים כלום חפי בעת שיש בו שנוין לח יסתנה שכלך אח
יהיו כלם לבנים כהר וזה טחא שלמה עת ללבת ועת למות ולח חח זמן ומה שחנו מבכרפן
בערבות משנה טחם ומחלף חת הזמנים השנוי לעת והחלופ למן פ חלופ לשון הגשם
חלף הלך לע וזהו שחמרו לענין בתולה כועל בשלה מצוה ופונט שמעך השמחה יעת השמחה
כדכתיב ונעל ברעדה ומה שחומה טעו עשה טעה הקב"ה מלפני לחדס מתי טח חטה פון
שחנע לעשה ולח נחא איהו כופת והיה חנעו ט על עשה טעה חין חדס נדון בדיון
שחם וקוד חטה ככר הודעתך חכ מן הדין הוא שילקחו חס לח ישחנה ומה שחחול בתלה
עשחת ביום רביע כדכתיב ודכך בחטת כלום ברכת קידושין כד ועל דרך הקבלה בתולה טחי
בתל והוא תכל וטו הוא סימן דכתיב והתייתר וכל הוא לב והיה מפהר פוטשם וכן שחיש
פוטשים וזה פ חטת ראשונה בתלה ונולדה במזלו הוא סימן למי שזוכה לדע כוונת המקור
בשכלו להאמרו לפעל והוא לבו ועל זה חמרו כל השכוי בלח חטה טרוי בלח שמחה בלח
טוכה בלח עמר והוא חטה שכלת ובעבור זה עשחת ביום רביע טעלו בו המאורות שחא טח
היה צורה לחדס פ כמו שקטמש צורה ללבעה כך השכל צורה לפש וחבור טעהס קורח

חמור מלחם השדה לפע ק"ב רבנו של עולם כתוב בתורתך אשר לא יאח פנים ולמה
 חתה כושח להם פעם לעשרה שנתא יאח י"ז פשו איך . אמר ק"ב ולא אטח להם פעם
 לעשרה שכתב בתורה סכת' ואכלת ושבעת וכרכת והם מדקדקים ומכרכים על
 חפלה כזית . זו נשיחות פעם הוה מחילה כמו פה ילכו והענותי לך . ולמי שקורא
 נשוי פטע שהוה כקוי חטקה מי שיצרכו תקפו א"ח"ל ילך למקום שאין מפנה אות
 וילבש שחופים ויתבקק שחופים ויעשה מה שלבו חפז וא יחלל שם שמים בפרהסיא
 א"כ הכפני לשלמות יצר היע הוא טוב עד מאד . ומפני שהעון נמשל לדם ברכת'
 ואם יאחימו כעלעג ככמר יקין מפני שבא מחמום היצר . וחמום היצר מחמום קום
 נמשל לדם לפי נצטוינו **לבסות דם** חיה ודם עוף . חמום דם הבהמה מפני שהיה
 טרק למזבח לא נצטוינו **לבסותו** והר"מ ב"מ"ז חוה שהוה מפני שהיו עו'
 עובדים ועושים מעשה שהם כשחוללים קנה הדם בזה לבסותו ולפי כתי' נשפר חת דמו וכ'
 וכקו בעפר כלמ' האדם צהך לבסות חמום יצר . הבחא מחמום קדם בכל חתו ויכלתו
 תחת העפר להיות נכנע עד לעפר . חמום ענין קערהות הוא מבואר חיסרון שלח
 להרבות במגרת השמים שקיח מדק מעשה **מפני שרנילן אצלו קערהות**
 יותר משאר נשים . אבל על דרך הקבלה שא"ח"ל חרבשים יום קודם יצרת הולדת
 קול יצאת ומכרזת ומומרת בתפלוגת לפלוגת וההכרזה חונה צהכה א"ח לדבר המכוס'
 מפני בע חדם לנלגת בהם אם ההכרזה הוא לחוה הנשים שאינון מצויות אצלו אבל
 הנשים המצויות אצלו חיינן צהפן הכרזה . ומדקחא שקטם מכהן שמתעלונה כי העהה
 המצויות אצלו הן חסרות לו . והערהות הן צהפן לזכר ולקבה לנד עשו ערזה חתת שתי נה
 טוה והיא דודת . שהחיש חבור לשח דודת והחשה ששתה א דודת . מפני שאיבוד הע **היר**
 שלח לחזור טרג לעט . שחם ישח חדם דודת שקיח הקטם והחדם נכדו הוה העשף לחינו
 העו לחזור לחתו . חבט העשף הוה טוב לדבק לשרג ט העקה היא העשף נדודת הוה
 השרג . ועטן ערות החחות דכתי' בה חבד הוה . מפני שהעשם לח נתקיים א"ח קין ששח
 חחות מקם נהוה העולם דכתי' ביה עולם חסד יבנה . ועטן שלח לבוה על הבהמה
 ולא בהמה על החיש שלח יחס לחזור טבעו שהוה מושכל א נפש הבהמית שקיח בל
 שכל . ומפני ט חרץ ישרג היא חרץ י"ז כרכת' ט ל חרץ לפי חונה קובלתה
 הזמה . וכתי' בה זלח תקיח החרץ חתכם בטמחכם חוהה וע' . ט האדם כחכלו כל
 הדבהם המעעלים שחין האצטוממח קובלן מיר הוה מקיחין . ועוד כתי' חרץ אשר

זו עול או מה שיזדמן א"כ אולי המיתה שפוטק צורה ראשונה לא היה אדם לבש צוקר
 א"כ אדם חסד מיתה כי בנחת מיתה בא לבעולם נוס בעתו יבא אחר וזה שמה תיוב
 חיים ותחישות עתה ופקדיתך שמרה חתי כלום מפע הפקר התמר שקבל שקבל שקבל
 הפקר מעט וזהו הקסד שלא קבל הפקר צמור מן המיתה שנות לא החיים תמונ מה שחקה
 תורה בטמאת ננעי צרעים מפע שיש בהם שנכנו מתחלה לשם ע"ז וחין האם תפ"ל בע"ז
 לפי היה בא להם הכ רעת והיו אורסים אוקס והיו דכ"ל ועתה ננע צדעת בל"ר
 ארץ חתומים - אבל כ"ל אמרו שהיו חמוהים מטמונים מטמונהיקה בבתים ולא היו
 מוצאים חוקים היה השם מביא באוקס הברעם צדעת מוצאים מטמון וצדעת ה
 הנקדים מפע שהצעת בת מעטש החויר ואם יולך זה הבנ שקבל זה

העפוש עליו יעפוש צפו ויחלהו וזה כמו כן טעם הברעם שאם יתעפוש הכית
 ויניחאו ויעפשו לחויר העיר וינזק העיר מזה העפוש וכל אדם הדהם בה ימותו ולפי היו אוקס
 כל הבטן חון לער חמונ מה שהיה מנהג במקומות לעטל יה הם כהם חנוהם מן המתהו
 זכר לעלה ערופה שהיו חמוהים בית הן יפנו לא שפכו חת קדם הזה ועיטנו לא רחן ופתעלה
 על דעתך שב"ד שופפ דמים אלא לא ראינוהו ופטרנוהו בלא ליה כך חנו חייבה לבקר החולה
 שהמברקו כוול אחת מעשים בתלו א"כ חס חינו מבקר צרם לו שימותו ולפי חנו כותלים
 ידיו כשחזקה מחכה המת כלום לא ראינוהו ופטרנוהו בלא בקור חולעם וכל זה כשיקר
 החולה כשישים בלבו ויעיין במעשיו כי האדם חינו כלום ניצטער וזהו שהקנו בשנוי יין
 הטוב והמטיב כי זאת הדרכה בינה הקטנה על הדונ ביתר כשתפנו לקבורה הטוב שלא
 הקפחו והמטיב טהרו לקבורה ונכבנו יין יש שמחה יתרה כדכ"ל ויין ישמח לבב אנוש

וכל שכן בשנוי יין שמכר צונו להזכר כהק השמחה החנו ביתר וירח כדכ"ל ש עבדו חת"ל
 בירחה ונעל כדעדה " אחריו מות ש עבד חקון כ"ל חשה נשוי פצע כפוי חמקה ידועפ
 מלת חשה לא נמלא בלא ער ושדשו חשר ויחשה הוא מלה שאין לה לא ע"ל
 ולא הכנשה ולא יסוד וחי יסוד הנמר הוא חיסור טוק לכל תמלא חיסור טקוק חיסור בעיני אחר
 ואינו בעיני אחר כמו שקבכח לחונן שהוא עשיר לפע שמעון יחמ"פ חנו חיסור מפע העשר
 שנבזה בעינו אבל חשה צמור הוא שהוא צמור לעולם הבא שהוא חיסור צמור לפע קבל ולפי
 יטבו יור ע קעלם הבא עכ"ל כוד והוא מזומן למש מפ שמקטין עצמו בעולם הזה ובופק
 עצמו כוד שהיו קטנה וכפופה ולפי חמ"פ מע שהוא חשה שהוא נשוי פצע שאין קען נחשב
 לו לא אהם כושא כעס שח"ל אחר לא ישא כעס ומה שאח"ל בעשן ישא י"ל כטו חלק

ענין גבול לשון הרע הרבה וענין לא ישנא את חמך בלבבך הוא השכל כדכתיב הנה מרה
 טוב ומה ענין שבת חמך גם יחד וזהו שאם הפלגותי כל אדם יש אוהב וטובת וממוצע
 החשוב הוא הממוץ והשונא הוא השכל והממוצע הוא קרובין ובעת הצעת המות הממוצע
 ילק עמו עד הקבר ויעתהו החשוב יעתהו כבית ופני עד הקבר לא ילק עמו והשונא הוא הש
 אם הלק אחיו הן מעט הן הרבה ילק עמו אם הלק אחיו הן מעט הן הרבה ילק עמו עד
 שעה נן עדן ולא יעתהו לעולם ועד וזהו מה שאר רבן יוחנן ללמיהו עולם הפוך רחמי עליו
 למטה ורחמי עלי למעלה לא תקום ולא תפוך מפני שאם יקום ויפוך יבטיח צמול וענא שקו
 מאת הטע וירצה הוא בעצמו לעמו על מה שעשה לו חבדו ועוד פ הקושים הם טקחים נלב עמיה
 דמה שעשה לו חבדו רעה בדבור או במעשה וחינו כן ענין לעצמו מה שכתב בהמשך
 לא תרפע כלמים מפני שהוא מבטל המין הלש תרחה ס הפרד חיטמו לר
 אך בענין ההרבה מתבטל המין וענין שדך לא תזרע כלמים שאזל חין לך כל עשב ושש
 מלמטה שחין לו מול מלמעלה שלח הידעת תקות שמים נחם תשים מטטרו כחך אך כול
 כלמים זה יונק מנה וזה יונק מזה ומבטל הכחות והמזלות וענין שעטנז שלא ללבט עיניו
 החמר עם השכל שלא יבלבל חוץ ומפני שהחמר הוא כבוד לשכל הוא מעבד ומבלבל
 השכל וענין הרבה החיל כמו כן הוא בסוף הפה ועוד פ רצה לפעול פעלה ירה על מעשה
 כדכתיב וכמעשה כדכתיב כתיב וירח אקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד וענין הערלה
 דכתיב שלא שנים יהיה לבם ערלים לא יוכל מפני שבאותו זמן היו עושים לשון
 לחילן ממעשה שהם כה שיתח לחילן פס במקרה ובעין בזה היום כמו כן עושים ולהוציא
 מלבם זה הענין בזה שלא לחול מפניו עד שלא שנים שלא לעשות דבר להוציא הפה מהר
 מאחר שאינו נהנה ממנו וענין לה תקיפו פחה כאשנס מפני שדך כומה עץ לא
 לעשות בן ופס כמעשה חרף מלכה וכמעשה חרף כענין לא תעשו מה שהפס
 או שיהי חרפת כענין ומלכה מפני שמורגלים בהם לפי הזקיר חותם וענין השחורה הזקן
 מפני שהשם ירד לשון דעת של אדם פ תקון הזקן הנוף ונה להתרחק מן הקטנות צורה
 שלא לנלח ברע שישחית אותו לנמה ומתבזה ומפני שלא לצער הנוף התיכ להם לנלח
 במקפיהם והוא המלע ומפני שהפחה היא בספק חייו תקיפת פחה דהך חרם לנלח כל זקן
 במקפיהם להקתלן מן הקפץ וענין וטרט לנפס שחבור לעשות שהטה על הרחש ופס
 קרחת הרחש מפני שגבר ידעת פ האבלת הוא מנונה שנות ל הכעק
 ואחזל כל קצוע כאו עובד עין אך כשימו' ל מת לא יתבלל לא על העבדות שטמחהו

אֵיךְ דוֹרֵשׁ חוֹתֵק. וְאִחְזוֹל אֶחָד יִשְׂרָאֵל הוּא בְעֲלָמֵנו מֵעֵדָה חוֹתֵק וְכָל הָעוֹלָם כְּלָג עָלֵינוּ
שֶׁלֹּא לִדְבַר הַנּוֹתֵן מִפִּיךָ עַל פִּי חוֹתֵק כְּלָמֵנו עַל יְדֵי שֶׁלֹּא מֵעֵדָה
חוֹתֵק כִּמוֹ חוֹתֵק נִחְזָק. כִּי הַטְּוֵחַת הַשָּׁם הִיא כְּפִיךְ בְּחֶזֶק יִשְׂרָאֵל וּמֵעֵדָה חוֹתֵק הַמִּיד חֶבֶל
שֶׁחַר הַחֲרָפָה עַל יְדֵי הַטְּוֵחַת שֶׁר וּמוֹשֵׁל מֵעֵדָה חוֹתֵק. לְפִי פִיכּוֹתֵהּ נָחִים וְשִׁמְשֵׁם נוֹרָה
שֶׁאִחְזוֹל כָּל הַחֲרָפָה שׁוֹרֵת מִתְּפִלַּת חֶזֶק יִשְׂרָאֵל דִּהְיִינוּ מֵאֲפֵעַ הַמַּחְלָה וְהַכּוֹפִים עֵדָה
תְּפִלַּת חֶזֶק הַשָּׁם יְיָ " קְדוּטִים תִּקְוִין חַיִּים חֶבֶן וְחָמוּ תִירָחוּ נֶחֱמַת שְׁבִיבֵי תִזְמַן
חַיִּים אֵלֵינוּ מִפֵּעַ שֶׁהִשְׁבִּית מִעוֹר חֲדוֹשׁ הָעוֹלָם וְחֶבֶן וְחָמוּתוֹ שׁוֹהֵה

לְבוֹא לְעוֹלָם לְפִי נִקְמָךְ זֶה לִזְהָר. וְלִפִּי כִתְבֵהּ לְשִׁבְרָה וְזִכְרָתְךָ עֲבֵד הַיּוֹהֵה וְנִתְחַדְּשֵׁת מִעֲבֹדוֹת
לְחִירוֹת כִּי מֵלֶה פִּיךָ רִבְבֵהּ וַיַּעֲבִדוּ מִצְהָרָם בְּפִיךָ. כִּחְלוֹחַ אֶתְבֵּן פִּיךָ הֵם טוֹל מִלְחָמוֹת הַחֲקוֹרוֹת
בְּשִׁבְרָה וּמֵעֵדָה שֶׁעֲבָדוּהֶם וְעַשְׂן כּוֹוִי לְהַעֲרִיחַ עִתָּהּ בַּעֲדָה שֶׁחָרַם קוֹנֵר כְּלָמֵנו בְּעַת
שֶׁחָרַם קוֹנֵר מִהַנְּחוּת הַחֲמֵר יֵעִי.

חֶחֶה הַחֲמֵר לְצַמֵּה אֶחָד לְקִיּוּמוֹ וְלֹא לְמַלְחַת תְּחוּמֵהּ. כִּמוֹ שֶׁחָמַר הַשְּׁלֵמִי וְאֵם תִּבְקָשׁ מִן הָעוֹלָם
הַ קְפִינֵךְ הַמֵּשֵׁי יִקְפִינֵךְ. וְאֵם תִּבְקָשׁ יוֹתֵר מִקְפִינֵךְ כָּל הָעוֹלָם לֹא יִסְפִּיק לְךָ. וְעַל זֶה חָמַר
שֶׁלֹּא חוֹתֵק כָּסֵל לֹא יִשְׁכַּע כָּסֵל כִּי הָעוֹף הוּא הַחֲמֵר. וְלִפִּי סִיף מֵלֶךְ לְשֶׁדָה נִעֲבָד. וְזֶה טַעַם
וְכִרְמֵךְ. חֲמֵשׁ הָעוֹשֶׂה וְהַצּוֹל טַעַמוֹ מִפְּרוּשׁ שֶׁהָעוֹלָם לֹא יִתְקַיֵּים בְּלִפְתֵי קִיּוּם הַמִּין שֶׁלֹּא יִצְוֹל חֶחֶה
חֶחֶה חֶבֶן. וְלֹא תִלָּן פְּעֻלַּת שְׂכוֹר תִּקַּף עַד בִּקֵּר. מִפֵּעַ שֶׁעִשְׂנוֹ שֶׁל פְּעֻלַּת עַל שְׂכוֹרֵת הַמִּיד. וְאֵם לֹא
תִרְבֵנוּ לֹא חֶבֶה מִצְעָרוֹ. וְלֹא תִקַּל חֶחֶה. שֶׁחֶבֶן שׁוֹמֵעַ שֶׁלֹּא יִרְצוּל עֲלָמֵנו לְעֲבוֹד עֲבָרָה בְּקִתֵר
וְלֹא מִכּוֹ מִן כּוֹחֵנו לְפִי חָמַר שֶׁלֹּא מֵלֶךְ אֵל תִּקַּל. וְהַמֶּלֶךְ הוּא הַסָּכֵל שֶׁהוּא מִכָּבֵן
אֵל תִּרְצוּל חוֹתֵק כְּלָמֵנו אֵל תִּהְיֵה נִקַּל בְּעֵינֵיךְ לְבוֹת הַמִּוֹשְׁלָה. וּבְחֶדָה מִשְׁכַּכְךָ אֵל תִּקַּל. עֲשִׂיךְ

כִּי תִין לְךָ עֲזָרָה גְדוֹלָה מִן הַיְיָ. כִּי עוֹרֵף הַשָּׁמַיִם יוֹלֵךְ אֶת הַקּוֹל. הִיא הַנְּשִׂמָה כִּשֶׁהִיא יוֹצֵאת מִן
הָעַל יַעֲדֵה פְּעוּלוֹתֶיהָ. שֶׁתִּקַּל כִּי מֵלֶה שֶׁפְּעֻלָּהּ וּבְעוֹלָה כְּנִפְיֵם נִקְרָאת כִּשֶׁיּוֹצֵאת מִן הָעוֹף. וְעַל
זֶה חָמַר לֹא תִקַּל חֶחֶה כְּלָמֵנו הַסָּכֵל שֶׁהוּא כִמוֹ חֶחֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵל יְהִי קוֹל בְּעֵינֵיךָ. וְלִפִּי
עוֹד לֹא תִבֵן מִכְּשׁוֹל וּיְרַחֵת מֵאֲחִיקְךָ שֶׁלֹּא תִלָּךְ חֶחֶה הַחֲמֵר שֶׁהוּא כִמוֹ עוֹר שֶׁחֶבֶן דוֹחֵה
וְעַשְׂן לֹא תִשָּׂא פִי דָל. וְלֹא תִהְדַּר פִּי גְדוֹל שֶׁלֹּא יִטָּה הֵן. בְּדַדְךָ תִשָּׂא פִי עֲמִיבֵךְ כְּלָמֵנו בְּמִן
שֶׁהַמֶּלֶךְ הוּא בְּדַדְךָ אֵם תִּשָּׂא פִי עֲמִיבֵךְ. וְלִפִּי בְּתֵי הַעֵן יוֹשֵׁפֶה כִּשֶׁ וּבְחֲמִנְתִּי כִי מִן בְּדַדְךָ
שׁוֹלֵט בְּשֶׁהַ רִאשׁוֹנָה שֶׁל יוֹם חֲמִינְתִּי וְכִשֶׁהַ רִאשׁוֹנָה שֶׁל לֵל שֶׁ כִי חֶחֶה כְּנִצָּץ בְּרִאשׁוֹ יוֹמִים
וְכִנְצָץ חֶחֶה בְּרִאשׁוֹ לְעוֹת. וּבְדוֹרֵם שֶׁחֶה חֶחֶה וְלִפִּי כִתְבֵהּ בְּדַדְךָ תִרְדוּף כְּלָמֵנו הַשָּׁם
שֶׁחֶחֶה בְּדַדְךָ לִפִּי כִתְבֵהּ תִרְדוּף. וְמֵהַ שֶׁחֶה לֹא תִלָּךְ רִבְבֵהּ בְּעֵמִיק. עֲבֵד דְּבִרְוֹל

עַל גְּבֻל

שהיא נרחיב ויהיא קרה' האשה היפה היא דכתיב שחרם הולך אחיו וכו' מן
 שנקרא טעם טעם וטעם זקעם יקח' ולפי' הוזהר הקן שלם יקח חסד וזעך ואלו
 כדכתיב' חסד ואלו לא יקחו ואשה גרושה מאשה לא יקחו כי חס ברעלה מעמיו יק'
 חסד כלל הקן שעבודתו מלחכת טעם חין לע' לדבק באשה וזעך דקינו החמר קדומה
 לחסד וזעך פ' כמו האשה רעה שמנחה בעלה ומזנה כך האדם מנח ארוננו מקום שנבלת
 והולך אחה החמר ולפי' הקן שהיא אהי' דבר' לפרד מלמנה ולהדבק באשה קן' ואשה גרושה
 כי החמר מעורר הוא מן השם אה חוזר לעבד ולפי' לא יקח חובה כי חס ברעלה היא
 קדומה ולא טעמה טעם חסד ולפי' מה ידבק שזהר עמן החמהות שמצדדים לחסד לחסד "
 וקדומה כי את לחס אהי' הוא מקדש' דקינו המושכלת כדכתיב' לבולחמו בלחמו ולפי' הוזהר
 ועל כל נפשות מת לא יבא למי שנפשו מת דקינו טעם חבל הצדיק חפי' במערתו קדו חיוני חפי'
 האמה היפה חסד לכהן גדול וחפי' במקום מלכה יבום שמחחר שהוא קדוש חיוני העין ולפי'
 נפשות טעם וחפי' לחבו ולחמו לא יטמא' כי חבו הוא השם דכתיב' הלך הוא חפך קנך' וחמו זו פ'
 בנה טעם פ' חס לבנה הקדש א' תקה חס א' חס' ומת שחם כל חס חסר בזמנו לא יקרב
 שחינו רחמי לשמש לפע מלך וכתיב' זה לי וחמוו הפנה לפשו במלכה' ולפי' הטמא היה חסד
 לנכס למקדש ולחבול קדש שמי הוא טמא ומלכלך בעברות חינו רחמי טעם בדבר קדש ועל
 זה חס' וכל זה לא יחבל קדש כלום חזר חבל השכל חינו יכול לחבול קדש ולא ידבק בו " "
צדק קני והחכמה מתין תמלא וחיוני מקום פנה' לא ידע חנוש ערכה ולא תמלא
 בחן החיים כלום החכמה שהיא קפורה טעה היא נחלה מתר עליון
 שהיא קוד חין' כי הא' הוא החסד' ין בחשבון כתיב' כי טון חרונה הוא קנ' וכתיב' הוא קנ'
 והכף של כתיב' הוא קוף ק' קה קנ' בשחר משן חסד שהוא במלכות קה ין' והיא קה חין כ'
 בשלמות' חיס ין' בקרבנו חס חין כלום חיס ין' בקרבנו עם כל קפירותיו חס חין שהוא חסד
 מן הקפירות וזהו דכתיב' מחין יבא ענה שמקשתלשלת חין שהיא כתיב' עליון נחלים כל שאר
 הקפירות שחם כדכתיב' למה פ' חין הוא חפס מוחלפו' היחך חס' פסוק חסד והחכמה מתין תמלא
 חס נכתב על המעלות שהמה ואח' מתין תמלא' פשיטת שהמה על הפתח' אה כך הוא
 פירושו שמתלה חס פ' מתין תמלא' ואח' חס' פ' מתין תבא כלום פ' מהשכל קפוע' החכמה
 נשפעת' ואי זה מקום בנה ואי זה בחשבון ובחובותיו הוא חכמה פ' קכ' והוא חס טעם
 בעשיהות והחית והוא חס יג' חס יט' וארבע אותיותיו הם כג' בחשבון חס זה כלום שנה
 מחכמה נחלת פ' החכמה קדומה' וזהו שחם' דניא יקב חכמתא לחכמתן ומגרעא לדעי

שלא יטמא עצמו במותו ויברח מן העפרות וישוכ בתשובה ואם יארוט מהטק חו יקדיק
הרחק נחמק שמלמעב על חבור החמה החטוק נקדוע ולא יחזור בתשובה ויכעוק על מות
ולא יקבלם מחהבך ודע לך שאח"כ קה שפכשע פספנתו בים נארט שהטק יכול יקח
חייב אל נארט לפפא קח חינו חייב לא על שהטק שפשא על קרפא ולא על שהטק
חחרת ועשן וכתבת קעקע הוא מחוקק עם כדול בבאר וכותב כשן כתבה וחול
שחינו חייב נ עד שיכתב בו קסם ולא דבר חחר מה שדנה כרפע

שיבה הקום ממש כי נדבות שמו שניו של אדם ירבה הטל פקתתא ולפי חק על כבוד
הזקן יותר מכבוד הבחור ועשן לא רעשאו עול במשפט הוא פקון המרה
שלא לנמות חברו ועשן כחזוני דבר קיח החזנה בלך שלא

ישמע אדם דבר מענה וזהו שאמרו מאי דכתיב ויהי תהיה לך על חזנך א תהיה
חזנך לא חזנך שחם ישמע אדם דבר שחינו קצן יעמ פאצבעו לכתבו שלא ישמענו חבט
דבר הוא החמב שנמשל לחבן שבזמן חותו במנוע חופת דבר החף יהיה בצדק שלא כבע וק
כי אם על דבר דבר שלא תטול חימה יתרה על הדבור שלא לאוס שמים וקין דבר שיהיה
החין שלך דבר וקלאו שלך דבר כדכתיב מדבר שקר תרחק ועשן שלא להעביר כחזרצו למלך
זה מכותר שהיא חיקור עו והוא מדת חכמה ללמדו כנו באש ולפי כתיב נאמר

מה פט באיש הקום וכמאפחתו שלא ממנו בדבר קנע הזה ועשן חוב וירעונו הוא עשן
כאפים וכבר ידעת חזקתם מכאפה לח תחיק שמטעה העולם בכאפיה

ואח"כ למה נקרא שמו בשמים שמכחישים פמלוח שלמעלה "חמור א הכהנים
נזם זהב בחף חזיר חטא יפה וקרתטעם דרך המטל להיו

דומה למטל פ הנזם הוא עוף ואם חזיר כמו כן דבר צופע אבל החטה נקי כי החטה
דבר צופע הטעם חינו דבר צופע ח"כ חינו דומה לא זהו נזם הוא זממן כחוף ודמה עשע
העולם והענוניו לחטה יפה וקרת טעם ומק אדמה חותם לנזם מפני שהנזם הוא דבר
עצול כך העולם הזה הוא גלעיל שחן אדם יכול לבטוח בו כמו שאם החתכם עולם הפך
ראית עלונעם למטה ורחמינום למעלה ועוד העולם הזה דומה כזהב לבוי והעון נמשל
לחמימות כזהב דכתיב ואם יתהמץ כחלת נע"י מפני שקשן בא מלך חמום הטוב והחמום
מא מלך הדם וקדם מלך חום קטנע חם כן קשן הוא כדם ולפי כתיב לא תחלטו על הדם
ואח"כ לא תחלטו קודם שתתפלג על דמכם דהינו שתתפלגו וכתזרו למוטב שלא תחלטו
ולפי העולם הזה שהוא כזם זהב בחף חזיר קופו לחזור לחף ולחימה גדולה כמו חטא

חותם בדבר העולם הזה כי הארץ כי הנשמה לא היא ולא תוכל למוכרה כי צדיק ומשפט
 חכם עמיה כי הנה הוא עש הנשמה כי היום חול מחיר ילק לבחר סחר ולפי כתי' ובכל ארצון
 אחוזתכם גאה תהיו לארץ " **חס בחקויותי** תלכו נשאים וכוח וגשם חין חיש מתהלל
 במתת שקר נשאים הם העשש שקס עשאים למעלה בחויר כי
 לפעמים יולדו הנשאים מחמת חמוס השמש בקרקע שמעלה חותם החיד והוא חר יבול
 וחיות בדחקו בתוך החויר הוא מולד הרוח וחיותו האר חינו לא שיתלג ממנו הגשם ואדם
 בטוח בחותם הענין למטר ולבסוף חין בוגש וזהו משל בחמר כי כל דרכי החמר וכל החיותו
 הם בלתי מעלה ולא יתלג ממנו שום בטחון וקראם נשאים כי אדם עשא ממנו והוא כמו
 החוח שאין בו ממש וחין עשה גשם כלוא שאין עשה פה לא פ חרבה במקום שיש כוח ואין
 גשם מיבש הפיחית ומפילתן כך האדם ההולך אחרי החמהות הם מפילם הנפש למטה לארץ
 כמו בקמק ולפי הנתיחן בזה הקדר שאם יהיו חזקים בחמונת השם ונתנו גשמיות לעת
 כלוא בזמן שתלכו בחקותי אז חין גשמים בעתם כלוא בזמן שת החיד והמקך שלכם
 שלכם ילד מטר ויעשה פה וחיות העכל ידבק לארץ החיים ועץ הסדה דהינו החמר יתן
 פחו שמאל לעץ שנחא פחדם עץ הסדה ומה שאח ונתנו דע כי הנתינה המלא בפעם
 הרבה נתינה שהיא מסרה כמו המוכר חפץ לחברו שחלה למכרו לח יותר מכה טווין וכשית כו
 לו בשוויו חומו לו פ חע טוהן לק השחר במתנה מפע הערך שיש לו מן החפץ והמנח נתינה
 שאינה לא נתינה במורה ולא מכורה במורה כגון נתינה שאדם מאפה מנחה גמול ויתמלא נתינה
 שהיא נתינה במורה כגון מתנת חובה וזה ונתנו היא נתינה במורה שיהיו בעתם והיא לולוא
 בעתך כלוא בעת הצורך אף לא כדחא הנשאים שאין לק לא יהיו כחפץ ללק חסד החמהות
 אף יהיו בעתם ללק חסד המושכלות וחזו נתן הארץ חת יבולה המושכלות וחזו תהלה במתי
 חמת ולא במתת שקר ואת היחך חומו ונתנו גשמים בעתם והלא חר'ל מפתחות המטר
 ומקרו לחלקו דכתי' חיו אהי ישראל חסר עמדתו לפעו חס יהיק השעם האה טל ומטר פ
 חס לפי דבה יודע לך כי איהו הוא שפע השם יא למשפלים פ משן איהו הוא צורת השכל
 בספירת הא' לאף וצורת השכל הוא גלגל השיש הנה כי המטר והטל הוא מושכל ואח'ל
 טל שעתיד הנה לחיות בו מתים דהינו שכלם לפעל ועל זה כתי' והשג לבם חס חת בצער
 ובצער ישג את זרע פ הזרע הם מעשים טופס שנחא זרעו לבם לצדקה קצרו לפי חסד
 כלוא שהחמר ישג לשכל והשכל לחמר ויהיק שלם ביניהם ועל זה נחא ונתנו שלם בחף ואין
 ואכבהם ואין מחהר ורדפתים חת חויעכם חמשה מחה ומחא מכם דבבך ירדופו החויר

פנה " לא ידע חנוט ערכה ומדותה ולא תמלא בחן החיים כלום חפ' המלחמה עקם
 לחיים לא יוכלו להטיף מקותה וחכמה עם ל' חיותותו הם עם כמעטן הטעם הכתוב
 בפסוק והיו לך ימי שבע שבתות קטנים תצע וארכשם שנה יש הנה ל' פעמים שבע
 שהם כ"ח ותצע וארכשם זה ע"כ עשן היובל תכלה החכמה וההשגחה שיוכל אחד
 להטיף בעולם הזה כמו שארז"ל כבוד של מקדש היה של שבע של ימות המשיח של שבע
 שנים למען על השמינית אבל לעולם הבא שלא יהיה עם מקדש החומר יהיה של עשר שהן
 הרבולות שנים על עשור ועל צדק וע' כי שמתע' י' בפעולת שבעת בעולם הזה ולפי כתיב
 בזו הפסוק בהר קיט ט באת כל המלכות בקיט עתפו ולמה פרט ומה הנה וירבד י' א' משה
 בהר קיט משה שבזאת המבוק מן השמים ומן היובל היא מלכת גדלה שמורה כוונה גדולה
 והנה גדולה לש פרט ומה בקיט וצוה ומה שדך לא תזרע וכדמק לא תזמור כלום בעתה
 בשפע שהיא המושכל לא תבט לדרכי החמר כלל ואפי' הספחים מעשע העולם מן השם
 הקדמונות בעת הרת הזהה כלום בעת שהיה הולך אחר עשע העולם והיו מותרין לפעך
 בעשך עכשו שהם דומים לפימים א' תפרס ולא תלך אחריהם ט זאת השנה כלה היא לשם
 שנה אטבתה החן שבת ל' ולבהמק ולחיה חסר בארצך וע' כלום העתם לחותם שהולגם
 אחרי הנפש הנקמית שחפם לקנות מעשע העולם ולפי כתי' והעברת אופר תרועה בחדש
 השפס בעשור לחוש בעת הערת השכל שחוד מתעבר מתקומתו כלום בעת שחוד חוזר
 בתשובה וקם מתקומתו תעבר זה השופר שיעיך ויערבב הטטן והוא היצר שלא ישלט בך
 מעתה וקרחים דור בחן שיהיה החמר חפשי והחוח תשוב א' האים חסר נהנה יובל ט'
 שזה הדבור חפן מולגם עכשו לפי השם והוא בלוי בדחוף כלום שיבלה חמרו וירעעו עו
 לחן ולפי עתה התורה ביום חמישי לחתם מלחן מערב שהיא בתלה שמטה שמישרת
 והיא השנה שמינית ולפי כתי' ושבקם חיש א' אחזתו וחיש א' משפחתו תשובו כלום שישוב
 השכל לטוב וילך אחיו והחמר לטוב שיהנה ממנו לקיומו בלבד וטעם הקונקיה
 שלא יונה חיש חת רשעו זה מבואר ונלה מתד שהוא לקיום העולם
 ולפי כתי' ויראת מאיך חט י' שבראו שלא תשחת על ירך ולפי כתי' ופ' החמרו מרה
 נחל בשנה השבעית קן לא נזרע כלום חס לא נשדל חנה החמר במה עזון לפי כתי'
 וצוית חת ברכת לבם בשנה השש' כלום ט מלח כרכם יהיה נעשית על יד בזכות השכל
 שהוצאתו לפעל ושלאלתו זהו שכל משפל ומשכל והחן לא תמכר לצמיתות ס' על
 החן זהו החן מעשכל כמו לנה החמנית לחיות בטוב י' בחן חיים כלום לא תמכר

לדעת מהו חמונה. אם היא מוקדמת והופכו על ידי קבה. או אם היא מוקדמת
וחמונה על יח קבה. יש לה לדעת כי החמונה מוקדמת דכה. א חמונה ותיך שנה בדיק
וישר. כשם שהטעם ית' הוא קדמון כך החמונה קדמונית. ועוד יש לבקש אם החמונה
ידיה באמתות או חפי' באמתות. כי דרך חמונה בחרית. דוד לא בחר בודתי אלא באמת יות
ויש לה לדעת מצי' זה כח מלקוח הנפש החמונה נמלאת בודתי מפני שהחמונה היא
אמתית חיה נמלאת אלא בסוף השכל. והינו דכה' וצדקה באמתות יחיה. דהינו בשכל
של. ויש לנו לבקש אם החמונה היא חפי' בדבר שאין להן לטוב. או חינו אלא בדבהם
טבעיים. והחמונה ביה' ויתעבה לו צדקה. הנה בצדקה הנעם שהיא מטעה טבעו שמת
היה שלא יולד וכה' והחמונה ביה' ויש לנו לדעת מאחר שהחמונה היא חפי' בדבר שחיונו טבעו
אם יהיה חפי' בדבהם הנמנעים החמונה כמו חפי' לא שעתה. א"כ חיו החמונה שיהחמונה
אדם שהטעם יכול לברוא אזה חסר טעמו. שזה לא יתכן. ועל זה נחמ' חפי' יחמונה לכל דבר
ולפי שהחמונה היא בדבר המסופק לאדם קדמו קדר זרעם חמונה. כשאדם קורע
משלך זרעונו לחן לחמונה הטעם שיהחמונה. ופי' המלאת טקדמות זההה כדכה' זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסר. שיש לאדם חמונה לשם בעת שיהיה לצדקה לעני שחיונו מפרו או
שאר מלאת שהטעם יסלף לו גמול. ולפי' ככה' להגיד בבקר חסדך וחמונהך כללית. אם יש
לך חמונה ביה' בעולם הזה שדומה לילה. לבוס ימשיך לך הטעם חסדו בעולם הבא שהוא
בקר. עתה זה קדר מועד. א"חז"ל יש לחמונה על זה הפסוק טקדמת עת קדר מועד
כי חרבה היה לו לקראו זמן. כי העת הוא שחיונו מקבל שניו ועל זה חמ' שלמה עת ללדת
חבל הזמן הוא משתנה ולפי' מבכרן שהחיונו וקיימנו והגיענו למצב הזה. ולא לעת הזה.
וזה חמ' למטה וידבר יי' א משה. מלכו שדבר הטעם למטה בשלשק מעטן בדבור באמירה
ובקרהה. בדבור הוא יותר חזק מן האמירה. והאמירה הוא יותר נמוך. חמונה ויקרא
הוא מורה עטן גדול. שויקרא בצמטהו הוא אבנתי. והוא טעם מטטרון שחמונו כשם
רבו. והוא כשהיה הח' לחי' פ רוב הדבהם שמת משה חפי' מטטרון כליו הא. וחמונה
עשרת הדבהם שמת חפי' הטעם. וזה שחמ' משה וחתה לא הודעתה חת חסר תשלח עמי
וחתה חמרה ידעתיך בשם. שכשחמ' לו הנה חנו שולח מלחך לבטח החמונה חבל לא הודע
לו מי יהיה ולפי' חמרו לו הודעת נח חת דרפך שחשצ השנה שלמה וחז חמלח חן בעטן
א"כ כהך חת השנה שלמה לבול העולם ולשפטם בחמרה. ויחמר פע ילכו והעקורת לך ותוכל
להגיהם. ויחמר גיו חס חין פתך הולבם א העולם מזה. למה חמ' חס חין פתך הולבם

שהיה החמר שהיה חייבו של אדם . ואת לפי מלשן הרמב"ם ורדב"ם ממש
 מעתה תב מצה יצעו למעשים . אף זהו פירושו נמצא כלומר מן המצוות למעלה של
 אחר יהיה מצותה יהיו חמשה טיקיו חמש מצות . ובאיובית אחר לעשהם במשכן חמש
 מצה יעלו לרבה יצחק " וכל לו התחלות המורצות מעשן רבני פירות
 ומעשן רבני השלם ולא גלה להם קור רבני השכל יש בו
 טעם טעמים . החר שחן בו השנת מחס כל כך שלמה בתחלת שיוכל להשיג תענוג עולם
 הבא ולפי הכתוב בדבר שיוכלו להשיג נש בתחלת העפדות כמו טעונק אדם להפוך
 שחיונו מפר מעלת התורה הוא לו תלמוד ואליה חוק בנה משג ולומר מחמת קבוב
 ואח"כ הוא לו תלמוד ויכחוק בני אדם . בכל יום חומהם לו רבהם גדולם עד שלמד
 לשמה שיפר למעלה התורה . וזה שאזל לעולם יעקוב חסד בערה חפ' שלם לשמה
 שמתקן שלם לשמה בא לשמה . ומה שכתוב בקלות ואם בזאת למ תשמעו לה והלכ הם
 עמי בקה כלם שמה שחירט לכם שקבלו תורת ותאמרו פ הוא על דרך
 המקרה והוא בלתי הטובה אהיה שמשעם על עומתיכם וקטאתיכם . והלכה עמכם
 בחמת קה כלם שחתיכם בחובה החימה שהתחלתם לבוא עמי וחקיר השגתה מכם
 ואנח עליכם באו הוא במקרה וחות המקרה לא יזון מכם כמו שחיונו זז מקרה השחור
 מן הזפת . ויקרה חתכם אף את שבע על חמאתיכם טבע הוא לשון רבני : ואחר
 התובנות כתב הערפן וצוה שחם יתא אדם ערך פלג על או ערפ על . תייב
 לפדות חותו בממון הכיכב כפרה הזכר כפי שווין והקכה כפי שוויה
 הזכר הוא שזה יותר מן הקכה לעבוד או לתמוד תורה לפי פדיונו גדול . וזהו דבר גדול
 שחם נותן אדם ערך גוף האדם ששם וכן עמי מן הבהמות חם בהמה טהורה היא
 תקיה קרש . ואם טמאה דהך פהון ואם היה רוצה לפדותה לעצמו יוסף עליו חומץ
 מפני שאין אדם מדקדק כל כך כשהוא פודהו לעצמו לפדותו בשווין . אבל חם מכה
 הבהן לחתהם חיינו דהך חומש . ומה שחם לו יחלפנו רע בטוב שחם יבא להחלקה
 טוב ברע . אך הקרם חין לו פהון אף הוא לוי . אך חם יחהם אדם שיצא להרג
 צד וחס עליו חין לו פהון אף מות יומת דלמיתה חזיל " ספר במדב
 קינו . והיה חמונת עהך חסן ישועות חכמת ודעת ירחה יי
 היא חוצרו . חזול חמונת זה קדר זרעם עהך זה סדר מועד . חסן זה קדר
 נשים . ישועות זה קדר נזיקין . חכמת זה קדר קדשים ולעת זה קדר טהרות . יש לפו

הם היקודות טעורמים לן לאעות ודוחים קיטר הטוב והטובל מפיליטס חותי ופיכך
 כתי' כי ספת כהן ישמרו דעת ולא יטו ללכת אחר החטה הזונה והם דרכי החמה
 ועל זה נחא חיש חיש פ תשטיח חשת ומעלה בן מעל כלמ' פ תשטיח חקה החמה
 ומעלה מעל בכל פ חין מעלה לא בקדשים והטובל הוא קדש וסייך כו מעלה
 וטוב חיש חותה טוחל כמותה שהולך אחיה החמהות המטעים חותי ודומים לו עד
 שאורכ שמו תדכ וזקו טחא העיזא מטובכה חיקך שמור פתחי חפר וקייח החטה
 הזונה המטעה האדם ועוטה פה זרע למיעקו ולפי' כתיב וטוב חיש חותה טכבה זרע
 ועלם מעש חישא דקינן מעש הטובל שהיה בעלה הראשון והיה לו טעשה בחונק לא
 ומדעתו טעה ועבר עליו הוא קטנה דקינן חח דענת חרטה שמקנח ללך חחה הטכלהס
 דרכי השם וקנח חת חשת הזונה והיה נטמאה חו לא נטמאה מכנה לרקול יכרו וקיינן
 דכתי' הלא משעתך יי' חטנא וברקנמניך חתקנטי' והפח חיש חת חשתא א הכהן
 כלמ' ללמירי חכם שנקרא כהן מפע שאונות הפך חין להם והח בעשיהות והנון
 במחיות והך באפיות כן תלמיד חכם חין לו חבד בעלם קנח דחכם עהף והיינו חפש
 והוא כהן לא עלען ורבהן יזהירו מן קעברות ועל זה ארזל חס יכרו חקפו יולכחו לפת
 המדרג חס חבן הוא מתפוצץ חס ברזל הוא נמוח שנחא חלח כה דבה כתא נחם יי' ו
 וכפטיט יפוצץ פלע כלמ' בעקו בתרה יזהירו וימשיכו מן קעברות והפח חתק
 עליה היה קרבן הודיו קמח שעהם מלשון פ כמו שעב בנפשו כן הוא לשון שערות
 כן הוא עכשו יכעס חותי ויעשה ממנו קמח והדרג הוא לפי שהיה עשה מעשה בהמג
 שקלכה חחר נפש הבהמית לפי קרבה מאכל בהמה ולפי' אמר לו לא יבוק עלו שמן
 ולא יהן עליו לבונה ולא חח עליה פ על יצר הרע שלא יעח בו שום לתלחית ורכנכה
 ולא יהח טס הח עמו הלבונה שנובן הח מפע שהח מנחת קטנות שמקנח ללך חחר
 דרכי השם ולקח הכהן מעם קדשים היא התרה שנקראת מעם דנה הויכל צמח
 לבו למעם בכלי חמא ולא בכלי מתכות שצדק שיכעע לבו עד לעפר כדכתי' למיו נער ובר
 קבשם חחר בקרקע המטבן והיינו החמר שהח מטבן לפש ונהן עליו מעסתיים
 א כל וחרב ופרע חת ראשעמטק שיבזה החמר בכל מיני בזיון איתכפר לו החטן
 ונקראו מי קמהם שהם מהם לעוף שחינו יכול לעעול כרענו והשבע הכהן חרת
 האשק וחא חס לא טכב חיש חותה הנקי ממי המהם יפקה ולא יהיו מהם טכבר
 הורגל בטבעו ללך חחה המושכלת וחיונו קסק לו וחם טטית קס קטים ומהם

מאחר שחמור לו פני ילדו. אם היה קבור מפני שחמור לו היה מלחם ילד לפיך. קירי
שזאת השפעה יהיה שפנה תרחק מפני שהיה מלחך מוכח והוא מלחץ ולזה כקט וסא
חס חין פניך הולכים על שפנה עלמה הקמכה ליו והוא מטטרין. והאם האידב
את הדבר הזה חסר דברת חשקה וצ' כלל חנה לך יהשת בטל הקרוב לבנה שמי
סזכ רבו. ומשק העיב חיה סוא פ חס לראות עצם כבודך. וחמור הרחט נח את
כבודך. וחמ' לו קטס חט חעפר כל טוב על פניך. כל השנה עשרת קפירות ומטכן
תדע לתי חחוק וחרחס חפ' לתי שחיונו הנין מה שלח השני נכוח לפיך אבל לא תוכל
לראות את פני מה שאתה סוא להשיג עצם טל. פ' לא ירחט חחדם וחי כלנה חפילן
המלחפס טהם חיים נלתיים חיונס מטיגים עצמי. חנה מקום חת. הוא הבנות מעלה
ונצבת על הקר. כלנה לתקל השנה טטס יגלה כבנה. וטמתיך נקרת הקר. כלנה בחל
מקר בענין שתוכל לקבול. ושכורת כפי עליך. הוא ענין כבנה יהיה ככך לפיך עדי
עבה טלח תהתכל כמה טלח קובל להשיג. ואם חעבור חו השיג השנה במהלת הבוד
טל שקוח חחוק והוא עשר מעלות שחצלים ממנו ית' אבל פני לא ירחו. חמות עצמי
תוכל להשיג. ויכר הטס באותו ענין ויקרת הקורח בטס יי' ולא פירט מ' הוא. ויעבר יי' על
פטו ויקרא יי' יי'. והוא טטמו בטס רבו עבר על פני משק ויקרא יי' יי'. וזה הייר
מפסיה בן יי' ובין פני טל משק. ואת למה בטו טל משק חיש מעומסים ונמעם לתוק
כשאר שבטים. מפני טלח נטלן קסדרק טלח חס היו נכתפם היו נחיים טחינס כשהם
ורחויים לטול טדרק טל משק ולפי' לא נכתבו כמי טלח היו לט בעים. ומן המטן טלח ה'
המצח בכל הפרסק משן שיעלה לחתום כמו שחמ' טלשים חוחמשים וטמונה וקדומה
להן אם כל המטן כלה במטן גדול ולא בחתום. מפני טעשר קפירות קטס שחיים על
יה טרא לפי' כל חטבונס כלה בעשיות. והינו דכתי' טבטי ית עדות לשכאל. טרהו
חומהם חחומות שיטרא בע מלחם הם לפי' טס טמו עליהם וקרא הקרובע העשילי
טהם עדות לשכאל טהם כשהם טטס זה טל ית הוא ברחט נבקוף כמו העמתי קטמ
למה חמור דוד במחמוהו הללויה מפני טטס יה טעבר טחול טכונעט פ יד על כב
יה יכד הוא ממלכות ומלך דוד " עשית חית רחט בע צטון. קטמ
בכ לקחה בתלן שטרק תחתנו. זהו משל
זונה שמוטעה חרס ללק חחקה וזהו קטמ ברב לקחה כמו כבוב חלקה לקוחה שרודק
והולך חחר קטע העולם והבלו ומטח חיי העולם הבא. בתלן שפתה תחתו. השפתים

ימלוך לעולם ועד. ומה שאם קודם הקוה י"ז מלך. ואח"כ י"ז מלך שהיה היה לפי ש
 שאין אדם יכול להשיג היה מחשיר הוא חמר א"ל מותר הקוה שהיה עבשו ולפי חמר
 קוה לונה בית דהיינו החמר שלו שהיה בית לשכל וכוונה בלא מדוע שהולך אחרי ימיו
 ועלותו בלא שמתעלה בדרכי החמר ט החמר בלא הזכרת הערה והמסת סנקר או
 משפטים. ברעקו יעבוד חנם בלא שכל הסתדלות עבודת ופרחו אינו אלא כעק
 שהיה רעהו חפץ בו וזהו חנם הם דרכי החמר כדכתי' זכרנו את הדגה אשר נחל
 במנהם חנם. והלא תבן לא היו נותנים להם בחנם כדכתי' תבן חין נתן לעבדך. א"ל
 חנם מן העששים. ולפי' א"ל דגה ולא דבר אחר כי דג לשון רבוי כמו שבעה וכעל
 שבעה ח"ו"ל שהיה רבוי מפני שהיה עולה השטה שהיה משן שלם בלא שהיה אוכלים מה
 שהיה חפלים ברבוי בלא שום פחד וענש אבל עבשו סנתק ל"ו התרה יש לנו ענש שאכלנו
 דבנם הקוהים. ועל זה אמרו במקסת שבת ט ענש שבת הוא כדכתי' של תרהן א'
 ודגים וראשי טומים בלא בשבת שיש לו נפש יתרה והוא שכל יתר הענש שירכך החמר
 במה התרהן. והחמר הוא הדג כדכתי' זכרנו את הדגה. וראשי טומים בלא שישום
 ארחותיו כמו שא"ל כל הטם ארחותיו זוכה ורואה פני שפנה שנחא וטם דרך ארחותו
 ביטע אים א תקה וטם א"ל וטם לשון סימה. ומה שזוכר קטומים הוא לשון קטיו"ת
 החמר. אכטיותים לשון בטח בלא קטיות החמר היו מקשים לבטח בלא פחד ענש
 נחנה כמו לבטח דמגדמנין לרואהן. ואת הבצלים בלא היינו עומדים בצל ועבשו
 במדבר. ואת השומים בלא השומים שאנו אוכלים עבשו אז היינו אוכלים אותה ברצוננו
 והטם קוהד להם מן והוא שכל והיינו דכתי' דק מ"ח ט"ב בגמטה א רמ"ח שהיה נבלע
 באניהם ולא היו מעצמן כמו שא"ל. ואח"ל ששאו כהוגן אבל הבשר שאו שלם כהוגן
 ולפי' נתן להם בערב אבל במן נחא ובהך וראיתם את כבוד י"ז ואת להם לא יום אחד
 תוכלקן ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרה ימים עד חמשה ימים
 הם ששה זמנים כנגד שש תרעומות שבפרשה זכרנו את הדגה ונחא. עד אשר יצא
 מאפכם מרעבתם שיתחזרו למוטב. ומה שאם מטה העצן ובהך ישקט להם ומצא
 להם. לא שהיה מקתפק ביכולת הכורח. ולא תמ' יהיה להם כל הבשר טבעולם לר
 יקתפק להם כי תחנה הם מבקשים שהם הרבה בהמות הוציאו ממלכים. ודגים יש
 להם שאמרו זכרנו את הדגה שהיה בחנה של מהם היה הולך עמדם ונתן להם דגים
 ואח"ל הטם היד י"ז תקצר שלם אוכל לתת להם בשר שאין להם עבשו. ולפי' נתן

לע טביר הורגל עלך אחר דרכי הקמיר ועבטן הוסיף הקה למכע מקם . ואמר
 הקהן למטה יתן יי' איותך לחלה ולשבועה צדק עמך . אה הוסיף לשון שבועה
 כלום תקח שבועה שתהיה יקיה ירכך נופלת וצדקך צדק . ירכך נופל וצדקך צדק
 הטבל . ומכע טבירך משענת לעוף והעוף הוא מושב לשכל . וצדקך צדק . ויוא משא
 מתרומתו וצד משא שתרצה תהי עלך אחיה דרפ המושכל והחטה היתה מקבלת
 כלום האדם מקבל עליו דכה תלמיד חכם . ואומר חמץ חמץ סבך חטטה תדיר וכתב
 חת האות האה הכהן בספר ומטה א מי המהם . שבויה עון התורה ימחה כל מעשיו הי
 הדעים . והיתה חס נאמחה והורגל בהרגל רע . וכתו זה המהם המתרהם למחם שמת ייה
 נפון . והיתה החטה למה דהינו לשבועה . ואם לא נאמחה החטה . שלא הורגל עלך אחיה
 החמר . וטהורה היו טעבדה מתהבה ונקיה ונזרעה זרע . כלום שיתגדל יותר
 מהוך שלא הורגל בדרכי הקמיר יעורב לו דרכי התורה יותר . זאת תורת הקטנות כלום
 זאת דרך האדם המקנה עלך אחיה דרכי התורה ואז וקה החיט מעוון . והחטה
 ההיא תשא חת עונה . כי בעת שימות וילך לדרך השכל יהיה עקי והעוף לבד
 ייר למטה וישא עונה דהיינו טבעה מן היסודות והשכל יעלה למעלה עקי א האהם
 חסר ענה . ולפי הנזיר היה חסור להטמח למתים שפון שהובדל מדרפ העולם
 והוא היין שרוב שמחת העולם ביין דכתי' ויין ישמח לבב חנוס . חינו
 ראוי להטמח למתים בדרכי הקמיר כי העונות הם המטמחים . ועל זה נקרא הנזיר
 קדוש כי קדוש הוא לשון הכדל . ובעת טהרתו היה טורף כל השער בחט לפי שהא
 שהשעבות הם טפלים לבשר נמו שהחמר טפל לשכל לפי שורפן ואחר זה ההכדל

הגדול בדרך חת ישראל ואם זה תבדכו חת בני ישראל אמור להם יברכך יי' שחזקם
 ראויים לברכה ולגדולה " **בהעליתך חת הנרות** " ה'י כונה בית כלל
 צדק ועליותו כלל משפט ברעהו יעבור
 חנם ופועלו לת יתן לו . זאת המלה נשתמשו בה הנבאים שהיא בחטבון ח'יה
 ט השנת השם לעי שעובר בלא הדחה הנאמרים בזה הפסוק . ועוד כי ההוי נאלץ
 ב' פעם נאלץ לעוף בעת שיבואו עליו חלמים ויש בזה ההוי הוית הגעל והרגשתו
 וישותו . תמלא הוי בהפקד ממנו ולזה חין לו געל ולח הרגשה ולח ישות . ותמלא
 הוי בעולם הבא בהפקד נפשו . וזה יש לו ישות אבל חין לו געל והרגשה . ומק שתפ'א
 בזה הלשון מפע שההויה ב' פעם היה והוא ויהיה . וזהו יי' מלך יי' מלך יי'

ימלך

שקולך אחת התאוות עד שיוהדו חותך לשאול כמו כוח הבקמה . נשפיה נשפי חס כלל
 החקבה שכלית שחרם מקנהו ללך אחיה דומה לחס ט החס חס ויבט ויש בו גחלת
 ושלחבת עולה למעלה בקלות והגחלת יורדת למטה וחיות החוס הדבק שיעשהו גחלת
 וחיונו מעתה עד שישרפו ויכלהו . כך החרם מע שילך אחיה המוטכלת שיעלה שלהבת
 למעלה צהר שישרוף גופו מן התאוות . ומע גרם זה החקבה מפע שהיה שלהבת יה
 שגמרת ויורדת מלת השם והיו דברי ויקרא משה להושיע בן נון יהושע . ואחכזל
 יה יושעך מלעת המרגלים . יש להמוק בזה שמקודם לבן מלעט שהיה שמו יהושע
 דברי ויאמר משה א יהושע בחר לבו אנשים . ועוד שמכאן מופח שהיה משה מפר
 בהם שקיו נשעים . אך הייך בחרם . ועוד כשהתפלל על יהושע הייך לא התפלל על
 כלם . לא זהו פירושו ויקרא משה א להושיע בן נון יהושע שהיה שמו יהושע מקומו
 . ועכשו קראו בשם שמות על פי הדרך ואם לו יה יושעך . לא היה תפלה לא חס לו מן
 ההן הוא שפתי חס המרגלים ישתפו מבמות שהם עכשו חתה חייך משתנה שחין חתה
 ראוי להשתנות ששם יה עלך שהוא כמו השלהבת דלוקה ט הגחלת בלתי השלהבת
 עמו עמיא . אבל השלהבת חיה נכפית כל כך בקלות אכ בטבעו ובחוזק הוא טלח
 תשתנה . ואחזל יהושע שמו ט נון הם טע צונן ואם טע יוכלות והוא קוד ימים שרחה
 פרעה דברי חת אשר האים עוטה הרחה חת פרעה . נקוד ימים ים ים והם טע ימים
 ט היצרים נרחים ימים כמו שאזל לענן לוייתן ירדן יאלח ממערת פניחה ואלח
 למה טל טכריה ומימה טל טכריה לפ הגדול ומתגלגל ויורד לערך פיו טל לוייתן כמו
 שכתבת למעלה בענן לוייתן . הנה כי הים הוא קטל . וזה שאזל להושיע בן נון שמו
 והשע נונן הם טע ימים וזה שאם הנביא לפע טמט ינון שמו . כי השע ימים טל
 משית הם כלם משתלשלים חחר עשר הפירות ומשם נחלל שמו טל משית . וזה היוד
 היה לפע טמט ויהיה עולמית שחין לו רחשית נחין לו חחרת . וזהו קוד כל שהות נון והיא
 מדת ההסתפקות ועל זה נחמ וכלי כלו רעים . מע שהות רועה להוביף וחיונו מבפית
 ולו ההסתפקות והוא עובר לקצן הזן חות הקבץ שהות מקבץ רעים הוא ועל זה חמ
 שלמה עה עשר שמור לבטלו לעתו . והוא טלח התפלל על כלב . ואם לא בן שתחמר
 שהיה בענן תפלה . אך כלב היה חקיר ממנו טלח הוצרך לתפלה ואעפ שכלב לא
 היה לו שם יה היה בו מן חחרת כדברי ועבה כלב ואלה שהיה כלב . וזה היוד
 כוח חחרת שכל יתר כמו שאזל בשבת שיש לו לחדם נפש יתרה וזהו שכל יתר מתק

והם טלו טלח היה להם ומה טעמן להם טלו א תקרה טלו אט טלו טלון טלון נתן
 להם טיערב לחמר ויהיה טלח ונתן להם כדרך יום כה וכדרך יום סה כלח נתן להם
 כדרכם כלח טלח טלח טלח ורזל חמרן מהלך חדם בזמן עשר פכאות טלח
 עשה מעל שמכאן ומכאן הוא כדרך יום כה עשה מעל טלח חמט פכאות
טלח טלח טלח שימע בחותם על לבך פחות על זרועך כי עזר
 כמות חתכה קטה כשחול קטנה רטפיה רטפי חט
 טלח טלח כשהזכיר טע חותמות חמד בלב טלח מוטב הטכל הטופע מן המור
 והטע בזמנו והוא כל מען לצבורה מפע טלח חדם הוא מחלה לשע עעעם טכל
 החנוטי וטכל עיוני בטכל החנוטי הוא חטר בו יבחר החדם פן טוב לרע ורצוני לקרא
 חכמה וזהו כח המדמה טכחן יבחר לו החדם כל פעולות מלאכותיות ויש לו כח
 חר לבחור לו החדם תקון מדות כבוד חכם וטלח לבדו וטלח לזכות וזה הטכל לבדו
 חטו וחמו פועל טוב בן צבן פועל רע כי בפעלה חת חן בו מעטה טוב ורע ט כלח
 יכבד חבו חן בו פעלה כי טלח יעשה חדם טוב אינו נקרא רע אט בפעל הרעות
 וזה הטכל חדם טלח העווע בזמן חכל הטכל העווע חדם לו במעלה פ ההקדמים
 הם קודם בזמן כמו שתחמר פלוט קודם בזמן לפלוט קודם לפוע
 חטפ חטפ חטפ קודם לו בזמן כמו טבע חטפ חטפ מארבע יסודות ומנפס הקומקת
 הוא קודם לפועל חטפ לו או הדברים ונפ יט לו נפס המטכלת וחדם צריך
 לפועל חדם קודם במעלה כמו שתחמר פלוט חכם יותר מפלוט חטפ חטפ חטפ חטפ
 לו בזמן קודם במעלה טחובן יוטב קמור למלך וחטו שמעון לח חטפ חטפ חטפ חטפ
 בזמן ובמעלה קודם בעלה טזה עלול מזה וכלח זמן כמו טקטמט טלח עלה לחור
 חטפ חטפ חטפ חטפ טטעקס טלח חטפ יחד וטכל העווע הוא תקון לפס לחור לחדועה
 וקינו דכתי חטפ וילדיה תהיה לחדועה כלח עם הטעניה תהיה לחדועה והוא יבחר
 בנפו החמר לבך וזהו בחותם על לבך הוא טכל העווע בחותם על זרועך זה
 טכל החנוטי טפועל במורגשות ומפע טכל העווע קודם במעלה הוא מלחדים
 חטפ טכל החנוטי קודם לו בזמן כי עזה כמות חתכה דמה חתכה למות טלח
 יוכל החדם לבחור לחבת חטפ על שימעת החוותו חכל חטפ חטפ לחיות החוותו הוא
 כבת הטענה ולא יעלה לחבת חטפ והיינו דכתי ולא תעלה במעלות על מצבתי חטפ
 לח תעלה ערותך עליו והוא ערות החוות קטה כשחול קטנה טקטמט חטפ חטפ חטפ

טלח

בהג' לך קרע בעשן לגרטה ג'א על כן דכתי' וירע הדבר מלך בעיני אנדרקס
 על חודות' ולא על חודות קרע נטרה לך נכונות להזכיר מתחנות העולם ורוח
 נמוכה כדכתי' ואנפ' עפר ואפר וכל שיש לו שלש מדות רעות מהלמיהו סל בלעם
 עין קרע שנשכר בעבור לקלל ישראל ונפש חמה בנשים כמו שא"ל בלעם
 בועל חתנו היה ורוח גבוהה דכתי' אם יתן לי בלך מלך ביתי כקפ' וזהב נחם
 שומע חמה ג' וכמו כן מצפנו בקרח שלח היה לו מדת הקסות סתקנא למי
 ונמרד מן העולם ועל זה חז"ל הקנאה והתחנה והכבוד מולתין את האדם מן
 העולם ולפי' חמ' משה ג' הפן ג' מעתה שתי רחוי להיות הטובתך עליהם כי
 מה שהם מתקנים לא חמור אחד מהם נשאתי לא הזקתי אותם לא באמרם ולא
 בפשם שהיא מחוחרת וקראתי יחידה ונח' בהם קורו נח מעל אלה הרשעים
 האק' כי הם חסודים בניגעה וא' תגנו בגל אשר להם כי חקור להנוד בהם פן יבטו
 בגל חטותם כי המחוכר לפומא טמא כמיהו וירדו חיים שחולה ליהפ' בפגרת
 בלעם נדב בעשן בקיעת הארץ ועכשו חע רצה לחזור לפרטת ציצת שהנתי
 ולא פירשתי בפלגת שלח לך למה נבמכה למתת קרח ^{מי שא"ל}
 מעת ציצת הוא דומה לקרח שלשופ יתקנא לכל דבר מאחר שא"ל כי מצות ציצת
 שקולה כנגד כל המצות שהוא מעשן תצ"ו עם ה' חומים וא' קשה וציצת חייב אדם
 להתעטף בה משום שנח' ויחמר אל האיש לבוש הבהם כההן קומצא לפושיה מעה
 ולפי שזקד החכמה אשר זה עניבות סובב מכבוד ועקרות לבושו של הקב"ה טוחמ'
 הוד וקדר לבשת ונתי' והלבית בדרכיו נצטוינו נעטיפת ציצת שיש בו לב' חומים ונ'
 בו וזכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם שהחכמה המעוטרת מתה"ו מצות שקן
 חבנם יקרות ובה לב' עניבות וכל עניב ונעב מתחלק טוב ורע מצות עשה ומצות לא
 הנדמים בזכור ושמור והם קד' עניבות וכל אחד נכללת בעשר עניבות הה תצ"ו
 הזנא מהם כ"ז אותיות נשארן תה"ו ולבך חמ' וזכרתם את כל מצות יי' ולשון הבהם
 הוא נמו בד בדד יהיה שהוא משקל כלומר הלבוש עם העצם משקל אחד ודבר
 אחד וזה שא"ל למה נשתנה תכלת מכל הצבעים מפע' שהתכלת דומה לים וים דומה
 לקיע ורקיע דומה לבקח הכבוד ותכלת לשון תכלית שכמו שהתכלת תכלית כל
 הצבעים כשארם רוחה שחר צבעים מרחוק נראה לו תכלת כך זאת המצוה לודעים
 כוונתה ומקיימים אותה היא תכלית כל המצות וציצת הוא לשון הבטח כמו מלחמ'

מנחת פעלת הנעל שחינו עוסק במלחמה נוטה אחר השכל וצמולתי סבת מחזור
למחשבות הצפונות הולבת לה ואמרו ט בצעמים מחזיקה כי הצמנים הם דבר
שהשמה נהנה בהם ולא העוף כלום שיעשה כרצם שיתפסו השכל ולא ישחוקו וילך
תחה החמר לגמה " ויקח קרח קופ דבר הכל ששמע את האים ירח וארת
מצותו שמור כי זה כל האדם קופ הוא אחר תחתיו וכן הוא
אוח ויהי ראשיהו מבער ותחתיה ישגא מאד ותחתיה תיוב לא היה כי אם תחתיה
העושר ותחתיה העול הוא העולם הבא והוא הוא אחר תחתיה וכן חז"ל כפך טוב כלך
טוב וכן אמר החכם החולה לא יוכל לעמוד באמונתו עד שיראה תחתיה והוא שיתזרו
היקודות להשגתם כי קחול חינו בא לא ביהדות היקודות זו על זו יתר מדתי בהשואתם
הנחיות בא לא תוכל לשבחן עד שהיה קופו כלום שיקום וילך בחוץ על משענתו וא
והיינו דבר אם יקום וייהלך בחוץ על משענתו שהיה חלחין מהחילין בבהמות ואחר
כך חזרה לאלים ומתם בחול טע ולפי אם דבר הנשמע והוא תבלת כוונת התורה
שנאמר בה נעשה ונשמע הוא כל וזה הוא מדת ההסתפקות שמי שחין לו מדרת
ההסתפקות עובר על רוב עבירות שכתרה שיבוא לה דעקה כמו שחז"ל כל הנוטל
פרוטה מן העט באו חטול נפשו לדבר בן ארקות כל בארע דלע את נפא בעלן
יקח וכן היה החמור שחינו שמח בחלקו ומתאוה אל חברו ועל לא תנחף שנוטל
מחברו וליה גזל ועל זה אם החכם אם בקטת במספיק המעט יספיק לך ואם
בקטת יותר מדתי אל כפוקך כל העול לא יספיק לך וכזה נשתבחן החכמות במדת
ההסתפקות והינו דאם בכל מכל וכל בחברתם נחם ויז) בדרך את חבבם בכל ילח
נחם ואוכל מכל די ספוקי ביעקב נחם וכל אשר נתן לו עשר אעשרנו לך יש הנה
ציוו והם כמשן יחל והינו דבר ויחל משא כי העל עשו ברכוי זהב כלדבר וככל
הרביית לה וזהב עשו לבעל שהיה להם יותר מההסתפקות ולפי משא התפלל שיעש
בזכות ויחל שהוא הסתפקות חברה זרח ויעקב חבל בזה הפסוק דבר וככל
זהב הוא העשן חע עתה להם השכל שהוא לכן בלע מום ככסף והם החזירו חזרה
למקב כי העשן דומה לאדמימות הזהב בדבר ואם יתחמו כעלע כדבר יהיו ועלמה
חמרו כל מי שיש בו משלש מדות טובות הלל הוא מתלמדיהו של חברה חפפו עין
טובה דבר ציה אם מחוט ועד שרוך נעל והוא מדת ההסתפקות ונפס טפלה ו
והיא בחוק שפלה כמו חברה דבר הנה נח ידעתי כי חטה יפת מראה את ועוד

מטוס לועג לרע חרף עושהו . והמת הוא מן המצות כדכתיב . **אִם הָיוּ**
הטומאת חיונה בזה אלא מצד העונות . ומה שמטמאים בן צדיקים פן ראעים . מטוס
דלת צהרה . ולפי' לטקר זאת הטומאה היה צריך לטרוו באפר הפרה מפני שעונותיו א'
טקווא טומאת המת היתה טומאת השמה ואכזרה . והנשמה היא נקבה כדכתיב נפח
פ תחטא . והחטא הוא בפסג לש טקרתה על יד נקבה . ולמה באפר פרה ולא לבהמה'
אחרת . מפני שזכרו של תרם הוא פרה ורבה תהר בעונות חס לא יטקר בתשובה לפ'
ימיתנו ויטקרונו . וארומה . טקעון טקרוח ארומה טמא ואם יאדמוו בתולע כצמר
יהיו . מפני טקווא בת מחמוס היצר והחמוס הוא מן הדם . תמימה טקרוח להרמים
השכל שיחזור בתשובה ויסוב לטבעו כדכתיב תמים תהיה עם יי' אהיך כל ימיך . ואין
לך דבר שמחקר אחרם כמו העונות . אסר חין בה מוס . א תקה מוס אט מחומה
אלא יטאר בו בעת תשובה טוס טומאה בלבו שלא יהא בעל מוס . אסר לא עלה עליה על
סזה פורק עול שמים מעלנו בעשות העפרות . ועלה עול הגעט הקסוק עכשו יפרוק אותה
עול מעלנו ויטוס עלנו עול שמים . והיה טוחט הפרה שחרם ימית תאוותנו ויטקטם שלא
ילך אחיהן עד שיעשה עצמו כמו אפר כמו טמא אברהם ואנכי עפר ואפר . וזו היא
סבת העובק בסרפתה שהוא טמא . להודע פ חין עיקר הטקרה האפר טהה העוקר
בה טמא אט עיקר הטקרה היא התשובה . וזאת היתה סבת הטומאה טקיתה מטמאין
יותר משאר סרפת הקזבים . ומפני זאת הסבה טמא מת היה מטמא אפי' באהל דכתיב
אדם פ ימות באהל . והיה טמא אפי' חויר קבית . וזהו שא"ל ט קורות הצפת מעוהים
על האדם בשעת מותו כדכתיב כי חבן מקיר המעק וכפוס מעץ יענה . ואלו הם כותלים
היקורות טהם מחוזה לחרם ומונעים אותו מלפעול הטובות והחוייר שהוא טמא אהין
קן העפרות טחרם עושה בהבל פיו והוא לשון הרע שאינו אט חויר ולפי' צוהה תרוק שלא
להתעדר ואלא לקרוח על מת . שאין לו . לחרם להצטער על מיתת הגעט לקרוח עליו ול
להצטער בדרכ הטם אט להצטער על העפרות שמטמאין אותו ויחזור בתשובה כי אוקן
דכפ האמונה שמצטערים ומתבלים באבוד הבל העולם . אבל היהודי יש לו להתבל על
מעשי יהו . וזהו מה שאמרו השורט על עשען אחר כשן אבוד מעטן הוא פטור טמא
על מת . ולא על דבר אחר . א"כ זהו הכוונה כמו שחמרונו " קח ארת המטה
נע' יש לתמוך למה אמר הנה ודברתם א הקלע . מפני טקווא חומהם
כי טבע המטה עושה נשים לפי צוק להם עכשו בדבור . וזאת המטה למה היה צריך

החיפס' שהתכבד בתכלת שדומה לבקח הכבוד וחתה לבט מלבוש השם והחמטק
 קשה כנר ידעת כי הק' מורה השכל כמו שחא עדות ביהוקף שמו' ואח"כ באגבה
 ולמדו ע' לשון' ולפי נצטוק זאת המורה בבגד שהיא מלבוש' שמתק צופו בעוד נשמת
 בגופו ישיג ויעלה למדינה עליונה' ובארבע נפשות מצותה שהן ל' סודות הצפ' שהורח
 הכקות של חדם שיהר עליו כלוא' שיעין בדרכי השם תהר' ולא ילך חחה הקמחות
 וזה שהורח כלחים בציצת כי כלחים הוא תערוכת' שלא ילבש חדם תערוכת' והוא תערוכת
 הצפ' עכשו טעוקה במצות ציצת חיכו מתפחד שילך חחה תערוכת' חחמר ולפי' הורח
 בו כלחים' ומה שחמרו ורתיקם חותו פרט לבקות לילה' שמי שהולך חחה דרכי החמר
 שדומה לילה לא יוכל להצ' במצות ציצת' פרה חדומה כל זה נבית סח'
 בחכמה חמרת חכמה' והיא חוקה
 החכמה היא תלויה בכל והם נ' שעה פנה והיא הקתמקות וזה הוא הכבוד ית' כדעת'
 זה שמי לעלם' כי לשם היא החכמה כלומר בכל השגת' בשעה פנה נבית לבוח תכלת'
 יהשת הא' ולא יכולת להשיג' וזאת החכמה היא חכמת חחרות' והיא האלת השכל
 לפעל' פ' החכמה תמצונה בג' פעם. תמצא חכמה קדומה' והיא תלויה בשכל החנושי'
 להפ' בין טוב לרע' ותמצא חכמה חחרות' והיא השגת המטמחית ולפי' חח נבית
 כי הנביון תמצא נפט ורוח' תמצא נביון שחדם דעה לעשות חדם חס ימלאנו
 חקובו מתנה חחה שגא' ותמצא נביון רוח' חס ישמור בחמונת' ותמצא נביון
 החכמה' וזהו שחח חמרת חכמה' והיא חוקה ממע' ור"ל חמרו זו פרה חדומה
 שלא היה יכול שלמה לבוח לבוס תכלת כוונתה' ולפי' שפירא מכאן שלא השיג' חפי'
 הפ' לא יתגלל למבוח בדקדוקיה כנה שהי' ר"ל נתנו בה סבה שחמרו תבין פרה
 ותקנח בוחת בנה' והיא העגל' דע והבין' כי טהרת הפרה היתה בטמח מת' וישלך
 לדעת למה הוא טמח הנוגע במת מפע טמח עונותיו' כי העונות מטמחים הנפש
 הנקיה ולזהר שלא ילך חחה החמר בהכל העולם המטמחים הנפש' כנה שחח יגע
 יגע כזה חדם שהלך חחה הבל העולם שיטמח' והינו ר"ל שהזהקים חפי' במי'
 במיתתם חין מטמחים שהי' משה מת' ונתעסק בו השם ולא נטמח' והיינו דחמרו
 שהזהקים חפי' במיתתם קרוחין חיים' והרשעים חפי' בחייהם קרוחוס מתים ח"ו
 כי חקן של עם הארץ טמח' ומה שזנו ז"ל שמבטלים תלמוד תורה להארת חמרת
 של מצוקה שחם חדם' לא יהיה זהו לכבוד הצ"ח המת' ה"ה מבזה מעשי השם ודרכו

קבוע לדבור. אבל ככל עת שהיה רוצה היה מדבר עמו והיה מדבר עמו חפ' בדבר
 שלח היה מתכוון. אבל בלעם היה צריך לבנין השעה שמדבר עמו כמו שחזל שהיה
 יודע השעה שהיה כועס בה כדכתיב ויודע לעת עליון. וכן העמידה למטה מעלה
 שלח היה מזדעזע ככן בית. אבל בלעם היה מזדעזע. וזה שמשלו משל לטוב
 יודע כמה האצות יש בשלחנו של מלך. וחס דבהם נבזים. כי יותר דבר גדול
 לדע הוצאות אחרות של מלך מדבהם הצהרן לו למלכות מן האצות השלחן. ומה
 שהיה גדול ממטה. הוא זכות החמר כמו השלחן הדומה לחמר והיינו דכתיב ויגל יי
 את עיני בלעם. ונזולת מעלה החמר הצדוקו לאלו הפחיתות ופחיתות המדות שחמה
 עליו שהיה עין יעה ופעם קצרה נרוח צדוקה מפעולתו מלעלות למדרגת מטה. ועוד
 נבואת בלעם הייתה בסבת אומות העולם שלח יחמרו חס היה לו עבא קיינו חזקה
 לעומת. ומדרגתו הייתה למטה משאר העמים שנחמ' חסר מחזק מה יחזק. אבל
 במחזק יי' לא חזק. ועוד שהדבור נא איו צדע דבור שנחמ' ויקר אים א בלעם ואו
 במטה נחמ' ויקרא א מטה. וא תתמק מה שחמ' ויקר יי' א בלעם. כי היו לכבוד יי' א
 שנתעבא חז במדת החמים שלח יכול לקל ישראל. וזהו דכתיב וירח בלעם כי טוב בעיני יי'
 לבדך את ישראל. חמנס ענין הארתון דכתיב וירח הארתון את מלחך יי'. זה לא
 היה הרגש והפחד שנתפ
 לא יתכן. כי המלחמה חנים מושגים בחושים אה בשכל. והארתון חין לה שכל ולפי חמ'
 הארתון מה עשית לך ולא חמרה שדחתה המלחך. וחמרה הקסכן הקבנתי לעשות
 לך בה בלוג ענשו נחנקתו ולא ידעת חונם זה באדם שמתפחד במחשבה בלי רחייק
וענין פתיחת פי הארתון להודיע לבלעם מי שם פה לאדם. ולהודיע לו פה הוא
 צדע מהארתון שהארתון רחוקה המלחך וקוח לא רחוק
 נעמן בה כח הדבה מפע שהיה בעל צבות הרוח שנחמ' מחן יי' לפני להלוך עמכם
 אה עם שהם גדולים ונכבדים מכם. ומה שנתן לו רשות השם וחמר חס לקרות לך
 באו החנשים קום לך אתם. כלומר לעעלהך תלך ואפס את הדבר אשר חזר
 אה אותך תדבר. מיד וילך בלעם עם שה בלך. חמ' שחמ' חפתנו נירצה וירצה לרצע
 ויש אומהם מפע שחבט בלעם בעצמו הארתון לפי ויחר חס אים כי קולק הוא לבנות
 שהרות לבו הדע שדבר הרשקו ללך אה בעבור כוונתו כעס ולפי כנלה לחתנו. ואם
 תהיה למה כתיב ויפתח יי' את פי הארתון. ובפתיחת פי הארתון לא נחמ' ויפתח

כה שלם יעלו שררה בעצמן פמו הקדור שמתה המלך בידן כשרוחים חותם מהמלך
 עושים בווין כך זה ומטה סהרה היה קבור מחחר שלם לו לקח המטה היה קבור
 להכות חותם ומה שלם להם המן הקלע הזה היה דומה שהיה נעקרת מן הקר ולא הייתה
 לבוקה בו שלם היה לבוקה בהר לא היה נב שדרך המים להמלא בהם ומה שפרק
 עכשו עון חקדן ומה יען לא החמתם ב וצמ כה שלם יחמרו קעוש כי מטה וחקדן
 שהיו כשאר מנה מדבר מן הממהם לפי פרקם עונם " **וירח בלק** טוב ש
 הוא יבורך כי נתן מלחמו ללד זה ידוע כי פן טוב לרע **מין חמשים**
 חמשה יש חמשה שיש חמשה כמו שהמלא אדם שאינו עושה טוב לתת ממנו לבדק
 ואינו עושה רע וזה ממעל אבל אינו כן כי התמצע הוא חקרון ותקפת כמו חקום
 והקור והחמצע הוא הפטר שחוקרמן הקור מעט ועיפס בו מן החום אבל מי שאינו
 טוב ורע מין בו תקפת וחקרון איך הטוב הוא הפך הרע והוא טוב ומור והוא הנפל
 בחלופ היה נב טוב נבש ועל כן הלחם שיהן אדם יתנו בכל נפשו כל צדקת עין והוא ח
 יבורך ויתגדל מחת השם בדכה מלוק יוצ חופן דל ועוד יוכל לומר מלוק יוצ חופן
 נפשו שהוא דל בעשן אצל החמר ועל זה נאם א תלחם את לחם רע עין נא תבחו
 למטעמיהו וזאת המדה היה לבלעם שלא היה לו מדה הקהתפקות שהספר עצמו לקל
 אתיטכא בממון והיה עינו רעה בשל חקדם שחמ וירח אתיטכא שוכן לשכטיו ומה
מה טבו זהו יעקב שלם היו מכוושן פתחיהם זה כפז זה ומפע שלם היו לו
 תקון המדות לא היע למרכוב שלימה של נבוחה וזה שאול בקפה ולח קם
 עיף עוד בישאל כמטה בטכא הוא דלח קם אבל בחומות קעולם קם ומאי עקו בלעם
 שבלוזה היה יודע מע מדבר עמו שנאם נחם שומע חמה א והיה יודע מתי מדבר
 שנאם ויודע דעת עליון ומדבר עמו מעוטב שנאם טפל ונלגי עינים ומטה לח היה
 יודע שנאם עמדו ואשמעה מה ידוע יוצ לבם והיה מדבר עמו ומעמד וזה שא
 ודבר יוצ א מטה פעם א פעם הוא שהיה מבחר לו הדברים ולא היה מדבר לו
 בחידות אבל על דרך חמת כלאו היו גרעון לבלעם ופחיתות כי מטה לא היה
 יודע מה מדבר עמו שנאם צחי זו מדות יכופו אבל בכל עת היה מוכן לדבר עם קם
 ומדוקו כפי רצונו אבל בלעם היה מכון ומחשב בדבר שקום חפץ בו מכון נפשו להור
 עליו הרוח חול יקרה יוצ לקרחת ויודע שלם יחול עליו ידבר עמו בעשן שיחשב
 ולא בעשן אחר ומה שלם כי מטה לא היה יודע מתי ידבר עמו שלם היה לו עת

קבוע

שא"ל חור הצדקים מכהה חור החמדות שחור החמה מכהה חור הנר ומר
 שתפט שבעים חור לשון רבוי ע השבע הוא מוקף בשם שהוח היקף שלם ומר
 שחור כחור שבעת הימים חור כולל בין היום ובין הלילה יה לך שבעה מחמה ושבע
 מלבנה ולפי שתכלית המטה ושמה ויום טוב הם שבעת ימים יהיה לו חותמו החור
 למטה שבעת ימים בעבור זה תפט שבעת ימים מדבר לשון מה שהווק לפו וא תתמקפ
 המטל חינו דומה למטל שחור החמה והלבנה יט להם הפסק אבל חור הצדקים
 אין לו הפסק אף כחורם האור זה הבשר אע נצח לשבעת ימי המטה של בע ולא
 יקפיק לו חותמו הכור למטה אבל יכלהו עם שחר הצער כך הצדקים הם בזר
 החור עם שחר חור גדול החור שהטן מזיו השכנה הלא רחוק חרם שנחמד בעיני
 המלך ויהיה גב נחמד בעיני השם ויהנה מהם וזה שא"ל כבוד של מקדש של
 שבע ושל ימות המשיח של שמה ושל עולם הבא של עשר כי לעולם הבא יש
 הרבה מפע שפחד מן החמר ועל זה ח"א למטה לא תוכל לראות את פני כלומר
 אין חרם בעורו בחמר יכול להשיג מפע המקל של חמר ושל ימות המשיח מפע
 רבוי שלום ישיג השגה שמינה וקיינו דכה למנצח על השמיטה וקיינו דכה וגר
 זאב עם כבש שיתרבה השלום ויהיה לבם פנוי לעבוק בתורה ובמושכלות כי עבוק
 התורה מבח לחדם ליה שלום העולם הבא ועל כן כתי בפסוק זה לכן חמור הנענוה
 לו את ביהתי ביהתי שלום כי מפע שפחד קנח לשם שקמית כזב ועצר המצפה
 ועל זה א"ל קבועל חרמית קנחין פוגעין בו כי חייב חרם לקנח
 בדרכי השם שחם ירחק חברו עובר עבירה יופתנו חם יוכל ולפי ח"א למטה

פינחם בן געזר וע' וקמיק ליה לכן חמור כי מחמר שנתפרדו על יה פנחם מן הערות
 רחמים הם לבהת שלום להם לעולם הבא שכלו שלום וכן ח"א חייב המטל ופחד
 שמו עשה שלום במדומיו שברא המלחמה בלתי החמר וזה שלומם שאין להם מונע
 למנעם מן המושכלות ובזה השלום יזכו ישראל לעולם הבא שיקפו מזיו השכנה
 שנקרא שלום שנח' ויקרא לו י"י שלום ועל זה נח' לו הנע נוחן לו את ביהתי שלום
 שיהיו כלם בלב חרד ובשכל חרד חז יגיעו למדרגה עליונה וזה שא"ל גדול השלום
 שעתה בבהת שנח' לכן חמור השע נוחן לו את ביהתי שלום ר' שמעון בן אלפתר
 חור גדול השלום שאין כל מחזיק ברכה עד בלי די אף שלום שנח' י"י יבדך חר
 עמו בשלום כי מן השלום ברכה בזה לעולם כלו מהטת השם ומכרתו פ השפע

י"ז את פי החרץ. אם נפתח החרץ תפיה. והלא טעהם נבראו ערב טנת בין
 השמשות. אם זהו עטן העיקר כי פתיחת פי החרץ נברא היה כח שנברא לפי
 הבהמה שתדבר והיה כח הדבה שיצא לפעל בעת הצורך כי הפה עצמו לא יתכן
 שנברא פה ונפתיח פי החרץ והוא החרץ וזהו הפה שנברא החרץ היה להם לרצון
 להודיעו שנבראת החרץ כמו שהחזל לעטן חילו על חברהם תפנו. אם זה הכח עצמו
 ובעת הצורך הוציאו לפעל בחרטון של בלעם ולפי' הוצרך לה' ויפתח י"ז את פי החרץ
 והאות והכח עם נפיה. אבל בפתיחת פי החרץ לא היה שנוי טבע. שהיה החרץ נפתח
 תמיד מחמת הרעש. אך הקדוש חינו הפתיחה. אם מה שממרו שנברא בין השמשות
 הוא הפתיחה אחר הפתיחה כעין דרך פה. ולפי' לא הוצרך לה' ויפתח י"ז את פי ה'
 החרץ. שלא היה בו שנוי טבע. ולפי' אמר משה נחם ברהיאה יברא י"ז
 יודע היה משה שהפתיחה היתה ברוחה כי לא היה מבקש משה
 לשנות הטבע בעבור כבודו. אם היה מבקש שיברא י"ז הקתימה. וזה חינו אדום
 שדרך פתיחת הפה לכתם. ופתיחת פי החרץ הודיעו פתיחת בלעם כי השיגה מה
 שלא הרעש בלעם. ועוד שחם לעיני חרב ביה כי עתה הרגתך. שהיה הולך להרוג חומה
 גדולה כיטרא בפה. ולחרטון היה צהר חרב. ומה שחם חול נטה מפני קיימה צוויכי
 קיית הורג אותך ואותה החיית כי לא הייתה נעשית שלא הייתה בה דעת "פינחם
 והיה חור הלבה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתם כאור טבעת
 הימים ביום חבום י"ז את שבר עמו ומתן מפת ירפח. זהו מפני שבטעה טברא הבה
 אור הראשון בראו כל כך גדול שהיה מכחו אור החמה והינו דברי' ויחמר אים יהי אור
 ויהי אור. ועטן לא נבראו המתורות עד יום רביעי. אם זה היה אור הקדום ואח"כ שנשתמש
 בו העולם שלשה ימים כשברא אחרת. כן שחר בהיות העולם כח שחין העולם יכולה להשתמש
 באור האור שהיה מזיג העליון ואין אדם יכול לעיין בו הלא תראה קודם שחטא ישראל
 היו מסתכלים באור שחם ומראה כבוד י"ז פאט אוכלת בראש הקר לעט בני ישראל
 וכשחטאו לא יכלו להסתכל אפי' בפע משה. כך האדם המלכות בעוונות חינו יכול
 להשתמש באור אור העליון מה עשה הבה ונצו לכהקים לעתיד לבוא. וזה שח"כ
 נובלות אור הראשון החמה שחם והיה אור הלבה כאור החמה ונצ' להודיע שאור
 יהיה שוק עם אור החמה ח"ע שנחטט כלם מי שזוכה שלא יחטוב לו עטן יקיר
 בעבורו האור שוק כל מיעוט ולפי' צהר שיתרבה אור החמה שלא יכהה אותה וזה שא'

שארז"ל בעת שפגע בך מנוול זה משכחו לכת המדרש אם חבן הוא מתפוצץ ואם נחל
 הוא נמוח שנח' הלא כה דבם כחם נחם י"י וכפטיים יפוצץ קלע ועל זה הרפעי
 תא שלמה לא ידעתם כי מעטים הם חותם שעוסקים בתלמוד ומה שאח' דרך גבר
 בעלמה זה ידוע כי הבית אחד מחותמות ככלם ומורה מקום ידוע ועל זה אמרו בהציון
 החתומה איה לעולם טועה איה לעולם חמת כי הבית מורה מקום והסם חין לומר
 כי המקום הוא אחד מן המקרים והוא מאמר החנה והסם חינו תחת מקרה חס כן
 זה שאח' דרך גבר בעלמה הוא דבר ידוע ועל דרך החמת כי העלמה הוא השכל
 ונחמה חנה כי דרך הגבר בעלמה הוא לא יתכן כי אדרכה העלמה בגבר אלא
 למען דרך י"י ונבוכותנו הנחבאים בדבה שלמה כי הגבר הוא הנוף החסוק ועומד
 בתוך ענן וערפל כשיתגבר על זאת העלמה הקייה והטהורה אז ישיב טבעו הרע
 והמחול ומחזיר חנה להיות כמו צפני שאע"פ שחנה גל כי מחזירה להיות כטבע
 רוח הבמה היורדת למטה לחיך וחנה חוזרת למקומה פ נפש הבמה מן החיך נבחה
 שנח' תח' החיך נפש חיה למיה ולש' אמר דרך גבר בעלמה זהו על דרך המושכל
 ועל דרך הקבלה כי כשחדס יצרו מתגבר עליו ויהיה אחד מארבעה עשר והוא חויל
 בחסיד אז יתגבר על זאת העלמה ואפי' בהפרדה מצמו החסוק עדין תחזור פעם שעה
 ושלושית לשכל שנח' הן כל אה יפעל אל פעמים שלש עם גבר כי מדרכות העולם התחתון
 הם ד' חכס חויל רשע חסיד חכס וחסיד מחמת שהגיע להטוג העלונה והיה חסיד
 ומחם בעולם התחתון ישוב שכלו לפכעו שבחר בו להגוף יכר לאח' לטבעו ועל זה נח' אמר
 החנה וילמה תהיה למדעה והוא יצא בגפו כלמה השכל עם השגרתו ישוב לשם והנוף
 לבד יפסד ואם הוא חויל וכמע לא יהא טח לפשמתו להנצל מן היצור ותהיה מיתתו מיתת
 הכהמה ואם הוא חסיד וחיל תהיה נשמתו מדיך שהיה מוחם בעולם השפל נצלת
 מן היצור וחושבת להינקיים ומצד חולתו שלח הפן דרך החכמה חין נשמתו יכולה
 להפרד מעולם השפל ולהדבק למעלה ואם יהיה חכס ורשע תהיה נשמתו נצלת מן ה'
 היצור מצד חכמתו ומתחזקת בעצמה כקדמותה ומצד רשעותו שהיה מחנה לעצמות
 מעולם חנה יכולה להנצל מן היצור הצלה גמורה ויהיה רוב מעלתה שהיא נפרדת
 מעולם התמורה שהיא מקום כל הנצלים תחת השמים ותהיה מתגלגלת תחת אור
 החמה והחמימות העצום ככלה כדמות החם שורפת שאין לה רעות ולא כח לצאת
 מתחת לרקיע ולעלות לדבק לחור העליון ועל חויל וחסיד שאמרנו שפשו מתגלגלת

הוא משפיע לעולם השלום בלי רוע פעם ~~על~~ עימל גדול בשעה שעושים רצונו ועל
זה חז"ל חז"ל כי השם יושב וזן מקדש רחמים עד פ"ב כ"ט ולפי סתבו במגלת חקת
דבר שלום וחמה שקיימנו למעלה מה שקבלו למטה וחמה חותמו של הק"ה ועל
זה חז"ל פ' פינחס הוא אלהו ולודעי קוד איהו ידעו כי הוא תכלית השלום ויודע
לך כי פנחס בן יצם היה שמה פינחס בן געזר בן אהרן הכהן כי מנפשות גדב
ואכיהווא כולו פינחס פ' געזר נשא חטתו של נדב ולפי' נקרא שמו פינחס כי חק ה'
השם על נפשותם ונהגלגלו וחזרו לשלום העליון ומאחר שפנחס מרק עוונותיו נדב פרו
וכא והגיע לשלום הגדול וזכה וזיכה שזכו ישראל לזה השלום העליון על ידו וחזרו
בתשובה והיינו דברי שלום שלום לרחוק ולקרוב בתחלה לרחוק ואח"כ לקרוב וז"הו
שא"רז"ל מקום טבעת התשובה עומדים צדיקים צומדים אינם עומדים " רחמי ה'

המטות

שלשה המה נפלאו ממנו וארבעה לה ידעתיים דרך
הנשר בשמים דרך נחש על צור דרך חנה בלב ים ודרך גבר בעלמה
הג' תרגם חותם בלשון פלא כלום שידע חותם אבל על יד פלא אבל הרפעש לח ידע
כלל השלשה מורה על יצר הרע כעצם הולך אחיו מצביהו עד לשמים כנבואות
הרוח כמו שא"ל לח בשמים היא לח בגבי הרוח היא ולפי' חמ' דרך הנשר בשמים
דרך נחש על צור פ' יצר הרע נקרא נחש כמו שא"ל חז"ל הוא נחש הוא יצר הרע על
צור פ' יצר מקשה לבו כצור דרך חנה בלב ים פ' יצר הרע עומד במפתחות השל
ומפחו לשה חטנות כמו שא"ל חז"ל מאי דכתי' זכופ מות יכתיש יפיע שמן חוקק פ' יצר הרע
הוא כמין טע זכופים שעומדים במפתחות השל בלוי השלשה חמ' שלמה תמה חמ' חוקק
חדם הגלך חתהו כיון שמחיל צקנים אבל נודע כי כוח העולם האלפי חתהו אבל דרך
גבר בעלמה והוא יצר הטוב לח ידעתיים כלום שיצר הטוב מתגבר על יצר הרע שנקרא
עלם שמה פ' יצר לב האדם רע מנעורו הלח תמצא רק אחד מעל אפ כמו שאמר
שמעון רחיהו בע עלק והם מעטים עשן אחד דרך הנשר בשמים הם כדופים שדומים
כמו פירות הנשאים שהם נופלים אבל לודע סוד כדופים עולם עד לשמים והם עיקרי
החמונה דרך נחש על צור העבירים שהיה היו מתנבאים לשרא ומלחמים להם להחיות
למוטב על שהיה לבם קשה כצור או נוכל לעמר שהוא על בע חברהם שהם צור שמה
קפטוא א צור חברהם דרך חנה בלב ים היא התורה דכתי' בה חרובה מארץ מרה
ורחבה מע ים דרך גבר בעלמה הוא התלמוד שכשלאמדו מתגבר על יצרו וז"ה

ומה טמא דוח כי הוא תכלית הקהילה ובחי זה עטן תמצאו אותה בהצרת מה ומת
הוא טמא בן חרבע אונותו שלם תלבו אם אחר המושכלות שזהו תכלית הקבוצה ואם
תגדלו לרצונו אז תמצאו אותה ולמה את משפעת חתכם שתולת אהבה את נתון לך חול
קטק ממנו ט טאר החלים יש להם רפואה אבל חל הקהבה חין לו רפואה כי אם
בהשלמת רצונו ותאותו כי חל בקבוצת ממשלם רעים או בשפוי חויר או מחמת אהבה וחל
המתכל וחל החויר יש להם רפואה בהשוואת המזג בממשלם הצהרם לו אבל חל
האהבה חין לו רפואה כי הקהבה עוצרת כל החיבה ומעלה החוס הטבע למעלה
לחוף ולא יהיה לה רפואה כי אם בהשלמת הקבוצה כמו שהיא בחורף בעצירת החוס
לפעם מחמת הקהרות אשר בחוף יצא החוס מן הפה או מן היחס בנשילתם ולפי אם
לא יצא החוס המתקבץ מחמת האהבה לא תרפא א"כ יש לבם להקפם עמי טמלים
תאות אהבה וחרפא ולפי מחמת סדאנה תורה חוס האדם המתקמם לאהבת הא
צוק בזה הקדר וכל הטל בגשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם כי מן הדון היא
להרוג כל הנשים אם הם לא רצה לאקור הכל להם שלא יבאו לפשוט ידם באיקור
זה א"ל יצר תנוק ואם תהא שמה דוחה וימין מהקדבת ומפע שקנשים הנשאות טעמו
טעם חטא באיקור נדה שהרגל שני לטובע אבל הקבולות שלא טעמו טעם הרגל באיקור
נדה לא יכשיל לשרא ויוכלו ישראל למונען ולהזקין מאיקור נדות וידעלך שהו נדקין
חופן בקטות שהו מעבהן הנשים לפע קלף הבעלות היו מופקות פנהן מחמת החטא
בקופיה והבעלות שלא היו מופקות פנהן בזה העשן היו מפנהן אותן " קפר חלה
הדברים הם מטרת שלשמה שמים גבוהם קבב לה מצבוה ישראל

זה ידוע לכל בעל שכל כי כל שלמה האמור בשיר השיהם קדם ולפי אם
הנה כלוא מטרת של טם הוא הנה וקנה כמו הקך כי ההא אחרונה של הנה היא חמא
מאות והקך חין להן חבהם באונות והם ג הקק שהם יה כי הטם חין לבכודו חבר ודמיון
והמטיה מורה דבר גדולה ומעלה והיינו דכתי' היושבים על מטות שן וקרואים על ערשותם
כלוא ט למצאות חין לו ערך ולפי אם שמים גבוהם קבב לה כי מלת הנה היא שמים
כלוא כי זה הנה הוא מקבב מעלתו יר' וא תרמה שהפס לשון רפם גבוהם כי כן מלפנו
שאר ט טם נגלו אין האים וזה ידוע לכל בעל שכל ושמים הם חממים טעה בנה
עשר קפירותו ואלו הם גבוה ישראל שבא למעלה ולפי אם בעוג הנה ערסו ערס ברזל
כלוא מעלתו וכוחו מעלת ברזל ודמה אות לבא של מעלה ככ יכול ועל זה אם תשע

היות מתגלגלת בעולם אמת שהיא עלמה שלו כדכתיב פרה למד מדבר באות נשמה אמת
 היות תמיתה מי ישובה ומחזר שריותו נדבק בדוחק כמו שפירשנו למעלה בענין
 היבוס הדין נוטה שיפר לה הנדהם שנחמ' כל נדר וכל שבועת חוקר לענות נפשו
 מורה טהאטה מצטערת נפט בעלה מצטערת ואין חרם חוקר דבר שתינו של
 אבל אם שמע חיתה ולא הפר לה ביום שמעו נדרה היים טקה נהלה קבעל
 ומצער נפטו ונפטה ועל זה אחזל חרבעים יום קודם יצרת הולד בת קול יצא
 מן השמים ואומרת בת פלוט לפלעט הלח תרחה כי עד חרבעים יום חין לו נפט
 והקברזה קודם נתנת הנפט מפע כי גזרת הקודם נפטו ואמת חחר ומפע זיה
 חין לולתמיה על עשות סע חמים שתוזהם להיות אחת כמו שמלכנו כנדב ומנהל
 ועל זה חר דוד קוד יי' לשהין וענין הפרד וקודו כד פירשנו למעלה ומענין הא
 א תתמה שיכול להטח נדר בתו שענין האב הוא כה שלא ימצאו עלה נדהם בעת הנשוא
 והלח תדע שאחזל המקדש חטה על מנת שאין עלה נדהם ונמצאו עלה נדהם קדושין
 בטלים ותדע לך כי בטול הנדר של אב נקרא העם לשון הקרה שמקיר הנדר מעלה
 בעבור בעלה ובטול הנדר הבעל נקרא הפרה שמפר חיותו מעיקרו ולפי מתרגמינו
 אם בטל יבטל יתקון ועל זה אחזל בענין נדהם חטתו של אדם מנה שמחחר
 שהחטה חיה יכולה להפר נדר הבעל ונשאר בנדרו חטתו נעשית "חלה מקוני
 השבעה חתום בנות ירושלים בצבאות חו צבילות השדה חס

תעידו ואם תעוררו את החתנה עד שתתן זאת ההשבעה עושה הנפש השכלית
 לשאר בחותיה שיהפמו עמה כמו הנפש המלמה והמתעורר והצומח והמניע וזה שני
 חס תמלאו את דוד מה תעזו לו שקולת חתנה חט והוא כמו שיתמלאו כמו חס כבא תלוג
 את עמי והיינו דכתיב רבות בנות עשו חיל ואת עלת על בלה בלוג כל בנות הנפש טועלים
 פעולתם כל חחר לפי חילן אבל פעלת השכל עולה מעלתו על כלן וזה בנות ירושלים כי
 השכל נקרא ירושלים כמו שאחזל חין קבה נכנס ביחוסלים שלמעלה עד שיבנה ביר
 המקדש שלמטה ושאר הכחות הם בנות כמו כפהם ואת בנותיה כמו שהכפיהם
 הם טפלים לעיר כך שאר הכחות של הנפש הם טפלים לשכל השכלית כי מלמדה
 תמלא בהרבה פעם תמלא מלמדה חחר חברה ותמלא מלמדה גפנית ומלמדה רוחנית
 ומלמדה מקהית ומציחה טבעית ומקהית היא לפעל במלמדה ולא במלמדה כך לו ה'
 הכחות הן צרפן לפט השכלית להמלאים ולהקפס יחד עמה שידבק במעלה הפלוטה

שוור. והוצרך להכות בקרקלנו בזכיל זכות אנשים. וכשנל שהיה משה ארוך עשר
 בקבלת הפס כלן לשון עשר שכלן שנין או הזכות באחד. ודע שאמרן צדקת
 קדושה חבן שבקא עוב מלק הבטן למדוק על יסגל. ולא אמר הר. שהיה היה משל
 חבל חבן מורה שחפש שהיה בלחו של אנשים לח מנע עצמו להפח עמו חבן
 גדולה כפי כחו וכשהוקר ממנו כח וזכות נלחם עמקם בלחו בחבן גדולה " "
ואתחנן שמור רגלך כאשר תלך א בית האקים קרוב לשמוע מרת הכבילם
 זכח כ חנם יודעים לעשות רע. זו השמירה היא הזקרה כי כל מקום
 שנאמר השמר פן וגו'. חינו אף מצות לא תעשה. ורגלך הוא קנתך כמו ויכרך יי
 אותך לרגל. והמצא שמירה רוחנית כמו כי שפתה כהן ישמרו דעת. שהיא שמירה
 רוחנית. איך השמירה תלויה בשכל והיא שמירה בל שפחה כי לשכל יש לו לשמור
 עצמו מן הקבות הרעות המונעות. ומפני שהרגל קרוב לבדוק מן הרע ולהתקרב אל
 הנאותלו הפס לשון רגל שיתקרב לטובות ויתרחק מן הרעות כשעומד בתפלה לפני
 האקים ולפי תלך דוד כל התורה בלך בהלך שנאמר יי מי יצור בזהלך ונ' הולך רמים
 ופועל ברגל. וחוש הלשון הגדול על כל העשרות תלך הנתב בהלך רכב' לא תלך רגל
 בעמק. ומה אמר צת האקים. הוא השכל כשהוא פתח לא. והיינו דכתיב גב הקלם
 שרחה יעקב חין זה כי אם צת האקים. מאחר שהציע יעקב לעגית לזאת המדרגה
 הקלם שהוא קודת עץ החיים אמר משנה שכל הוא בית האקים שהטרה טפנתו עליו.
 ומי שהוא קרוב לשמוע דבר תורה הוא טוב שלא יצטרך להפח זכתי הכבילם שחנים
 עובקים בתורה ואינם מרגשים בשעה שעושים העשרה מתוך שלא למח וצהפן תייר
 להפח קרבן על טענתם אבל העוסק בתורה ויודע דברים האקוהם נזהר מהם ואם
 יצטרך להפח קרבן שלא יטנה. ועל או שמירת הקבות כתיב ואתחנן א יי בעתה היל
 לאמר יי האקים חמה החלית ונ' דע' לך כי הבונות הטובות שצריך אדם להתקרב
 בהן בעת התפלה הם שלא זכנזן. הם שלא כוונות רעות שצריך להתרחק מהן "
 הטובות הם כשישג אדם צדסו בתפלת מדרך החקד. והכנגד שלא ישג מדרך החיוב
 והשנית שיפן שיש פסוק פד הסם למלאת שאתי. והכנגד הכפירה. והשלשית שידע שא
 הסם לא ימלא שאתי לא ימלא חקר שיתענה לו והכנגד שסבור שאקר יתפנה לו. ובכל
 או הבונות טובות נתכוון משה בתפלתו ששג מדרך החקד שנאמר להרחות את עבדך
 את גדלך. והעבר חינו שוא מצד החיוב לא מדרך החקד. והשנית ידע' שיש פסוק

אמות ארבע וארבע אמות רחבה באמת חיים . טקס יג אמות . ולפי אמר חיים ב
 באמת הטעם שקרא חיים שנחא יא חיים מלחמה . ופלו זה חיי עונ . ישרא כמה הוון תלמי
 פרכי . עקר טורח בר תלמי פרכי ואייתיה . חיה ה"ב קומצ ונקבוק ונחית לצוה"ה
 בעמ . למשלטיה . משכו טעה לחי גקח ולחיי גקח והיינו דכתיב טע רשעים שברת
 א תקח שברת אה שרברת . משק כמה קוי עשר חמין . טקל נרנא פא בר עשר
 חמין נסוור עשר חמין נמחייה בקדכליה וקטליה " **או הדרשות** הכתובים
 בדכ"ה ק"ל . לפעמים היו יטעם קתלמיהם והיו מנחם להם

ההגרות כה איתעוררו משתים ויבהלו בסמנים כדחמהפן . היה ר דורג ומתמנים
 הככור בקט לעוררן היה חומ' ילדק חטה במלחם ששים רבון . חמנס קיו חומהם
 דבהם במשאל חבליה בתיבם דבהם חמתיים טזחת קחטה טילדה ששים רבון זח"ר
 היתה יוכר טילדה למטה שהיה טקול כנגד ששים רבון שהיו ישרא וזה גם כן היה
 מרכוין בעקירת הקר כמו שחא ניימר י"א א מטק א תירא חותי מיכה כיתחן ועונ
 חתי הוון . מפע מה טירא מעונ ולא מקיתון . אה טירא מטק טמח תעמיד לן זכות
 טל חברהם טחא ויבא הפלט ויגד לחברם העבה . ואח' מר זה עונ טפלט מדור
 המכול . חח לו הק"ב א תירא חותי פ בידך נתתי חותי . וכבר ידעת שהחבות טעל
 להם שנחא הפטו א צור חצבתם . וכשיבוא להוהט טכעה עממים חח לא כדדקת
 וכיוטרי לבכך . אה מצד זכות החבות ומטמרו חת השבושה ולמשן הקים חת השבוש
 חטר נטבע לחבותך . עלכן טירא מטק טמח פעמוד לו זכות טל חברהם . וחית המחסבה
 המחסבה חטב עונ חח חומה זו חין להם טו ברבנים טהם ג טרבחות אה בזכות חבותם

אמר חע כבר קדמתו להם בזכות חבותם שהוין חברהם וקהע עקר קהר החוח והופכו
 עליהם . והקומלח טח ונקבו משל לשרא טהם תשי כח כחגבים וחין להם כח אה בלשונם
 טחא כלחוך השור חת ירק השדה . מה שור כחו בלשונן שחוקת העצמים בלשונן חח
 ישרא כחם בלשונם דהיינו בתפלתם עמדה להם זכות חבהם ולא עמדה לעונ דכ
 נהפכה עליו וירדה על צוחרו והקתה חת שיען . ומפע שהיה עונ מלק חכסן מצד
 הטבע ומצד זה הזכות לא היה להם מעמד לפען על כן הוצרך מטק למכור בתפלתו זכות
 חברהם וזכות הטבטים וזכות החבות וזה שהזכיר מטק עשר חמין . כלוא עמדה לו
 זכות . והנרנא טלקח כחח למכות העם בכללו והמטילם לכל המוטס בידו שהיו ברשות
 והוח היה טוק בכלב ודלג עשר טהוצרך לרלג חבול זכות החבות שכבר קדמוהו ולפי חח

צפון הוא יצר הרע שנקרא צפון שנאמר מצפון תפתח הרעה וכה שתהיה רשע עם השכל
ובצמחך הפיתוי וגו' והוא שלא ישוב אדם מדרכו הרעה לא יתן שכלו רח למע השם
ולפי שהיה הוא דבר שאינו גוף להודיע כי הנשמה אחר הפרדה מן הגוף הוא השכל
והוא כמו מלאך שמתדבק לעשת השם ומטיף כפי השגתו ולפי שהיה פעלתו באעל
יה אמצעי כי היה ברפוח וכשיגיע בחוטם אז פועל פעולתו כך הנשמה פיתוהו
ויעלה לשם על יד אמצעי והוא כשישלים יצרו הרע אחרי השכל ולפי השם מן הרע
הקרבנות לא היה נהנה ממנו כי אם היה שנאמר להם שמוך טובים היה עמוק ולא
מפני שהיה טובה שאין לה הרעה מערפת הנפש לא זה היה היה התשובה מעשרת
השכל וזה שאמר עוב כי השינה הוא מנוחת החושים כשאינם פועלים פעולתם אז
היקיפה בזה וזה ענה הוא התעוררות החושים שבהם תלוי יצר הרע כמו שאמר
ענינו ולבא תהי ברקוה דחטאק ענהו ומה שתפס צפון כי הדוחות נמצאו בצפון ודרום
יותר מבמזרח ובמערב כי הרוח הוא נענע החויר בקבר עלות הארץ מן הארץ ובה עליה
הארץ קיבץ ממזרח בזהחית חום השמש עליו וכשישנו השמש במערב יתלחלח אל
מזרח וישוב מים והמים מעתים הדוחות אבל בהעלותה צפון שהוא חמור הרוח
לא יפקק בעבור שאין שם השמש עוצה תמיד ובעבור זה אמר ענה צפון כך התעורר
הצפון גרם שני דברים אם יתעורר הרעה יטא האדם לגמה הרעה והיינו דכתיב
מצפון תפתח הרעה ואם יתעורר הטובה לחזור למוטב שיבוא לעמק להיות רשע אז
ישלים שכלו וזה דכתיב מצפון זהב יאתה על גובה נורא קוד כי בדיות האדם לו
יצר הטוב ולא ילך אחרי יצר הרע זהו צמח חיי העולם הבא שאם לא יהיה לאדם
יצר כלל לא יהיה לו שכר וענש ומה שאמר יאל לשון רפס כי אין כלום שני קיצהם
יאלו בשמנו שיהיו תחת גן אחד והוא יצר הטוב יבא קה לגנו זה השם שישתעשע
עמו וזהו שאמר ענה קב"ה לעשות מחול עם הצדקים לשהוד לבוא כי המחול הוא
דבר קבוצ שאין בו זווית שיעכבו הקבוצ כך השכל כשיצא לפעל אין בו שום עכוב
ופעולתו תהיה ויחכל פה מוציו ולפי חנו מושן השמר לעורר יצרנו אצל המתגרת
העורר שאינו ממתען שנקראת תימן שנאמר גוף מתימן יבוא ופה לעורר זה רוח
צפונית שמה בזה הקלד לעשן פתחת תפלן דכתיב וקשרתם לחות על ירך והיו לטופות
כן עשך מפני כלי הקבורה והעשן הוא קרקור החמא ברמלה אמר בגשון יחיד לעור
יצר הרעולקשו ולחזור אותה למוטב ואחר כך יקח טוק עם השכל והם שני אחים דכתיב

ביד השם שנאמר ואת ירך החזקה והטליות שלח ימצא אחר שיתן שאת שנאמר אשר
 מי א בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך ובבכורותיך ועל און הבוננות עתקנו
 ג ראסונות חכונת שהיא טוא מדרך החקר שנאמר בה גמול חכום טופס זהשעת
 נבונות שיש בפק ביד השם מאחר שהיא גבור להחיות מותם והטליות וקדושר
 השם שלח ימצא אחר שיתן לו שאת שחומר חתה קדוש ומאחר שתמלכו חס המלך
 לו יתן לו שאת היחך יתנה לו העבר ועל זה חס שלמה שמור רגלך כאשר תלך
 א בית האים אמנם עשן התפלגן דבת' בהן והיו לטופת בין עישך ואחור'
 טט לשון שנים בגדשי ופרת לשון שנים באפיהקי זה חכמה צנים
 בדאטונה קדש ל כל כבוד מורה על ראשית החכמה שעה והיה פ יבחק מורה
 על הפירית ביע' להתבונן בעצמת מצהם שלשית שמוע מורה על מקבת החקר
 רענית והיה חס שמוע מורה על גבורת הדן הקטה ואו חכמה הם נשמה לבת'
 וכמוח מעתה שהיא טח הטכל וכל חכמה הם עומהם בבית אחד בזכוע שהיא
 כל הגבורה והוא בית שמשו והיא הוא מורה הטכל ובתפלת היר מבכר להעמ שעה
 לא קיים המצוה אבל בראש שהיא קיום המצוה מבכר על מצות התפלגן ומעמ התפלג
 ביד שמה דבת' ידבה מלא ודרשיטן יד כהה מקום יצר הרע שנקרא שמה דבת' לב
 כסיל לשמהו ומשחירו וקושרו בדבועה שחורה שהשחיר יצרו הרע ואוזר בתשובה
 בעת קנחת התפלגן והרצועות צהכות שיהיו מבהמה טהורה דבת' למען תהיה תורתו
 בפך כלמ' שהנפש הבהמית שלו יטהרנה ואינו מעמך בשבתות וימים טופס דבת' ב
 מימים ימימה ימים ולא לילות ימימה ולא שבתות וימים טופס לא בלילה פ התפלגן חזן
 ראויים למי שילך והולך אחה החמהות שדומה ללילה ולא בשבתות ט השבת עשן גדול יותר
 מן התפלגן והוא חות ואינו צהך חות התפלגן ט היודע מהו שבת טולל הכל ואינו צהך
 הפלגן והפלגן הוא כמו תפלה שצחק שיכופ יצרו כמו התפלה וכותב קדש' והיה צו
 ים יחך מעמך שמש והיה חס שמוע משמה " אמנם עשן המזוזה שצהכק שט
 פתיות וצהכה לקבעה ה בנים מבואר המוטכל והורח מזוזית' ר
 דלבא ששמע מדת חסד והוא מדת רחמים והיה גבורה והוא מדת הדן און שט
 העעעם צהפם שיהיו תהר במפתחות לבן של חדם וישתדל בהם תהר שילך
 צמוטלות ויתחין במדת הדן והיה עקב ענה צפן ובאי העמך הפיקי גע' ילג
 בשמנו יבא דוח לנפן ויחכלפה מצדו זה שאמרה טבת ישראל שיה

יזכה גם כן הענין לא ירעם בחושים לא צער ופזק הנפש שאינו גוף ולפי' אמר רחוק בלשון
 יחיד שאינו ענין לא למכל שאינו נופל תחת רבוי ותעבון . וכך הוא פירושו הקתכל
 בטלבים מהטעם כעם מערך הכרחה והקללה תדעו החמת שהוא מקדים ברכה לקללה
 וברכה הוא לשון מעין הפוכה ברכת מיס והוא דומה לזו שהוא מעין קעולם הבא
 ולפי' אמר הינו לרבי' והארבת ימים לעולם שכלו מרוך . והקללה הוא לשון קל . וזהו
 שקלל יעקב לבנו קללם בקללה שלא קלל לא חפס לרבי' ארור חפס כי עז . ומרע"ה
 כשקלל אמר חפיק עלמנו רעות קצי חכלה עם . לא אמר כלעון אמר בחפס . שהחצים
 כלים והם חיים כעם . והקדים ואמר חת הכרחה אשר השמע . שמקדים הכרחה
 לשמיעה כללם הכרחה והשפע שחתק לבס הוא שתשמעו א מצות השם . והקללה היא
 מוקדמת הסרבות והתנאי קודם הקללה דברי' והקללה חס לא תשמעו . שטעם בו
 חס . לשון הנאי . אבל הכרחה שם בה מלת אשר . ואשר הוא מורה לשון התחלה . שה'
 שהרעום ויחל נטרא' הוא אשר בצדק . ראה והקתכל אמרו ונתת חת הכרחה על
 הר ג' צ"ס שהוא בנמטהא גרין . שמורה לשון חוזק ושפע . והקללה על הר שבט
 שבט בנמטהא קל . כי השון והלמד הם ממה והוא ק' והיור עשר והפך טעשדות
 הם למד . כללם הכרחה יהיה בשון יפה ונחזקה . והקללה בקלות תהיה והכרחה
 בל הנאי והקללה בתנאי " סופטים בית והון נחלת אבות ומי' חטה משכלת
 הבית הוא החמר שהוא כמו בית לגשמה . והון הוא קטן קעולם . והודע
 כי גו טע דבהם קצט וההון הם נחלת אבות . כי הבשר באלו מצד אביו ואמו . ומה
 שהקדים בית והון לנחלה כי קודם נוצר האדם ואחר כך יורש . ומי' חטה משכלת
 זהו השכל כי השכל באלו משפע השם . ומה שרמה השכל לחטה כי כמו שהחטה
 צרמת לאדם שלשה דבהם שמעלה מן החטא . ומוצח החיט בצרמה לצאת מן
 החטא הפעל להולד בעם כי זה הכח שיש לאדם חינו כשאר בחות היוצאות הפעל
 כמו החיט קודם שידבר הוא מדבר בכח וכשירדב ידבר בפעל . אבל כח הולדה חיו
 האדם יכול לפעול בלתי החטה . ועוד החטה צרמת לבעלה להיות רוחו שלם כמו שאמר
 ארבעים יום קודם יצרת הולד בת קול מכרזת ואומרת בת פלוט לפלוט . מפעל
 שדוקם נגמר מפי ומשפע אחד . ולפי הצלעל על דרך הקבלה הוא בחטת . וזהו
 שאמר הכתי' וא חיסך תשוהתך . והנביא אמר בחות נפשה שאפה רוח . ודוד אמר הע'
 נחלת יי' . בעם טכר פה הבפון . בשכר טנדבק באטת בצרמת פה בטע יורט זה

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד פ גם יצר הטוב הוא כח השכל והוא כמו
משן ולפי נקראו טעמים יד ושן. אבל המזונה שהוא לשון הכנה לא סוף לא טעמים
לשון יחיד שהוא מזוניתא דלבא והלב אחד הוא. ולפי כטע המקראות דבר בלשון
יחיה. ואפי' שכתב טעם הוא ביחוד והוא כלוא בהחלת ביחוד לה צמול וענף
הסתכל בלבך שהלך אחרי המושכלות. ומה שהמזונה בימין מפע ששקד הקב"ה
חינה באה לא מצד יצר הטוב שנקרא ימין שנאמר לב חכם למינו ולב כבול לשאלו
דראה תרבו שמעו חכמים מל' ויודעים החזינו ל' כי חזן מלשן תבין וחק יטעם
לאכול. טעם הקכמה לשמיעה והיהעק להחזנה. שהשמיעה יותר
רחוקה מן החזנה כמו שהקכמה רחוקה מן הפנה. וכמו כן בקפירות החכמה קדומה
לבינה. כך השמיעה קדומה להחזנה שכשישמור אדם מרחוק יאמר לחבירו שמע
ו וכשיקרב אין יאמר לו החזן דבר המצעים לחזן. כי חזן מלשן תבין וחק יטעם
לאכול. כמו שהחקר כל מוכן להבין הטעם כך החזן הוא כל להבין הדברים ומפע
שבשמיעת החזן תלוי כל דבר תורה דבר' נעשה ונשמע. כי לא יוכל האדם ללמוד
בלא שמיעה לפי הפש הקוט הזה ואפי' שפעולתו על יד חמצע והוא המשמיע והקול
והשמיעה כמו העין שהיא המראה והעין והעין והוא הראות. וחק כמו חק ועצם
המאכל והטעם היוצא ממנו. ולפי' אם משפט נבדק לנו נדעה צענו מה טוב כי
מכאן חש החזן חנו מצעים דבר תורה ואנו מכהם העם ית' שחשבנו מה והוא טוב
שנאמר טוב ית' לקוין לפש תדרשנו ולפי' אמר חיוב זה הלשון להבין חנו בטוב
השם. ואו שני החושים של חזן וחק שהפש מפע שיש להם פעולה באבר שצמו. אברה
העין אפי' שהעין פועל הפעולה אין עצם העין נקרא עין ולפי' הפש בזה חקד
לשון רתייה כדבר' ראה חנפ פותק לפענכ היום כדכה וקללה. את הדרכה אשר
השמעו. והקללה אם לא תשמעו. ואור' ונתת את הדרכה על הר צבזים ואת הקללה
על הר עיבל. ראה והסתכל פ ראה הוא רתיית השכל וזכותו והבנתו שקבדכה
והקללה חנפ דבהם גשמיים שיוצא בחושים. וכן הוא אור' לולא האמנתו ליתות בטוב
ית' בארץ החיים. וארץ החיים חנה מושב בחושים לא בהשגה שכלית. ולפי' זאת
הראייה היא תלויה באמונה האמנתו לראות. כי רתיית השכל חנה תלויה לא באמונה
השכל. וטוב השם הוא העולם הבא. וכת' מה רב טובך אשר צפנת ליהתיך. כי הורח
צפון ועולם מן העין ומכל החושים כי חינו לא דבר הדבק בשכל לפי שיזכה ולפי שלא

בברוך. ויש בלא פנים חדשות מברפס אותה כל שבעת ימי המטה. ובברכה
שלפע זו תותם טעמת חתן וכלה. זה לבד וזה לבד. וכזו הברכה. משמת החתן עם
הכלה. טעמתו יחד זה עם זה. ומפע המצוה הגדולה הזאת נצטוו בזה הקדר מי
האיש אשר חרט חטה ונשא והוא כעוב אחר מי האיש אשר בנה בית חדש ונשא ומי האיש
אשר נטע כרם ולא חלל ונשא. ע בתפלה הוא בעין החמר שהוא בית ואחר כך נטע
כרם שהוא תלמוד תורה שנקרא כרם יין צבאות. ומתוך עסקו בתורה זוכה לשאר
פירות. זאת האטה והוא השכל שיזעם שכלו לפעל. והתורה שצויה לשוב מן המלחמה
הם כלש על דרך המורגש שלא יתן בלבו על בית חדש או כרם או חטה חדשה שהענין
ולא ירך לבו. ועל דרך המוטל מי שהוא ירח מן החמר שהולך אחרו ומתפחד
מחטאו. וזה שנטע כרם. עקנה כפהם. ולא חלל לעבוק בהם. וכן האטה שיטע
דעת ושכל. אבל לא לקחה. שלא הלך אחרו וישוב. וראיה לדבר שאחרי אחרו מי הענין
הירח ורך הלכ. ואחל הירח מעבדות ספרו. ועוד אחל שחפן תפלה לתפלה עברה
ותוזר עליה מעורב המלחמה. ומה שאחרי ואיש אחר יקחה. זה גלגל נשמתו מפע
חטאו שנחא הן כל אה יפעל פעמים שלש עם זכר פ. **כי תצא** מקור ועל כל
חיים פי צהק ופי רשעים יבקה חמק. שנחה תעורר מדעם
פשעים יבקה אהבה. מקור חיים. זו תורה דבה עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכ
מאונסר. פי צהק שמדבר בדבה תורה שהיא מקור חיים שהיא במשן סתיר מוסקת
פלפול ומפלפל בתורה. ופי רשעים בעבור חמקם יבקה התורה ואפי' הגולה שלה
שאינו עובק בה. שנחה שיש לאדם חצל התורה תעורר מדעם פבו ופן השם כדכתיב
פוטור מים ראשית מדון שתפלת הנו של אדם אינו אלא על ביטול דבה תורה. ועל
כל פשעים תבקה אהבה. אהבת התורה שפוקק בה לא יבוא לה פשיעה ועל זה נחא
בזה הקדר. וראית בשביק אמת יפת תאר ונחא ט אהבת אדם שאהב אטה אינו
חושט על פשעים ולפי' התורה התורה לו ביאה ראשונה שהשם ירד לבוק דעתו של
אדם שלא גזר עליו גזירה שלא יוכל להבול. ועל דרך המוטל פ תצא למלחמה על
אויבך דהיינו על החמר שפלה אותה והשם ימקדנו פרו שיטלנוט על יצרו. והיינו דבה
אם ללפע הוא ילח ולענוים יתן חן. ואמרו בא למחא פתמים לו. בא למהר מקיישן
אותו. וראית בזאת המלחמה חטה יפת תאר והוא השכל. ואסקתבה ולקחת לק לחטה
והביתה א יתך ביתך והשליטהו על החמר ותפול החמר בכל יכלתך. ובטה את

נחלת ייז' הבשם ולפי' ח"ו"ל כל הקרוי בלח חטה שריו בלח שמחה דכתי' ושמח חרת
 את חטתו אשר לקח בלח טובה דכתי' לח טוב קיות חדרם בלח עזר דכתי' אעשה
 לו עזר ועוד ח"ו"ל עד עשרים טה הק"ב מצפה לו מתי יטח חטה כון שהצנע עד
 עשרים טה ולח נטח חטה איהו כופת וק"ב כודע ועוד אמרו כל המצבט חטתו
 ראשונה חפ' מזבח מוהר עליו דמענות שחמ' וזאת טהת תעשו כקות דמענה חר
 מזבח ייז' בפי ואתה מתין עוד פנות א המנחה ולקחת דצון מידכם להוהע כי שקר
 העשותין לדע קולם אז החדם טלם בנעט ובנבטו ולפי' כון זל בתולה עטת לוס רביע
 דכתי' ולבך בחטתו נתמרו ב' דכתי' קדושין וטרט בתלה ב"ל והוא ת' ב' וקתי' ידוע
 כי הוא כימן להפיה בין פוטעם לאחוש פוטעים כדכתי' והתיתו על מצבות האנשים
 ובל הוא ל' וזה כי חטתו ראשונה שגולה בממלו הוא כמו כימן למי שזוכה לדע כוונתו
 המקור לשכלו להוציאו לפועל ולדע לחדו ובעבור זה עטת כיום רפעי כי כום רביע
 נחלו טע המאורות שהעולם מהקיים בהם כך זה עתה זוכה לשע המאורות מחור גפפ
 ומחור רוחו וכמו שהטמט צורה ללגה כך הטבל צורה לחמר ויכבוד החטה חצלו היא
 צורה לשעם כי החטה והחוש הם כמו חמר ופעלתם חיה למה בלתי זה שיוכלו להולל
 אך בתבורם והחבור היא הצורה כמו חבור היבורות שהוא הצורה המוצתם לפעל
 לחי זה דבר שיזדמן ובעבור זה על זאת המצוה המעלה תקנו עליה שבע צרכות
 ושבעימי המטה כמו פסח וזה שח"ו"ל חטה לה"ה למוגם סקדעת

דכתי' אהים מוטיב יחיהם בכוסרות וכשבע בככות תלה טהכר צרח לבנוק
 על קבון העם טזה קנוטח חטה מענה יקיים מצות פיה ורביה

טגרים החסיפה ואחר כך מבדק יוצר החדם על יצרת החמר כי מחמר שהטם
 יצרו מצוה עליו לקיימו ואחר כך על הנשמה אשר נתן הטם בחמר
 והוא הטבל שהוא כלם הטם ואחר כך טוט תטיט ותגל עקרה ומפע שהיא
 ברה הקמונה לחברתה חינו פותח בה בבדוק חבל הכרכות הראש ופות

מפע טהן קטנות פותח בהן בבדוק וזה טחנו מכרפס כי שמח אבו ואמו של חתן וכלה
 היא בעבור שירכו הבשם שיטמח עיר צון ברבוי יטרל שחמ' רע עקרה לח ילדה
 פצתי רע ונח' ואחר כך טמת תטמת וזה כי הטם משמחם בזכות זכרת
 המצוה בטוב ייז' את שיצת צון ואחר כך מבדק את צרח
 ומפע שהיא עקר ברבת הזווג ח"עפי שהיא סמוכה לחברתה פותח בה

צדוק

ותמצא נחל דוחשת שחרם נוחל ת"י העולם הבא בקבת עהקו צמוטכלות וכמו ש
 שהנחלה הצפעת יוצאת מן הכח א הפעל ט קודם שיירט קוף עומר בכח לר
 וחר מיתת קדוכו הוא יורט בפעל כך ירטה דוחשת קודם שיצא סכלו לפעל יורטו
 בכח וחרת בן יורטו בפעל ומה שחא לעולם הוא עולמו המוקדם לו כלום בקבת
 העולם הזה יורט ופוחל העולם הבא ומה שחא טטון כי טטון מורה שמתה יתרה
 וקבלה בשמתה כמו שחז"ל מעלה שהכלה יטרא בשמתה עהין היא מוחזקת בדם
 והוא טט מחות טהוק מען הטלם נטיית לב לעשות חקיק לעולם נקב כלום מזה
 כל הטיית לב מינו אה לעשות חקיק ולהיית מצותיק וזה שחא העביח כי שפתו פון
 וטמרו דעת כלום כל יבורות התלמיה חכמים הם זהין לשמור דעת כלום מצות
 הדעת והוא הטכל ולפי סמך לו קעפים טמתי כלום מפע טמתי סעפים נטיית לב
 תהר צמוטכלות וטמתי המורצות כמו עקב וזה טדרטון אל מעטנו טט דתלמו כשה
 הדבור מפי הק"ה היה יוצא דרך מינו טל ה"ה לשמאלו טל והיה עוקב מתי
 ישראל טעם עזר מיל עיין בדבה חז"ל טהם כתפחי זקב במטכות כקף כי היה יאל
 מדרך ימין ומצע לשמאל מפע שיטרא היו כח בחמר נלח היו יכולים לעלות למדרגה
 העליונה ונקרא שמאל והוא המשמאל למדע ומעטבו והיה מסבב צד שמאל וחרת
 ידעת ט הקבוב הוא דבר טחין לנזויות וחין בו עכוב ועל זה חז"ל עתיד ה"ה לעשות
 מחול לטהקים לעתיד לבוא שיפעלו פעלהם בפעל בל עכוב מאחר טהם בל חמר
 חס בן זה הדבור היה מצע לחות השמאל ומסבבו עד טנעטק וטכלהיות ימין ט
 שהצעו למדרגה העליונה צמה טוכלו להטיט ומה שתפא טעם עזר מיל טהור
 שיעור מתנה ישראל ולפי חמ בקדר זה ולח עתן י"ל לכס לב לדעת ועטם לראות חז"ל
 לשמוע עד היום הזה והוא יום טתת התורה ל עד הנה ח"עפי טהיה להם נפא הטלת
 פעולה היה בכח ועטבו בעתת התורה יצא לפעל ומה שתפא הנה חוט העין והחין
 עם קלב להוהע ט חן תחזירו כל החוטים שלהם כלו הם טכלים וטכטל הקצתם ולפי
 חמ עד היום הזה טחזירו טכלם כמו היום טהוא חור בל ספק כי העולם הזה דומה
 לעלה וחפלה ולפי חמ לחם לח חכלתם ויין וטכר לח טתתם כי הקולק חחה הטל
 העולם חחר מחכל ומשהח לח יטיט וידע כורחו אה למי טממית תאוותו ויעקוק
 תמיד בתורה צמוטכלות הוא יטיט מעלת הטם והיו חוכלים מן והוא לחם שמלחם
 הטרת חוכלם חות שחא לחם חתהם חכל חייט הנה כי המזון טל מלחפס היו

חביה ואת חמה כלום שתצער על שלח עבד את השם שהווי חבו דכתי' הלח הוא חביב
 קנך ואת חמה זו הוערה דכתי' כי חס לבנה א תקה חס א חס . שתצטער על שלח
 עבד השם ולא הלך בדרכו עד עשה . ואחר כן תבא חלה ובעלתה . שחס תעשה בן
 שתעבד הפחוות תהיה חרון על הסכל . ולפי' כתי' צדקה כי תתקוין . לחיים סדתי
 נשים החחת חזונה והוא החמר והוא חוב החסד . והשנואה
 הוא הסכל שהווי חנוי לחסד . וילדו לו בעם החקובה והשנואה כלמה שיהיו לג סבורת
 מעמק וממק . והיה הבן הבכור לשעמה כי תעפי שהווי חוקב החמר ושונח הסכל . חפי'
 הפ הבן הבכור לשעמה הוא כי הסכל הוא הבכור . והחמר הוא טפל לו . פ הסכל ראשי'
 חונו ולא משפט הבכורה . ואחר כן כי יהיה לחיים בן קורר ומורה . והוא החמר
 הוורד למטה לחרץ כדכתי' וחרץ
 וזה שא"ל עם חרץ חייב סתילה דכתי' עם חרץ ירגמנהו בחבן . סיורר נשמתו למטה
 לחרץ כמו בהמה . חמוש **שאלת הקין** הוא עשן גדול שחא' כי יקרא קן צפור
 לפעך בדרך . שאלה תשאל חת . חס . זו צנה . וזה תשאל כמו תשאל קנה
 עדי' ואת הדעם בקח לך . חז"ל או בעם שגלה שבעת ימי הקבות . והם הסוכות הווללות
 מן הפנה . שבתותן הקטנות יסיה לעולם הבא . ומה שתפס חג הקבות ט עולם הבא נמשל
 לבנה כמו שא"ל שבע לחופות לעולם הבא . כלמה שיהי חלקו לשפענות וידע כוונתן . ובזכות יקח
 לדבך נפשו לשרטה והוא שבת . ומפע שהנשמה נמשלת לזנה שהיא צפור וכמו שהיונה חז"ל
 מה יונה זו כנפיה מעין עליה חף ישראל המצוות מוענות עליהם . ומה שחא' פ יקרא כי זה
 הדבר שחמד ילך חסד המושכל מעט המצות מהם כמו מקרה כמו שחא' הקרב רחוקי בע
 עליה והם מועות . ומה שחא' לפעך כי הטכר של המצות לעולם הבא כדכתי' והלך לפעך
 צדקך כבוד יי' יחספק ולפי' חמ' למען ייטב לך והארכת ימים . למען ייטב לך לעולם
 שכרו טוב והארכת ימים לעולם שכלו חרוך . ולפי' חמ' בדרך החמר בן דרך חסד
 מנחמת . בכל עץ הוא החסד שחא' ט חסד עץ חסד . או על חרץ . על החמר . " "
והיה כי תבא נחלת עדותך לעולם ט טעון לב חמה נטוית לב לעשות חקיק'
 לעולם עקב . נחלת הוא לשון נחלה . כי היחוסה חנה באה א חממת
 קורבה . ובקבת טעון לבו שקיה טמח בהם בלמורם וכמו שהקדוב הוא מוקדם לנחלה בך
 הטעון צדק שיקדם לשמור טמח קודם בלמוד קתורה לא ילמוד . ונחלה הוא נחל
 שחמו שהנחל יורד מלמעלה למטה כך הנחלה יורד מן השמים לעמ' . ט המצא נחלה גפשת

כל הטוב דבר מתלמודו עובר בלאו שנאמר הסמך לך ושמור עמך מחד פן תשחח ארץ
הדבהם אשר ראו עשך ולפי שם הדבור צפה וקעשיה בלב שיקיים מה שכת' בה בלאו
וכנפאו וכת' ראה עתה לפעך היום את הקיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע כ
לעוקקים בה היא טוב ותיום כדכת' ט היא חייך וארך ימך ולמע שאינם עוסקים
בתורה הוא להם מיתה ורעה ואין רעה לא ציהנם השם למען חמנו ושמרנו מהנה"ה
וילך מטקה בכל עת יהיו בנך לבטם ושמן על ראשך אל יחסר בכל עת תפס
עת ולא זמן מפע שבזמן יש בו סנוי הבא מזמן לממן אבל העתאינו
מקבל סנוי לא על הדבהם המאורעם המקבלים הסנוי מצדם ולא שהזמן מקבל
ולפי הפס בכל עת בלאו בין שיקרה לך מקרה רע פן שיקרה לך מקרה יפה טהם
באים בעת אחד יהיו בנך לבטם והלבנות אינו לא נקיות מלבולך והלובן לא קבל מקרה
הצבע והוא נקיות הנפס מדרם החמר בלאו שהיה עמך תהר זכה ונקיה וטהורה בל
עץ וכנר הוא כמו והחמר לתה בנך בא נב שהוא לשון מאל טוב בלאו יהיה תהר
שכלך להוציא לפעל ויתחדש מאלך לטובה ויתרבה לאלך אחת המושכלת והיינו דכתיב
חס יהיו חטאיכם כשעם כשלך ילפנו פ טוהר החסא נקרא לבון והחטא נקרא חדום
בעבור שהוא בא מכל החוס הטבעי שבכח קדם ושמן על ראשך א יחבר הוא משל
למעשים הטופס מפע שהזמן יש בו שלש דבהם שהוא ראוי לחפלה ולסיכה ולהדלקה
כך מן המעשים הטופס נהנה מהם כגון חפלה ועולה מהם לזולה והוא סיכה פ המעלה
והכהונה הוא על יח סיכה וכנר דולק למאור לעולם הבא והוא הנשמה שנקראת נר דכת'
נר יח נשמת אדם ולפי משל משל לאלך שזימן כל בע העיר לעבודה ביום אחד פתח
טבהם קשטו עצמם מיד בעקר ועמדו בפתח המלך והמתנו טס שבטקראים יהיו נקיים
ויפס פ אין לבוא א שער המלך בלבוס טק ואמרו בלבם המלך יש יכולת בידו ומיד
יתקן צרפ קעודה וקטפשים אמרו היחך יתקן פעודה גדולה כמו שהמלך עושה שיתקן
כל כך במקרה קלבו למלכותם לשעה קרא אותם המלך הפקחים נכנסו מלגבע
קטפשים נכנסו מלגבע המלך שמח במלגבע וקרבם וכעס במלגבע וצדס כך
קעולם הזה הפקחים תהר הם מלגבע במצות שכשיקרא אותם המלך והוא הק"כ
לפעודה כמו שאח"כ והכל מתקן לעודה ישמח בהם הטס וקטפשים שאינם מטפחים
ליום המיתה הם מלגבע תהר בעוונות וכשיצטעו ליום הקפחה הוא יום המיתה יהיו
מלגבע בעונות ויזרקם הטס מלגבע לציהם ולפי חס בכל עת יהיו בנך לבטם וזה

כזונם ולפי' הסגתם היתה הטעם יתרה אחר טקבלו התורה וכו' כל חוקים חוקים
 הרביע איתם נצפם עינו כונס על חפיקי מים רוחות בחלב יוסדות על
 מלח העין שהיא גשמי על דרך החמה מין העין נקרא חלח
 הזקנות כעל אעין המים הנה כי זקנות המים נקרא עין ולפי' נקרא גם מוטל
 ואינו ראוי להקדמו ולפי' העין פעלתו מרחוק ומפני טבכת העין נולד כל דבר הן
 טוב הן רע כמו א"ל לבא ועל תה דרכוה דחטמה עהו ולעין הוא מנוחם הנבחר
 דברי טהור עינים מרחות ברע ולפי' העין הרוחה והלב החומד גרמין המעשה ומה
 טחא כונס מפני שהיונה חיה נקקת לא לבן זונה כך בת זונה של סם הוא ישראל
 א"ל ישראל מין בן זוג ולשבת מין זוג הוא יהיה ב זונה והיינו דברי כנשי יונק נחמ
 בכבד כי הכנפים הם כלם מוכנים להפריח העופ באוויר לפי' הוטלו הכנפים למלח פס
 כדברי סם כנפים סם כנפים לאחד כי לשפע מקבצן הטסה והטבע קדס ומה טפי
 פעם ורגלים כי מין לך דבר טחין לו ראט נקופ כי בראש הם הפעם ומורה טק
 מכוסים ומקוותה מטה העין כמו דבר המכובה טחינו נראה כי מין להם למ פעם
 ולא רגלים לא עפיפה ודמה הפועתם לתנועת העל טחין תנועה ראויה תנועה
 הכרחית ולפי' תפס כבוי כנפים ולא דבר אחר כי הכנפים הם כלם המזומנים
 לעלת ולא לרד כך המלאכס הם עולים במעלה על הכל וכן הטבת יש לו כנפים והם
 טטה ספירות טהם חול אצל הטבע והם לשפע טח כמו כנפים וכמו שהיונה
 כנפיה מנפות עליה כך השכל הוא מן לחמר וקמצות הן מנפות על האדם ולפיכך
 אמ' ולא מצחה היונה מנוח לבק רגליה כי מין השכל מוצא מנוחה במורגנות טהם כל
 רגליה של שכל טהרגלים הם סבות והם היבונדות המונעות הפעולות הטובות וראין
 השכל מוצא בו נחת רוח ומה טחא על חפיקי מים כי עיט הטס חונס לא העוסקים
 בערה שיוטפם תהר עליה טקדחת מים טחא הוי כל טחא לבו למים רוחות בחלב
 יוסדות על מלח על מלח טל תורה טחין טלמה בתבלת השלמות ומין בה אדרון
 ולפי' כתי' בזה הסדר כי המצוה הזאת אשר חנפ מצוך היום לא נפלת היא ממך ולא
 רחוקה היא לא בטמים היא ונח' כי קחב איך הדבר מחד ועל וא"ל מין התורה
 נמצאת לא בבעל גחוק טחיותם עליה עד לשמים ולא לעסקים בפרקמטיא טעובדים
 מעבד לש בפרקמטיא טלחם תהר לא צחק טחיה תורה קרובה לאדם תהר בפיו ו
 ובלבבו לעשותה ולמכרה ועל זה אמ' דוד ובערתי יהגה יומם ולילה ועל זה א"ל

ועי' בדיקיס תאפלה
 והעפורה גכן דברי טהור

פנה . נחש בקטרו חסדך ישראל מי כמעך . ומלת חטה כבר פירטנו מה מורה מלנו
 קינז מ"י י"ם והוא הטבל . כמעך שהגעת גיון לם הגדול שמשפטו נשפעים טמר
 הטבלים ולפי זכה במצחו חן לפע הטם דכתי' ובמה יודע כי מצאתי חן בעיניך
 במה בחלופ א"ה בג' ה' שהיא יתרה מדת טובה על מדת פורענות בדכתי' פוקד
 עון חבות על בעם ועל בע בעם על שלשים ועל רבעים . וקם ל' דורות . ובר' ועש' .
 חקד לאלפים לאוקפ . אך מדת טובה יתרה על מדת פורענות ה' . ועל זה אמ' מטה
 חסדך ישראל מי כמעך . ויע מי כמעך שיתרה צדק מאחר טקטם משלים לך לטובה ל
 מדותיו טקט כמשן אחד בדכתי' י"ז' אך אפים . ט' י"ז' הראשון הוא מדת רחמים וי"ז'
 הטע ככתבו י"ז' והוא מעותף מעדת ההן וממדת רחמים . כי א"י הוא זה והוא מדת
 רחמים . וד"ן הוא מדת ההן . ג' הוא מדת ההן . ואח"כ אמ' לא יטק פוקד עון חבות
 על בעם ועל בע בעם על שלשים ועל רבעים . וקם חמש מדות לרעה . לא שח"ע
 טקט י"ג לטובה כמשן אחד לא תחטוב טעבר כל עצם הטם נשתתף בהם ולא יטוב
 לך לרעה אפי' אם תחטף . בעבור זה אמ' לו חמטה לרעה . אך חנה צדק להיות טלם
 ולדבק בשם . עם נוסע ב"ז' כלל משה תקיה נוסע ב"ז' שהוא מדת רחמים . מ"ג
 עמך א"עט שהוא מדת רחמים לבאים כנצרך יהיה להלחם עם טועמו במ"ן וצ"ל
 לעזור חביו האחר . ואטר חרב נאותך . כלל זה האטה טאמרת יהיה בדרך טמוחב
 להלחם עם טמחך והיינו דכתי' חרב נוקמת נקם בהת . ובעבור טעמו הרטע נאותך
 ונצחונך בחרב דכתי' ועל חרבך תחיה . ואתה הוא בפאן ואטר חרב נאותך שתנצח
 בשותחך . והיינו דכתי' לא תרל מחרבו טל עשו . ויבחו לך חייבך בעט שירחו חותך
 פולח בחרב הטם אז תקיה חמותם כ"טת ואתה על במוותמו תדוך כלל מאחר שיהיו
 מוכחים הם וחמותם תדוך על חמותם ועלם כמו במות בעל . טלהיקם הם במותם
 ותלנט בהם ובלהיקם מטום דכתי' בעת רעתם ועבדת טם אהיט אחדם ע"ן וא"ן
 הוצרך להכטיחם עכשו בעת שיהיו טופם שילטו וידרכו עליהם ועל אהיקם שהם
 טהים וטלוועהם " וזאת הצרכה ותקרהו מעט מאהים וכבוד והדר תעטמו
 תמטילתו במעשי יהך כל טהה תחת רגלו . מהו ותקרהו מעט
 מאהים . ט' חרם בנמטהח מה . כמשן טם בן חרבע חותיות יוד ק"א וא"ו ק"א כל במלוחו
 מהו המונע טקרהו הוא הקמר וחמרו מאהים . כלל מאותו נפ"ט טתן להם גרם לו אחד
 מכתותה להטות מעט וזהו כח המרנץ . הוד והדר תעטרהו אז יזכה . ולפי' אחר וקדם

טחא קב"ה בזה הסדר ועתה כתבו לפי חת הטירה קזח"ו ונע"ה לעד כבש ישרא' טהז"ה
 קודם הכתבה שלא יוכלו להכין דבר מן הספר ולטעות ואחר כן בזה בלמוד והור"ח
 ההרגל שיוצגו בלמוד ובחכמה ויהיו מוטבנים בחכמה כה טירבה עמו ועם הט"ס
 ואחר כן אמר עימה בפיהם והיינו דחמחנן תנא מעה ארכשן זמשן ודמניח כמאן פ'
 דמנחא בפדתיק . זו הרגל למוד מבחא לתרם ליה זכרון גדול . ואחר כן קרא העדו"ת
 מאחר שיטנו בה תמיד ויעקבו בה יקיה לבם לערות הן לטובה הן לרעה אם לא יעקבו
 בה מאחר שהיא כמנהג ויהיו תמיד עוקקים בה לא יוכלו להגדל אם לא יעקבו בה
 והיינו דא"ל מאי דכתי' פוטרי מים ראשית מדון . שהחלה חנו של אדם אינו לא על דעה
 תורה . אם עשיר הוא ואומר עשיר הייתי ולא יכלתי לעסוק בתורה . לעזר כן חרסום
 יבייש אותו שקיו לו אפ' בפינות צים וכנ"ך א"ל עיירות צב"ה ותהר היה עוקב בתורה
 ואם יטעון ע"י הייתי . קלל הזקן מחייב אותו שהיה ע"י בתכלית העושה ולא היה משח
 תלמוד תורה . ואם יטעון רשע הייתי ולא יכולתי לרוב יצה . יוקפ' הצמק יחייב אותו
 שהתקפו יצרו ולא נודר ע"ה מהפ' הקה"ל במוטכלות ובג"ש " קח צינורן השמים
 כ' לקח טוב נתיב לבם תורת א' העזובו . לקח היא התורה והוא לשון קצין כמו
 פתה כספ' הסדה קח ממנו כלום נתיב לבם טוב טב"ש עש' אינו כשאר הקטנים כ'
 פ' כשארם מוכר חפץ המוכר נשאר עצב שנשאר היקן מן המכר אבל מ' שמוכר
 התורה דהיינו שמוכר אותה לחכם . נשאר שמה שנתא' י"ט מפזר ונוקפ' עוד . ואם
 בחלפין חלופ' התורה מעולה משאר חלפין ט' כשיחלף פרה בחמור . לחמד נשאר
 פרה ולאחר חמור אבל אם יחלף אדם מלכ"ה בתלמוד לזה נשאר שיהיה ולזה
 שיהיה . וכן כמתנה היא מעולה כי אדם כשהוא נותן מתנה לחברו הוא משועבד לו כל
 ימיו עד שישלם צמולו אבל השם נתן לנו את התורה ואם נשמרנה הוא ישלם לנו צמול
 יותר . א"כ אם השם מאחר עתה לבם קטן טוב כזה תורת א' העזובו שיתחיל העולם
 הזה עקרא טוב שנתא' וברים מלמים כל טוב . והעולם הבא שנקרא טוב דכתי' טוב י"ט
 לקויו . א"כ תורת א' העזובו . ולפי' העיר משה בעת פטירתו שמים וארץ שנתא' החיוב צמול
 השמים . וא' תהמה ש"ס החזנה לשמים . לפי' שנתרחק מדרכי החמור והיה קרוב
 לשמים יותר מן הארץ לפיכך ש"ס החזנה לשמים . אבל ישעיהו שלא הצעלמה
 הזאת והיה יותר קרוב לארץ דכתי' שמים וארץ והקוים א"ל . נמק' שהקנו א"ל
 סדר קה"ת של שירה זו ק"ו לך כי ק"ו בנימטהא יה אחר לך הם נ"שעה

דכתיב מה
 רב טובך אשר
 וצמול צמול
 וצמול צמול
 וצמול צמול
 וצמול צמול
 וצמול צמול
 וצמול צמול
 וצמול צמול

צרתך כלל בחמור טקום חמור וקדם טקום הטכל נחל חמור חמור למעשה בראשית
וקדם לפרענות ולפי נעשה חדם בצלמנו בדמותנו לזן שותפות עלונים ותחתונים הנפא
מקעלונים וקחמור מהתחננים ובמה סילך חחון לזם ינוק שזם הלך חחה הטכל יעל
טכלו א הזקים חמר נתק ואם ילך חחור חחמור ירד למטה לארץ כמו קבורה
ועוד חמור נהורחו חדם היה מן השמים לארץ שחח חחור וקדם צרתך וכשקח מעטו א
שחח ותת על כפכה ולפי חח תמשילחו במעט יהך כי מחחר טקיה לו מעל העלנו עם
מן הון הוא שישלט על התחננים שחין להם טכל כל שיה תחת רגלנו כל התחננים
שה תחת ממעלנו ולפי חח במטה ולא ידע חיש חח קבורתו עד היום הזה כי מחחר
טהניע למדנה עלונה וכרבה בעלונים חינו הן שידע חדם קבורת צפו ולא תתמה
טקשה לו המיתה כי זה ידוע כי חין חדם חניע לתכלת העולם הבא א
בכסה חמור בפעלנו הטובות בעורו מחובר לפי מטה היה חחב לחיות כה לתבדק
בזם יותר שיפעול הטובות וכמו טכלת בעורו מחובר לחמור כי לחחר מותו חינו יכול
לפעול שום דבר שחח כי לח המותם יקלל יק וצח 11